

ထေရီဘာသာပြန်

(ပဉ္စမတွဲ)

လယ်တီပုဏ္ဏိတ ဆရာဦးမောင်ကြီး

“ကျေးဇူးရှိခိုး”

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

တပည့်ရင်း

လယ်တီပုဏ္ဏိတ-ဆရာ-ဦးမောင်ကြီး

သည်

ပိန္နကတ်သုံးသွယ်တွင် ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဝင်ဖြစ်သော

ထေရီဂါထာကျမ်းကို အဆန်းတကြယ်

အဓိပ္ပါယ်ထင်ရှားသော စကားအလွှားအလာတို့ဖြင့်

မြန်မာပြန်ဆိုရေးသားအပ်သော

ထေရီဂါထာ သာပြန်

(ပဉ္စမတွဲ)

ဂန္ဓမာစာပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၁၃၉-၁၄၁၊ လမ်း-၅၁၊

ရန်ကုန်မြို့။

(က)

ပဉ္စမတွဲ-မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၁	ဂေါတမိထေရ်ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ခန်းကြီး။	၁
၂	ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်ကြွက်သရေများကိုချီးကျူးခန်း။	၇
၃	မြေးတော်ရာဟုလာနှင့်-သားတော်နန္ဒတို့၏ ပူဆွေးခန်း။	၁၆
၄	မိထွေးတော်ဂေါတမိ၏ တရားပြ၍ ဆုမွဲသော ဂါထာများ။	၁၉
၅	ဘုရားရှင်၏အမိန့်နှင့်-မိထွေးတော်ဂေါတမိ၏ တန်ခိုးအမျိုးမျိုးဘန်ဆင်း၍ပြပုံ။	၂၅
၆	သာကီဝင် ဘိက္ခုနီမင်းရာတို့ တန်ခိုးပြခြင်း။	၃၀
၇	အမျိုးသွီးအပေါင်းတို့ ငိုကြွေးကြခြင်း။	၃၁
၈	ဘိက္ခုနီမင်းရာတို့နှင့်-မိထွေးတော်ဂေါတမိ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ရာ နိမိတ်ကြီးများထင်လာခြင်း။	၃၈
၉	ရတနာ ပြာသာဒ်ပေါင်းငါးရာတို့ဖြင့်အလောင်း တော်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း။	၄၄
၁၀	သင်္ဂြိုဟ်ပွဲကြီး၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားပုံ။	၅၀
၁၁	တေဇောဓာတ် လောင်ခြင်းနှင့် အရိုးတော် ဓာတ်ကို ကောက်ယူခြင်း။	၅၃
၁၂	ဂုတ္တာထေရီဝတ္ထု။	၆၁
၁၃	ဝိဇယာထေရီဝတ္ထု။	၆၆
၁၄	ဝိရိယတင်းတင်းနှင့်အပြင်းအထန်အားထုတ်ပုံ။	၇၀
၁၅	နှောင့်ရှက်ဖြားယောင်းလာသော မာရ်နတ်ကို နှိမ်နင်းခြင်း။	၇၃
၁၆	ဥတ္တရာထေရီဝတ္ထု။	၇၇
၁၇	စာလာထေရီဝတ္ထု။	၈၁
၁၈	ဥပစာလာထေရီဝတ္ထု။	၈၈
၁၉	သီသုပစာလာထေရီဝတ္ထု။	၉၂

၂

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

ပါ။ အိမ်ရာထောင်တဲ့လူတို့ဘောင်မှာ ဝတ်ကြောင်နှင့် မွေ့လျော် ကာမြူးပျော်နေလျော့လို့မနေရစ်ကြနှင့်။ အဲ-သို့ကလို ဆုံးမတော် မူလိုရင်းဖြစ်ပေတယ်။

မိထွေးတော်ဂေါတမီ အရှင်မြတ်ကြီး၏ ဆုံးမချက် အချုပ် မှာတော့ ရဟန်းပြုလုပ်ဘို့ တိုက်တွန်းတော် မူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေတယ်။ ကိုယ်တော်တိုင် အပင် အပန်းခံကာ တည်ထောင်တော် မူခဲ့တဲ့ ဘိက္ခုနီမ သာသနာကိုလွန်စွာ ထွန်းကားတော်မူစေလိုတဲ့ ဆန္ဒ တော်ကြီးပေပေါ့။ သည်ဆုံးမချက်ကို ကြားတော့ အမျိုးသွီးပေါင်း များစွာတို့က ရဟန်းပြုရန် ဗိတ်ညွတ်သွားကြတယ်။ သာသနာ တော်ဘောင်သို့ ဝင်၍ ရဟန်းပြုကြတဲ့ အမျိုးသွီးတွေဟာလဲ ထို အခါလွန်စွာပင်များပြားသတဲ့။

ဘုရားရှင်ထံသို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်း

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့ အတိုင်း လမ်းခရီး တလျှောက်မှာ ကြိုဆို ကော်ရော်ပူဇော် ရှိခိုးကြတဲ့ အမျိုးသွီး အပေါင်းတို့အား တရား ခေအေး အမြိုက်ဆေးကို တိုက် ကျွေးတော် မူပြီးတဲ့ နောက် ဘိက္ခုနီမ ငါးရာဇြံနံလျက် အစဉ်သဖြင့် ကြွသွားတော်မူလေရာ မဟာဝန်တောကြီး အတွင်း ဘုရားရှင်၏ ထံတော်ရင်းသို့ ဆိုက် ရောက်သွားကြတယ်။ ဘုရားရှင် ထံမှောက်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြ တဲ့အခါ မိထွေးတော် ဂေါတမီ အမှူးရှိတဲ့ ဘိက္ခုနီမငါးရာတို့ သည်ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးအား အဆုံးစွန်သေဒ ရှိခိုး ခြင်းဖြင့်အကြိမ်ကြိမ်တင်းမတိမ်နိုင်အောင် ရှိခိုးပူဇော်လို့ နေကြ တယ်။ ဤသို့ရှိခိုးပူဇော်ပြီးနောက် ဂေါတမီထေရီက လက်အုပ် တင်၍ကာ အဗ္ဘုဒီဂါရဝဖြင့် သားတော် ဘုရားအား သို့ကလို လျှောက်ထားတော်မူတယ်။

(ခါ) အဟံသုဂတတေမာတာ၊ တွံစ ပီရ ပိတာမမ။
သဒ္ဓမ္မသုခဒ နာထ၊ တယာ ဇာတမ္ပိ ဂေါတမ။

ထေရီဘာသာပြန် ပဌမတွဲ

၃

(ခါ) သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော အရှင်မြတ်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ တေ ရှင်ပင်မြတ် ဘုရား၏။ မာတာ၊ သောကအခေါ်အားဖြင့်မယ်တော်ကြီး မှန်ပါ သည်ဘုရား။ ဝိရ၊ ဝိရိယစွမ်းအန်၊ ထက်သန်တော်မူပေသောရှင် တော်မြတ်ဘုရား။ တုံစ၊ ရှင်ပင် ဘုရားသည်ကား။ မမ၊ တပည့် တော်မ၏။ ပိတာ၊ လောဘုတ္တရာ အခေါ်အားဖြင့် ခမည်းတော် အစစ်ကြီးပါဘုရား။ သံဒ္ဓမ္မသုခဒ၊ တရားတည်းဟူသော ချမ်းသာ ကိုကောင်းစွာပေးတော်မူတတ်ပေသော။ နာထ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးစားမှီခိုရာကြီးဖြစ်တော်မူပေသော။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ် ဘွား၊ အို- ရှင်တော်မြတ်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ တယာ၊ အရှင်ဘုရားမှ၊ ဇာတာ၊ ဘွားမြင်သောသွီးတော်မြတ်ကြီး သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

အို- သားတော်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်မ သည်ကား နို့ချို ကျွေး၍မွေးခဲ့သော အရှင်ဘုရား၏ မယ်တော်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အရှင်ဘုရား သည်ကား တပည့်တော်မ၏ ခမည်းတော်ကြီး ဖြစ် တော်မူပါပေတယ်။ တပည့်တော်မသည် အရှင်ဘုရားမှ တရား ရင်ငွေဖြင့်ဘွားမြင်၍လာတဲ့သွီးတော်ကြီးဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

(ဝိ) သံဝဇိတောယံသုဂတ၊ ရူပကာယောမယာတဝ။

အနိန္ဒိတောဓမ္မတနွ မမသံဝဇိတောတယာ။

(ဝိ) သုဂတ၊ နိဗ္ဗာန်သောင်ခေမာသို့ ကောင်းစွာ ကြံသွား တော်မူပေသော သားတော်မြတ်ဘုရား။ တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏။ အယံရူပကာယော၊ ဤတင့်တယ်သော ကိုယ်သဏ္ဌာန် ခြံတော် ကြီးသည်။ မယာ၊ တပည့်တော်မက။ သံဝဇိတော၊ နို့ချိုတိုက်ကျွေး ၍ကြီးပွားအောင် မွေးထားအပ်သော ကိုယ်တော်ကြီးပါဘုရား။ မမ၊ တပည့်တော်မ၏။ အနိန္ဒိတော၊ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ခန့်သော။ ဓမ္မတနွ တရားတည်းဟူသော ကိုယ်သဏ္ဌာန်သည်ကား။ တယာ အရှင် ဘုရားက။ သံဝဇိတော တရားရေအေး၊ နို့ချိုကျွေး၍ မွေးထားအပ် သောကိုယ်ကြီးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

အို-သားတော်မြတ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား၏တင့်တယ်သောရွှေ
ကိုယ်တော်ကြီးဟာ တပည့်တော်မက ငယ်ရွယ်စဉ်ကစပြီး နို့ချို
တိုက်ကျွေး၍ ကြီးပွားအောင် မွေးခဲ့တဲ့ ကိုယ်တော်ဖြစ်ပါတယ်။
တပည့်တော်မဟာ ယခု ရရှိနေတဲ့ တရားတည်းဟူသော ကိုယ်
သန္တာန်ဟာအရှင်ဘုရားကတရားရေအေး နို့ချိုကျွေး၍မွေးထား
အပ်တဲ့ကိုယ်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

(၆) မုဟုတ္တံတဿသမဏံ၊ ခိရံတွံပါယိတောမယာ။
တယာဟံသန္တမ္ပန္တံ၊ ဓမ္မဇိရံသုပါယိတာ။

(၆) ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်နေဝန်း၊ ထွန်းတထိန်သံနိ၊ သာကံနိ
ဥက္ကဋ္ဌ၊ သားတော်မြတ်၊ တွံ၊ ရှင်ပင်ဘုရားကို။ မယာ၊ တပည့်တော်
မက။ မုဟုတ္တံ၊ တဿသမဏံ၊ တဏှာသမဏံ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း
ပျောက်ကင်းလေအောင်။ ခိရံ၊ ပကတိနို့ရည်ကို။ ပါယိတော၊ တိုက်
ကျွေးအပ်ခဲ့ပါသည်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မကို။ တယာ၊ ရှင်
ပင်ဘုရားက။ အပ္ပန္တံသန္တံ၊ ဘယ်အခါမှ တဏှာအမှု၊ မပူမဆာ၊
ချမ်းသာ ငြိမ်းအေးလေအောင်၊ ဓမ္မဇိရံ၊ တရားတည်းဟူသော
နို့ရည်ကို။ သုပါယိတာ၊ ဝငလင်လင်၊ ကြည်ရှင်စွာတိုက်ကျွေး
တော် မူအပ်ပေသည်ဘုရား။

အို-သားတော်မြတ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားကို တပည့်တော်မက
ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းကင်းလေအောင် ပကတိနို့ရေကို တိုက်
ကျွေးခဲ့ပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်မ ကိုတော့ အရှင်ဘုရားက
သံသရာ တစွင်မှာ အစဉ်သဖြင့် ငတ်မွတ် လာတဲ့ တဏှာ အပူ
အလောင်ကြီး ပျောက်ကင်းလေအောင် တရားတည်းဟူသောနို့
ရေကိုတိုက်ကျွေးတော်မူပါပေပြီဘုရား။

(၇) မန္ဓာတာဒိနရိန္ဒာနံ၊ ယာမာတာသော ဘဝဏ္ဏဝေ။
နိမုပါဟံတယာပုတ္တံ၊ တာရိတာ ဘဝသာဂရာ။

(၇) သဂျနန္ဒန၊ သာကီဝင် အဆက်ဆက် တို့၏ နှစ်သက်
မြတ်နိုးရာဖြစ်တော်မူပေသော သားတော်မြတ်ဘုရား။ လောကေ၊

ထေရီဘာသာပြန် ပဌမတွဲ

၁

ဤလောကကြီးအတွင်း၌ မန္တာတာဒိနရိန္ဒာနံ စကြာမန္တာတ်အစရှိသောမင်းမြတ်မင်းကောင်းအပေါင်းတို့၏။ ယာမာတာ၊ အကြင်မယ်တော်များသည်။ အတ္ထု၊ ရှိကြလေ၏။ သာမာတာ၊ ထိုစကြာမန္တာတ်၊ မယ်တော်မြတ်သည်။ ဘဝဏ္ဏဝေ၊ ဘဝပြင်ကျယ်၊ ပင်လယ်ဝင့်ဘွေထဲ၌။ နိမ္မိ၊ အမြဲနစ်မြုပ်၍ မလွှင့်နိုင်ဘဲ နေရှာကြပါသည်ဘုရား။ အဟံ၊ ဘုရားမယ်တော်ဖြစ်သောတပည့်တော်မကိုကား။ ကယာ၊ သားတော်ဘုရားက။ ဘဝသာဂရာ ဘဝဝင့်ဘွက်၊ သမုဒ္ဒရာပင်လယ်စက်မှ။ တာရိတာ၊ တဘက်ကမ်းသို့ရေခံအောင်ပို့ဆောင်ကယ်တင်တော်မူအပ်ပေသည်ဘုရား။

အို-သားတော်မြတ်ဘုရား၊ လောကကြီးအတွင်းမှာစကြာမင်း၏မယ်တော်၊ မန္တာတ်မင်း၏ မယ်တော်၊ များရှိခဲ့ကြပါတယ်။ ထိုမယ်တော်များဟာဘဝသမုဒ္ဒရာကြီးမှ လွတ်အောင်မကူးမြောက်နိုင်ကြဘဲမြုပ်မြုပ်မြုပ်၊ မျောမြီမျော၊ ပေါလောကြီးတွေသာ နေကြရရှာပါတယ်။ ဘုရားမယ်တော်ဖြစ်တဲ့ တပည့်တော်မကိုတော့ သားတော်ဘုရားကဘဝ ပင်လယ်ကြီးမှလွတ်မြောက်လေအောင် ပို့ဆောင်ကယ်တင်တော်မူပါပေတယ်ဘုရား။ ဘုရား မယ်တော်ကြီးဖြစ်ရသည်မှာလွန်စွာအကျိုးရှိပေစွ။

(၃) ရညောမာတာမဟောသီတိ၊ သုလဘံ နာမမိတ္တိနံ။
ဗုဒ္ဓမာတာတိ ယံနာမံ၊ ဇေတံ ပရမ ဓုဋ္ဌဘံ။

(၃) သိရိန္ဒရ၊ ကြက်သရေ ဂုဏ်အရောင်ကို ဆောင်တော်မူပေသော သားတော် မြတ်ဘုရား။ လောကေ၊ ဤလောကကြီးအတွင်း၌။ ရညော၊ စကြာမန္တာတ်၊ မင်းမြတ်အပေါင်းတို့၏။ မာတာ၊ မယ်တော်ဘုရားကြီး ဟူ၍၎င်း။ မဟောသီ၊ အရှင်မိဖုရားခေါင်ဘုရားကြီးဟူ၍၎င်း။ ဇေတံနာမံ၊ ထိုအမည်များကို။ အတ္ထုနံ၊ မိန်းမတို့အား။ သုလဘံ မခဲယဉ်းပါ လွန်စွာရလွယ်လှပါသည်ဘုရား။ ဗုဒ္ဓမာတာတိ၊ ဘုရားမယ်တော်ကြီးဟူ၍။ ယံနာမံ၊ အကြင်ဘွဲ့မည်ထူးသည်။ အတ္ထု၊ ရှိ၏။ ဇေတံနာမံ၊ ထိုဘုရားမယ်တော်ကြီးဟူသော ဘွဲ့

၆

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

မည်အထူးကို။ ဣဒ္ဓိနံ၊ မိန်းမတို့အား။ ပရမဒုလ္လဘံ၊ လွယ်သည်
မဟုတ်ပါလွန်စွာရခဲလှပါသည်ဘုရား။

အို-သားတော် မြတ်ဘုရား၊ ဤလောက အတွင်းမှာ စကြာ
မင်း၊ မန္ဒာတ်မင်း၊ အစရှိတဲ့ မင်းအပေါင်းတို့၏ မယ်တော်ဘုရား
ကြီး၊ အရှင် မိဖုယားခေါင် ဘုရားကြီး ဆိုတဲ့ ဘွဲ့မည်များဟာ ခဲ
ယဉ်းသည်မဟုတ်ပါ။ မိန်းမတို့မှာ လွယ်စွာနှင့် ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား။
ဘုရားမယ်တော်ကြီးဆိုတဲ့ ဘွဲ့မည်ကိုတော့ သာညောပါရမီမျိုးနှင့်
ရနိုင်ကြသည်မဟုတ်ပါ။ ရနိုင်သောအတွက် အလွန်တရာ ခဲခက်လှ
ပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်မသည်ကား ဘုရားမယ်တော်ကြီး
ဆိုတဲ့ ဘွဲ့ထူးကို ရသဖြင့် မိန်းမတို့ဖူးခေါင်၊ ဥဿ္ဘောင်မကိုင့်ကြီး
ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်ဘုရား။

(ခေ) တဉ္စလဒ္ဓိမဟာဝီရ၊ ပဏိခာနိမမန္တယာ။
အဏုကံဝါမဟန္တံ ဝါ၊ တံသဗ္ဗိပူရိတံမယာ။

(ခေ) မဟာဝီရ၊ ဝီရိယအရှိန်၊ တောက်ထိန် လက်လင်း၍
ဘက်ကင်းတဆူဖြစ်တော်မူပေသော သားတော်မြတ်ဘုရား။ မမံ၊
တပည့်တော်မသည်။ တယာ၊ အရှင်ဘုရားကြောင့်။ ဝါ၊ အရှင်
ဘုရားကို မွေးမြူခဲ့ရခြင်းကြောင့်။ တဉ္စ၊ ထိုဘုရားမယ်တော်ကြီးဟူ
သောဘွဲ့မည်အထူးကိုလည်း။ လဒ္ဓိ၊ ထင်ရှားကျော်စောစွာရအပ်
ပေပြီဘုရား။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ အဏုကံဝါ၊ သေးငယ်
သည်လည်းဖြစ်သော။ မဟန္တံ ဝါ၊ ကြီးကျယ်သည်လည်းဖြစ်သော။
တံသဗ္ဗိပဏိခိနံ၊ ထိုဘုရားမယ်တော်ကြီးဖြစ်ကြောင်း ဆုတောင်း
ပါရမီအလုံးစုံကို။ ပူရိတံ၊ အကုန်ဖြည့်ဆည်းပူးအပ်ပါပြီဘုရား။

အို သားတော်မြတ်ဘုရား တပည့်တော်မသည် ဘုရားရှင်၏
မယ်တော်ကြီးဆိုတဲ့ ဘွဲ့ထူးကို ထင်ရှားစွာရရှိခဲ့ပါပြီ။ ဘုရားမယ်
တော်ကြီးဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်တဲ့ ဆုတောင်းပါရမီအလုံး
စုံကိုလဲ အကုန်ဖြည့်ဆည်းပူးခဲ့ပါပြီဘုရား။

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမဘွဲ့

၇

(ခဲ) ပရိနိဗ္ဗာတုမိစ္ဆာမိ၊ ဝိဟာယောမံကဋ္ဌေပင်။
အနုဇာနာဟိမေဝိရ၊ ဒုက္ခန္တကရ နာယက။

(ခဲ) ဗီရ၊ ကြီးမြင့်သော ဝိရိယရှိတော်မူပေသော။ ဒုက္ခန္တက
ရ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းတို့၏ကုန်ဆုံးမှုကိုပြုတော်မူတတ်ပေသော။ နာ
ယက၊ လူသုံးပါးတို့၏ ရှေ့သွား လမ်းညွှန်ကြီးဖြစ်တော် မူပေ
သော အို သားတော်မြတ်ဘုရား။ ဣမံ-ကဋ္ဌေဝရံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်
အပုပ်ကောင်ကြီးကို၊ ဝိဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ငဉ့်ဇာတ်
သိမ်း၍ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်၊ ဝင်စံခြင်းအကျိုး၌။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ
သည်ဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်မအား။ အနုဇာနာဟိ၊ ဟိနိဗ္ဗာန်၊
ဝင်စံတို့အရေးဖြင့် အခွင့်ပေးတော်မူပါဘုရား။

[ဤဂါထာဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်း၌ အခွင့်တောင်းသည်]

(ခေါ) စတ္တက္ခိယဇောကိဏ္ဍေ၊ ပါဒေကမလကောမလေ။
ပဿာရေဟိပဏာမန္တေ၊ ကရိဿံ ပုတ္တ ဥတ္တမေ။

(ခေါ) ပုတ္တ၊ အို-သားတော်မြတ်ဘုရား။ စတ္တက္ခိယဇော
ကိဏ္ဍေ၊ ရွှေချန်းအမွန်၊ တံခွန်အစရှိသော တရားရှစ်ကွက်စက်
လက္ခဏာအစုံတို့ဖြင့်အကုန်ပြီးငြိမ်း၍ ထူးဆန်းတင့်တယ်တော်မူ
ပေသော။ ကမလကောမလေ၊ ပဒုမ္မာ ပန်းကြာချပ်ကဲ့သို့နုပတ်ပြော
ပျောင်းတော်မူကြကုန်သော။ ပါဒေ၊ ခြေတော်အစုံတို့ကို။ ပဿာရ
ဟိ၊ ခေတ္တကလေး၊ ဆန့်တန်း၍ပေးတော်မူပါဘုရား။ ဥတ္တမေ၊ စက်
လက္ခဏာ၊ အဆိုင် အဆိုင် တို့ဖြင့်၊ နှိုင်းမြှင်ဘွယ် ကင်းလွတ်၍
အထွဋ်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ကုန်သော။ တေပါဒေ၊ ထိုခြေတော်
အစုံ၊ ကြာပဒုံတို့ကို။ ပဏာမံ၊ ဦးညွတ်ကျိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကို။
ကရိဿံ၊ ပြုလိုပါသည်ဘုရား။

အို- သားတော်မြတ်ဘုရား၊ တရားရှစ်ကွက်၊ စက်လက္ခဏာ
အစုံတို့ဖြင့်တင့်တယ်၍ပဒုမ္မာကြာချပ်ကဲ့သို့နုပတ်တဲ့ခြေတော်အစုံ
ကိုခေတ္တကလေးဆန့်တန်းလို့ ပေးတော်မူပါဘုရား။ ထိုခြေတော်
အစုံကြာပဒုံတို့ကို၊ ခိုလှုံမြတ်နိုးရှိခိုးပူဇော်လိုပါတယ်ဘုရား။

၈

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

အဲ-သို့ကလိမိထွေးတော်ကြီးက လျှောက်ထားတော့ရှင်တော် မြတ်ဘုရားက၊ သနားခြင်း ကရုဏာဖြင့်ဖူးပါစေခြင်း အကျိုးငှါ ခြေတော်မြတ်ကို ဆန့်တန်း၍ ပေးတော်မူတယ်။ ထိုအခါမိထွေး တော်ဂေါတမိက လက်အုပ်ချီးခြေတော်မြတ် နှစ်ပါးကိုအားရ အောင်ဖူးမြင်တော်မူတယ်။ သို့နောက်သာကီဝင်ဘိက္ခုနီမင်းရာ တို့ကအပါးတော်သို့လာပြီး ခြေတော်မြတ်အစုံကို ခိုလှုံဦးခိုက်၍ ဖူးမြင်ကြတယ်။ အဆုံးစွန်သောဖူးမြင်ခြင်းပေပေါ့။

(ခေါ်) သုဝဏ္ဏရာသိ သင်္ကံသံ၊ သရီရံ ကုရုပါက။

“ ကတွာဒေဟံ သုဒိဋ္ဌန္တေ၊ သန္တိံ ဂစ္ဆာမိ နာယက။

(ခေါ်) နာယက၊ လူတို့၏ရှေ့သွား၊ အားထားမှီခိုရာ ဖြစ်ပေ သော သားတော်ဘုရား။ သုဝဏ္ဏရာသိ သင်္ကံသံ၊ ရွှေပုံ၊ ရွှေစာ၊ ရွှေရုပ်ထုနှင့် တူတော် မူပေ ထသော။ သရီရံ၊ သုံးဆွဲ နှစ်ပါး၊ ယောကျ်ား လက္ခဏာ၊ ကောင်းစွာ တင့်တယ်၊ ဆန်းကြယ်တုံ လတ် ကိုယ်တော်မြတ်ကို။ ပါကန့်ကုရု ထင်ရှားအောင်ပြတော် မူပါဘုရား။ တေ၊ ရှင်ပင်မြတ်ဘုရား၏။ ဒေဟံ၊ လက္ခဏာကြီးငယ်၊ တင့်တယ်မျိုးစုံ၊ ရုပ်သုံအကျော်၊ ရွှေကိုယ်တော်ကို။ သုဒိဋ္ဌကတွာ၊ ကောင်းစွာထင်ထင်၊ ဖူးမြင်ရပြီးသည် ရှိသော်။ သန္တိံ၊ ငြိမ်းရာ အမှန် မြတ်နိုးဖွယ်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားရောက်ပါတော့မည်ဘုရား။

အို-သားတော်မြတ်ဘုရား။ ရွှေစင်၊ ရွှေရုပ်၊ အလား၊ ဆန်းပြား တင့်တယ်၊ လက္ခဏာ အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် သပ္ပာယ်တဲ့ ရွှေကိုယ် တော်မြတ်ကို ထင်ရှားစွာဖူးမြင်ရလေအောင် ပြတော်မူပါဘုရား။ အဆုံးစွန်သော ဖူးမြင် ခြင်းဖြင့် သားတော် မြတ်၏ ရုပ်ခေတ် လက္ခဏာကို အားရစွာဖူးမြင်ပြီး ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ပါတော့မယ် ဘုရား။ အဲ-သို့ကလိ မိထွေးတော် ဂေါတမိက လျှောက်ထား တော့ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက တိမ်နီ အဆင်းနှင့်တူတဲ့ သင်္ကန်း တော်ကိုလှစ်ပြီး အထက်ကိုယ်တော် သဏ္ဌာန်ကို ပြတော်မူကာ ဖူးမြင်စေတယ်။ သင်္ကန်းတော်ကို လှစ်လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၆

ဆည်းဆာရောင်တိမ်အတွင်းမှထွက်ပေါ်လာတဲ့ နေလှလင်ကဲ့သို့ လက္ခဏာ ကြီးငယ်ဘို့ဖြင့် တင့်တယ် ငှါးငှါး ရောင်ခြည်တော် ခြောက်ပါးနှင့်တကွဆန်းပြားထူးလွန်၍ မွန်မြတ်တဲ့ ကိုယ်တော် သဏ္ဌာန်ကြီးပေါ်လာတယ်။ ထိုအခါ မိထွေးတော်ဂေါတမီနှင့် တကွသာကီဝင် ဘိက္ခုနီမ ငါးရာဘို့က ရွှေကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကိုဖူးမြင်ကာ စက်လက္ခဏာရစ်ရုံဘဲ ခြေတော် အစုံကို ဦးခိုက် ကြတယ်။

(ခံ) ဒုတ္တိံသလက္ခဏူပေတံ၊ သုပဘာလင်္ကတံ တန့်။
သဉ္ဈာဃနာဝဗာလက္ကံ၊ မာတုန္တံ ဒဿသီဇိနော။

(ခံ) တဒါ၊ ထိုသို့လျှောက်တင်ကြသောအခါ၌။ ဇိနော ငါး မာရ်အောင်မြင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သဉ္ဈာဃနာ၊ ဆည်းဆာရောင် တိမ်နီအတွင်းမှ။ နိက္ခန္တံ၊ ပေါ်ထွက်၍ လာသော။ ဒုတ္တိံသလက္ခဏူပေတံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ သုပဘာလင်္ကတံ၊ ကောင်းစွာထွန်းလင်းသောရောင် ခြည်တော် ခြောက်သွယ်ဘို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်အပ် သော။ တန့်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို။ မာတုန္တံ၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီ အား။ ဒဿသီ၊ ဖူးမြင်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဘော်ပြတော်မူ လေသတည်း။

(ခါး) ဖုလ္လာရဝိန္ဒသံကာသေ၊ တရုဏာဒိစ္စသပ္ပဘေ။
စက္ကကီတေပါဒတလေ၊ ကတောသသိရသာပတိ။

(ခါး) တတော၊ ထိုရွှေကိုယ်တော်ကို လှစ်ဘော်တွင်ပြတော် မူသောအခါ၌။ ဖုလ္လာရဝိန္ဒသံကာသေ၊ ပွင့်၍ နေသောကြာပန်း အံဆင်းနှင့်တူကုန်သော။ တရုဏာဒိစ္စသပ္ပဘေ၊ ထွက်သစ်စသော နေဝန်းကဲ့သို့ ထိန်ထွန်းသော ရောင်ခြည်လည်း ရှိပေထသော။ စက္ကကီတေ၊ တရံ့ရှစ်ကန့်၊ စက်အတန်တို့ဖြင့်၊ အံဩစဘွယ်၊ တင့်တယ်ထူးမြတ်ကုန်သော။ ပါဒတလေ၊ ခြောက်ပါးတော်အပြင်

တို့ကို။ သိရသာ ဦးခေါင်းရတနာ၊ မြတ်အင်္ဂါဖြင့်။ ပတိ၊ ဦးခိုက် ရိုက်ချိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်လေသတည်း။

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့ အတိုင်း၊ မိထွေးတော် ဂေါတမိသည်စက် လက္ခဏာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်တဲ့ ဘဝါးတော်အပြင်ကစပြီး ရွှေကိုယ်တော်ကြီးကို ဖူးမြင်ပြီး တဲ့နောက် မိမိအပေါ်တွင် တစုံ တရာ အပြစ်ရှိခဲ့ပါလျှင် သည်းခံတော်မူစေရန် အကြောင်းဖြင့် သို့ကလို တောင်းပန်တော်မူပြန်တယ်။

(ဂ) ပဏာမာမိ နရာဒိဋ္ဌ၊ အာဒိဋ္ဌကုလကေတုန။
ပစ္ဆိမေမရဏေမသ္မ၊ နတံဗ္ဗက္ခာမဟံပုနော။

(ဂ) အာဒိဋ္ဌကုလကေတုန နေမင်း နွယ်ရိုး၊ သာဏီမျိုး၌၊ သတိုးမွန်ကင်းကြီးတဆူဖြစ်တော်မူပေသော။ နရာဒိဋ္ဌ၊ လူပြည် အတွင်းဝယ်၊ ထွန်းလင်းသောနေမင်းကြီးတဆူလည်း ဖြစ်တော်မူ ပေသော။ ပုတ္တ အို-သားတော်မြတ်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မ သည်။ ပဏာမာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး၊ ရှိခိုးဦးနှိုင်းပါ၏ ဘုရား။ မသ္မ၊ တပည့်တော်မ၏။ မရဏေ၊ ကွယ်လွန်ချုပ်ဆုံးသည်မှ။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ကာလ၌။ ဘံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ အဟံ၊ တပည့်တော် မသည်။ ပုနော၊ တတန်။ နဗ္ဗက္ခာမိ၊ ဖူးမြင်ရတော့မည် မဟုတ်ပါ ဘုရား။

(ဂ) ဣတ္ထိယောနာမလောကဂ္ဂ၊ သဗ္ဗဒေါသာကရာမလာ။
ယဒိကောစတ္ထိဒေါသောမေ၊ ခမသုကရုဏာကရ။

(ဂါ) လောကဂ္ဂ၊ တလောကလုံး၏ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူ ပေသော အို-သားတော်မြတ်ဘုရား။ ဣတ္ထိယောနာမ၊ မိန်းမတို့ မည်သည်။ သဗ္ဗဒေါသာကရာ၊ အပြစ်မျိုးစုံတို့၏ စုပုံရာဌာနကြီး ဟူ၍။ မတာ လောကအတွင်းမှာ သမုတ်ခြင်းခံရ ပါကုန်သည် ဘုရား။ ကရုဏာကရ၊ သနားဇွဲဉာဏ်၊ ကရုဏာသခင်၊ အရှင်တဆူ ဖြစ်တော် မူသော အို-သားတော်မြတ်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။

ကောသိဒေါသော၊ တစုံတခုသော အပြစ်သည်။ ယဒိ အတ္ထိ၊ အကယ်
၍ ရှိသည် ဖြစ်ပါငြားအံ့၊ ခမဿ၊ အဆုံးစွန် တောင်းပန်ပါ၏။
သည်းခံတော်မူပါဘုရား။

အို-သားတော် မြတ်ဘုရား မိန်းမတို့ကို အပြစ်အမျိုးစုံတို့၏
စုပုံရာဌာနကြီးရယ်လို့ ပြောဆိုသမုတ်လေ့ရှိကြပါတယ်။ ဘုရား
တပည့်တော်မအပေါ်မှာ တစုံတရာအပြစ်ရှိခဲ့ပါမူကား သည်းခံ
ခွင့်သနားတော်မူပါဘုရား။

(ဂိ) ဣတ္ထိကာနုဉ္စပဗ္ဗန္တံ ယံဟံယာစိ ပုနပ္ပုနံ။
တတ္ထစေအတ္ထိဒေါသောမေ တံခမဿနရာသဘာ။

(ဂိ) နရာသဘာ၊ လူတို့ထွဋ်ခေါင်၊ ဥသျှောင်ထားအပ်၊ သား
တော်မြတ်။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဣတ္ထိကာနံ၊ မိန်းမအပေါင်း
တို့၏။ ယံပဗ္ဗန္တံ၊ အကြင် ရဟန်းပြုခွင့်ကြီးကိုလည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊
အကြိမ်ကြိမ်အာနိဘန်။ ဝါ၊ ခရလျှင်မနေဟု တပေပေဒွတ်တင်း
၍သာလျှင်။ အာယာစိ၊ ခွင့်တောင်းခဲ့ပါသည်ဘုရား။ တတ္ထ၊ ထို
ပယ်တော်မူသည့် အခင်းကို၊ ဒွတ်အတင်းခွင့်တောင်းရာ၌။ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ ဒေါသော၊ တစုံတခုသော အပြစ်သည်။ စေအတ္ထိ၊
အကယ်၍ရှိပါမူကား။ ခမဿ၊ သည်းခံတော်မူပါဘုရား။

အို-သားတော်မြတ်၊ တပည့်တော်မသည် မိန်းမတို့၏ ရဟန်း
ပြုရန်အတွက် အရှင်ဘုရားက ငြင်းပယ် လတ်သော်လဲ အတင်း
တူယ်ကပ်၍ခွင့်တောင်းခဲ့မိပါသည်ဘုရား။ ဤကဲ့သို့ ဒွတ်အတင်း
ခွင့်တောင်းမှုကြောင့် တစုံတရာအပြစ်ရှိခဲ့ပါလျှင် သည်းခံတော်
မူပါဘုရား။

(ဂိ) မယာဘိက္ခုနိယောဝီရ၊ တဝါနုညာယသာသိတာ။
တတြစေအတ္ထိဒုန္နိတံ၊ တံခမဿနမာပိကော။

(ဂိ) ဝီရ၊ လုလ္လတော်ကဲမြင့်၍၊ ဒုရင့်တော် မူပေသောသား
တော်မြတ်ဘုရား။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ အနုညာယ၊ ခွင့်ပြုတော်

မူခြင်းကြောင့်။ မယာ၊ တပည့်တော် မသည်။ ဘိက္ခုနီယော၊ ဘိက္ခုနီရဟန်းမိန်းမအပေါင်းတို့ကို။ သာသိတော၊ ဩဝါဒပေး၍ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမအပ်ကုန်ပါသည်ဘုရား။ တတ္ထ၊ ထိုဆုံးမ ရာ၌။ ဒုန္နတံ၊ မကောင်းသောဆုံးမချက်သည်။ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိပါမူကား။ တံ ထိုပြောမိ၊ ဆိုမိ၊ ဆုံးမမိ၊ သော အပြစ်ကို။ မော ပိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော အရှင်ဘုရားက။ ခမယာ၊ သည်းခံ တော်မူပါအရှင်ဘုရား။

အို-သားတော်မြတ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား၏ ခွင့်ပြုချက်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမပေါင်း များစွာတို့ကို တပည့်တော်မ အကြိမ်ကြိမ်ဆုံး မခွဲပါသည်။ မှားယွင်းသော ဆုံးမချက်များ ရှိခဲ့ပါလျှင် သည်းခံ တော်မူပါဘုရား။ အဲ-သို့ကလျိမိထွေးတော်ဂေါတမီက တောင်း ပန်တော့ ရှင်တော် မြတ်ဘုရားက သို့ကလျိ မိန့်ကြားတော်မူ တယ်။ အို-မိထွေးတော်ဂေါတမီ၊ သည်းခံခွင့်မယူတ်တဲ့ အရာကို ဘယ်မှာ သည်းခံတို့ ရှိပါမလဲ။ နိဗ္ဗာန် စံဝင်မည်ဖြစ်တဲ့ မိထွေး တော်ကြီး၏ တောင်းပန် ချက် စကားကို ပြန်ကြား ဘို့ မလျိ တော့ဘူး။

(၇) အက္ခန္တေနာမခန္တဗ္ဗိ၊ ကိံ ဘဝေဂုဏဘူသနေ။
ကိမုတ္တရန္တေ ဝက္ခာမိ၊ နိဗ္ဗာနာယဝဇ္ဇန္တိယာ။

(၇) ဂုဏဘူသနေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးများစွာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင် အပ်ပေသောအို-မိထွေးတော်ဂေါတမီ။ အက္ခန္တေ၊ သည်းခံစရာမ လိုသောအရေး၌။ ခန္တဗ္ဗိနာမ၊ သည်းခံဘွယ်မည်သည်။ ကိံ ဘဝေ၊ အဘယ်မှာရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံခြင်း၌။ ဝဇ္ဇန္တိယာ၊ သွားတော့မည်ဆဲဆဲဖြစ်သော။ တေ၊ သင်မိထွေးတော် ကြီးအား။ ဥတ္တံ၊ တုံ့ပြန်ဖြေဆိုသော စကားကို။ ကိံ ဝက္ခာမိ၊ အဘယ်မှာဆိုဘွယ်ရာရှိပါတော့အံ့နည်း။

အဲ-သို့ကလျိ ရှင်တော် မြတ် ဘုရားက၊ သည်းခံဘွယ် မရှိ ကြောင်းနှင့် ညိဗ္ဗညောင်း သာယာစွာ မိန့်ကြားတော် မူတော့

ဘိက္ခုနီမင်းရာတို့က လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကြသဖြင့် ရွှေမျက်နှာတော်ကို မူးမျှော်ကာ ခြေတော်အစုံကို ခိုလှုံပြီးခိုက်ကြတယ်။ ထိုနောက်မိထွေးတော်ဂေါတမိက ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အထွေထွေ အထူးထူးချီးကျူးရန်အလို့ငှါဂါထာသုံးပုဒ်ကို သို့ကလျိ ရွတ်ဆိုတော်မူပြန်လေသတည်း။

(၇) နဒတောပရိသာယန္တေ၊ ဝါဒိတဗ္ဗပဟာရိနော။
ယေတေဒက္ခန္တိဝဒနံ၊ ခညာ တေ နရပုဂံဝ။

(၇) နရပုဂံဝ၊ လူတို့ရှေ့ဆောင်၊ ဥဿျာဏ်သရဗျူဟာဖြစ်တော်မူပေသော သားတော်မြတ်။ ဝါဒိတဗ္ဗ ပဟာရိနော၊ တီးမှုတ်အပ်သောတူရိယာကို ကောင်းစွာတီးမှုတ်အပ်သော။ ပရိသာယံ၊ များစွာပေါ့ယယ်၊ ပရိသတ်ကြီးအလယ်၌။ နဒတော နဒ နှဲ့ သာ၊ ရွှေနှုတ်တော်တွင်၍ ကျူးရင့်ဟောပြတော်မူစဉ်။ တေ၊ ရှင်ပင်မြတ်ဘုရား၏။ ဝဒနံ၊ ပုဏ္ဏိန္ဒုစန်း၊ လ၊ နန်းနှိုင်းလျော်၊ မျက်နှာတော်ကို။ ယေတေနာ၊ အကြင်လူများအပေါင်းတို့သည်။ ဒက္ခန္တိ၊ မျက်ဝ၊ ထင်ထင်၊ မူးမြင်ကြရလေကုန်၏။ တေတေနာ၊ ထိုလူများအပေါင်းတို့သည်။ ခညာ၊ သူတပါးတို့ထက်ထူးချွန်၍ အလွန်ဘုန်းကြီးကြပေကုန်စွတကား။

အို-သားတော် မြတ်ဘုရား၊ တူရိယာမျိုးစုံကို တီးခတ်၍ ပရိသတ်ကြီးအလယ်၌ တင့်တယ် စံပယ်တော်မူလျက် သာယာသောအသံတော်ကိုကြွက်ပြီး နှစ်သက်ဘွယ်အထူး ရင့်ကျူးသော အားဖြင့် တရားဟော၍နေတော်မူစဉ် အကြင်သူတို့သည် အရှင်ဘုရား၏ ရွှေမျက်နှာတော်ကို မူးမျှော်ကြရကုန်၏။ ထိုသူတို့ဟာ သူတကာတို့ထက် ထူးချွန်၍ အလွန် ဘုန်းကြီး ကြပါပေတယ် ဘုရား။

(၈) ဒိဃာင်္ဂုလီတမ္ပနခေ၊ သုတေအာယတပဏှိကေ။
ယေပါဒေပဏမိဿန္တိ၊ တေပိခညာဂုဏန္တရ။

(၈၀) ဂုဏန္တရ၊ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူး အထူးထူးကို၊ ပိုက်ကြွေး
ပွေ့ဆောင်၍ ဂုဏ်ရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းတော် မူပေသော သား
တော်မြတ်ဘုရား။ ဒီဃဝံလီ၊ ရှည်သွယ် ပြောပျောင်းသော ခြေ
ချောင်းတော်လည်း ရှိကုန်ထသော။ တမ္မနခေ၊ ပတ္တမြားအသွေး
ကဲ့သို့ နီတွေးသော ခြေသည်းတော်လည်း ရှိကုန်ထသော။ အယ
တပဏ္ဍိပေ မဝန်းမထောင့်၊ ရှည်သောဖနောင့်လည်း ရှိကုန်ထ
သော။ သုဘေ၊ စက်လက္ခဏာ အစုံတို့ဖြင့် ဝန်းရံတင့်တယ်ကုန်
ထသော။ တေ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ဝါဒေ၊ ခြေတော်အစုံ၊
ကြာပဒု ကျံကို။ ယေဇနာ၊ အကြင်လူများ အပေါင်းတို့သည်။
ပဏမိဿန္တိ၊ ထင်ရှားစွာဖူးမျှော်၍ ပူဇော်ဝပ်တွား ကြကုန်၏။
တေပိဇနာ၊ ထိုလူများ အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ မညာ၊ သူတ
ပါးတို့ထက် ထူးချွန်၍ အလွန်ဘုန်းကြီးကြပေကုန်စွတကား။

အို - သားတော်မြတ်ဘုရား၊ ရှည်သွယ်သောခြေချောင်း၊ ရှည်
သွယ်သောဖနောင့်၊ နီဖြန်းသော ခြေသည်းတို့ဖြင့် ရှုချင်စဘွယ် တင့်
တယ်တော်မူတဲ့ အရှင်ခြေတော်စုံတို့ကို ခိုလှုံဦးခိုက်၍ ဖူးထိုက်
လှိုဖူးကြရတဲ့သူတွေဟာ လွန်စွာဘုန်းကြီးကြပါပေတယ်ဘုရား။

(၈၁) မရရာနိပဟဋ္ဌာနိ၊ ဒေါသဋ္ဌာနိဟိတာနိစ။

ယေတေ ဝါကျာနိသုဏန္တိ၊ တေပိဓညာနရုတ္တမ။

(၈၂) နရုတ္တမ၊ လူတို့ထွန်ဖူး မြိုက်ဖူးဥသျှောင် ဘုန်းခေါင်
ဥက္ကဋ္ဌ သားတော်မြတ်။ မရရာနိ၊ နှလုံးငြိမ်အောင် ချုံငြိမ်သာယာ
ကုန်ထသော။ ပဟဋ္ဌာနိ၊ စိတ်အစွမ်းကို နှင်လန်း နိုင်စေကုန်ထ
သော။ ဒေါသဋ္ဌာနိ၊ အပြစ်ဒေါသဟူသမျှကို မြို့မျှမကျန်အောင်
ဟွန်းလှန် ဖျက်နိုင်ကုန်ထသော။ ဟိတာနိစ၊ ချမ်းသာကောင်းကျိုး
အမျိုးမျိုးကို သည်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်ကုန်ထသော။ တေ ရှင်တော်
မြတ်ဘုရား၏။ ဝါကျာနိ ခံတွင်းရွှေကြိုက်၊ ကြာကုန်းမှ၊ တွင့်ထုတ်
မိန့်ကြား၊ ချိုပျားအဟန်းစကားသံတို့ကို။ ယေဇနာ၊ အကြင်လူများ
အပေါင်းသည်။ သုဏန္တိ၊ ဝိတိဗ်မိအောင် နှစ်သိမ့်စွာ ကြားနာ

ကြရကုန်၏။ တေဝိဇနိ၊ ထိုလူများအပေါင်းတို့သည်လည်း။ ခညာ၊ သူတပါးတို့ထက်ထူးချွန်၍ အလွန်ဘုန်းကြီးကြ ပေကုန်တကား။

အို - သားတော်မြတ်ဘုရား၊ ရှင်လန်း ချိုမြိန်၍ နှလုံးကိုငြိမ်စေနိုင်တဲ့ စကားတွေ၊ အပြစ်ဒေါသကိုနှိပ်ချိုး၍ အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေနိုင်တဲ့ စကားတော်တွေ၊ အဲ-သို့ကလို ထူးမြတ်တဲ့ အရှင်ဘုရား စကားတော်များကို နာကြားရတဲ့သူတွေဟာ လွန်စွာဘုန်းကြီးကြပါပေတယ်။

(မှတ်ချက်။ ။ဘော်ပြခဲ့သော ဘုန်းတော်ဘွဲ့ ဂါထာသုံးပုဒ်တို့ကို နှုတ်တက်ရအောင် ကျက်ဆောင်၍ အမြဲပြတ်ရှုတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်ကြပါလျှင် ထင်ထင်ရှားရှား ဘုန်းကြွက်သရေတိုးပွားသည်ဟု ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ မိန့်တော်မူသည်ကို ကြားရဘူးပါသည်)

(ဂေါ) ခညာဟန္တေမဟာဝီရ၊ မာနပူဇနတပ္ပရာ။

တိဏ္ဍသံသရာကန္တာရာ၊ သုဝါကျေနသိဒ္ဓိမတော။

(ဂေါ) မဟာဝီရ လုလ္လတော်ကဲမြင့်၍ ရဲရင့်တော်မူပေသော အို-သားတော်မြတ်ဘုရား။ အဟံ'တပည့်တော်မသည်။ မာနပူဇနတပ္ပရာ၊ အရှင်ဘုရားအပေါ်တွင် မြတ်နိုးကော်ရော်၊ ပူဇော်အားထားကာ နေခဲ့ရသည်ဖြစ်၍။ ခညာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးခဲ့ပါပေသည် ဘုရား။ သိဒ္ဓိမတော၊ ကြွက်သရေတံခွန်ဖြင့်၊ အလွန်မြင့်မြတ်တော်မူပေသော။ တေ၊ ရှင်တော် မြတ်ဘုရား၏။ သုဝါကျေန၊ အလွန်မွန်မြတ်သော တရားသံကြောင့်။ တိဏ္ဍသံသရာကန္တာရာ၊ သံသရာတစ်ခွင်၊ ခရီးစဉ်မှ၊ အောင်မြင်စွာကူးမြောက်ခဲ့ရသည်ဖြစ်၍။ ခညာ၊ ဘုန်းကံကြီးမားလှပါသည်ဘုရား။

အို-သားတော်မြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်မသည် အရှင်ဘုရားအပေါ်မှာ ရိုသေကော်ရော် ပူဇော်မြတ်နိုး အားကိုးမှီခိုကာနေခဲ့ရသဖြင့် လွန်စွာဘုန်းကြီးလှပါတယ်ဘုရား။ အရှင်ဘုရား၏စကားသံကြောင့် သံသရာခရီးမှ ကူးမြောက်ခဲ့ရသည်မှာ လွန်စွာဘုန်းကြီးလှပါတယ်ဘုရား။

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း၊ ဂါထာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ရှင်တော်
ဘုရားကို လျှောက်ထား ခွင့်ပန်ပြီးတဲ့နောက် ငတ်တရားရှိတဲ့
အတိုင်း မြေးတော်ရာဟုလာ၊ သားတော်နန္ဒ၊ တူတော်အာနန္ဒာ၊
ဆွေမျိုးရင်းချာဖြစ်တဲ့ မထေရ်မြတ်တို့အထံသို့ တာဝန်သွားရောက်
ပြီး မိထွေးတော် ဂေါတမိက ပရိဗ္ဗာန် ဝင်စံခဲ့အကြောင်းကို
သို့ကလျိခွင့်တောင်းတော်မူပြန်တယ်။

(ဂေါ) အာသိဝိသာလယသမေ၊ ရောဂါဝါသေကဇ္ဇေဝရေ။
နိန္ဒာဒုက္ခသဃိဘတေ၊ ဇရာမရဏဂေါစရေ။

(ဂံ) နာနာကာလမလောကိဇ္ဈေ၊ ပရာယတ္တေနိရိဟတေ။
တေနိဗ္ဗာတုမိစ္ဆာမိ၊ အနုမညထပုတ္တကာ။ ။

(ဂေါ-ဂံ) ပုတ္တကာ၊ အို-ချစ်သားအပေါင်းတို့၊ အာသိဝိသာ
လယသမေ၊ ဆိပ်တောက်ထန်ပြင်း၊ မြွေ ကင်းတို့ တည်နေရာ၊
ပွေခြာရစ်ရုံအမှိုက်ပုံ၊ တောင်ပို့အလားနှင့်တူသသော။ ရောဂါ
ဝါသေ၊ ရောဂါအပေါင်းတို့၏ ခိုအောင်း တည်နေရာလည်း ဖြစ်ထ
သော။ ဒုက္ခသဃိဘတေ၊ ဆင်းရဲမျိုးအဖုံဖုံတို့၏ ပေါင်းဆုံနှိပ်စက်
ရာလည်းဖြစ်ထသော။ ဇရာမရဏဂေါစရေ အိုခြင်း၊ သေခြင်း၊
တို့၏ ကျက်စားရာ နယ်ကြီးလည်း ဖြစ်ထသော။ နာနာကာလ
မလောကိဇ္ဈေ၊ အညစ် အကြေးမျိုးစုံတို့ဖြင့် စုပုံပြီးမြှမ်းရာလည်း
ဖြစ်ထသော။ ပရာယတ္တေ၊ အပြင်တပါးတို့နှင့်သာ စပ်လျဉ်း၍
နေထသော။ နိရိဟတေ၊ အားထုတ်ကာ ပြုပြင်သော်လဲ အစဉ်
သဖြင့် ပျက်စီး၍နေသော။ ကဇ္ဇေဝရေ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ရုပ်၊ အကော်ခင်
ပုပ်၍။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ နိန္ဒာ၊ ငြီးငွေ့ရွံ့မုန်းလှပါပြီ
ဘုရား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နိဗ္ဗာတု မရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံခြင်း၌။ ဣစ္ဆာမိ၊
အလိုရှိ၍ နေပါ၏။ ပုတ္တကာ၊ အို-ချစ်သားတို့၊ အနုမညထ၊
ကြည်ကြည်အေးအေး၊ အခွင့်ပေးတော်မူကြပါကုန်ဘုရား။

အဲ-သို့ကလျိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ဝင်စံတို့အကြောင်းနှင့် မိထွေးတော်
ကြီးကခွင့်တောင်းတော့ မြေးတော်ရာဟုလာနှင့် သားတော်နန္ဒတို့

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၁၇

မှာ ကိလေသာ ကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာဖြစ်တော်မူသဖြင့် တစုံတရာ
မျှ-စိုးရိမ်ပူဆွေးတော် မမူကြဘူး။ သံဝေဂ ဘိဏ္ဍာများကိုသာ
သို့ကလို ရှုတ်ဆိုမိန့်ကြားတော်မူကြတယ်။

(ဂါး) နန္ဒောရာဟုလဘဒ္ဒေါစ၊ ဝိတသောကာနိရာသဝါ။
ဗြိတာစလဗြိတိထိရာ ဓမ္မတမဒ္ဓမိန္ဒယ။

(ဂါး) တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ နန္ဒောစ၊ သားတော်နန္ဒာသည်၎င်း။
ရာဟုလဘဒ္ဒေါစ၊ မြေးတော် ရှင်ရာဟုလသည်၎င်း။ တေ၊ ထို
အရှင်မြတ် နှစ်ပါးတို့သည်။ နိရာသဝါ၊ အာသဝေါ ကင်းကွာ၍
ရဟန္တာ ဖြစ်ကြလေသောကြောင့်။ ဝိတသောကာ၊ ပူပန်ခြင်းမှ
ကင်းတော် မူကြလေကုန်၏။ အစလဗြိတိထိရာ၊ မတုန်လှုပ်သော
တည်တံ့ခြင်းဖြင့် ခိုင်မြဲတော် မူကြကုန်လျက်။ ဗြိတာ၊ မလှုပ်စရာ
တန်ခိုးတော်မူနိုင်ကြကုန်၏။ ဓမ္မတံ အနိစ္စဓမ္မတာသဘောတရား
ကို။ အနုစိန္တယံ၊ ဤကဲ့သို့ ကြံစည်တော်မူကြလေကုန်သတည်း။

(ဃ) ဇီရဗျုသင်္ခတံလောလံ၊ အသာရံကဒလူပမံ။
မာယာမရိဒိသဒိသံ၊ ဣတ္ထရံအနဝဠိတံ။

(ဃ) ဘောန္တော၊ အို-သတ္တဝါအပေါင်းတို့။ ဇီရဗျု၊ ဩော်-
စက်ဆုပ်တွယ်ကြီးပါတကား။ သင်္ခတံ၊ ပြုပြင်အပ်သမျှ၊ သင်္ခါရ
ဥသရံ၊ အလုံးစုံသည်။ လောလံ၊ လျှပ်ပေါ်လော်လည်လှပါတကား။
ကဒလူပမံ၊ ငှက်ပျောတုံးနှင့်တူစွာ။ အသာရံ၊ အနှစ်သာရ၊ ဘာမျှ
မရှိပါဘဲတကား။ မာယာမရိဒိသဒိသံ၊ မျက်လွှာ၌အမှု၊ တံလှုပ်နှင့်
သာတူချေ၏တကား။ ဣတ္ထရံ၊ ဖြစ်ပုံ၊ ယုတ်ပုံ၊ တိုတောင်းလှသဖြင့်။
အနဝဠိတံ၊ အပိုင်အခဲ၊ ခိုင်မြဲစွာတည်တံ့လေ့မရှိပါတကား။

(ဃာ) ယန္တနာမဇိနဿာယံ မာတုန္တာယုဒပေါသိကာ။
ဂေါတမိ နိဓနိယာတိ၊ အနိဉ္စသဗ္ဗသင်္ခတံ။

(ဃာ) ယန္တ၊ အကြင်မခိုင်မမြဲသောသင်္ခါရတရားတို့၌။ ဥပ္ပ
နာ၊ ဖြစ်၍နေရရှာသော။ ဇိနဿာမာတုန္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ မိထွေး

တော်ကြီးဖြစ်ပေသော။ ဗုဒ္ဓပေါ်ထိကာ၊ ဘုရားရှင်ကို ငယ်ရွယ် စဉ်ကစ၍နို့ချိုကျွေးကာ မွေး၍လာပေသော။ အယံ-ဂေါတမီနာ မဤဂေါတမီအရှင်မြတ်ကြီးပင်လည်း။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးချုပ်ပျောက် ခြင်းသို့။ ယာတိ၊ ရောက်ရရှာသေး၏။ သဗ္ဗသင်္ခတံ၊ အလုံးစုံသော တောဘုမ္မကသင်္ခါရတရားစုသည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိပါတကား။

ရှင်ရာဟုလာနှင့်ရှင်နန္ဒမထေရ်တို့က ရဟန္တာဖြစ်၍ မြေဆည် နိုင်ကြသော်လည်း ရှင်အာနန္ဒာမှာတော့ သောတာပန်မျှသာ ဖြစ်၍ မမြေဆည်နိုင်ဘဲ ခိုးရိမ်ပူဆွေးကာ ငိုကြွေးဘော်မှုရှာတယ်။

(ဃီ) အာနန္ဒောစတဒါသေခေါ၊ သောကဇ္ဇောဇိနဝစ္ဆယော။
တတ္ထသုန္နိ ကရောန္တောသော၊ ကရုဏံ ပရိဒေဝသိ။

(ဃီ) တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဇိနဝစ္ဆယော၊ ဘုရားရှင်၏ သား တော်ပျိုကလေးဖြစ်ပေသော။ အာနန္ဒောစ၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်မူ ကား။ သေခေါ၊ သောတာပန်မျှသာဖြစ်နေရသေးသောကြောင့်။ သောကဇ္ဇော၊ ခိုးရိမ် ပူဆွေးခြင်းဖြင့် နှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုမိထွေးတော်ကြီး၏ စကားကိုကြားရာ အရပ်မှာနိဗ္ဗာန်ပင် လျှင်။ အသုန္နိ၊ စီးကျမြိုင်မြိုင်၊ မဆည်နိုင်သော မျက်ရေတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ဖြစ်ပေါ်ယိုစီးစေလျက်။ သော၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာသည်။ ကရုဏံ၊ သနားစာတွယ်၊ ပရိဒေဝသိ၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်းရှာလေ သတည်း။

ဒုးကြွေးခုံဂါထာ

(ဃီ) ဟာ သန္တိံ ဂေါတမိ ယာတိ၊ နနုဗုဒ္ဓေါပိနိဗ္ဗုတိံ။
ဂစ္ဆတိနစိရေနော၊ အဂ္ဂိရိဝ နိရိစ္ဆနော။

(ဃီ) ဘောနော၊ အို-နတ်၊ လူ၊ အပေါင်းတို့။ သန္တိံ သင်္ခါရ ခင်သိမ်း၊ ချုပ်ငြိမ်းပြတ်ကြွေကာ စုတေ သေလွန်ခြင်းသို့။ ဟာ ယာတိ၊ ဟင်-ရောက်ရရှာချေတော့မည်တကား။ ဗုဒ္ဓေါပိ၊ နောင် တော်မြတ်ဘုရားကြီးသည်လည်း။ နိရိစ္ဆနော၊ လောင်စာကုန်လေ ပြီးသော။ အဂ္ဂိရိဝ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့။ နစိရေနော၊ မကြာမီအတွင်း၌

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၁၉

ပင်လျှင်၊ သန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိနုန၊ ရောက်တော်
မူလေလိမ္မံမလား။

ဪ၊ မိထွေးတော် ဂေါတမိအရှင်မြတ်ကြီးဟာ ပရိနိဗ္ဗာန်
ဝင်စံတော် မူတော့မယ်။ နောင်တော် ဘုရားဟာလဲ လောင်စာ
ကင်းတဲ့မီးပုံကြီးငြိမ်းသွားသလိုမကြာမီပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်
မူလိမ္မံမလားလို့မသိရချေ။ ဪ-သည်လောကကြီး အတွင်းမှာ
စိုးရိမ်ရေးနှင့်ပူဆွေးဘွယ်တွေအလွန်များပါကလား။

အဲ-သို့ကလျှင် ရှင်အာနန္ဒာကမဖြေမဆည်နိုင်အောင် ဖြိုင်ဖြိုင်
ယိုစီးတဲ့မျက်ရေတို့ဖြင့် ငိုကြွေး မြည်တမ်းတဲ့အခါ မိထွေးတော်
ဂေါတမိကသို့ကလျှင်တရားပြု၍နားချတော်မူရတယ်။

(ဃု) သုတသာဂရဂန္တိရ၊ ဗုဒ္ဓေါပဋ္ဌာနတပ္ပရ။
နယုတ္တံသောစိတံပုတ္တ၊ ဟာသကာလေဥပဋ္ဌိတေ။

(ဃု) သုတသာဂရဂန္တိရ၊ အကြားအမြင် တည်းဟူသော
သမုဒ္ဓရာဖြင့် လွန်စွာနက်နဲပေသော။ ဗုဒ္ဓေါပဋ္ဌာနတပ္ပရ၊ ဘုရား
ရှင်ကိုသာလုပ်ကျွေး၍ ထိုအရေးကိုသာ ဂရုစိုက်လေ့ရှိပေသော။
ပုတ္တ၊ အို-ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ဟာသကာလေ၊ ရှင်မြူးရဲခဲ အခါကြီး
သည်။ ဥပဋ္ဌိတေ၊ ဆိုက်ရောက်လာသည်ရှိသော်၊ သောစိတံ၊ စိုးရိမ်
ရေးဖြင့်၊ ပူဆွေး၍နေခြင်းငှါ။ နယုတ္တံ၊ မသင့်ပါတကား။

(ဃု) တယာတာတသမဇ္ဈိဋ္ဌော၊ ပဗ္ဗန္တံအနုဇာမိနော၊
မာပုတ္တံဝိမနောဟောဟိ၊ သမလောတေပရိဿမော။

(ဃု) တာတာ၊ ချစ် သား အာနန္ဒာ။ တယာ၊ သင် သည်။
သမဇ္ဈိဋ္ဌော၊ ကူညီကာတောင်းပန်အပ်လေသောကြောင့်။ နော၊
အကျွန်ုပ်တို့အား။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အနုဇာမိ၊ သားတော်
ဘုရားကသနားသဖြင့်အခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပေပြီ။ ပုတ္တ၊ ချစ်သားအာ
နန္ဒာ။ ဝိမနော၊ နှလုံးမသာ၊ မျက်နှာညှိုးငယ်သည်။ မာဟောဟိ၊ မ
ဖြစ်ပါလင့်တော့၊ သင်ချစ်သား၏။ ပရိဿမော၊ တောင်းပန်၊ ခယမ်း

၍အပင်ပန်း ခံခဲ့ခြင်းသည်။ သပလော၊ အကျိုး ဆိုက်ရောက်ပြီ မဟုတ်ပါလော။

အို-ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ သင်၏ ကူညီတောင်းပန်ချက်ကြောင့် သားတော်ဘုရားကမိန်းမတို့အား ရဟန်းပြုခွင့်ကြီးကို ပေးတော်မူခဲ့ပြီမဟုတ်ပါလော။ နှလုံးသော မျက်နှာညှိုးငယ်လို့ မနေပါနှင့်၊ သင်၏အပင်ပန်းခံခြင်းသည်အကျိုးကြီး၍နေပြီ မဟုတ်ပါလော။

(ဇော) ယံနဒိဋ္ဌပုရာဏေဟိ၊ တိတ္ထိကာစရိယေဟိ။
တံပဒံသုကုမာရိဟိ သတ္တဝသ္မာဟိဝေဒိတံ။

(ဇော) တာတာ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ပုရာဏေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဟန်သော။ တိတ္ထိကာစရိယေဟိ တိတ္ထိဂိုဏ်းဆရာကြီးတို့သည်။ ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တရားကို။ နဒိဋ္ဌ၊ တရံတဆစ်မျှမမြင်ဘူးရှာကြကုန်။ တံပဒံ၊ ထိုမြ်နိုင်ခဲ့သောနိဗ္ဗာန်တရားကို။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သတ္တဝသ္မာဟိ၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်မျှသာ ရှိကြဟန်သော။ သုကုမာရိဟိ၊ အလွန်နုနယ်သော သူငယ်မကလေးတို့သော်ပင်လည်း။ ဝေဒိတံ၊ ဗိဇ္ဇထင်ထင် သိမြင်အပ်လေပြီတကား။

အို-ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ရှေးကတိတ္ထိဂိုဏ်း ဆရာကြီးတွေဟာ နိဗ္ဗာန်တရားကိုအနည်းငယ်ကလေးမျှ မမြင်ဘူးရှာကြဘူး။ ယခုအခါ တိက္ခမသင်္ခယသင်္ခယကြီးထွန်းကားတဲ့အတွက် ထိုမြင်နိုင်ခဲ့တဲ့ နိဗ္ဗာန်တရားကို ခုနစ်နှစ် အရွယ်ရှိတဲ့ သူငယ်မ ကလေးများ တောင်ပင် သိမြင်ဟန်ကြပေါ့။ အမျိုးသမီးတို့ဘက်က အကျိုးဖြစ်ထွန်းလာ ခြင်းဟာ သင့်ကျေးဇူးပါဘဲ။ အားတက်သရော ဝမ်းမြောက်လိုက်ပါ၊ ဖိုးရိမ်ပူဆွေးလို့မနေပါနှင့်။

(ဇော) ဗုဒ္ဓသာသနပါလေတ၊ ပစ္ဆိမံဒဿနံတဝ။
တဏှဂစ္ဆာမဟံပုတ္တ၊ ဂတာယတ္တနဒိသတေ။

(ဇော) ဗုဒ္ဓသာသန ပါလေတ၊ ဘုရား ရှင်၏ သာသနာကို ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်လေ့ရှိပေသော။ ပုတ္တ၊ အို-ချစ်သားအာ

နန္ဒာ၊ တဝ၊ သင်ချစ်သားကို။ ဒဿနံ၊ ယခုမှူးမြင်ရခြင်းသည်။ ပစ္ဆိမံ၊ အဆုံးစွန်သော မှူးမြင်ရခြင်းပေတည်း။ ယဒ္ဓန္တံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတာ၊ သွားရောက်ရသည်ရှိသော်။ နဒိဿတေ၊ မတွေ့မမြင်နိုင်တော့ပြီ။ တက္က၊ ထိုတခါရောက်က၊ တခေါက်မပြန်၊ ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားရပါတော့အံ့။

အို-ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ယခုမှူးမြင်ရခြင်းကို အဆုံးစွန်သော မှူးမြင်ရခြင်းရယ်လို့ မှတ်တော်မူပါ။ တခါရောက်က၊ တခေါက်မပြန်ရတဲ့ ရှေ့ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ တပည့်တော်မ သွားရောက်ရပါတော့မယ်။ အဲသို့ကလျှင် လျှောက်ထားပြီးတဲ့နောက် ရှင်တော်ဘုရားက မိမိအား ဟောကြားဆုံးမ၍ ဩဝါဒပေးဘူးတဲ့ အချက်တခုကို လျှောက်ထားလိုပြန်သည်နှင့် မိထွေးတော်ဂေါတမိက ဘော်ပြုလတံ့သော ဂါထာတို့ကို ရှုတ်ဆိုတော်မူပြန်တယ်။

(ဃော) ကဒါစိ ဓမ္မဒေသေနော ခိဝိလောကဂ္ဂနာယကော။
ကဒါဟံ အာသိသံဝါစံ၊ အဝေါစ အနန္တကမ္မိကာ။

ဃော) စန္ဒ ဇီဝ မဟာဝီရ၊ ကပ္ပံ ကိဋ္ဌ မဟာမုနေ။

သဗ္ဗလောကဿ အတ္ထာယ၊ ဘဝလု အဇရာမရော။

(ဃော-ဃော) ကဒါစိ၊ တခံရောအခါ၌။ လောကဂ္ဂ နာယကော၊ လောကရှေ့သွား မြတ်ဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားဟောမြတ်ကို။ ဒေသေနော၊ ဟောကြား၍နေတော်မူစဉ်။ ခိဝိ၊ ချေဆတ်တော်မူလေ၏။ (ဝါ)၊ ချီတော်မူ၏။ ကဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ တပည့်ကော်မသည်။ အနန္တကမ္မိကာ၊ သားတော်ဘုရားသနားချစ်ခင်သည် ဖြစ်၍။ အာသိသံဝါစံ၊ ဆုတောင်းသော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားလိုက်ပါသတည်း။ (လျှောက်ထား လိုက်ပုံကား) မဟာဝီရ၊ မြတ်စွာဘုရား။ စန္ဒဇီဝ၊ သက်တမ်းရှည်၍ တည်နေတော်မူပါဘုရား။ မဟာမုနေ၊ အို-မြတ်စွာဘုရား။ ကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ဆုံးသည်တိုင်အောင်။ ကိဋ္ဌ၊ တည်နေတော်မူပါဘုရား။ သဗ္ဗလောကဿ၊ အလုံးစုံသော လောကကြီး၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးစီး

၂၂

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

ပွား ထွန်းကားစိမ့်သောငှါ။ အစရာမရော၊ အစိုမသေ၊ အမြဲတည်
နေတော်မူသည်။ ဘဝဿ၊ ဖြစ်တော်မူပါဘုရား။

(ဗံ) တံဘထာဝါဒိနိဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဿိသောတေဒဗြဟ္မိ။
နဟေဝံဝန္တိယာဗုဒ္ဓေါ၊ ယထာဝန္တသိဝေ ဟိတမိ။

(ဗံ) တံဘထာဝါဒိနိဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုကဲ့သို့လျှောက်ထားလိုက်သော။
မဿိ၊ အကုသိုလ်ကို၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဧတံ၊
ဤအမိန့်တော်စကားကို။ အဗြဟ္မိ၊ မိန့်ကြားတော်မူလေသတည်း။
ဂေါတမိ၊ အို-မိထွေးတော်ဂေါတမိ။ ယထာဝန္တသိ၊ အကြင်သက်
တမ်းရှည်ပါစေဘုရား ဟု လျှောက်ကြားကာ ရှိခိုးလိုက်၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့ရှိခိုးသော နည်းလမ်းအတိုင်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို။
နဝန္တိယာ၊ ရှိခိုးအပ်သည်မဟုတ်ကုန်။

(ဃား) အာရဒ္ဓဗိရိယေပဟိတတ္ထေ၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ ပရက္ကမေ။
သမဂ္ဂေသာဝကောပဿ၊ ဧတံဗုဒ္ဓါနဝန္တနိ။

(ဃား) ဂေါတမိ၊ အို မိထွေးတော်ဂေါတမိ။ အာရဒ္ဓဗိရိယေ၊
အားထုတ်အပ်သော ဗီရိယရှိကုန်သော။ ပဟိတတ္ထေ၊ စွန့်လွှတ်အပ်
သောစိတ်နှလုံးရှိကုန်သော။ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ ပရက္ကမေ၊ အမြဲမလျော့၊ မပေါ့၊
မတန်၊ မှန်ကန်သော လုလုရှိဘော်မူကြကုန်သော။ သမဂ္ဂေ၊ မကဲ့
မပြား တသားထဲညီညွတ်ကြကုန်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သား
တော်အပေါင်းတို့ကို။ ပဿ၊ ကြည့်ရှုစောင်မ၊ ဟော် မူပါလော။
ဧတံ ဤကဲ့သို့ တောင်းပန်ခြင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို။
ဝန္တနိ၊ ရှိခိုးခြင်းမည်ပေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဗြဟ္မိ၊ ရှင်တော်ဘုရား
မိန့်ကြားတော် မူဘူးပါသတည်း။

အို-ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ တရံသောအခါ ရှင်တော်ဘုရားသည်
ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌ တရားဟောတော်မူနေစဉ်အခါ ချေ
ဆတ်တော်မူတယ်။ ထိုအခါတပည့်တော်မက ချစ်ခင်ကြင်နာတဲ့
စိတ်ဖြင့် သို့မဟုတ် လျှောက်ထားလိုက်မိတယ်။ အို-သားတော်

မြတ်ဘုရား။ အသက်ရှည်တော်မူပါစေ၊ အာယုကပ်ဆုံးသည်တိုင် အောင် တည်တော်မူနိုင်ပါစေ၊ အလုံးစုံသောလောက၌ အကျိုးများလေအောင် မအိုမသေအမြဲတည်နေတော်မူပါစေဘုရား။ အဲ-သို့ကလျှောက်ထားလိုက်တော့ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက “အို-မိထွေးတော်ဂေါတမီ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို သည်လိုရှိခိုး၍ မလျှောက်ထားထိုက်ဘူး။ ညီညီညွတ်ညွတ် အားထုတ် ကြိုးစားနေကြတဲ့ တပည့်သား အပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု စောင်မတော်မူပါဘုရား” အဲသည်လိုသာ လျှောက်ဆိုရှိခိုးရမယ်။ ရှင်တော်ဘုရားက သည်ကဲ့သို့ မိန့်ကြားတော် မူဘူးပါတယ်။ သည်အမိန့်တော်ကြီးကို ထောက်ထားပြီး ချစ်သားအာနန္ဒာကတပည့်တော်မ၏ ပရိနိဗ္ဗာန် စံင်မှုအတွက် စိုးရိမ်ပူဆွေးလျက် ငိုကြွေးသွားမရှိပါဘူး။ ဘုရားရှင်၏အလိုဆန္ဒတော်မှာ ကိလေသာကင်းရှင်းပြီးတဲ့နောက် သည်ခန္ဓာဝန်ကြီးကို ရှုက်ဆောင်ပြီး ကြာရှည်လေးမြင့်စွာ တည်နေမှုကို နှစ်သက်တော်မမူဘူး။ မိထွေးတော်ဂေါတမီက ရှင်အာနန္ဒာအား အစိုးရိမ်ကင်းအောင် သို့ကလျှောက်ချတော်မူတယ်။

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း ရှင်အာနန္ဒာအား တရားပြ၍ နားချပြီးတဲ့နောက်ဘိက္ခုနီမတို့ကျောင်းသို့ခေတ္တပြန်သွားပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုဖို့အချိန်ကို တတန်လျှောက်ထားလိုသည်နှင့် ဘိက္ခုနီမငါးရာတို့နှင့်တကွ ဘုရားရှင်ထံသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူလာကြပြန်တယ်။ ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ပရိနိဗ္ဗာန် ငင်စံကာနီးတွင် မိထွေးတော် ဂေါတမီအား တန်ခိုးအစုံစုံ အဖုံဖုံသော ဗျာဠိဟာတို့ကိုပြတော်မူစေလိုတဲ့အတွက် မိထွေးတော်ဂေါတမီအား သို့ကလျှောက်တော်မူလေသတည်း။

- (c) ထိနိဗ္ဗောဘိဿ မယော၊ ယောဗာလာပိမတိဂံတာ။
တေသံဒိဗ္ဗိပဟာနန္တု၊ ဣဗ္ဗိ ဒေသပိဂေါတမိ။

(c) ဂေါတမီ၊ အို-မိထွေးတော် ဂေါတမီ။ လောကေ၊ ဤလောကကြီးအတွင်း၌။ ယောဗာလာ၊ ဟုတ်တိုင်း မသိမမြင်ကြကုန်

သောအကြင်သူမိက်အပေါင်းတို့သည်။ ယံနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဓမ္မာဘိ
သမယော၊ သန္တာလေးတန်၊ အသိဉာဏ်ထွင်းပေါက်၊ တန်ခိုးရှင်
အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း၌။ ဝိမဇ္ဈိံ ဂတာ၊ ဟုတ်နိုင် ပါမည်လော၊ ဖြစ်
နိုင်ပါမည်လောဟုတွေးတောပည့်မှားလျက်ရှိကြလေကုန်၏။ တေ
သံ၊ ထိုသူမိက်အပေါင်းတို့၏။ ဒိဋ္ဌိပဟာနဓု၊ မှားယွင်းသောအယူ
ကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း၌။ ဣန္ဒြိယံ၊ အဆန်းတကြယ် အံ့သြတန်ခိုး၊
အမျိုးမျိုးကို။ ဒဿဟိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ခါနီးတွင် အကြီးအကျယ်
ပြခဲ့ပါလော။

အို-မိထွေးတော် ဂေါတမိ၊ ဉာဏ်ပညာ ထိုင်းရှိုင်း၍ တုတ်
တိုင်းမသိကြဲတဲ့သူမိက်တွေဟာလောကမှာလွန်စွာများကြတယ်။
ထိုသူမိက်တွေက မိန်းမများ၏ တရားထူးရပုံ တန်ခိုးဣန္ဒြိယနိဗ္ဗာန်-
ပြည့်စုံပုံများကို မယုံကြည် နှစ်ကြာဘဲ ဟုတ်နိုင်ပါမည် လောဟု
တွေးတော နေကြတယ်။ သည်လို ယုံမှားမှုတွေကို ပယ်ဖျောက်
ခြင်း၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ခါနီးတွင် အကြီးအကျယ် အံ့သြတန်ခိုးဖြစ်
တဲ့တန်ခိုးဂုဏ်တို့ကိုစုံလင်အောင်ပြခဲ့ပါ။

အဲ-သို့ကား ဤတော် ဘုရားက တိုက်တွန်းတော် မူတော့
မိထွေးတော်ဂေါတမိက ရှင်တော်ဘုရားကို ဝင်တွားရှိခိုးပြီးလျှင်
မြန်စွာ ကောင်းကင်သို့ ပြန်တက်တော်မူတယ်။ ကောင်းကင်သို့
ရောက်တော့မမြင်စတုန်းအထူးဆန်းကြယ်အံ့သြတန်ခိုးဖြစ်တဲ့တန်ခိုး
တော်ကြီးတွေကိုပြတော်မူပါရော။ တန်ခိုးပြပုံတွေကိုအချုပ်အား
ဖြင့်ပြဆိုရပါလျှင် ကာကိယံထဲမှ ကိယံပေါင်းများစွာခွဲ၍ ပြခြင်း၊
ကိယံပေါင်းများစွာတို့မှ တကိယံထဲဖြစ်စေခြင်း ပရိသတ် မျက်
မှောက်မှာ ကိယံကို ဖျောက်ခြင်း၊ ကိယံကိုပြခြင်း၊ တောင်ကြီး
အတွင်းသို့ ထွင်း၍သွားခြင်း၊ မြေပေါ်မှာ ရှောက်သွားသလိုရေ
ပေါ်မှာစကြိုချောက်သွားခြင်း၊ ကောင်းကင်အပြင်မှာ ဌက်ကဲ့သို့
ပျံသွားခြင်း၊ ကောင်းကင် အပြင်မှာ တင်ပလွင်ခွေ၍ စံနေခြင်း၊
ဖြူခွာဘုံသို့တင်အောင်ကြွသွားခြင်း၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို ယီးရိုးပြု
၍ မဟာပထဝီ မြေကြီးကို ယီးရှက် ပြုပြီးလျှင် ထို ယီးကြီးကို

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၂၅

ဆောင်း၍ကောင်းကင်၌စကြိုသွားခြင်း၊ လက်ညှိုးများဖြင့် နေနှင့် လ၊တို့ကို တိမ်မြုပ် အောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ နေ အထောင်၊လ အထောင်တို့ကိုပုလဲသွယ်၍သို့ကုံးသိ၍ လည်ပင်း၌ ဆွဲဆင်ခြင်း၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်း၌ ရှိသော ရေတို့ကို လက် တဘက်တည်းဖြင့် သိမ်းကျုံး၍ ယူခြင်း၊ ကြီးစွာသော မိုးတို့ကို ရွာသွန်း စေခြင်း၊ ကောင်းကင်အပြင်၌ စကြာဝတေးမင်း၏ ပရိသတ်ကို ဘန်ဆင်း၍ ပြခြင်း၊ ဂဠုန်မင်းယောင်ဆောင်၍ ပြခြင်း၊ ခြင်္သေ့ မင်းယောင် ဆောင်၍ ပြခြင်း၊ ဤသို့စသော တန်ခိုး အမျိုးမျိုးတို့ကို ရဟန်း ယောက်ျားပရိသတ်၊ ရဟန်းမိန်းမပရိသတ်၊ လူပရိသတ်၊ နတ် ပရိသတ်တို့၏ အလယ်မှာ အကြီးအကျယ် အံ့ဩဘွယ် ပြတော် မူတယ်။

အဲ သို့ကလျိမမြင်စဘူး၊အထူးဆန်းကြယ်၊ အံ့ဩဘွယ်အလွန် ကောင်းတဲ့ တန်ခိုး ဣန္ဒြိယတွေကို မြင်တော့ လူနတ် ပရိသတ် အပေါင်းတွေရှိမခိုးဘဲ မနေနိုင်ကြသဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်ဦးခိုက်ပြီး ဖူးထိုက်လို့၊ ဖူးရပေသည့်တကားဟု များစွာ အံ့ဩကြတယ်။မိ ထွေးတော် ဂေါတမီ၏ တန်ခိုးပြခြင်းကို အရင်းပြုပြီး ဘိက္ခုနီမ သာသနာကြီးဟာလဲလွန်စွာကြက်သရေရှိသွားတာပေ ။

(တန်ခိုးပြတော်မူပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဟောကြားတော် မူခဲ့တဲ့ ထေရီအဓိကဒါနိပါတ်တော်များကိုထုတ်ပြပါဦးမည်)

(ငါ) တဒါ နိပစ္စ သမ္ပန္နံ၊ဥပ္ပတိတွာန အဗ္ဗရံ။

ဣန္ဒြိယအနေကာဒသေသိ၊ဗုဒ္ဓါနုညာယဂေါတမီ။

(ငါ) တဒါ ထိုရှင်တော်ဘုရားကတန်ခိုးပြစေရန်တိုက်တွန်း တော်မူသောအခါ၌။သမ္ပန္နံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ နိပစ္စ၊ဝပ် တွားရှိခိုး၍။အဗ္ဗရံ၊အစွန့်ပြင်၊ မိုးကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိတွာန၊ ချီတက်တော်မူလေပြီးသော်။ ဗုဒ္ဓါနုညာယ၊ ဘုရားရှင်၏ ခွင့်ပြု ချက်ကြောင့်။ဂေါတမီ၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည်။ အနေကာ၊ တပါးမကများစွာကုန်သော။ ဣန္ဒြိယ၊တန်ခိုးအဖုံဖုံ၊အမျိုးစုံတို့ကို။ ဒသေသိ၊ပြတော်မူလေသတည်း။

၂၆

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

(ငါး) ဇနိကာဗဟုခာအာသိ၊ဗဟုခာစေကိကာတထာ။
အာဝိဘာဝံတိရောဘာဝံ၊တိရောကုန္တံတိရောနဂံ။

(ငါး) အသန္တမာနာ အဂမာ၊ဘူမိယမ္ပိ နိမုဇ္ဈထ။
အဘိဇ္ဈမာနေ ဥဒကော၊အဂဉ္စိမဟိယာယထာ။

(ငါး-ငါး) ဇနိကာ၊တကိယံထေယျ။ ဗဟုခာအာသိ၊ ကိယံအမျှား
ဖြစ်၍သွားလေ၏။ ဗဟုခာ၊ ကိယံအမျှားမှ ။တထာ၊ ထိုနည်းတူ
စွာ။ဇနိကာ၊ တကိယံတည်း ဖြစ်၍ သွားလေ၏။ အာဝိဘာဝံ၊
ကိယံကိထင်ရှားစွာဘော်ပြုလျက်။တိရောဘာဝံ၊ကိယံကိုပျောက်
လျက်။အဂမာ၊ ကြွသွားတော်မူလေ၏။တိရောကုန္တံ၊ နံရံတဘက်
သို့။တိရောနဂံ၊တောင်တဘက်သို့။အသန္တမာနာ၊အပြီအတွယ်မရှိ
ဘဲ။အဂမာ၊ လေ၏ အလားကဲ့သို့ ကြွသွားတော်မူလေ၏။ မဟိ
ယာ မြေအပြင်၌။ဂဉ္စိ တိယထာ၊သွားလေဘိသကဲ့သို့၊ တထာ၊ထို
နည်းတူစွာ။အဘိဇ္ဈမာနေ၊မကဲ့မပျက်၊တခဲနက်တည်၍ နေသော။
ဥဒကော၊ရေအပြင်၌။အဂဉ္စိ၊စင်္ကြံကြွသွားတော်မူလေ၏။

(ငါး) သကုဏီဝတထာကာသေ၊ပဉ္စကေနဂမိတဒါ။
ဝသံဝတ္တေသိကာယေန၊ယာဝဗြဟ္မ နိဝေသနံ။

(ငါး) တဒါ၊ ထိုတန်ခိုးပြတော်မူသောအခါ၌။ အာကာသေ၊
ကောင်းကင်ပြင်၌။သကုဏီ၊ဌာန်မသည်။ဂဉ္စိ တိဇ္ဈဝ၊ ဘုံသွားလေ
ဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်းတူစွာ၊ ပဉ္စကေန၊ တင်ပညင်ခွေ
သဖြင့်။အာကာသေ၊ကောင်းကင်ပြင်၌။ဂမိ၊ ကြွသွားတော်မူလေ
သတည်း။ယာဝဗြဟ္မနိဝေသနံ၊ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့တိုင်အောင် ကာယေန၊
န၊ကိယံဖြင့်။ဝသံဝတ္တေသိ ကြွသွားတော်မူလေသတည်း။

(ငါး) သိနေရုံဒဏ္ဍံကတွာန၊ဆတ္တံကတွာမဟာမဟိ။
သမူလံပရိဝတ္တေတွာ၊ဓာရယံ စက်မိ နဘေ။

(ငါး) သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးကို။ ဒဏ္ဍံကတွာန၊ ထီးရိုး
ပြု၍။ မဟာမဟိ၊ ကျယ်ဝန်း လှစွာသော မြေအပြင်ကို။ ဆတ္တံ
ကတွာ၊ သီးဝန်း၊ သီးရွက်၊ပြု၍။ သမူလံ၊ အရင်းနှင့်တကွ၊ ပရိဝ

တ္တေတွာ၊ ပြန်လွန်ပြီးသော်။ ခာရယံ၊ ထိုသီးကြီးကို ဆောင်းတော်
မူလျက်။ နဘော၊ ကောင်းကင်၌။ စက်မိ၊ စင်္ကြံကြွသွားတော်မူလေ
သတည်း။

(င) ဆဿူရောဒယကာလောဝ၊ လောကဉ္စာကာသိဓူမိကံ။
ယုဂန္ဓေဝိယလောကံသာ၊ ဇာလမာလာကုလံအကာ။

(င) ဆဿူရောဒယ ကာလောဝ၊ နေခြောက်စင်းထွက်
သောအခါကဲ့သို့။ လောကဉ္စ၊ ဤလောကကြီး တခွင်လုံးကိုလည်း။
ဓူမိကံ၊ အစိုးအလျှံထလေအောင်။ အကာသိ၊ ပြုလုပ်ဘန်ဆင်း
တော်မူလေသတည်း။ ယုဂန္ဓေ၊ ယုဂနှိုက်တောင်စွန်း၌။ ဇာလမာ
လာဝ တိမ်ကွန်ယက်၊ တိမ်ပန်းဆိုင်၊ တွေ့ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်း
တူစွာ။ လောကံ၊ လောကကြီးတခွင်လုံးကို။ ဇာလမာလာကုလံ၊
တိမ်ကွန်ယက်၊ တိမ်ပန်းနွယ်၊ တို့ဖြင့် ချုပ်ထွေး၍ နေလေအောင်။
သာ၊ ထိုမိထွေးတော် ဂေါတမိသည်။ အကာ၊ ပြုလုပ်ဘန်ဆင်း
တော်မူလေသတည်း။

(င) အင်္ဂုလဂ္ဂေနဆာဒေသိ၊ ဘာကရံ သနိသာကရံ။
စန္ဒယူရသဟဿာနိ၊ အာဝေဠမိဝ ခာရယိ။

(င) သနိသာကရံ၊ လမင်းနှင့်တကွသော။ ဘာကရံ၊ ရောင်
ခြည်တထောင်၊ ပြောင်ပြောင်ထိန်ဝင်း၊ ရှင်နေမင်းကို။ အင်္ဂုလဂ္ဂ
န၊ လက်ညှိုး ချားဖြင့်။ ဆာဒေသိ၊ ကွယ်ပျောက်အောင် ဖုံးလွှမ်း
တော်မူ၏။ စန္ဒယူရသဟဿာနိ၊ နေ၊ အထောက် လ၊ အထောင်တို့
ကို။ အာဝေဠမိဝ၊ ပုလဲလုံး၊ ရွဲလုံး၊ အဆိုင်အဆိုင်ကဲ့သို့။ ကတွာ၊
ပြုတော်မူ၍။ ခာရယိ၊ ဆင်မြန်းတော်မူလေသတည်း။

(င) စတုသါဂရတောယာနိ၊ ခာရယိကေပါဏ်နာ။
ယုဂန္ဓဇလဒါကာရံ၊ မဘာဝသံပဝဿယိ။

(င) စတုသါဂရတော၊ သံသုဒ္ဓရာကြီးလေးစင်းတို့မှ။ ယာနိ၊
အကြင်ရေထုအပေါင်းတို့ကို။ ကေပါဏ်နာ၊ လက်တဘက်ဖြင့်။

၂၈

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

ခာရယီ၊ သိမ်းကျုံး ဆောင်ယူတော်မူ၏။ ယုဂန္ဓလေမ္ဗါကာရံ၊
ယုဂန္ဓါရ်တောင်စွန်းမှရွာသွန်းသောမိုးကြိုးအသွင်ကဲ့သို့။ မဟာဝ
သံ၊ ကြိုးစွာသောမိုးကြိုးကို။ ပဝဿထ၊ ဟန်ခိုးပြု၍ ရွာချတော်
မူလေသတည်း။

(၆၀၇) စက္ကဝတ္တိံ သပရိသံ၊ မာပယံသာ နာဘတ္တလေ။

ဂရုဠံဒ္ဓိရဒံ သိဟံ၊ ဝိနဒန္တံ ပဒဿယိ။

(၆၀၇) သာ၊ ထိုမိထွေးတော် ဂေါတမီသည်။ နာဘတ္တလေ၊
ကောင်းကင်အပြင်၌။ သပရိသံ၊ ဗိုလ်ပါ ပရိသတ် အပေါင်းနှင့်
တကွဖြစ်သော။ စက္ကဝတ္တိံ၊ စကြဝတေး မင်းကြီးအသွင်ကို။ မာ
ပယံ၊ ဘန်ဆင်းပြတော်မူလေပြီ။ တထာ၊ ထို့ပြင်တပါး။ ဂရုဠံ၊ ဂဠုန်
မင်းကြီးအသွင်ကို၎င်း။ ဒ္ဓိရဒံ၊ နဂါးမင်းကြီးအသွင်ကို၎င်း။ တထာ၊
‘ထို့ပြင်တပါး။ ဝိနဒန္တံ၊ မြည်ဟိမ်းကြိမ်းဝါး၍နေသော။ သိဟံ၊
မြသော်မင်းကြီး အသွင်ကို၎င်း။ ပဒဿယိ၊ ဘန်ဆင်း၍ ပြတော်
မူလေသတည်း။

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့ အတိုင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော် မူခါနီးတွင်
မိထွေးတော်ဂေါတမီထေရ်သည် ဘုရားရှင်၏တိုက်တွန်းချက်ဖြင့်
မမြင်စဘူးအထူးဆန်းကြယ်တဲ့ တန်ခိုးဗျာဠိဟာတွေကို ထင်ရှား
စွာပြတော်မူပြီး ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်ခါ ရှင်တော်ဘုရား
အား သို့ကလိုလျှောက်ထား၍ ရှိခိုးတော်မူပြန်တယ်။

(၆၀၈) မာတုစ္ဆာတေမဟာဝီရ၊ တဝဿသနကာရိကာ။

အနုပ္ပန္နာ သကံအတ္တံ၊ ပါဒေ ဝန္ဓာမိ စက္ခုမ။

(၆၀၈) မဟာဝီရ ကြီးမြင့်သော ဝီရိယဇာတ်ဖြင့် မြင့်မြတ်လွန်
ကဲတော်မူပေသော အို-သားတော်မြတ်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်
တော်မသည်။ ဘေ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏။ မာတုစ္ဆာ၊ ငယ်ရွယ်စဉ်က
လေးက၊ နို့ချိုကွေး၍ မွေးလာခဲ့သော မိထွေးတော်ကြီးပါဘုရား။
တဝ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏။ သာသနကာရိကာ၊ ဆုံးမတော်အစုံကိုအ
ကုန်လိုက်နာပြုကျင့်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ သကံ

အထံ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားဖြစ်ထွန်းခြင်းသို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါပြီဘုရား။ စက္ခု၊ မ၊ စက္ခု၊ ငါးကွင်း၊ အလင်းထိမြင် အို-သားတော်မြတ်ဘုရားရှင်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ တေ ရှင်ပင်ဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်အစုံ၊ ကြာပနာ*တို့ကို။ ဝန္ဒာမိ၊ ဦးညွတ်ကျိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

အဲ-သို့ကလျှင် ဘုရားရှင်၏ခြေတော်စုံကို ခိုလှုံဦးခိုက်ပြီး သင့်လျော် လျောက်ပတ်တဲ့အရပ်မှာ နေထိုင်လျက် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံရမဲ့ အကြောင်းကို သို့ကလျှင်လျှောက်ထားပြန်တယ်။

(ငါး) သာဝိသဝဿသတိကာ၊ ဇာတိယာဟံမဟာမုနေ။
အလမေတ္တာဝတာဝီရ၊ နိဗ္ဗာယိဿာမိနာယက။

(ငါး) မဟာမုနေ၊ အို-သားတော်မြတ်ဘုရား။ သာအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်။ ဇာတိယာ၊ ဘွားမြင်သည်မှ ယနေ့သို့ ကျအောင်။ ဝိသဝဿသတိကာ၊ နှစ်ပေါင်းတရာ့နှစ်ဆယ်၊ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပါပြီဘုရား။ ဝီရ၊ အို-သားတော်မြတ်ဘုရား။ ဧတ္ထဝတာ၊ ဤမျှလောက် တန်ခိုးပြလိုက်ခြင်းဖြင့်။ အလံ၊ သင့်လျော်တော်တန်လောက်ပါပြီ။ နာယက၊ အို-သားတော်မြတ်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ နိဗ္ဗာယိဿာမိ ဝရိုဇာတ်သိမ်း၍ ငြိမ်းပါရစေတော့ဘုရား။

အို-သားတော်မြတ်ဘုရား ယခုအခါ တပည့်တော်မသည် နှစ်ပေါင်းတရာ့နှစ်ဆယ်ရှိ၍ အရွယ်ကြီးရင့်ခဲ့ပါပြီဘုရား။ အရှင်ဘုရား၏ ခွင့်ပြုချက်ကြောင့် ဤမျှလောက် တန်ခိုးပြလိုက်လျှင်ပင် သင့်လျော်လောက်ပြီလို့ ထင်မြင်မိပါသည်ဘုရား။ ယခုအခါ ဝရိုဇာတ်သိမ်း၍ ချုပ်ငြိမ်းရုံသာ ရှိပါတော့သည်ဘုရား။

ပဉ္စသတိသို့က ချောက်သားကြခြင်း

မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ တန်ခိုးပြပုံများကို ထင်ရှားစွာဖူးမြင်ကြရတဲ့ ပရိသတ်ပေါင်းများစွာတို့က တန်ခိုးတော်ကြီးမြတ်လှပါ

ပေသည့်ဟု ချီးကျူးအံ့ဩကြပြီးလျှင် ဂေါတမီထေရ်အထံသို့ကပ်
ပြီး လေးမြတ်ရှိသေစွာ သို့ကလိုလျှောက်ထား မေးမြန်းကြတယ်။

ဘိက္ခုနီမသာသနာကို ရှေးဦးစွာ တည်ထောင်တော်မူပေတဲ့
သာသနမိခင်ကြီးဘုရား။ ပြတော်မူတဲ့ တန်ခိုးအဖုံဖုံကို စုံလင်စွာ
မှူးမြင်ကြရတဲ့အတွက်နှစ်သက်မြတ်နိုးစွာ ကြည်ညိုကြရပါတယ်။
ဘယ်လိုပါရမီကုသိုလ်ထူးကိုဆည်းပူးခဲ့ကြသဖြင့် သို့ကလောက်
ကြီးကျယ်၍အံ့ဩဘွယ်ကောင်းတဲ့ တန်ခိုးဂုဏ်များကို ရရှိတော်
မူပါသလဲဘုရား။ ဘယ်ပါရမီကုသိုလ်ထူးကြောင့် ဘုရားရှင်၏မိ
ထွေးဘော်ကြီးဖြစ်ပြီး ဘိက္ခုနီမ သာသနာကို ရှေးဦးစွာတည်
ထောင်တော် မူနိုင်ပါသလဲဘုရား။ အဲ-သို့ကလို လျှောက်ထား
မေးမြန်းကြတော့ ဂေါတမီ ထေရ် ဘိက္ခုနီမကြီးက မိမိကိုယ်
တိုင် ပါရမီဖြည့်ဆည်းပူးပုံများကို ပုဗ္ဗတ္တရဘုရားရှင်၏ လက်
ထက်တော်ကစပြီး အဆုံးဘဝသို့ရောက်သည်တိုင်အောင် ဇာတ်
ကြောင်းစုံပြန်လှန်ကာ ထေရ်အပဒါန် ဂါထာတော်များကို မိန့်
ကြားတော်မူလေသတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ပုဗ္ဗတ္တရ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကစ၍
အဆုံးဘဝသို့တိုင်အောင် ပါရမီဖြည့်ခဲ့ပုံအကြောင်းအရာများကို
ထေရ်အပဒါန် ပါဠိတော် ဂါထာတို့နှင့်တကွ ဤပဉ္စမအစဉ်
စုံလင်စွာပြဆိုခဲ့ပြီ)

ဘိက္ခုနီမဝါးရာတို့တန်ခိုးပြခြင်း

- (စ) တဒေတရာဘိက္ခုနီယော၊ အာရဟံ သု နာတ္တလံ။
ခံဂတာဝိယ တာရာယော၊ ဝိရောဓိ သု မဟိဋ္ဌကာ။

(စ) တဒါ၊ ထိုမိထွေးတော် ဂေါတမီ တန်ခိုးပြပြီးသည်၏
အဆုံး၌။ ဣတရာ၊ ဂေါတမီထေရ်မှ တပါးကုန်သောမဟိဋ္ဌကာ၊
တန်ခိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်သော။ ဘိက္ခုနီယော၊ သာ
ကီငင် ဘိက္ခုနီမဝါးရာတို့သည်။ နာတ္တလံ၊ ကောင်းကင်အပြင်
သို့။ အာရဟံ သု၊ မှတော်တော်မူကြလေကုန်၏။ တာ၊ ထိုဘိက္ခုနီ

နိမ အပေါင်းတို့သည်။ ခံဂတာ ကောင်းကင်ပြင်၌ ယုံသန်းကြ ကုန်သော။ တာရာယောဝိယ၊ နက္ခတ်များစွာ၊ ကြယ်တာရာတို့ ကဲ့သို့။ ဝိရောဓိံသု၊ ထိန်တပြောင်ပြောင်၊ တန်ခိုးရောင်ဖြင့်၊ တောက်လောင် ထွန်းလင်းတော် မူကြလေကုန်၏။ ဣဒ္ဓိယော၊ တန်ခိုးဖုံဖုံ၊ အလုံးစုံတို့ကို၊ ဒသေသသုံ၊ အဆန်းတကြယ် အံ့ဩဘွယ် ပြတော်မူကြလေကုန်၏။

ဂေါတမီထေရီ ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်ကြီး တန်ခိုးတော်ပြပြီး၍ ကောင်းကင်ထက်မှ ဆင်းသက်တော်မူတဲ့အခါ။ အနုပုအနံ့ဖြစ် တဲ့ဘိက္ခုနီမ အပေါင်းငါးရာတို့က မိန်းမတို့တန်ခိုးဂုဏ်ကို ပြ တော်မူလိုကြတဲ့အတွက် အသီးသီးကောင်းကင်သို့ ယုံတက်ပြီး အံ့ဩဘွယ်ရှိတဲ့ တန်ခိုးဂုဏ်များကို ပြတော်မူတယ်။ ကောင်းကင် အပြင်မှာ ဘိက္ခုနီမပေါင်းငါးရာတို့ အသီးသီး ယုံသန်း၍ ထူးဆန်း ကြီးကျယ်၊ အံ့ဩဘွယ်ကောင်းတဲ့ တန်ခိုးတွေကို ပြတဲ့အခါ ဘာနှင့်တူသလဲသို့ဆိုတော့ ကောင်းကင်တစ်ခုမှာ ကြယ်တာရာ တွေ ယုံသန်းနေသလိုဘဲတဲ့။ ဖူးမြင်ကြရတဲ့ ပရိသတ်ပေါင်း များ စွာတို့ကလဲ လွန်စွာအံ့ဩပြီး ကြည်ညိုရှိခိုးကြတယ်။ တန်ခိုး အဖုံဖုံကို စုံလင်စွာပြတော်မူပြီးတဲ့နောက် အသီးသီး ကောင်း ကင်ထက်မှ ဆင်းသက်ကာ ဘုရားရှင်ထံပါးသို့လာပြီး ရှိသေစွာ ရှိခိုးလျက် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်များကို သို့ကလိုချီးကျူးကာ သျှောက်ထား ကြတယ်။

ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ရှင်ပင်ဘုရား၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီ သည် တပည့်တော်မတို့အပေါ်မှာ သနားညွှာတာ ကရုဏာဖြင့် လွန်စွာ ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပါပေတယ်ဘုရား။ အရှင်ဘုရား၏ ဘုန်းတော်ရိပ်ကိုခိုလှုံ၍ မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ဆုံးမစကားကို လိုက်နာကြရတဲ့အတွက် တပည့်တော်မတို့မှာ ကံလေသာ အာ သဝေါ၊ ကျလျော့ရှင်းကွာ၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြ ရပါတယ်ဘုရား။ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ဆင်မသည် အနှောင်

အဖွဲ့တွေကို ဖြတ်၍ လွတ်လပ်စွာ ထွက်သွားရတဲ့အလား၊ တပည့်တော်မရှိလဲ ဘုံဘဝအနှောင်အဖွဲ့တွေကိုဖြတ်၍ နိဗ္ဗာန် ရှေ့ပြည်မြတ်သို့ လွတ်လပ်စွာ ထွက်သွားကြရပါတယ်ဘုရား။ သာသနာတော်ကြီးအတွင်းသို့ ဆိုက်ရောက်ကြရသည်မှာ လွန်စွာအကျိုးကြီးပေစွ။ ဝိန္ဒာသုံးပါး ဉာဏ်သွား ပေါက်ရောက်၍ သာသနာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စအလုံးစုံကို အကုန်ပြုကျင့်ခြင်း ကိစ္စ ပြီးစီးကြပါပြီဘုရား။ ပဋိသန္တိဒါလေးပါး၊ သမာပတ်ရှစ်ပါး၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး တို့ကိုလည်း အလုံးစုံရရှိကြပါပြီဘုရား။ ယခုအခါ ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်တော်မူတဲ့ မိထွေးတော်ဂေါတမီနှင့်အဘူ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတို့ အခွင့်ကိုသာ ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။

အဲ-သို့ကလို လျှောက်ထားကြတယ်။ ထိုအခါရှင်တော်မြတ်ဘုရားက၊ “အို-ချစ်သွီးငါးရာတို့ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတို့လျှောက်တင်ကြတဲ့အရေးမှာ ငါဘုရားက တစုံတရာမိန့်ကြားဖို့မရှိဘူး။ သင်တို့၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံချိန်ကို သင်တို့သာသိကြပေတော့”လို့ မိန့်ကြားတော်မူတယ်။

ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း တန်ခိုးပြခြင်း၊ အခွင့်တောင်းခြင်း၊ ကိစ္စများပြီးစီးတဲ့နောက်ဂေါတမီထေရီအမှူးရှိတဲ့ ဘိက္ခုနီမငါးရာတို့သည် အဆုံးစွန်သောမှူးမြင်ခြင်းဖြင့် ရှင်တော်ဘုရားကို ဝပ်တွဲးရှိခိုးပြီး အသီးသီးနေရာမှထ၍ပြန်သွားကြတယ်။ ထိုအခါရှင်တော်မြတ်ဘုရားကမိထွေးတော်ဂေါတမီကိုအဆုံးစွန်သောချီးမြှောက်ခြင်းဖြင့် ချီးမြှောက်တော်မူခြင်းငှါ ရဟန်းပရိသတ်၊ လူပရိသတ်၊ များစွာခြံရံပြီး ကျောင်းတော်တံခါးဝသို့ ဆိုက်အောင် ကိုယ်တော်တိုင် လိုက်၍ပို့တော်မူတယ်။ ရှင်တော်ဘုရား ကိုယ်တိုင် လိုက်၍ ပို့တော်မူတယ်ဆိုတာ လွန်စွာချီးမွမ်းဘွယ် ကောင်းလွှဲ ဂုဏ်ထူးကြီးတခုပေပေါ့။ ငယ်ရွယ်စဉ်ကစပြီး နို့ချိုကျွေး၍ မွေးခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို အာရုံပြုကာ ကျေးဇူးဆပ်လိုတဲ့ စေတနာကြောင့်သာ လိုက်၍ပို့တော်မူခြင်းဖြစ်ပေတယ်။

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၃၃

(စာ) ဂေါတမိအာဒိကာတာယော၊ တဒါဘိက္ခုနိယောဇိနံ။
ဝန္တိတွာအာသနာတယှာ၊ ဂုဠာယအဂမိံ သုတာ။

(စာ) တဒါ၊ ထိုဘန်ခိုးပြု၍ဦးချုပ်တွားပြီးသောအခါ၌။ ဂေါတမိအာဒိကာ၊ ဂေါတမိအမှူးရှိကုန်သော။ တာ-တာယောဘိက္ခုနိယော၊ ထိုဘိက္ခုနိမပေါင်းငါးရာတို့သည်။ ဇိနံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ဦးချုပ်တွားကြကုန်ပြီးသော်။ တယှာအာသနာ၊ ထိုရှင်တော်ဘုရား၏ ထံတော်ပါးမှ။ ဂုဠာယ၊ တပြိုင်တည်းထကြကုန်၍။ အဂမိံ၊ သု၊ ထွက်သွားတော်မူကြလေကုန်သတည်း။

(စိ) မဟတာဇနကာယေန၊ သဟလောကဂ္ဂနာယကော။
အနုသံသာဝယိ ဝိရော၊ မာတုန္တိယာဝကောဋ္ဌကံ။

(စိ) လောကဂ္ဂနာယကော၊ လောကဥဿျောင်၊ ဘုန်းခေါင်၊ ဘုန်းများ၊ အမြတ်ဆုံးအစားဖြစ်တော်မူပေသော။ ဝိရော၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ မဟတာ-မဟန္တေန၊ ကြီးကျယ် များပြားစွာသော။ ဇနကာယေန၊ ဝန်းရံသောင်းသောင်း၊ ပရိသတ်အပေါင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ မာတုန္တိ၊ မိထွေးတော်ကြီးကို။ ယာဝကောဋ္ဌကံ၊ ကျောင်းတော်တံခါးမှတ်သို့တိုင်အောင်။ အနုသံသာဝယိ၊ လိုက်၍ရှိတော်မူလေသတည်း။

တံခါးမှတ်သို့ရောက်တော့ သာကီဝင်ဘိက္ခုနိမငါးရာတို့နှင့် တကွမိထွေးတော်ဂေါတမိက ရှင်တော်ဘုရား၏ ခြေတော်စုံကို ခိုလှုံဦးခိုက်ပြီး အဆုံးစွန်သော လျှောက်ထားခြင်းဖြင့် သို့ကလို လျှောက်ထားတော်မူပြန်တယ်။ အို-သားတော်မြတ်ဘုရား၊ ယခု မူးမြင် ရခြင်းသည်ကား အဆုံးစွန်သော မူးမြင်ခြင်းပါ ဘုရား။ နောင်အခါ အရှင်ဘုရား၏ ရွှေမျက်နှာတော်ကို မူးမျှော်ရတော့မည်မဟုတ်ပါဘုရား။ သားတော်မြတ်ဘုရား၏ နူးညံ့တဲ့ခြေတော်မြတ်အစုံကို တပည့်တော်မ၏ မျက်နှာဖြင့် နောင်အခါ မှူးတွေ့ရတော့မည် မဟုတ်တော့ပါ။ ယနေ့ပင်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ခံရပါတော့မည်ဘုရား။ အဲ-သို့ကလိုလျှောက်ထားတော်မူပြန်တယ်။

(စိ) ဣဒံပစ္ဆိ မကံမယံ၊ လောကနာထဿဒဿနံ။
နပုနောအမတာကာရံ၊ ပဿိဿာမိမုခံတဝ။

(စိ) ပုတ္တ၊ အို-သားတော်မြတ်ဘုရား။ လောက နာထဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ ဣဒံဒဿနံ၊ ဤဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ မယံ၊ တပည့်တော်မ၏။ ပစ္ဆိ မကံ၊ အဆုံးစွန်သော ဖူးမြင်ခြင်းပါဘုရား။ ပုနော၊ နောင်ခါတဘန်။ တဝ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ အမတာကာရံ၊ အမြှိုက်ရေချင်း၊ လစန်းအသွင်၊ ကြည်လင်အေးမြသော အမူအရာရှိသော။ မုခံ၊ မျက်နှာတော်ကို။ နပဿိဿာမိ၊ ဖူးမြင်ရတော့မည်မဟုတ်ပါဘုရား။

(စု) နစမေ ဝဒနံ ဝိရ၊ တဝပါဒေ သုကောမလေ။
သဗ္ဗုထိဿာမိလောကဂ္ဂ၊ အန္တဂစ္ဆာမိနိဗ္ဗုတိံ။

(စု) ဝိရ၊ အို-သားတော်မြတ်ဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်မ၏။ ဝဒနံ၊ နေ့စဉ်နေ့စဉ် ဖူးမြင်နေကျဖြစ်သောမျက်နှာသည်။ တဝ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သုကောမလေ၊ ပဒုမ္မာကြာချစ်ကဲ့သို့ နှုတ်ထိမ်မွေ့လှပေသော။ ပါဒေ၊ ခြေတော်မြတ်အစုံ၌။ နသဗ္ဗုထိဿာမိ၊ တွေ့ထိရတော့မည်မဟုတ်ပါဘုရား။ လောကဂ္ဂ၊ လောကဥသျှောင်စောဘုန်းခေါင်။ အန္တဂစ္ဆ၊ ပာနေပင်လျှင်။ နိဗ္ဗုတိံ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း၊ ငြိမ်းရာအမှန်၊ ပြည့်နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားရပါတော့မည်ဘုရား။

(မှတ်ချက်။ ။ နစမေ ဝဒနံ ဝိရ ဤဂါထာကို ထောက်သောအားဖြင့် ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က ခြေတော်စုံကို ရှိခိုးပုံမှာ ခြေဖမ်းတော်ထက်၌ မျက်နှာကို မှောက်၍ ထိထိမိမိရှိခိုးကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။)

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း၊ ကျောင်းတော်တံခါးခုံမှာ၊ သာကီဝင်တိက္ခူနီမပေါင်း ငါးရာတို့နှင့်တကွ မိထွေးတော် ဂေါတမီသည် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်စုံကို အဆုံးစွန်သော ရှိခိုးခြင်းဖြင့် ရှိခိုးပြီး အသီးအသီးမိမိတို့ကျောင်းသို့ ပြန်လာကြပါရော။ ကျောင်းသို့ ရောက်တော်မူကြတဲ့အခါ မြတ်သောနေရာတွင် ‘အဒ္ဓပလ္လင်’ ခေါ်တဲ့

ဘိက္ခုနီမတို့၏ တင်ပို့ပေးနေသည့်အခါ အသီးအသီးဆိတ်
ငြိမ်စွာထိုင်နေတော်မူကြတယ်။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ခြင်းငှါ အဆုံးစွန်
သောထိုင်ခြင်းဖြင့်ထိုင်တော်မူကြတယ်လို့ဆိုလိုတာပေါ့။

(စု) သာသဟာတာဟိဂစ္ဆိန္တိ၊ ဘိက္ခုနီပဿယံသကံ။
အဋ္ဌပဉ္စကံမာတုဉ္စ၊ နိသိဒ္ဓိ ပရမာသနေ။

(စု) သာ၊ ထိုမိတ္တေးတော်ဂေါဟမိသည်။ တာဟိ၊ ထိုသာကီ
ဝင်ဘိက္ခုနီမပေါင်းငါးရာတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သကံ၊ မိမိတို့နေ
ထိုင်ရာဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနီပဿယံ၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆိန္တိ
န၊ သွားကြကုန်ပြီးသော်။ ပရမာသနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ဝင်စံတုံလတ်၊
မြင့်မြတ်သင့်လျော်၊ နေရာတော်၌။ အဋ္ဌပဉ္စကံ၊ ထက်ဝက်တင်
ပညွှတ်ကို (ဝါ-တာဘက်ဟင်ပညွှတ်ကို)။ အာတုဉ္စ၊ ခွေ၍။ နိသိဒ္ဓိ၊
အဆုံးစွန်သော ထိုင်ခြင်းဖြင့် ထိုင်နေတော်မူကြလေသတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ အဋ္ဌပဉ္စကံ ဆိုသည်မှာ မိန်းမများ ဘုရားရှိခိုး
စဉ်အခါ၌ထိုင်ပုံမျိုးကိုဆိုသည်)

အမျိုးသမီးအပေါင်းအလုံးအရပ်-မိကြွေးကြခြင်း

မိတ္တေးတော်ဂေါဟမိသည်သာကီဝင်ဘိက္ခုနီမငါးရာတို့နှင့်
တကွမကြာမီပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူခဲ့အကြောင်းကို အမျိုး
သမီးပေါင်းများစွာဥပါသိကာမတို့ကြားကြလေရာ လွန်စွာပူဇော်
သဖြင့်ငိုကြွေးဟစ်အော်ကာ အထံတော်သို့ ပြေးလာကြပြီးလျှင်
မိမိတို့ရင်ဘတ်ကို ပြီးထန်စွာ တီးခတ်ချက် အဖြစ်ဖြစ်သော
နွယ်ဖင်ကဲ့သို့မြေပြင်မှာဝပ်လှဲပြီး ငိုပွဲကြီးဆင်ကြတယ်။ “တပည့်
တော်မတို့၏ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူတဲ့ မိတ္တေးတော်ကြီးဘုရား၊
အာပည့်တော်မတို့ကဦးခေါင်းဖြင့်ညွှတ်ကျိုး၍ဝပ်သွားတောင်းပန်
ကြပါတယ်။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူခဲ့ အရေးကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း
ဆိုင်းလင့်တော်မူပါအုံးဘုရား” အဲ - သို့ကလျှင် ငိုပွဲဆင်ပြီးတောင်း
ပန်ကြပြန်တယ်။

၃၆

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

(စေ) တဒါဥပါသိကာတတ္ထ၊ ဗုဒ္ဓသာသနဝစ္ဆလော။
တဿာပဝတ္တိံ သုတွာန ဥပေသုံပါဒဝနိကာ။

(စေ) တဒါ၊ ထိုမြတ်သောနေရာတွင် ထိုင်နေကြသောအခါ
၌။ ဗုဒ္ဓသာသနဝစ္ဆလော၊ ဘုရားသာသနာကို၊ ကြည်ညိုတုံ့လက်၊ သွီး
တော်မြတ်တွေဖြစ်ကြ ကုန်သော။ ဥပါသိကာ၊ ရတနာသုံးစုံကို၊
ခိုလှုံညွတ်ပျောင်း ဥပါသိကာ အမျိုးသွီး အပေါင်း တို့သည်။
တဿာ၊ ထိုမိထွေးတော်ဂေါတမီ၏။ ပဝတ္တိံ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်မည့်
အကြောင်းကို။ သုတွာန၊ ကြားကြကုန်သည်ရှိသော်။ ပါဒဝနိကာ၊
ခြေတော်ကို ဦးခိုက်ကြကုန်လျက်။ တတ္ထ၊ ထိုဘိက္ခုနီမကျောင်း
တိုက်သို့။ ဥပေသုံ၊ ချဉ်းကပ်လာရောက်ကြလေကုန်သတည်း။

(စဲ) ကရေဟိဥရံပဟန္တော၊ ဆိန္ဒုမူလာ ယထာလတာ။
ရောဒန္တာကရဏံ ရဝံ၊ သောကဋ္ဌာဘူမိပါတိကာ။

(စဲ) တာယော၊ ထိုအမျိုးသွီး အပေါင်းတို့သည်။ ကရေဟိ၊
လက်နှစ်ဘက် တို့ဖြင့်။ ဥရံ၊ နှုတ်စားစိပတ်၊ ကိုယ့် ရင်ဘတ်ကို။
ပဟန္တော၊ ပြင်းထန်စွာရိုက်ခတ်ကြကုန်လျက်။ ကရဏံ ရဝံ၊ သနား
ဘွပ်သောငိုကြွေးသံကို။ ရောဒန္တာ ဟစ်အော် ငိုကြွေးကြကုန်
လျက်။ ဆိန္ဒုမူလာ၊ အမြစ်ပြတ်လေကုန်ပြီးသော။ လတာယထာ၊
နွယ်ပင်တို့ကဲ့သို့။ သောကဋ္ဌာ၊ ခိုးရိမ်ရေးဖြင့်၊ ပူဆွေးနှိပ်စက်အပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘူမိပါတိကာ၊ မြေ၌တုံးလုံး၊ တမိုးမိုးလဲကြကုန်
သည်။ အာသုံ ဖြစ်ကြလေကုန်သတည်း။

(စော) မာနော သရဏဒေ နာထေ၊ ဝိဟာယဂမိနိဗ္ဗုတိံ။
နိပတိတွာနယာစာမ၊ သဗ္ဗာယော သိရသာ ယေ။

(စော) သရဏဒေ၊ သရဏဂုံကို ပေးတော်မူလေ့ရှိပေသော။
နာထေ၊ အမျိုးသွီးများတို့၏ အားထားရာ ဖြစ်တော်မူ ပေသော
အို-မိထွေးတော် အရှင် မြတ်ကြီး ဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်မ
အပေါင်းတို့ကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်ပစ်ပယ်ထားခဲ့၍။ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်၏

ပြည်ကြီးသို့။ မာဂဓိ၊ ကြွသွားတော်မူပါလင့်အုံးတရား။ သဗ္ဗာ
ယော အလုံးစုံကုန်သော။ မယံ၊ တပည့်တော်မအပေါင်းတို့သည်။
သိရသာ၊ ဦးခေါင်းမတနာ၊ မြတ်အင်္ဂါဖြင့်။ နိပတိတွာန ဝပ်လျှိုး၍
တွားကြကုန်လျက်။ ယာစာမ၊ ဆိုင်းကော်မူပါမည့်အကြောင်းနှင့်
ခွင့်ဘောင်းကြပါကုန်သည်တရား။

အ-အမျိုးသွီးအပေါင်းတို့က ရင်ဘတ်သက်တီး ငိုကြွေးငိုယို
ကာ မြေမှာလူးလှိမ့်၍ ဘောင်းပန်ကြတော့ မိထွေးတော်ဂေါတမီ
ကြီးက အမျိုးသွီးတို့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့ ဥပါသိကာမကြီး
တယောက်ကိုခေါ်ယူကာ ထိုဥပါသိကာမကြီးရဲ့ ဦးခေါင်းကို
ကိုင်ပြီး သို့ကလို ဆုံးမတော်မူတယ်။ အို-ချစ်သွီးတို့၊ တပုပ္ဖ၊
တဆွေးဆွေး ငိုကြွေးမြည်တမ်း ပင်ပန်းဦးတွားကာ မနေကြနှင့်။
သည်လိုအရေးမှာ ငိုကြွေးရတာမဟုတ်ဘူး။ ငိုကြွေးခြင်းဆိုတာ
မာရ်နတ်မင်း၏ အကြိုက်ဖြစ်ပေတယ်။ မာရ်နတ်၏အကြိုက်ကို
အလိုမလိုက်ကြနှင့်။ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသစ်တတရားတွေဟာ ဘယ်မှာ
မှ မြဲတယ်သို့မရှိဘူး။ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနှင့် ပျက်ပြား ကွေကွင်း
ခြင်းသာလျှင် အဆုံးရှိကြတယ်။ မငိုမကြွေးကြနှင့် ကို သူ့အရေးကို
သာကြိုးစား အားထုတ်ကြရမယ်။ ။အ-သို့ကလို ဆုံးမတော်
မူတယ်။

(စော်) အလံပုတ္တာဝိသာဒေန၊ မာရပါသာနုဝတ္တိနာ။

အနိစ္စသစ်တံသဗ္ဗံ၊ ဝိယောဂန္တံ စလာစလံ။

(စော်) ပုတ္တာ၊ အို-ချစ်သွီးအပေါင်းတို့။ မာရပါသာနုဝတ္တိနာ၊
မာရ်မင်း၏ ကျော့ကွင်း အတွင်းသို့ အတင်း တိုးဝင်ခြင်းနှင့်တူ
သော။ ဝိသာဒေန၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၊ ပင်ပန်းစိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ အလံ၊
ဘယ်အကျိုးမျှ မရှိရိုးမှန်သည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။
သစ်တံ၊ ပြုပြင်အပ်သမျှ သစ်၊ ရအမျှ၊ ရုပ်နာမ်အစုသည်။ အနိစ္စ၊
ခိုင်မြဲသည်ဟု တစုံတခုမျှမရှိချေ။ ဝိယောဂန္တံ၊ ဖြစ်လျှင်လုံးလုံး
ကွေကွင်းခြင်းသာလျှင် အဆုံးရှိချေ၏။ စလာစလံ၊ မမြဲမခိုင်၊
ယိမ်းယိုင်လှုပ်ရှား၍သာ နေတတ်ချေ၏။

ဤကဲ့သို့ ခိုဩမ်းမြည်တမ်းကြတဲ့ အမျိုးသမီးအပေါင်းတို့ အား အနိစ္စတရားဖြင့် နားချဟောပြောကာ သွားကြလေတော့လို့ အမိနဲ့ ဝေးလိုက်တော့ အမျိုးသမီး တသိုက်လဲ ဖိုလိုက်ဖိုလိုက် နဲ့မှိုက်တဲ့မျက်နှာနှင့် အထံတော်မှခွါသွားကြပါရော။ သည်အခါ ထိက္ခူနီမ ကျောင်းတိုက်ကြီးမှာ လွန်စွာဆတ်ငြိမ်ခြင်း ဖြစ်သွားတာပေါ့။

ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝေဒါဒိန္ဒါး

အမျိုးသမီးတော်ပြန်သွား၍ ဆတ်ငြိမ်ခွင့်ကိုရတဲ့အခါ ပိဏ္ဍေးတော်ဂေါတမိသည် မတုန်မလှုပ်ထိုင်နေတော်မူကာ ပထမ ဈာန်မှစ၍ စတုတ္ထဈာန်တိုင်အောင် ပင်စားတော်မူတော်မူပါ။ ဤကဲ့သို့ အနုလုံ၊ ပဋိလုံ၊ အရုန် အဆာန် ဈာန်ဝင်၊ ဘေးတော် မူပြီးတဲ့နောက် စတုတ္ထဈာန်၏ အဆုံးမှာ ဆိုနွှင်းမီးက ကုန်ပျောက်သဖြင့် သမီးတောက်ငြိမ်းသွားသလို ဂေါတမိထေရ် ထိက္ခူနီ အမှတ်မြတ်ကြီးသည် နိဗ္ဗာန်စာတ်သိမ်း၍ အငြိမ်းကြီး ချုပ်ငြိမ်းတော်မူလေသတည်း။

သင်္ကဏ် ထိက္ခူနီမပါရောလဲ ထိုနည်းတူစွာ နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်း ချုပ်ငြိမ်းတော်မူကြတယ်။ အနွပညွှင်ဖြင့် ထိုင်နေတော်မူကာ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်တော်မူကြသဖြင့် ထိုင်နေရင်းမှ ပျံသွင်အကင်းပင်တည်ရှိတော်မူကြသတဲ့။ ဆင်းတု တော်များကို စိတန်းကာထားသလို ကြည်ညိုတွယ်ရာ ချုပ်ငြိမ်းတော်မူကြတယ်။ ကြွနွဲ့ရှုဖူးမြင်ရပါလျှင် ပကတိ အသက်ရှင်နေသလိုပင် မှတ်ထင်ကြရသတဲ့။ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်တော်မူမှ လွန်စွာထူးမြတ်ဆန်းကြယ်တော်မူကြပေတယ်။

ဒိဋ္ဌိသိကြီးများဆင်လေဒိန္ဒါး

ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်တော်မူသည်နှင့် တညွှင်နက် မဟာပထဝီမြေကြီးက ဖြိုင်းထန်စွာဖြည့် နိုး၍ ငြီးငွေ့သည့်အလား ကြီးကျယ်စွာလှုပ်ရှားတက် ကောင်းကင်တစ်ခုမှာ ဥဒ္ဓါတုသန်း၍ လျှပ်ပန်း

တွေဟာတဝေဝေ ကွန့်မြူးကြတယ်။ ကောင်းကင်စည်တော်တွေ
ကလဲ တဖြိုခဲဖြိုခဲယွမ်းဆော်ကြတယ်။ ကောင်းကင်ယံမှ နတ်တို့
ငိုကြွေးသံများကိုလဲကြားရတယ်။ ကောင်းကင်တရိုးမှပန်းမိုးတွေ
ဟာလဲ တဖြိုးဖြိုးရွာစွေကြတယ်။ မြေတလင်းမှာ ပန်းမွေရာခင်း
သလိဖြစ်နေတာပေါ့။ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးဟာလဲ ပွဲသဘင်အလယ်
မှာ တင့်တယ်စွာ ယိမ်းနွဲ့ ကခုန်တဲ့ ကခြေသယ်မကဲ့သို့ တယိမ်း
ယိမ်း တနွဲ့နွဲ့ လှုပ်ရှားလို့ နေတယ်။ သမုဒ္ဒရာကြီးလေးစင်းကလဲ
ပြင်းထန်စွာငမ်းနဲတဲ့အမူအရာဖြင့် လှိုင်းတပိုးသံများကို လှုပ်လှုပ်
ရှားရှားနှင့် ကြိမ်းဝါးကြတယ်။ ကောင်းကင်အပြင်မှာ နတ်ဗြဟ္မာ
အပေါင်း နဂါးအပေါင်းတို့ကလဲ ထိုမှဤမှပြေးလွှားပြီး သံဝေဂ၊
ဂါထာများကို ရွတ်ဆိုကြတယ်။ ထိုအခါ မြေနှင့် ကောင်းကင်
တပြင်ထဲစပ်၊ ပဲ့တင်ခတ်သွားတာပေါ့။ ဂေါတမီထေရ် ပရိနိဗ္ဗာန်
ဝင်စံတော်မူတဲ့အခါ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ နိမိတ်ကြီးတွေဟာ လွန်စွာ
ဆန်းကြယ်လှပေတယ်။ နိမိတ်ပြပုံတွေကို ဟောကြားတဲ့ ထေရ်
အပဓါနိ ပါဠိတော်ကြီးများကို ထုတ်ပြရအုံးမှာပေါ့။

(စံ) တတောဝုဠာယနိဗ္ဗာယံ၊ ဒိပက္ခိဝနိရာသနာ။

ဘူမိစာလောမဟာအာသိ၊ နာသာဝိဇ္ဇုတာပတိ။

(စံ) နိရာသနာ၊ ဆီနှင့်မီးစာ ကုန်ခန်း လေပြီးသော။ ဒိပက္ခိ၊
အလျှံထွန်းတောက်၊ ဆီမီးတောက်သည်။ နိဗ္ဗာယိဇ္ဇဝ၊ အရောင်
သိမ်း၍ငြိမ်းလေဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့နည်းတူစွာ။ သာ၊ ထိုမိ
ထွေးတော်ဂေါတမီသည်။ တတော၊ ထိုစတုက္ကဋ္ဌာန်မှ။ ဝုဠာယ၊
ထတော်မူပြီးသော်။ နိဗ္ဗာယိ၊ ဝဋ်ဇာတ်သိမ်း၍ ချုပ်ငြိမ်းတော်မူ
လေသတည်း။ တဒါ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်တော် မူပြီးသောအခါ၌။
မဟာ၊ ထိတ်လန့်စဘွယ်၊ ကြီးကျယ်ပြင်းထန်လှစွာသော။ ဘူမိစာ
လော၊ မြေလျှင် တုန်လှုပ် ခြင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပေါ် လေ
သတည်း။ နာသာ၊ တိမ်လမ်းတခွင်၊ မိုးကောင်းကင်မှ၊ ဝိဇ္ဇုတာ
ဥက္ကဋ္ဌာသနိ၊ လျှပ်စစ်ပန်းသည်။ ပတိ၊ အဆိုင်အဆိုင်တဲ့၍ခဏမစဲ
ကျရောက်လာလေသတည်း။

(စား) ပနာဒိတာဒုဒ္ဓိဘိယော၊ ပရိဒေဝိံသု ဒေဝတာ။
ပုပ္ဖုပ္ပိစ ဂဂဏာ၊ အဘိဝဿထ မေဒနိံ။

(စား) တဒါ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူသောအခါ၌။ ဒုဒ္ဓိဘိယော၊ ထစ်ခြင်းယွင်းဆော်၊ မိုးစည်တော်တို့သည်။ ပနာဒိတာ၊ ကြိမ်းဟိန်းမြည်ဟီးကြလေကုန်၏။ ဒေဝတာ၊ ကောင်းကင်ပြေးလွှား၊ နတ်အများတို့သည်။ ပရိဒေဝိံသု၊ ပူပူပန်ပန်နှင့်၊ ဆူညံစွာငိုကြွေးကြလေကုန်သတည်း။ ဂဂဏာ၊ ကောင်းကင်အပြင်မှ။ ပုပ္ဖုပ္ပိစ၊ ပန်းမိုးကြိုးသည်လည်း။ မေဒနိံ၊ မြေအပြင်သို့။ အဘိဝဿထ၊ ရွာသွန်းကြချလေသတည်း။

(ဆ) ကမ္ပိတော မေရုရာဇာပိ၊ ရင်္ဂမန္တေ ယထာနုဇော။
သောကေနစာတိဒိနောဝ၊ ဝိရဝေါ အာသိသာဂရော။

(ဆ) ရင်္ဂမန္တေ၊ ပွဲသဘင်အလယ်၌။ နုဇော၊ ကခြေသယ်သည်။ ကမ္ပိတောယတာ၊ ကြိုးစုံ ဖွဲ့၍၊ တနွဲ့နွဲ့ လှုပ်ရှားလေဘိသကဲ့သို့။ မေရုရာဇာပိ၊ တောင်များသနင်း၊ မြင့်မိုရ်မင်း သည်လည်း။ ကမ္ပိတော၊ ပြောညွတ်တိမ်း၍ယိမ်းနွဲ့လှုပ်ရှားလေသတည်း။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာကြီးလေးစင်းသည်။ သောကေန၊ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းဖြင့်။ အတိဒိနောဝ၊ မရှင်မလန်း၊ ပင်ပန်းပူပန်လေဘိသကဲ့သို့။ ဝိရဝေါ၊ ပြင်းထန်သောအသံကြီးကိုမြည်ဟီးကြိမ်းဟိန်းလေသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။

(ဆာ) ဒေဝါနာဂါသူရာဗြဟ္မာ၊ သံဝိဇ္ဇိံ သုစ တံခဏေ။
အနိစ္စာဝတသင်္ခါရာ၊ ယထာယံဝိလယံဂတာ။

(ဆာ) တံခဏေ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူသောခဏ၌။ ဒေဝါ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၎င်း။ နာဂါ၊ နဂါးအပေါင်းတို့သည်၎င်း။ သူရာ အသူရာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ စသော နတ်အပေါင်းတို့သည်၎င်း။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၎င်း။ သံဝိဇ္ဇိံသု၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကြလေကုန်၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အယံ၊ ဤဂေါ

တမိ ထေရီဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်ကြီးသည်။ ဝိလယံ၊ ချုပ်ဆုံးကွယ်
ပျောက်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူခဲ့လေပြီ။ တထာ၊ ထို
သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သင်္ခါရာ၊ ပြုပြင်အပ်သမျှ၊ သင်္ခါရ
ဥသု၊ အလုံးစုံတို့သည်။ အနိစ္စာဝတ၊ စိတ်သာချပေတော့၊ ဒိဗ္ဗမဋ္ဌိ
ရိုးအမှန်ပေတည်း။

(ဆိ) ဟာ-သံယောဂါဝိယောဂန္တာ၊ ဟာ-နိဗ္ဗိသဗ္ဗသင်္ခတံ။
ဟာ-ဇိဝိတံ ဝိနာသန္တံ၊ ဣစ္စာသိ ပရိဒေဝနာ။

(ဆိ) ဘောန္တော၊ အို-နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့။
သံယောဂါ၊ ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း၊ ဆက်ဆံခြင်း ဟူသမျှတို့သည်။
ဟာဝိယောဂန္တာ၊ ဩော်-ကွေ့ကွင်းခြင်းလျှင်အဆုံးရှိကြပါသည်
တကား။ သဗ္ဗသင်္ခတံ၊ ပြုပြင်အပ်သမျှ၊ သင်္ခါရဥသု၊ အလုံးစုံသည်။
ဟာ-အနိစ္စ၊ ဩော် မမြဲမခိုင်၊ ယ်မ်းယိုင် ပျက်စီးခြင်းလျှင် အဆုံး
ရှိလေသည်တကား။ ဇိဝိတံ၊ လူယောင်၊ နတ်ယောင် ဟန်ဆောင်ပြု
ပြင်၊ အသက်ရှင်၍နေရခြင်းဟူသမျှသည်။ ဟာ-ဝိနာသန္တံ၊ ဩော်
ဝိညာဉ်တုံး၍၊ သေဆုံး ပျက်စီးခြင်းသာလျှင် အဆုံး ရှိပါသည်
တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဒေဝနာ၊ ထိတ်လန့်ဆူညံ ကောင်းကင်ယံ
မှ ဝိသံအပေါင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပေါ်လေသတည်း။

ဆုရားရှင်၏ အနိစ္စတော်

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အတိုင်း၊ ဂေါတမီထေရီ ဘိက္ခုနီအရှင်
မြတ်ကြီးပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော် မူသည်နှင့်တပြိုင်နက် မြေမိနပ်းဆူ
ပွက်၊ ဂယက်တော်သံ၊ ညံညံသိမ့်သိမ့်၊ တဖြဲဖြဲနှင့်၊ ဒလိမ့်ဒလိမ့်၊
တုန်လှုပ်ခြင်းစသောနိမိတ်ကြီးများ ထင်မြင်တဲ့အခါ နတ်ဗြဟ္မာ
အပေါင်းတို့က ရှင်တော်ဘုရားထံ လာပြီး၊ မိထွေးတော် အရှင်
မြတ်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော် မူကြောင်းကို လျှောက် ထား
ကြတယ်။

ထိုအခါရှင်တော်မြတ်ဘုရားက မိထွေးတော်ကြီး၏ ကျေးဇူး
ဂုဏ်ကို အာရုံပြုတော်မူကာ အဆုံးစွန်သော ချီးမြှောက်ခြင်းဖြင့်

ချီးမြှောက်တော်မူလိုသောကြောင့် ညီတော်အာနန္ဒာကို ခေါ်ပြီး “ညီဘွားအာနန္ဒာ၊ မိထွေးတော်ဂေါတမိသည် အနုပါဒိသေသ ဓာတ်ဖြင့်ဝင့်ဇာတ်သိမ်း၍ ချုပ်ငြိမ်းခဲ့လေပြီ။ ကြွင်းကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ရုပ်အလောင်းကိုကောင်းမွန်လှပစွာသင်္ကြပ်ပတ်ရလေအောင် ရဟန်းတော်များနှင့်ပန်ကြားစည်းဝေးလေလော့”။ အဲ-သို့ကလျှင် အမိန့်တော်ရှိတယ်။

ထိုအခါရှင်အာနန္ဒာသည်နှလုံးမသာမျက်နှာမလှတဲ့ အမူအရာဖြင့် ဘုရားထံမှ လာခဲ့ပြီးလျှင် ရဟန်းတော် တို့ကို အကြောင်းကြား၍ အစည်းအဝေးကြီးပြုလုပ်ကာ ရှင်အာနန္ဒာကိုပင်တော်က ရဟန်းတော်တို့အား သို့ကလျှင် လျှောက်ထားတော်မူတယ်။ သာကီနွယ်ဘွားဘုရားသားတော် အစစ်ဖြစ်ကြတဲ့ အို-သီတင်းသုံးတော်အပေါင်းအရှင်ကောင်း၊ အရှင်မြတ်တို့၊ သုံးလောကထိပ်တက် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ မိထွေးတော်ထေရီ ဂေါတမိအရှင်မြတ်ကြီးသည် နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်း၍ ချုပ်ငြိမ်းတော်မူသွားပေါ့။ ငယ်ရွယ်စဉ်ကစပြီး ဘုရားရှင်အပေါ်မှာ လွန်စွာကျေးဇူးများတော်မူခဲ့ပေတယ်။ ထိုပြင်တပါး မာတုဂါမများ သာသနာဘောင်သို့ဝင်ပြီး ရဟန်းပြုနိုင်ကြတို့ရန် အပပ်အပန်းခံကာ ကြိုးကြိုးစားစားခွင့်တောင်းတော်မူခဲ့ပေတယ်။ တောင်းတိုင်းအခွင့်ရသဖြင့်မာတုဂါမတွေဟာ ယခုအခါ သာသနာတော်ကြီးအတွင်းမှာရဟန်းပြုခွင့်ကို ရနေကြပြီမဟုတ်လား။ မိထွေးတော်ဂေါတမိကြီးဟာ ဘိက္ခုနီမ သာသနာကြီးကို ရှေးဦးစွာတည်ထောင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီး ဖြစ်ပေတယ်။ ပင့်သန္တဒါလေးပါး၊ အဘိညာဉ်မြှောက်ပါးနှင့်ကကွ ရဟန္တာမကြီးဖြစ်တော်မူတဲ့အဖွဲ့အစည်း ဗြဟ္မာနတ်လူတို့၏ ပူဇော်အထူးကိုလဲ ခံကော်မူထိုက်ပါပေတယ်။ အဲ-သည်လိုဂုဏ်ကျေးဇူးတွေကိုထောက်ထားပြီးမိထွေးတော်ကြီး၏ ရုပ်အလောင်းကို ကောင်းမွန်ခမ်းနားစွာ သင်္ကြပ်ပတ်ရေး၍ အားပေးကူညီတော်မူကြရန်သင့်လျော်လှပါတယ်။ ဘုရားရှင်၏ရွှေမျက်နှာတော်ကြီးကိုထောက်ထားပြီး ကြည်ညိုလေးမြတ်သော အားဖြင့်

အများညီညွတ်စွာဝိုင်းဝန်းတော်မူကြပါ။ သည်အကြောင်းကိုလဲ ရဟန်းတော်အပေါင်းတို့ကအဆင့်ဆင့်စကား မိန့်ကြားတော်မူကြပါ။

အဲ-သို့ကလျှင် ရှိအာနန္ဒာ ကိုယ် တော် မြတ်ကြီးက ရဟန်း ပရိသတ်အလယ်မှာ မိန့်ကြားတော်မူတော့ သံဃာတော် အရှင် မြတ်ပေါင်းများစွာ တို့ကလဲ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စိတ်သဘော တူညီစွာနှင့် “ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပေသော ဘုရားရှင်၏မိထွေး တော်ကြီးအလောင်းကို ကောင်းမွန် သိုက်မြိုက်စွာသင်္ကြိုက်ရလေ အောင်ရွက်ဆောင်ကြမယ်” လို့ ဝန်ခံတော်မူကြတယ်။ ရဟန်း တော်အချင်းချင်းတဆင့်စကားမိန့်ကြားတော်မူကြလေရာမကြာ မီအတွင်းမှာပင် သာသနာတော်ထမ်းရဟန်းတွေရှိသမျှ အလုံးစုံ သိတော်မူကြတယ်။ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြတဲ့ အရှင် မြတ်များကလဲ မိမိတို့ တန်ခိုးအားဖြင့် အနှံ့အပြား သိကြရလေ အောင်ရွက်ဆောင်တော်မူကြတယ်။

အဲ-သို့ကလျှင်ဘုရားရှင်၏အမိန့်တော်နှင့်သံဃာအစည်းအဝေး ကြီးပြုလုပ်ကျင်းပပါ ကျေညာလိုက်တော့ ရဟန်းတော်ပေါင်း များစွာတို့သည်ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဝေသာလီပြည် မဟာဝုနတောကြီးသို့ အသီးသီးအတိုင်းမသိ ကြရောက်တော်မူ လာကြတယ်။ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကြတဲ့ ရဟန်းအရှင် မြတ်ကြီးတွေလဲ မိမိတို့ တန်ခိုးချာန်ဖြင့် မိုးယံကောင်းကင်ကကြွ ရောက်တော် မူလာကြတယ်။ သံဃာ ပရိသတ် အထူးကြီးဟာ အလွန်အလွန်များပြားတာပေါ့။

မိထွေးတော် ဂေါတမီ၏ အလောင်းကို သင်္ကြန်ရန်ကိ နှင့် ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်များတစ်ဝန်းတနာ ကြိုးစားအားထုတ်ပုံ ဇီတွဲကို မြင်ကြတော့ ဗြဟ္မာ အပေါင်း၊ နတ်အပေါင်း၊ နဂါး အပေါင်း၊ ဂဇ္ဈန် အပေါင်း၊ လူအပေါင်းမှစ၍ မြားမြောင်လှစွာ သောပရိသတ်တွေဟာ မဟာဝုနတောကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်လာ ကြတယ်။ မြေနှင့်ကောင်းကင် နေရာမသပ်အောင် ပရိသတ်တွေ

ကြိတ်ကြိတ်တိုးနေကြသတဲ့။ ပန်းမိုးတွေရွာလိုက်တာကလဲ မြေပြင်အလုံးမှာပန်းပွင့်တွေဖုံးနေတော့တာဘဲ။ ပက်ဖြန်းကြတဲ့နံ့သာအမိုးအထုံတို့ဖြင့်ကောင်းကင်မြေမိုးလှိုင်ထုံတဲ့ရနံ့တွေ လွှမ်းမိုးနေတယ်။ ပူဇော်ဘွယ်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် လူရောနတ်ပါ ဗြဟ္မာမကျန်ကောင်းကြီးသံ ပေးလျက် ဟစ်ကြွေး ပူဇော်ကြသည်မှာ တော်လျှင်တုန်ဖိမ့်၍။ ဒလိမ့်ဒလိမ့်နွဲ့။ မြေကြီး စောင်းထောင် သွားမလောက်ပင်အံ့ဩဘွယ်ကြီးဖြစ်နေသတဲ့။

သင်္ကြံပစ်ပွဲကြီး

မိသွေးတော် ဂေါတမိ၏ အလောင်းနှင့် တကွ သင်္ကဏ်ဝင်သိက္ခာနိမိတ်များရာတို့၏ အလောင်းများကို အသီးသီးတင်ထားယူဆောင်ကြရန် သိကြားမင်း ကိုယ်တိုင်အရေးယူပြီး ဝိသင်္ကြံနတ်သားအားရတနာပြာသာဒ်ပေါင်းငါးရာတို့ကိုဆန်းကြယ်စွာဘန်ဆင်းရဲမယ်လို့ အမိန့်ပေးသဖြင့် ဝိသင်္ကြံနတ်သားကလဲ သိကြားမင်း၏ အမိန့်တော်အတိုင်း ရတနာပြာသာဒ်ပေါင်း ငါးရာတို့ကို လျှင်မြန်စွာဘန်ဆင်းတယ်။ နေမင်းအရောင်ကဲ့သို့ တွန်းပြောင်ထန်လင်း၍ကင်းကင်းတောက်ပနေတဲ့ပြာသာဒ်ဆောင်တွေပေါ့။

(ဆီ) ကုမ္ဘာဂါရာနိသဗ္ဗာနိ၊ အာသုပဉ္စသတာနိပိ၊

သရဒါဒိဋ္ဌဝဏ္ဏာနိ၊ ဝိသုကမ္မကတာနိဟံ။

(ဆီ) ဟိ၊ ဧကန်စင်စစ်၊ ဝိသုကမ္မကတာနိ၊ ဝိသင်္ကြံနတ်သားသည်ဘန်ဆင်း၍ထားအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ သဗ္ဗာနိကုမ္ဘာဂါရာနိ အလုံးစုံသော ရတနာပြာသာဒ်ဆောင်တို့သည်။ သရဒါဒိဋ္ဌဝဏ္ဏာနိ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌ တက်ထွန်းသော ဖလ်နေင်း အရောင်ကဲ့သို့ တပြောင်ပြောင်ထိန်လင်းကြကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကြလေကုန်သတည်း။

ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့ အတိုင်း၊ ပရိသတ်ပေါင်း များစွာတို့နှင့် တကွ ရတနာပြာသာဒ်ပေါင်းငါးရာတို့ စုံလင်ကြတဲ့အခါ မိသွေးတော် ဂေါတမိရဲ့ အလောင်းကို ပထမ ရှေးဦးစွာရတနာ ပြာသာဒ်ကြီးပေါ်သို့ တင်ကြတယ်။

(ဆု) ကုဋ္ဌာဂါရဝရေရဓမ္မ သဗ္ဗသောက္ခမယေသုဘော။
မဉ္ဇကံသဟာရောပေသုံ၊ ယတ္ထသုတ္တံသိဂေ၊ ဟိတမိ။

(ဆု) ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်ဌာန၌။ ဂေ၊ ဟိတမိ၊ မိထွေးတော်
ဂေ၊ ဟိတမိသည်။ သုတ္တံသိ၊ လျောင်းစက်သောသဏ္ဌာန်ဖြင့် ပရိ
နိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူလေ၏။ ဘတ္ထ၊ ထိုအရပ်ဌာန၌။ သုဘော ကောင်း
မြတ်တင့်တယ်သော။ ရဓမ္မ ရှုမြင်သူအပေါင်းတို့၏ ကောင်းစွာ
မွေ့လျော်တွယ်ဖြစ်သော။ သဗ္ဗသောက္ခမယေ၊ အလုံးစုံရွှေသား
အတိပြီးသော။ ကုဋ္ဌာဂါရဝရေ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌။ သဟ
မဉ္ဇကံ၊ ဂေ၊ ဟိတမိ၏အလောင်း၊ ညောင်စောင်းနှင့်တကွ။ ရောပေသုံ၊
သာရုကီဇွနသဘင်၊ ဆင်ယင်ကာတင်ကြလေကုန်သတည်း။

အဲ-အလောင်းတော်မြတ်ကို ရတနာပြာသာဒ်ထက်သို့ဟင်ပြီး
တဲ့အခါ စတုလောကပါလနတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့က ထိုရတနာ
ပြာသာဒ်ကို ရိုသေလေးမြတ်စွာပခုံးဖြင့် ထမ်းဆောင်ကြတယ်။ သိ
ကြားမင်းအစရှိတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ကတော့ ထိုရတနာ
ပြာသာဒ်ကို မိမိတို့လက်ဖြင့် အသာအသာ ပင့်ဆောင်လို့လိုက်ပါ
ကြတယ်။

(ဆု) စတ္တာရောလောကပါလာတေ၊
အံသေဟိသမခါရယုံ။
သေသသတ္တာဒိကာဒေဝါ၊
ကုဋ္ဌာဂါရေသမဂ္ဂဟုံ။

(ဆု) စတ္တာရော လေးပါးကုန်သော။ တေလောကပါလာ၊
ထိုလောကပါလနတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည်။ အံသေဟိ၊ ပခုံးတို့
ဖြင့်။ သမခါရယုံ၊ ထမ်းဆောင်ကြကုန်၏။ သေသသ၊ ထိုမှကြွင်းကုန်
သော။ သတ္တာဒိကာဒေဝါ၊ သိကြားမင်းအစရှိသော နတ်ဗြဟ္မာအ
ပေါင်းတို့သည်ကား။ ကုဋ္ဌာဂါရေ၊ ရတနာပြာသာဒ်ကောင်၌။ သ
မဂ္ဂဟုံ၊ အသိအသိပင့်ဆောင်ကာလိုက်ပါကြလေကုန်သတည်း။

၄၆

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူကြတဲ့ဘိက္ခုနီမအပေါင်း အလောင်းတော်ငါးရာတို့ကိုလဲ ထိုနည်းတူစွာ ရတနာပြာသာဒ်ဆောင် အသီးအသီးသို့ဘင်ပြီး နတ်ပေါင်းများစွာတို့က သူ့ထက်ငါထမ်းဆောင်ကြတယ်။ လွန်စွာ ကြည်ကွဲတွယ် ကောင်းတာပေါ့။ ဘိက္ခုနီမကျောင်းတိုက်ကြီးအတွင်းမှ တေဇောဘာဏ်လောင်ရာ ဌာနဖြစ်တဲ့ မြေကွင်းပြင်ကြီးသို့ ရတနာပြာသာဒ်ပေါင်းငါးရာကို အစဉ်အတိုင်းထုတ်ဆောင်သွားတဲ့အခါ ပုထုဇနိနှင့်သောဟာပနိ မှန်သမျှ မြင်ရသူအလုံး ယူကျုံးမရအောင်တပူပူတဆွေးဆွေးနှင့် ဂုဏ်တွေကိုတွေ့ပြီး ငိုကြွေးကြတယ်။ ရတနာပြာသာဒ်ပေါင်းငါးရာတို့ကိုထုတ်ဆောင်တဲ့အခါမှာ သာကီဝင်ဘိက္ခုနီမငါးရာတို့၏ ပြာသာဒ်များကို ရှေ့ဆုံးက အစဉ်အတိုင်း ထုတ်ဆောင်သွားကြတယ်။

(ဆေ) သဗ္ဗဘာဂိဘိက္ခုနီယော၊ အာသုံမဇ္ဈေသုသာယိကာ၊ ဒေဝါနံ ခန္ဓမာရုဠာ၊ နယုန္တိ အနုပုဗ္ဗသော။

(ဆေ) မဇ္ဈေသု၊ ညောင်စောင်းအသီးသီးတို့၌။ သာယိကာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြောင်း၍ စက်လျောင်းတော်မူကြကုန်သော။ သဗ္ဗာပိ အလုံးစုံသည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာဘိက္ခုနီယော၊ ထို ဘိက္ခုနီမအပေါင်း အလောင်းတော်ငါးရာတို့ကို။ ဒေဝါနံ၊ နတ်အပေါင်းတို့၏။ ခန္ဓမာရုဠာ၊ ပခုံးထက်၌ထမ်းဆောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗသော၊ အစဉ်အတိုင်း။ နယုန္တိ၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းတိုက်မှ သိုက်မြိုက်စွာ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်သတည်း။

(ဆဲ) သဗ္ဗာယောပုရတောနိတာ၊ နိဗ္ဗုတာသုဂတောရသာ။ ဂေါတမီနိ သုတေပစ္ဆာ၊ သက္ကတာဗုဒ္ဓပေါသိတာ။

(ဆဲ) သုဂတောရသာ၊ ဘုရားရှင်၏ သွီးတော်မြတ်တွေ ဖြစ်ကြကုန်သော။ နိဗ္ဗုတာ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော် မူကြကုန်ပြီးသော။ သဗ္ဗာယော အသုံးစုံသော သာကီဝင် ဘိက္ခုနီမအလောင်းတော်

ငါးရာတို့ကို။ ပုရတော၊ ရွှေက၊ နိတာ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်၏။
ဗုဒ္ဓပေါသိကာ၊ ဘုရားရှင်ကိုငယ်စဉ်ကကျွေးမွေး၍ မိထွေးတော်
ကြီးဖြစ်ပေသော။ သက္ကတာ၊ ဗြဟ္မာလူနတ်တို့ ပူဇော်အပ်သော။
ဂေါတမိ၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ အလောင်းတော်ကို။ ပစ္ဆိမ၊
နောက်ဆုံးမှ။ နိဃုတေ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်လေသတည်း။

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း၊ ဘိက္ခုနီမအလောင်းတော်ငါးရာတို့
ကိုလူနတ်ဗြဟ္မာပရိသတ် အပေါင်းများစွာတို့ဝန်းရံလျက် ဘိက္ခုနီ
မကျောင်းတိုက်ကြီးမှထုတ်သွားကြတော့ ကောင်းကင်ပြင် တရိုး
မှာ ခွဲဖြူပုဆိုးတို့ဖြင့် ကာမိုး ဖြန့်သန်းပြီး ထူးဆန်းတဲ့ ဗိတာန
မျက်နှာကြက်ကြီးအသွင်၊ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့က ခြယ်လယ်
ဆင်ယင်ကြကယ်။ နေ၊ လ၊ နက္ခတ်တာရာတို့ကတော့ ထိုဗိတာန
မျက်နှာကြက်ကြီးတွင် ခြယ်စီထားတဲ့ ကြယ်ပွင့်ကလေးတွေလို
ဖြစ်နေကြသတဲ့။ တံခွန်၊ ကုက္ကား၊ မုလေးပွား၊ တို့ကိုလဲ ထိုမှ ဤမှ
စိုက်ထူဆွဲဆင်၍ ထားကြတယ်။ ပန်းကုံး၊ ပန်းခိုင်၊ ပန်းကတော့
တွေကိုလဲနေရာတိုင်းက ပူဇော်ကြတယ်။ အထက် ကောင်းကင်
အပြင်က အလောင်း တော်ကို ပူဇော် လိုကြသဖြင့် အဆန်း
တကြယ်အံ့ဩဘွယ် ပေါ်ပေါက်လာကြသတဲ့။ ပဒုမ္မာကြာပန်း
တွေကလဲမြေပြင်သို့ဦးခိုက်ပြီး ငိုက်ဆိုက်ပွင့်လို့နေကြတယ်။ မြေ
ကြီးထဲမှ ဖြုံးကနဲ၊ ဖြုံးကနဲ၊ အလုံလုံခွဲပြီး ပေါ်ပေါက်လာကြတဲ့
ပဒုမ္မာတွေကလဲကောင်းကင်သို့မျှော်ပြီး မော်၍ဖူးကြသလို တစွင့်
စွင့်ပွင့်နေကြတယ်။

အလောင်းတော်တွေကို ထုတ်ဆောင်တဲ့အခါ မွန်းဝ ည့်ချိန်
နောင်းခေါ်ကြီးပင်ဖြစ်သော်လည်း ထူးဆန်းတဲ့ဩဘွယ်ရာ နေ၊ လ၊
နက္ခတ်၊ တာရာတို့ကတင့်တယ်စွာထွန်းလင်း တောက်ပကြတယ်။
သာဓုကီဇ္ဇနသဘင် ဆင်ယင်ဘုင်းပ ကြဟံ့အခါ မိမိတို့အရောင်
ဖြင့် ပူဇော် လိုကြတဲ့ လက္ခဏာ ပေပေါ့။ ကောင်းကင် ပြင်မှာ
ထိန်လင်းနေတဲ့ ရှင်နေမင်းကလဲ ပူပြင်းတဲ့ အရောင်ကိုမလွှတ်ဘဲ
လရောင်ခြည်အသွင် ကြည်လင်အေးမြတဲ့အရှိန်ဖြင့် ပရိသတ်တို့

နှလုံးငြိမ်အောင်ထွန်းထိန်တောက်ပလို့နေတယ်။ နတ်ပေါင်းများစွာတို့ကလဲနတ်ပြည်မှယူဆောင်လာကြတဲ့ ပန်းနံ့သာ အမျိုးမျိုး၊ အခိုးအထုံအဖုံဖုံတို့ဖြင့် စုံလင်စွာပူဇော်ကြတဲ့ပြင် နတ်တူရိယာတို့ကိုတီးမှုတ်လျက်ဘုန်းတော်ဘွဲ့ဂါထာတို့ကိုရွတ်ဆိုကာအကြီးအကျယ်အံ့ဩဘွယ်ပူဇော်ကြတယ်။ ထို့ပြင်နဂါးအပေါင်း၊ ဂဠုန်အပေါင်း၊ နတ်အပေါင်း၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ကလဲ မိမိတို့တတ်စွမ်းသမျှအလောင်းတော်ကိုပူဇော်ကာလိုက်ပါကြတယ်။ အလွန်ကြီးကျယ်တဲ့သာဓကီဇ္ဇနပွဲတော်ကြီးပေပေါ့။

(ဆော) သဗ္ဗသောဆာဒိတံအာသိ၊ ဝိတာနေန နဘတ္တလံ။
သတာရာ စန္ဒသူရာစ၊ လဂ္ဂိတာ ကနကာမယာ။

(ဆော) နဘတ္တလံ၊ ကောင်းကင်ပြင် တခုလုံးသည်။ သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း။ ဝိတာနေန၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုး၊ ကာမိုးသော ဝိတာနံမျက်နှာကြက်ကြီးဖြင့်၊ ဆာဒိတံ၊ ဖုံးလွှမ်းမိုးကာ၍ထားအပ်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လေသတည်း။ သတာရာ၊ နက္ခတ်ကြယ်တာရာအပေါင်းတို့နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ စန္ဒသူရာစ၊ နေဝန်း၊ လဝန်း၊ တို့သည်လည်း။ ကနကာမယာ၊ ရွှေသားအတိ ပြီးကြကုန်သော၊ လဂ္ဂိတာ၊ ရွှေကြယ်ပွင့်ကလေးတို့သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကြလေကုန်သတည်း။

(ဆော်) ပဋ္ဌာကာဥဿိတာနေကာ၊ ဗိတ္တကာပုပ္ဖကဉ္ဇုကာ။
ဩဂတာကာသပဒ္ဓါစ၊ မဟိယာ ပုပ္ဖမဂ္ဂတံ။

(ဆော်) အနေကာ၊ တပီးမကများလှစွာကုန်သော။ ပဋ္ဌာကာ၊ တံခွန်ကုက္ကား၊ မုလေးပွားတို့ကို။ ဥဿိတာ၊ စိုက်ထောင်ဆွဲဆင်၍ထားအပ်ကုန်၏။ ပုပ္ဖကဉ္ဇုကာ၊ ပန်းကုံး၊ ပန်းကတော့တို့သည်လည်း။ ဗိတ္တကာ၊ လွန်စွာဆန်းကြယ်လှကုန်၏။ အာကာသပဒ္ဓါစ၊ ကောင်းကင်ကြာပန်းတို့သည်လည်း။ ဩဂတာ၊ ငိုက်ဆိုက်ပွင့်၍နေကြလေကုန်၏။ မဟိယာပုပ္ဖ၊ မြေမှခွဲ၍ပေါ်လာသောပုပ္ဖာကြာပန်းများသည်လည်း။ ဥဂ္ဂတံ၊ အထက်သို့စွင့်၍ပွင့်ကြလေသတည်း။

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၄၉

(ဆံ) ဒိဿန္တိ စန္ဒသူရိယာ၊ ပဇ္ဇလန္တိ စ တာရကာ။
မဇ္ဈကတောပိစာဒိဋ္ဌော၊ နတာပေသိ သသိယထာ။

(ဆံ) စန္ဒသူရိယာ၊ လဝန်း၊ နေဝန်း၊ တို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ရှားစွာ ထွန်းလင်းတောက်ပကြလေကုန်၏။ တာရကာ စ ကြယ်နက္ခတ်တာရာအပေါင်းတို့သည်လည်း။ ပဇ္ဇလန္တိ၊ မိမိတို့အရောင်ဖြင့် တောက်ပြောင် ထွန်းလင်းကြ လေကုန်၏။ မဇ္ဈကတောပိ၊ ကောင်းကင် အလယ်၌ သွားသော။ အာဒိဋ္ဌော စ၊ နေမင်းသည်လည်း။ သသိယထာ၊ လဝန်းကဲ့သို့။ နတာပေသိ၊ မပူလောင်စေ။

(ဆား) ဒေဝါဒိဗ္ဗေဟိဂဇ္ဇေဟိ၊ မာလေဟိသုရဘိဟိစ။
ဝါဒိတေဟိစ နဇ္ဈေဟိ၊ သံဂိတိဟိစ ပူဇယံ။

(ဆား) ဒေဝါ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဂဇ္ဇေဟိစ၊ အနံ့အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၎င်း၊ သုရဘိဟိစ၊ မွှေးကြိုင် နှံ့လှောင်း၊ ရနံ့ကောင်းကုန်သော။ မာလေဟိစ၊ ပန်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၎င်း။ ဝါဒိတေဟိစ၊ တီးမှုတ်ခြင်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၎င်း။ နဇ္ဈေဟိစ၊ ကခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၎င်း။ သံဂိတိဟိစ၊ တွဲတွဲညှင်းညှင်း၊ ဘုန်းတော်ဘွဲ့သီချင်းတို့ဖြင့်၎င်း။ ပူဇယံ၊ တစ်ခွံခွံဖြင့် နှစ်သိမ့်စွာပူဇော်ကြလေကုန်သတည်း။

(ဇ) နာဂါသူရာစပြဟ္ဋ္ဌာနော၊ ယထာသတ္တိယထာဗလံ။
ပူဇယိံသုစ နိဿန္တိ၊ နိဗ္ဗုတံ ဗုဒ္ဓမာတရံ။

(ဇ) နာဂါစ၊ နဂါးအပေါင်းတို့သည်၎င်း။ သုရာစ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၎င်း။ ပြဟ္ဋ္ဌာနောစ၊ ပြဟ္ဋ္ဌာအပေါင်းတို့သည်၎င်း။ နိဿန္တိ၊ ကျောင်းတိုက်မှ ထွက်ဆောင်၍သွားသော။ နိဗ္ဗုတံဗုဒ္ဓမာတရံ၊ နိဗ္ဗာန်စံပြောင်း၊ မိထွေးတော်ကြီး၏ အလောင်းကို။ ယထာသတ္တိ၊ မိမိတို့အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှ။ ယထာဗလံ၊ မိမိတို့အင်အားရှိသမျှ။ ပူဇယိံသု၊ ပူဇော်ကြလေကုန်သတည်း။

ရှင်တော်ဘုရား၊ ငိုကြွေးနေကြသော သူတို့အား

မိလ္လိန္ဒတော် ဂေါတမီကြီး၏ အလောင်းတော်ကို ကျောင်းတော်မှ ထုတ်ဆောင်ခဲ့တဲ့အခါ လူပရိသတ်၊ နတ်ပရိသတ်၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်၊ အပေါင်းတို့ကို တံခွန်၊ ကုဏ္ဍိယ၊ ရေလေးပွား မှစ၍ ပန်းနံ့သာ အမျိုးမျိုးတို့ကို ကိုင်ဆောင်ကာ ရှေ့တော်ကို သွားကြရတယ်။ ပဉ္စသီရိအစရှိတဲ့ ဂန္ဓဗ္ဗ နတ် အပေါင်း ကျွဲက ငြိမ့်ငြိမ့်ညောင်းညောင်း၊ စည်စောင်းပတ်သာ၊ တူရိယာတို့ကို တီးမှုတ်ပြီး ကချန်ယမ်း၊ ခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် လိုက်ပါကြတယ်။ ထို့နောက်မှ ရဟန်းပရိသတ် အပေါင်း ဖြစ်ကာ ရှင်တော်ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် တင့်တယ်စံပယ်စွာ ပို့တော်မူတယ်။

(ဇာ) ပုရတောဒေဝမနုဇာ၊ သနာဂါသုရ ဗြဟ္မကာ။

ပစ္ဆိမသဿာဝကောဗုဒ္ဓေါ၊ ပူဇနံ ယာတိမာတုယာ။

(ဇာ) ပုရတော၊ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှာ သနာဂါသုရ ဗြဟ္မကာ၊ နဂါးအပေါင်း၊ နတ်အပေါင်း၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝမနုဇာ၊ နတ်ပရိသတ်၊ လူပရိသတ်တို့သည်။ မာတုယာ၊ မိလ္လိန္ဒတော်ကြီး၏ အလောင်းကို။ ပူဇနံ၊ ပူဇော်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ယန္တံ၊ လိုက် သွား ကြ ရ လေ ကုန် ၏။ ပစ္ဆိမ၊ ထိုလူပရိသတ်၊ နတ်ပရိသတ် တို့၏ နောက်မှ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ သဿာဝကော၊ တပည့်သံဃာအပေါင်းနှင့်တကွ။ ယာတိ၊ ကြွတော်မူလေသတည်း။

သင်္ဃိတံ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ နိဗ္ဗာန် ကုပဿိန္ဒြိယံ

ရှင်တော်ဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ဂရုတစိုက် သိုက်မြိုက်ခမ်းနားစွာ ကြိုးကြပ်ကာဆောင်ရွက်တော်မူတဲ့အတွက် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြောင်းတဲ့မိလ္လိန္ဒတော်ဂေါတမီ၏အလောင်းကိုသင်္ဃိတံရာမုလူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဝိုင်းဝန်းကျညီ

ကြရသဖြင့်ပြောလို့မပြီး၊ ချီးလို့မကုန်မတွေ့မကြုံဘူးစသွယ်အလွန် အလွန် ကြီးကျယ်ခမ်းနားတယ်။ ရှင်တော်ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြောင်း၍အလောင်းတော်ကိုသင်္ဂြိုဟ်တဲ့အခမ်းအနား သော်မှသို့ကလောက်မကြီးကျယ်ဘူးလို့ထေရီအပဒါန်ပါဠိတော် မှာထင်ရှားစွာပြလို့ထားတယ်။ ရှင်တော်ဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိနေတော်မူတဲ့ အတွက် သို့ကလောက် ကြီးကျယ်ခမ်းနားတယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့လေ။ ရှင်တော်ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူတဲ့အခါမှာ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မဟာမောဠလာန်၊ အစရှိတဲ့ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတွေကွယ်လွန်တော်မူကြလေပြီဖြစ်၍ ဘုရားရှင်၏အလောင်းတော်ကို သင်္ဂြိုဟ်ပွဲတွင် ပါဝင်တော်မူကြရရှာဘူး။ ယခုမိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်တဲ့ပွဲမှာ တော့သာဝက အရှင်မြတ်ကြီးတွေစုံလင်စွာ ပါတော်မူနေကြတဲ့ အတွက်သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်းကူညီတော်မူနိုင်ကြတယ်။ သို့အတွက် ကြောင့်အဆန်းတကြယ်အံ့တွယ်ခမ်းနားတာပေါ့။

(၈) ဗုဒ္ဓဿပရိနိဗ္ဗာနံ၊ နေဒိသံအာသိယာဒိသံ။
ဂေါတမီပရိနိဗ္ဗာနံ၊ အတိဝန္တရိယံအဟု။

(၉) ဂေါတမီပရိနိဗ္ဗာနံ၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ပွဲကြီးသည်။ ယာဒိသံ၊ အကြင်မျှလောက်။ အတိဝန္တရိယံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ထူးထူးချွန်ချွန်အံ့ဩဘွယ်ရှိသည်။ အဟုဇ္ဇဝ၊ ဖြစ်လေတိသကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ပွဲကြီးသည်။ ဤဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့ အကြီးအကျယ်၊ အံ့ဩဘွယ်ရှိသည်။ နအာသိ၊ မဖြစ်ခဲ့လေ။

(၁၀) ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓဿနိဗ္ဗာနော၊ နောပဋိယာဒိတိ၊ ဣဂေါ၊
ဗုဒ္ဓေါဂေါတမီနိဗ္ဗာနော၊ သာရိပုတ္တရာဒိကာတထာ။

(၁၁) ဂေါတမီနိဗ္ဗာနော မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ပွဲကြီး၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ရှင်တော်ဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်သည်၎င်း။

၅၂

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

သာရိပုတ္တရာဒိကာ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတို့သည်၎င်း။ ပဋိယာဒိံ သုယထာ၊ ကိုယ်တော်တို့ ပါဝင်၍ စီရင်ဆောင်ရွက်တော် မူကြ လေကုန်ဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်းတူစွာ။ ဗုဒ္ဓံ သာနိဗ္ဗာနေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံပွဲကြီး၌မူကား။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်။ နောပဋိယာဒိ၊ စီရင်ဆောင်ရွက်တော်မမူနိုင်။ သာရိပုတ္တရာဒိကာ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအစရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုဝေါ၊ အရှင်မြတ်ကြီးတို့သည်လည်း။ နောပဋိယာဒိံ သု၊ ကိုယ်တော်တို့ ပါဝင်၍စီရင်ဆောင်ရွက်တော်မမူနိုင်ကြကုန်။

အလောင်းတော်ကို ကျောင်း တော်မှ ထုတ် ဆောင်၍မီး

သင်္ဂြိုဟ်ရန် သတ်မှတ်ထားတဲ့နေရာသို့ ဆိုက်ရောက်တော့ အခန့်သင့်ပြင်ဆင်ထားတဲ့ နှုတ်သီးပုံထက်သို့ မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏အလောင်းကို ညောင်စောင်းနှင့် တကွ တင်ဆောင်ကြတယ်။ အလွန်မွှေးကြိုင်တဲ့ သာမ္မာတွေကိုလဲ နှုတ်သီးပုံကြီးအတွင်းသို့ ပက်သွင်း ဖြန့်ကြဲ ကြတယ်။ သာကီဝင် ဘိက္ခုနီမ အပေါင်း အလောင်းတော်ငါးရာကိုလဲ နှုတ်သီးပုံထက်သို့အသီးအသီး တင်ဆောင်ကြတယ်။ အဲ-သို့ကလိုမီးသင်္ဂြိုဟ်ရန် ကိစ္စများကိုပြည့်စုံစွာ ဆောင်ရွက် ကြပြီးတဲ့နောက် မိထွေးတော် ဂေါတမီ၏ အလောင်းကို အမှူးထားလျက် နှုတ်သီးပုံပေါင်း ငါးရာ ပေါ်တွင်အသီးအသီးတင်ထားတဲ့အလောင်းတော်မြတ်တွေကို တပြိုင်နက်မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြလေရာမီးတောက်ပေါင်း ငါးရာတို့သည်အညွန့်တလူလူနှင့်ကောင်းကင်သို့စွန့်ပြီး မြင့်မြင့်မောက်မောက် ကောက်လောင်ကြတယ်။

ရှင်တော်ဘုရားနှင့် တကွ ရဟန်း ပရိသတ်, နတ်ပရိသတ်, ဗြဟ္မာ ပရိသတ်, အပေါင်းတို့က ဟထိန်ဝင်နံ တပြောင်ပြောင် ကောက်လောင်နေတဲ့မီးတောက်ပေါင်းငါးရာတို့ကို ဆိတ်ဆိတ်

ဦးမြတ် နှစ်ရက် ရှစ်ရက် စုစည်းတော်မူကြပြီး သံဝေဂ ဂါထာတွေကို အသီးအသီး ရှုတ်ဆိုကာ တရားသဘောဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူကြ တယ်။ သည်အခါလွန်စွာကြည်ကွဲ၍ ကောင်းတာပေလေ။

(၇) စိတကာနိကရိတွာန သဗ္ဗဂန္ဓမယာနိဘော။
ဂန္ဓစုဏ္ဏပကိဏ္ဏာနိ၊ ချာပယံ၊ သုတတာတဟံ။

(၇) တဟံ၊ ထိုသဗ္ဗိဟံရာ မြေအပြင်သို့ ဆိုက်ရောက်လေ သောအခါ၌။ တေ၊ ထိုပြုဟွာ၊ လူ နတ်၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်။ သဗ္ဗဂန္ဓမယာနိ၊ အလုံးစုံနဲ့သာဖြင့်ပြီးကုန်သော။ ဂန္ဓစုဏ္ဏပကိဏ္ဏာ နိ၊ သာမ္မတို့ဖြင့်ပြီးစွမ်းကြကုန်သော။ စိတကာနိ၊ နဲ့သာထင်းပုံ ပေါင်းငါးရာတို့ကို။ ကရိတွာန၊ ပြုလုပ်ကြကုန်၍။ တာ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန် စံပြောင်းသော အလောင်းတော်ငါးရာတို့ကို။ ချာပယံ၊ သု၊ တေ ဇောဘတ်ရောင် တပြောင်ပြောင်ဖြင့်၊ တောက်လောင်ရှိမြှောက်ကြ လေကုန်သတည်း။

အရိုးတော်ခေတ်ကိုကောင်းကင်ယူခြင်း

တေဇောဘတ်ရောင်၊ ပြောင်ပြောင်ထိန်ညှိုး၊ တောက်လောင် ၍ပြီးတဲ့အခါရှင်အာနန္ဒာ အရှင်မြတ်ကြီး ကိုယ်တော်တိုင် တေ ဇောဘတ်လောင်ရာမှ ကြွင်းကျန်ရစ်တဲ့ အရိုးတော်ဘတ်များကို ကောင်းမွန်စွာ ကောက်ယူပြီး နုသာရေတို့ဖြင့် ဆေးကြောခါမိ ထွေးတော်ဂေါတမီအမြှောက်စွဲတဲ့သပိတ်တော်ထဲမှာ ထည့်ပြီးထို အရိုးတော်သပိတ်ကိုစွဲကိုင်ကာ သေချာစွာ ရှစ်ရက်စုစည်းတော်မူလျက် ဩဝါဒ-ဘိက္ခုနီမသာသနာကို ရှေးဦးစွာ တည်ထောင်တော်မူ တဲ့မိထွေးတော် ဂေါတမီကြီးဟာ အဆုံးစွန်သော ချုပ်ပျောက် ခြင်းဖြင့် ချုပ်ပျောက်တော်မူလေပြီ။ အလောင်းတော်ကိုလဲ တေ ဇောဘတ်လောင်ကြွင်း၍ ဆုံးခန်းတိုင်ရောက် ပျောက်ခြင်းကြီး ပျော်ခဲ့လေပြီ။ အရိုးတော်ဘတ်များသွားကြွင်းကျန်ပါတော့တာကား။ နောင်တော်ဘုရား၏ပရိနိဗ္ဗာန်ပွဲကြီးကိုလဲ ကြောမီတွေကြိုရလိမ့် အုံးမလားမဆိုနိုင်တော့ဘူး။ နောင်တော်ဘုရားနိဗ္ဗာန်သို့ကြွသွား

မှဖြင့်အများစုကအားကိုးရာမဲ့ဖြစ်ပြီး ခက်ခြင်းကြီးခက်ကုန်ကြ တော့မယ်”။ အဲ-သို့ကလျှင် ဦးတွား မှိုင်တွေလျက် မျက်ရေကို မသိမ်းနိုင်ဘဲ ကတိမ်းကပါးဖြစ်တော်မူနေရှာသတဲ့။

(၉) ဂေါတမီဒီခန့်ယာတာ၊ ခုပ္ပဉ္စဿသရီရကံ။
သံကေတံဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာနံ၊ နစိရေန ဘဝိဿတိ။

(ရှင်အာနန္ဒာဦးတွားသောဂါယာ)

(၉) ဘောဇ္ဇော၊ နတ်လူပြဟွာ၊ အို-သတ္တဝါ အပေါင်းတို့။
ဂေါတမီ၊ မိထွေးတော် ဂေါတမီ၊ အရှင်မြတ်ကြီးသည်။ နိဗ္ဗာန်၊
အဆုံးစွန်ချုပ်ပျောက်ခြင်းသို့ ယာတာ ဆိုက်ရောက်တော်မူရရှာ
လေပြီ။ အဿာ၊ ထိုမိထွေးတော် ဂေါတမီ၏။ သရီရကံ၊ အလောင်း
တော်မြတ်ကို။ ခုပ္ပ၊ တေဇောဓာတ်ရောင်၊ ပြောင်ပြောင်ထိန်လျှပ်၊
တောက်လောင်အပ်လေပြီ။ သံကေတံ၊ နောင်လာမည့် အရေးကို၊
မျှော်တွေးစိုးရိမ်၍ နေမိသည်ကား။ ဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာန်၊ နောင်တော်ဘုရား
ရှင်၏ ဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာန်စံဝင်ပွဲကြီးသည်။ နစိရေန၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပေါ် ကြုံတွေ့ရလိမ့်မည်တကားမသိရချေ။

အရိုးတော်သပိတ်ကို ဖိုက်ပွေ့ကာ
ဘေဒိသို ဆက်ကပ်ခြင်း

အာနန္ဒာအရှင်မြတ်သည် အရိုးတော်သပိတ်ကို ဖိုက်ပွေ့ကာ
မိတ်နှလုံးပူပူနှင့် ညည်းညူပြီးတဲ့နောက် ထိုအရိုးတော်သပိတ်ကို
ဘုရားရှင်၏ လက်တော်သို့ ဆက်ကပ် လိုက်တယ်။ ထိုအခါရှင်
တော်မြတ်ဘုရားက မိထွေးတော်ထေရီ ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်ကြီး
၏အရိုးတော်ကိုရွှေသက်တော်ဖြင့် ကိုင်ကာ ပရိသတ်အပေါင်းတို့
အားအနိစ္စနှင့် စပ်သွဉ်တဲ့ တရားကို သို့ကလျှင် မိန့်ကြားတော်မူ
တယ်။ အို-ပြဟွာ လူနတ် ပရိသတ်အပေါင်းတို့၊ အနှစ်သာရနှင့်
ပြည့်စုံစွာ မားမား မတ်မတ် ရပ်တည် ကြီးပွား နေတဲ့ သစ်ပင်
ကြီးဟာ ပရိသတ်တို့ မျက်မှောက်တွင် ဖြုံးကနဲလဲပြီ၍ သွားတဲ့

အလား မိထွေးတော်ဂေါတမီ ဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်ကြီးဟာလဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံသောအားဖြင့် ရွှေလျှောချက်ကွယ်၍ သွားချေပြီ။ မမြဲသော အနိစ္စတရားသည် အလွန်ထင်ရှားလေ့တကား။ အို-ပရိသတ်အပေါင်းတို့၊ မိထွေးတော် ဂေါတမီ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ခြင်းဖြင့် ငါတုရားသော်မှပင် အံ့ဩခြင်း ဖြစ်မိလေသည်တကား။ ယခုအခါအရိုးတော်သပိတ်မျှသာကြွင်းကျန်လေဟော၏။ စိုးရိမ်ပူဆွေးငိုကြွေး ဦးတွားခြင်းဖြင့် တစုံတရာအကျိုးမရှိတော့ပြီ။ အို-ပရိသတ်အပေါင်းတို့၊ သင်တို့သည် စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းမဖြစ်ကြနှင့်။ မိထွေးတော် ဂေါတမီသည် သံသရာဝဋ်စက်မှ၊ လွတ်ထွက်ကူးမြောက်သွားလေပြီ။ အပူအပင်အလုံးစုံတို့မှ အကုန်လွတ်ငြိမ်းလေပြီ။ ကိလေသာမီး ငြိမ်းလေပြီး၍ အအေးကြီး အေးမြလေပြီ။ အဲ-သည်ကဲ့သို့မိန့်ကြားတော်မူတယ်။

(ဇေ) မဟာတောသာရဝန္တဿ၊ ယထာရက္ခဿတိဋ္ဌတော။
ယောသောမဟတ္တရောခန္ဓော၊ ပလုဇ္ဇေယျအနိစ္စတာ။
တထာဘိက္ခုနီသံဃဿ၊ ဂေါတမီ ပရိနိဗ္ဗုတာ။

(ဇေ) သာရဝန္တဿ၊ အနန္တသမရန္တံပြည့်စုံစွာ။ တိဋ္ဌတော၊ တည်ခိုင်ကြီးပွား၍နေသော။ မဟာတောရက္ခဿ၊ သစ်ပင်ကြီး၏။ မဟတ္တရော၊ ကြီးခိုင်ထွားကြိုင်းလှစွာသော။ ယောခန္ဓော၊ အကြင်ပင်လုံးကြီးသည်။ ပလုဇ္ဇေယျ ယထာ၊ လဲပြဲပျက်စီးလေဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအဘျ။ ဘိက္ခုနီသံဃဿ၊ ဘိက္ခုနီသံဃာအပေါင်း၏။ သေဋ္ဌာ။ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပေသော။ ဂေါတမီ၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံပြောင်းကြွရှာလေပြီ။ အနိစ္စတာ၊ ခြေော်-မမြဲသောအနိစ္စတရား၊ အလွန်ထင်ရှားလှပါသည်တကား။

(ဇေ) အဟောအစ္ဆရိယံမာယ၊ နိဗ္ဗုတာယပိမာတုယာ။

သရီရပတ္တသေသာယ၊ နန္တသောကပရိဒ္ဓဝေါ။

(ဇေ) မာတုယာ၊ မိထွေးတော်ကြီး၏။ နိဗ္ဗုတာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်လေပြီဖြစ်၍။ သရီရပတ္တသေသာယ၊ အရိုးသပိတ် မျှသာကြွင်းကျန်တော့သည်ဖြစ်သော်လည်း။ မာယံ၊ ငါတုရားအား။ သော

၅၆

ထေရ်တာသပြန် ပဉ္စမတွဲ

ကပရိဒ္ဓဝေါ၊ ခိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ တစုံဟုမျှ မရှိချေ။ အဟောအတ္ထရိယံ၊ ဩဝါဒ-အနိစ္စသဘော၊ အံဩဘွယ်ကောင်း လှပါတကား။

(ဇော) နသောဗိယာပရေသံသာ၊ တိဏ္ဍသံသာရသာဂရာ။
ပရိဝုဇ္ဇတသန္တာပါ၊ သီတိဘူတာသုနိဗ္ဗုတာ။

(ဇော) ဘောန္တော၊ အို- ပရိသတ်အပေါင်းတို့။ သာ၊ ထိုမိ
ထွေးတော်ဂေါတမီသည်။ တိဏ္ဍသံသာရသာဂရာ၊ သံသာရာခရီး၊
ပင်လယ်ကြီးကိုလည်း အပြီးတိုင် ကူးဖြောက်လေပြီ။ ပရိဝုဇ္ဇတ
သန္တာပါ၊ ကိလေသာ အပူမီးတို့ကို အပြီးတိုင် ပယ်ဖြတ်၍ငြိမ်း
သတ်တော်မူလေပြီ။ သုနိဗ္ဗုတာ၊ ဆင်းရဲချုပ်ငြိမ်း၊ ဝဋ်ဇာတ်သိမ်း
သည်ဖြစ်၍။ သီတိဘူတာ၊ အပူအလောင်ကင်းသဖြင့်၊ အေးခြင်း
ကြီးအေးခဲ့လေပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သာ၊ ထိုမိထွေးတော်ဂေါ
တမီကို။ ပရေသံ၊ သင်သူတပါးတို့သည်။ နသောဗိယာ၊ မရိုးရိမ်
အပ်ပေ။

အဲ-သို့ကလျာဏရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် မိထွေးတော်ဂေါတမီ
၏အရိုးခတ်တို့ကို ကိုင်ပြီး အနိစ္စသဘောတရားဖြင့် ဟောကြား
တော်မူပြီးတဲ့နောက်မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို
ချီးကျူးမြှောက်တော်ကာသို့ကလျာဏရားတော်မူပြန်တယ်။ အို-
ဗြဟ္မာလူနတ်ပရိသတ်အပေါင်းတို့၊ ငယ်ရွယ်စဉ်ကစ၍ ငါဘုရား
အားနို့ချိုကျွေး၍ ပိုက်ပိုက်ထွေးထွေး၊ မွေးမြူတော်မူခဲ့တဲ့ မိထွေး
တော် ဂေါတမီသည် ကြီးကျယ်သောပညာ နက်နဲသော ပညာ
ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူတယ်။ ရဟန်းမိန်းမ အပေါင်းတို့တွင်
ပထမရှေးဦးစွာ သာသနာဘောင်သို့ဝင်၍ ရဟန်းပြုကာ ဘိက္ခု
နီမသဒသနာကို ရှေးဦးစွာ တည်ထောင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလဲ ဖြစ်
ပေတယ်။ ချပ်သွင်အမျိုးမျိုး၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းနိုင်တဲ့ ဣန္ဒြိယအင်္ဂါ
ညာဉ်၊ အသံအမျိုးမျိုးကို ကြားနိုင်တဲ့ ဗိဇ္ဇသောတ အင်္ဂါညာဉ်၊
အဆင်းအမျိုးမျိုးကိုမြင်နိုင်တဲ့ ဗိဇ္ဇာက္ခယအင်္ဂါညာဉ်၊ သူတပါးတို့
၏စိတ်အကြံအစည်ကို သိရှိတဲ့ စေတောပရိယအင်္ဂါညာဉ်၊ ဖြစ်ခဲ့

သမ္မာဘဝအလုံးစုံကို အကုန်သိနိုင်တဲ့ ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿတိအဘိညာဉ်၊ အဲ-သညာအဘိညာဉ် အမျိုးမျိုးတို့ကိုလဲရရှိပေတယ်။ အာသဝေါကင်းပြတ်သဖြင့် နောက်တဖန်ထပ်၍ ဘဝဇာတ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်တို့လဲ မရှိတော့ဘူး။ ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်လေးသွယ်တို့နှင့် လဲ အဆန်းတကြယ်အံ့ဩတွယ်ပြည့်စုံတော်မူပေတယ်။ မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ အသိဉာဏ်များဟာ လွန်စွာသန့်ရှင်းစင်ကြယ်တော်မူတယ်။ သညာကဲ့သို့သောကျေးဇူးဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တဦး နိဗ္ဗာန်ကူးတဲ့အခါ တစုံတရာမျှ စိုးရိမ်တွယ်မရှိဘူး။ အဲ-သို့ကလို မိထွေးတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးဖို့နဲ့ကြားတော်မူတယ်။

(ဇော်) ပဉ္စိတာသိမဟာပညာ၊ ပုထုပညာတထေဝစ။

ရတ္တညူဘိက္ခုနီနိဿာ၊ ဇေဝံဓာရေထ ဘိက္ခုဝေါ။

(ဇော်) ဘောန္တော၊ အို-ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ်၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့။ သာ၊ ထိုမိထွေးတော်ဂေါတမီသည်။ ပဉ္စိတာသိ၊ ဟုတ်တိုင်း မြင်သိ၍၊ ပညာရှိအစစ်လည်းဖြစ်တော်မူပေ၏။ မဟာပညာ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော ပညာလည်းရှိပေ၏။ တထေဝစ၊ ထိုနည်း အတူသာလျှင်၊ ပုထုပညာ၊ ထူထူထဲထဲ နက်နဲသောပညာလည်းရှိပေ၏။ ဘိက္ခုနီနိ၊ ရဟန်းမိန်းမအပေါင်းတို့တွင်။ ရတ္တညူ၊ သာသနာတော်အတွင်းမှာ ရှေးဦးစွာရဟန်းပြု၍လာသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးပေတည်း။ ဘိက္ခုဝေါ၊ အို- ရဟန်း အပေါင်းတို့။ ဇေဝံ၊ ဤသို့ ငါတုရားဟောကြားတော်မူသောအတိုင်း။ ဓာရေထ မှတ်သားကြကုန်လော့။

(ဇံ) ဣဒ္ဓိယာစ ဝသိအာသိ၊ ဒိဗ္ဗာယသောတဿာယုယာ၊

စေတောပရိယဉာဏဿ၊ ဝသိအာသိစ ဂေါတမီ။

(ဇံ) ဂေါတမီ၊ မိထွေးတော် ဂေါတမီသည်။ ဣဒ္ဓိယာစ၊ ကောင်းကင်မြေမိန့်၊ တန်ခိုးအမျိုးစုံ တန်ဆင်းမှု၌လည်း။ ဝသိအာသိ၊ ပိုင်နိုင်ကဲမောက်၊ ဝသိမြောက်တော်မူပေ၏။ ဒိဗ္ဗာယသော

တောတုယာ၊ အသံအမျိုးမျိုးကိုကြား နိုင် သော ဒိဗ္ဗသောတအာ
ဘိညာဉ်အရာ၌လည်း။ ဝသီအာသိ၊ ပိုင်နိုင်ကဲမောက်၊ ဝသီဘော်
မြောက်တော်မူပေ၏။ စေတောပရိယဉာဏဿ၊ သူတပါးတို့ စိတ်
အကြံကို အကုန်သိနိုင်သော စေတောပရိယ အဘိညာဉ်၌လည်း။
ဝသီအာသိ၊ ပိုင်နိုင်ကဲမောက်၊ ဝသီဘော်မြောက်တော်မူပေ၏။

(ဇား) ပုဗ္ဗနိဝါသမညာသိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိသောမိတံ။
သဗ္ဗာသဝါပရိ ဣဏာ၊ နတ္ထိတဿာပုန ဗ္ဗဝေါ။

(ဇား) သာ ထိုမိထွေးတော်ဂေါတမီသည်။ ပုဗ္ဗနိဝါသံ၊
ရှေး၌ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော ဘဝအမျိုးစုံကို။ အညာသိ၊ အကုန်သိနိုင်
တော်မူ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အဆင်းအမျိုးမျိုးကိုမြင်နိုင်သော ဒိဗ္ဗစက္ခု
အဘိညာဉ်ကိုလည်း။ ဝိသောမိတံ၊ စင်ကြယ်စွာသုတ်သင်အပ်လေ
ပြီ။ သဗ္ဗာသဝါ၊ စီးသွန်ကျလျော၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါတို့
သည်လည်း။ ပရိ ဣဏာ၊ မကျန်မကြွင်း၊ ရှင်းရှင်းကုန်ရှောက်ခဲ့လေ
ကုန်ပြီ။ တဿာ၊ ထိုမိထွေးတော်ဂေါတမီအား၊ ပုန ဗ္ဗဝေါ၊ တဘန်
ဘဝသစ်ဖြစ်ရန်အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ တစုံတခုမျှမရှိတော့ချေ။

(ဈ) အတ္တဓမ္မနိရုတ္တိသု၊ ပဋိဘာဏော တထေဝစ။
ပရိသုဒ္ဓိ အဟုညာဏံ၊ တသ္မာ သောစနိယာ န သာ။

(ဈ) တဿာ၊ ထို မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်
သည်။ အတ္တဓမ္မနိရုတ္တိသု၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ။ နိရုတ္တိ
ပဋိသန္တိဒါတို့၌၎င်း၊ တထေဝ၊ ထို နည်းတူစွာ၊ ပဋိဘာဏော၊
ပဋိဘာဏပဋိသန္တိဒါ၌၎င်း။ ပရိသုဒ္ဓိ၊ ညစ်ကြေးမတွယ်၊ လွန်စင်
ကြယ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်လေသတည်း။ တသ္မာ ထို့ကြောင့်။ သာ၊ ထို
မိထွေးတော်ဂေါတမီကို။ နသောစနိယာ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး၊ တနွေး
နွေးနှင့်၊ ပိုကြွေးလွမ်းတအပ်သည်မဟုတ်ချေ။

အဲ - သို့ကလျိမိထွေးတော်ကြီးရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးမိန့်
ကြားတော်မူပြီးတဲ့နောက် ကိလေသာကုန်ခန်းသော ရဟန္တာ အ

ရှင်မြတ်ကြီးတို့၏လားရာဂတိမရှိကြောင်းကို ဟောကြားတော်မူ
လိုသည်နှင့်၊ ပြဆိုလာဘုံသော ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို သို့ကလိုကျူးရင်း
တော်မူပြန်လေသည်။

(ဈာ) အယောဃနဟာဘဿေဝ၊ ဇလတောဇာတာဝေဒသော။
အနုပုဗ္ဗုပသန္တဿ၊ ယထာနညာယတေဂတိ။

(ဈာ) ဇေဝသမ္ဘာဝိမုတ္တာနံ၊ ကာမပန္နောဃတာရိနံ။
ပညာပေတုဂတိနတ္ထိ၊ ဝတ္တာနံ အစလံ သုခံ။

(ဈာ·ဈာ) ဘောဇန္တော၊ အို- ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ်၊ ပရိသတ်အ
ပေါင်းတို့။ ဇလတော၊ တောက်ပ၍နေသော။ ဇာတာဝေဒသော၊
ရှိန်ရှိန်လောင်ညှိုး၊ မီးတောက်ကြီးသည်။ အယောဃနဟာဘဿေဝ၊
သံတူကြီးဖြင့် ပုတ်ခပ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗုပသန္တဿ၊ အရှိန်
တဖြည်းဖြည်းငြိမ်းအေးကွယ်ပျောက်လေသည်ရှိသော်။ ဂတိ၊ ထိုမီး
တောက်၏သွားရာဌာနကို၊ နညာယတေယထာမသိမမြင်အပ်လေ
ဘိသကဲ့သို့။ ဇေဝသထာ ထိုနည်းတူစွာ။ သမ္ဘာဝိမုတ္တာနံ၊ သံသရာ
ဝဋ်တို့မှ၊ ကျွတ်လွတ်တော်မူကြကုန်ပြီးသော။ ကာမပန္နောဃတာ
ရိနံ၊ ကာမဂုဏ်နှောင်ကြိုး၊ အဖွဲ့မျိုးနှင့်၊ ဆိုးဝါးပေတောင်း၊ ကာမ
ဂုဏ်ဝေဒနောင်းမှ၊ ကောင်းစွာ ကူးမြောက်တော် မူကြလေကုန်ပြီး
သော။ အစလံသုခံ၊ မလွှပ်မရှားနိုင်၊ ခံနိုင်တုံ့လတ်၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
သောချမ်းသာမြတ်သို့။ ပတ္တာနံ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူလာကြကုန်
သော။ ဝိဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဂတိ၊ လားရာဂတိ
သည်။ ဝါ၊ လားရာဂတိကို။ ပညာပေတု၊ သိအောင်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝါ၊
ပညတ်ခြင်းငှါ။ နတ္ထိ၊ ကေန်စင်စစ်၊ မရှိရိုးမှန်သည်သာသျှင်တည်း။

ဘောက်လောင်သောမီးတောက်ကြီး၏ လားရာဂတိကို မသိ
နိုင်ဘိသကဲ့သို့ ထိုနည်းတူစွာ ကိလေသာဝဋ်၊ သံသရာဝဋ်တို့မှ
ကျွတ်လွတ်တော်မူကြတဲ့ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လားရာဂတိကိုမ
သိနိုင်ဘူး။ ဘာကြောင့်မသိနိုင်သလဲဆိုတော့ လားရာဂတိက-မရှိ
တဲ့အတွက်ကြောင့် ဖြစ်တယ်။ ဘဝဝဋ်ဇာတိကိန်းဖြင့် မယိမ်းမ

၆၀

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

ယိုင်အလွန်ခံနိုင်တဲ့နိဗ္ဗာန်သို့သာ ဆိုက်ရောက်တော်မူကြတယ်လို့ ဆိုရတော့တာပဲ။ ဤကဲ့သို့ မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အဆုံးစွန် နိဂုံးချုပ်သောအားဖြင့် စုဝေးလျက်ရှိကြတဲ့ ပရိသတ်အပေါင်း တို့အား ဆုံးမစကားကို သို့ကလိုဟောကြားတော်မူပြန်တယ်။

အနုသာသနီနိဂုံးဂါထာ

(ဈာန်) အတ္တဒိပါ တတော ဟောထ၊ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရာ။

ဘာဝေတွာ သတ္တဗေါဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿထ။

(ဈာန်) ဘောဇ္ဈော၊ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ၊ ပွန်းဆူသောင်းသောင်း၊ အို- ပရိသတ်အပေါင်းတို့။ တတော၊ ထိုသို့ဟောကြား အနိစ္စ သဘောတရား ထင်ရှားစွာရှုနေခြင်းကြောင့်။ တုမှေ၊ သင်တပည့် သားအပေါင်းတို့သည်။ အတ္တဒိပါ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဗြိရိရာ ကျွန်းကြီးသတ္တဝန်ဖြစ်ကြကုန်၍။ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရာ၊ သတိပဋ္ဌာန် လေးစုံ၊ မြတ်အာရုံတို့၌၊ အထုံပြုသောအားဖြင့် ကျက်စား၍နေကြ ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင် တရား ခုနစ်ပါးတို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ မနေမနား၊ ပွားများရှုမြင်၊ ဆင်ခြင်ကြကုန်လျက်။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ငန့်ဒုက္ခအလုံးစုံတို့၏ ကင်းကုန် ချုပ်ဆုံးရလေအောင်။ ကရိဿထ၊ သံဝေဂဉာဏ်၊ ဇွဲသန်သန်ဖြင့်၊ ပြင်းထန်စွာ ပြုလုပ်ကြိုးစားကြကုန်လော။

အို- ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ်၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့။ မည်သူတဦးတ ယောက်မျှ ရှောင်လွှဲလို့မရနိုင်တဲ့ အနိစ္စတရားဆိုးကြီးက လွှမ်းမိုး အုပ်စိုးလျက် နေခြင်းကြောင့် ဤငန့်သုံ လောကကြီး အတွင်းမှာ တစုံတရာမျှ ကိုးကွယ်ရာမရှိဘူး။ မိမိကိုယ်သာလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိကြတယ်။ မိမိကိုယ်ကိုသာ ဗြိရိရာကျွန်းကြီးသတ္တဝန်ရယ်လို့မှတ် ထားကြရမယ်။ မိမိကိုယ်ကိုသာ ဗြိရိရာပြုပြီး သတိပဋ္ဌာန်တရား လေးပါးဟည်းဟူသော အာရုံ၌သာ ကျက်စား၍နေကြရမယ်။ သင်တို့၏စိတ်များကို သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးနယ်မှထွက်၍ မသွား စေလင့်။ သတိပဋ္ဌာန်တရား အာရုံလေးပါးကို လက်ကိုင်ထား

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၆၁

လျှင်ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးပွားများခွင့်ကြီးပေါ်လာလိမ့်မည်။ဗောဇ္ဈင်
ခုနစ်ပါးကို ပွားများ အားထုတ်လျက် နှစ်မြှုပ် ကျလျော၊
တွင်တွင်ကြီး မြောနေတဲ့ သံသရာကြော- ဒုက္ခဟော နယ်ကြီးမှ
လွတ်မြောက်အောင်ကြိုးစားကြရမည်။ အဲ-သည်ကဲ့သို့ မိန့်ကြား
တော်မူပြီးသုံးလောကထွတ်ထား၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကြီးသည်
သင်္ဂြိုဟ်ပွဲကြီး ပြီးဆုံးသည်နှင့် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းတော်သို့
ပြန်ကြွတော်မူလေသတည်း။

ရှင်တော် ဘုရားကြွတော်မူလေရာ လူနတ်၊ ဗြဟ္မာ ပရိသတ်
ပေါင်းများစွာတို့ကလည်း မိမိတို့ဌာနသို့ အသီးအသီး ပြန်လည်
ကြွလေသတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ဤနိဂုံးဂါထာတော်ကြီး၌သတ်ပဋ္ဌာန်လေးပါး၌
ကျက်စားရမည်။ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးကို ပွားများရမည်ဟု အချုပ်
အားဖြင့်မိန့်ကြားဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း သတ်ပဋ္ဌာန်လေးပါး
နှင့်ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး ပွားများပုံသဘောများကို ပြန်ပြန်ရှင်းရှင်းနား
လည်ကျွမ်းကျင်လိုကြပါလျှင် “မဟာသတ်ပဋ္ဌာန် အမေးအဖြေ
စာအုပ်” ကိုကြည့်ရှုတော်မူကြပါကုန်။

ဂေါတမီထေရီ ဝိနည်းကြီးပြီး၏။

—*~*~*~—

ရက္ခာသေရီ ဝတ္ထု

မရှိသမျှပျက်၊ ရဟတ်ပုံဘောင်း၊ စက်ကုန် မောင်းလျက်၊
လွတ်ကြောင်းမမြင်၊ ခန္ဓာစဉ်ဖြင့် ကျင်လည်နှစ်မြော၍ နေရသော
•သံသရာဝဋ်အတွင်းမှ၊ လွတ်ကင်းသိုတဲ့ဆန္ဒဖြင့်ပါရမီပုည အထူး
•ထူးကို၊ ဆည်းပူးလို့လာခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီးကလေးတယောက်ဟာ၊ ပါ
ရမီရင့်သန်၊ ကျွတ်ချိန်တန်တဲ့အဆုံးဘဝသို့ရောက်ခဲ့လေသော်ယခု
ဂေါတမီဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူတဲ့ ခေတ်အခါ သ ဝတ္ထုပြည်

ပုဏ္ဏားမျိုးမှာထင်ရှားစွာဖြစ်ပေါ်လို့လာခဲ့တယ်။ အမည်မှာတော့ “ဂုတ္တာ” တဲ့။

ဂုတ္တာဆိုတဲ့ အမည်၏ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ “လုံခြုံတယ်” လို့ ဆိုလိုတယ်။ အကုသိုလ် တရား အလုံးစုံတို့မှ လုံခြုံမှု၊ ဘေးရန် အန္တရာယ် အလုံးစုံတို့မှ လုံခြုံမှု၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းသောအား ဖြင့်လုံခြုံမှု၊ ဤကဲ့သို့လုံခြုံမှုဟု ဆိုအပ်သော ဂုဏ်အပေါင်းကိုနှင့် ပြည့်စုံတဲ့အတွက် ပါဠိဘာသာအားဖြင့် ဂုတ္တာရပ်လို့ မှည့်ခေါ် ကြသတဲ့။ မြန်မာလိုပြန်ဆို ခေါ်ဝေါ်ရပါလျှင် “ခင်လုံ” ရပ်လို့ ခေါ်ဝေါ်ရမှာပေါ့လေ။

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း လုံခြုံခြင်း ဂုဏ်အမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံ သဖြင့် ခင်လုံရယ်လို့ ခေါ်ဆိုရတဲ့ အမျိုးသွီး ကလေးသည် အချိန် အရွယ်သို့ရောက်လာတဲ့အခါ ရှေးကံပါရမီအမျိုးမျိုးတို့ကဆော် နှိုးတိုက်တွန်းကြတဲ့ အတိုင်း လောကီလူများ၏ မွေတာာ အိမ်ရာ ထောင်ခြင်းဆိုတဲ့ကိစ္စဘက်သို့ နှစ်သက်ညွတ်ယိုင်ခြင်းမရှိတဲ့အိမ် ရာထောင်တဲ့လူဘောင်မှထွက်ခွာပြီး သာသနာဘက်သို့သာခိုဝင် လိုတဲ့စိတ်မျိုးတွေ ဖြစ်ပေါ်နေသတဲ့။ မိဘနှစ်ပါးတို့က လောကီ ကြီးပွားရေးကိစ္စဖြင့်တိုက်တွန်းအားပေးကြသော်လဲအနည်းငယ် ကလေးမျှအားကျသာယာတဲ့စိတ်မျိုးမဖြစ်ပေါ်ဘူးတဲ့။

သာသနာတော်ဘောင်သို့ဝင်၍ ရဟန်းပြုချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေဟာ နှိမ်လို့မရအောင် ထက်သန်လာတဲ့ အခါကျတော့ မိဘတို့ထံမှာ မရ၊ ရကြောင်း ခွင့်ပန်တောင်းပြီးမိထွေးတော် ဂေါတမီထေရီမ ကြီးအထံသို့ သွား ရောက်တယ်။ မိထွေးတော် ဂေါတမီ ထံမှာ ရဟန်းပြုရန် အခွင့်တောင်းပြီး ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်တဲ့ ဘိက္ခုနီမ အဖြစ်သို့ရောက်လေရာ၊ မူလအမည်သညာအတိုင်း ‘ဂုတ္တာထေရီ’ ရပ်လို့ပင်ထင်ရှားကျော်စောတယ်။

ရဟန်းပြုပြီးတဲ့နောက် ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာမကြီး ဖြစ်တော်မူတဲ့ မိထွေးတော်ဂေါတမီကရဟန်းတို့၏အသုတ်ကိုအားထုတ်စေခြင်း အလို့ငှါပိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို နည်းလမ်းကျနစွာသင်ပြတော်မူ

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၆၃

တယ်။ ဂုတ္တဘထေရ်ဘိက္ခုနီသည် သင်ပြသော နည်းလမ်းတို့ကို ကောင်းစွာနာယူမှတ်သားပြီး တကိုယ်တည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကိုကြိုးစားအားထုတ်တော်မူတယ်။

ပထမရှေးဦးစွာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ဝင်၍ ဆင်ခြင်ရှုစားပါ။ သေင်္ဂါလိပိပဿနာနိမိတ်မထင်မြင်ဘဲအပြင်သို့သာ ဗိတ်တွေလွင့်ပါးပြေးလွှားနေသတဲ့။ တည်ကြည်ငြိမ်ဝပ်တဲ့ သမာဓိဓာတ်ကိုမရနိုင်ရှာဘူး။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ထဲမှာ စွဲစွဲမြဲမြဲစိတ်သက်ဝင်နိုင်ဖို့ဆိုတဲ့အချက်ဟာ အလွန်ခဲယဉ်းတာကလား။ သာမန် ပုဂ္ဂိုလ်များကို မဆိုထားနှင့်တော့ ပါရမီရင့်သန်၍ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်တဲ့အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်များတောင် ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ခွင်သို့ ဝင်ကြည့် လိုက်တဲ့အခါ ပြေးလား၊ လွှားလား နှင့်လွင့်ပါးနေတဲ့ ဗိတ်တွေကိုနိုင်နင်းအောင်ထိန်းသိမ်းကာ၊ သမာဓိမဏ္ဍိုင်ဖြင့်ခံနိုင်စွာနေဖို့အရေးမှာ အတော်ပင်ခဲယဉ်းတော်မူကြသေးတယ်။ အဲ - သို့အတွက်ကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်သို့ဝင်ကြတဲ့အခါ ပထမရှေးဦးစွာလွင့်ပါးနေနေတဲ့ဗိတ်တွေကို မနိုင်သဖြင့် မှိုင်းတွေချကာ ဗိတ်ပျက်ပြီးထွက်ပြေးဖို့များစိတ်မကူးကြလေနှင့်။ ဗိတ်နဲ့ သန်သန်နှင့်အားအန်ထုတ်ပြီးမဆုတ်တန်းဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနှင့် ကြိုးစားနိုင်မှ သင့်တော်ကြလိမ့်မယ်။

ဘုရားရှင်၏ ချီးမြှောက်ခြင်း

အဲ - ပြဆိုခဲ့တဲ့ အတိုင်း၊ ဂုတ္တဘထေရ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းအတွင်းမှာ လွင့်ပါးနေတဲ့ ဗိတ်တွေကို မထိန်းနိုင်ဘဲ မှိုင်းတွေချကာဗိတ်ဓာတ် ပြောပြောနှင့် အားလျော့နေပုံအချက်ကို ဂန္ဓကုဋ်တိုက်မှရှင်တော်ဘုရားထင်ရှားစွာ မြင်လေသော်ကြီးမြတ်တဲ့ကရုဏာဖြင့် သွီးတော်ဂုဏ္ဏာကို ကောင်းစွာ ချီးမြှောက်တော် မူလိုသည်နှင့်ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်မှ ရော - ခြည်တော် မြောက်သွယ်ကို တင့်တယ်စွာ စေလွှတ်တော်မူပြီး ဂုတ္တဘထေရ် သီတင်းသုံးနေတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၏ အထက်အပြင် မိုး ကောင်းကင်က ဘုရား

၆၄

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

အသွင်ကိုထင်ရှားစွာပြတော်မူပြီး ဩဝါဒဂါထာတို့ကို သို့ကလိ
ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(က) ဂုတ္တေယဒဏ္ဍံပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဟိတွာပုတ္တံပသံပိယံ။
တမေဝအနုဗြူဟေဟိ၊ မာစိတ္တဿဝသံဂမိ။

(က) ဂုတ္တေ၊ အို-ချစ်သွီး ဂုတ္တာ။ ယဒဏ္ဍံ၊ ကိလေသာ
ကွာရှင်း၍အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့ဆိုက်ရောက်ခြင်းငှါ။ ပိယံ၊ တွယ်တွယ်
တာတာ လွန်စွာချစ်မြတ်နိုးအပ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားသွီးကိုအစထား
၍များလှစွာသောဆွေမျိုးအပေါင်းကို၎င်း။ ပသံ၊ ကျွဲနွားဆင်မြင်း
ကအစထား၍များလှစွာသောကျေးကျွန်အပေါင်းကို၎င်း။ ဟိတွာ၊
မတွယ်မတာ၊ ပယ်ခွါ ကင်းအောင်၊ အလွတ်ရှောင်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊
မဟုန်းပြု၍လာခဲ့ခြင်းသည်။ ဟောသိနနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။
တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင်ချစ်သွီးဂုတ္တာသည်။ တမေဝ၊ ထိုကိလေ
သာ ကင်းရှင်းကြောင်းဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ကိုသာလျှင်။
အနုဗြူဟေဟိ၊ ကြိုးကြိုးစားစား၊ ပွားများ အားထုတ်ပါလော။
စိတ္တဿ၊ ခုန်ပေါက်ပြေးလွှား၊ လွင့်ပါးခုန်စိုင်း၊ စိတ်မိုက်ရိုင်း၏။
ဝသံ အလိုနိုင်ငံသို့၊ မာဂမိ လိုက်ပါလွင့်ပါး၍မနေပါလင့်။

(ခ) စိတ္တေနဝဗ္ဗိတာသတ္တာ၊ မာရဿဝိသယေရတာ။
အနေကဇာတိသံသရာ၊ သန္ဓာဝဗ္ဗိ အဝိဒ္ဓသု။

(ခ) ဂုတ္တေ၊ ချစ်သွီးဂုတ္တာ။ စိတ္တေန၊ ထင်တိုင်းမြင်တိုင်း၊ ခုန်
စိုင်းဖျတ်လတ်၊ စိတ်ရိုင်းခတ်ဖြင့်။ ဝဗ္ဗိတာ၊ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်း
ခြင်းကို ခံနေကြရကုန်သော။ သတ္တာ၊ အထင်မှား၊ အမြင်မှား၊
အကြင်သတ္တဝါဗိုလ်လူအများတို့သည်။ မာရဿ အမေ့မှိုင်းတိုက်၊
မာရ်နတ်မိုက်၏။ ဝိသယေ၊ ရှုပ်ထွေးပေလောင်၊ ထောင်နှောင်
အကျဉ်း၊ နိုင်ငံတွင်း၌။ ရတာ၊ မထွက်နိုင်ဘဲ၊ စွဲလမ်းနှစ်ခြိုက်၍ပျော်
ပျက်မွေ့လျော်ကာ၊ နေကြရှာလေကုန်သတည်း။ တေသတ္တာ၊ ထို
မာရ် မင်းလှောင်ထား၊ ထောင်သားသတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည်။

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၆၅

အဝိဇ္ဇာ၊ ဉာဏ်အမြင်မလင်းသဖြင့်ထိုးထွင်းခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်ဘဲ။ အနေကဇာတိ သံသာရုံ၊ ဘဝများစွာ၊ သံသရာစက်ရုံ၊ ဂယက်မြို့၌၊ သန္တာဝန္တိ၊ ပြေးလား၊ လွှားလား၊ တပါးပါးနှင့်ကျက်စားကျင်လည်ကာနေကြရလေကုန်သတည်း။

(ဂ) ကာမန္တန္တဗျာပါဒံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမေဝစ။

သီလဗ္ဗတပရာမာသံ၊ ဝိစိကိန္တုပဉ္စမံ။

(ဃ) သညောဇနာနိတောနိ၊ ပဇဟိတွာနဘိက္ခုနီ။

ဩရံဘာဂမနိယာနိ၊ နယိဒံပုနရေဟိသိ။

(ဂ-ဃ) ဘိက္ခုနီ၊ အို-ချစ်သွီးဘိက္ခုနီ။ ကာမန္တန္တဗျာပါဒံ၊ ကာမန္တန္တဗျာပါဒံကို၎င်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမေဝစ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၎င်း။ သီလဗ္ဗတပရာမာသံစ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသံကို၎င်း။ ပဉ္စမံ ငါးခုမြော်ဖြစ်သော။ ဝိစိကိန္တု၊ ဝိစိကိန္တာကို၎င်း။ ဩရံဘာဂမနိယာနိ၊ ကာမဘုံ၌ သာဓုန်မြောစေတတ်ကုန်သော။ တောနိသညောဇနာနိ၊ ဤသံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို။ ပဇဟိတွာန၊ ပယ်စွန့် ဖြတ်တော့လိုက်သည်ရှိသော်။ ဣဒံ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်သည်။ ပုန၊ တပန်။ နရေဟိသိ၊ ကာမဘုံ၌ဓုန်မြောစေထိမည်မဟုတ်ချေ။

(င) ရာဂံမာနံအဝိဇ္ဇန္တု ဥဒ္ဓန္တံစဝိဝဇ္ဇိယ။

သညောဇနာနိဆေတွာန၊ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿသိ။

(င) ဂုတ္တေ၊ ချစ်သွီးဂုတ္တာ။ ရာဂံစ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ၊ နှစ်ပါးကို၎င်း။ မာနံစ၊ ထောင်လွှားတတ်သော မာနတရားကို၎င်း။ အဝိဇ္ဇန္တု မသိမမြင်သောအဝိဇ္ဇာတရားကို၎င်း။ ဥဒ္ဓန္တံစ၊ ခုန်မိုင်းပြေးလွှား။ လွင့်သောဥဒ္ဓန္တတရားကို၎င်း။ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ စွန့်ပယ်ရှောင်ရှား၍။ တောနိသညောဇနာနိ၊ ဤသံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို။ ဆေတွာန၊ ဖြတ်တောက် ပယ်ရှားလိုက်သည် ရှိသော်။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဆင်းရဲအားလုံး၏ပြီးဆုံးမှုကို။ ကရိဿသိ၊ ပြုရလတုံသတည်း။

(စ) ခေပေတွာဇာတိသံသာရုံ ပရိညာယပုနန္တံ။

ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ နိစ္ဆာတာ၊ ဥပသန္တာ စရိဿသိ။

၆၆

ထေရိဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

(စ) ဂုတ္တော၊ အို-ချစ်သွီးဂုတ္တာ။ ဇာတိသံသာရံ၊ အဖြစ်မစွဲ၊ အသေမစွဲ၊ လွန်ကဲနှိပ်နင်း၊ သံသရာဝဋ်စက်ကွင်းကို။ ခေပေတွာ၊ မကျန်မကြွင်း ရှင်းလင်းကုန်ခန်းစေလျက်။ ပုနဟ္မိဝံ၊ နောင်တာဝန် တဝသစ်ကို။ ပရိညာယ၊ ပဟာနုပရိညာဖြင့် ပယ်နှားလိုက်သည်ရှိ သော်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင်။ နိစ္ဆိဘတာ၊ ပူလောင် ငတ်မွတ်ခြင်းတို့မှကင်းရှင်းစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍။ ဥပသန္တာ၊ ချမ်း သာ တွေ့လျက် ရှင်မြွေ နှစ်သက်စွာ။ စရိဿသိ၊ အလိုရှိသမျှ၊ အေးအေးမြမြ သွားလာလှည့်ပတ်ရလိမ့်မည်သာတည်း။

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက တန်ခိုးတော် များဖြင့် ကောင်းကင်ထက်က၊ ရပ်တည်ကာဩဝါဒဂါထာတို့ကို ဟောကြားတော်မူတော့ ဂုတ္တာထေရိ- ဘိက္ခုနီက သဒ္ဓါတရား စွင့်စွင့်နှင့်နားတွင်းပြီးကြားနာနေတယ်။ ဂါထာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုလဲ အကျယ်အားဖြင့်ဆင်ခြင်၍ဉာဏ်အမြင်ပွင့်လင်းသွားတယ်။ ဟော ကြားတော်မူတဲ့ ဂါထာတွေ၏ အဆုံးမှာ ဉာဏ်ပညာထက်သန် နေတဲ့အတိုင်းအလုံးစုံသောက်လေသာတို့ကိုပယ်ခွါဖြတ်တောက် လျက် ပဋိသန္တိဒါ လေးပါးနှင့် တကွ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ဆိုက် ရောက်တော်မူလေသတည်း။

ရဟန္တာအဖြစ်သို့ဆိုက်ရောက်ပြီးတဲ့အခါရှင်တော်မြတ်ဘုရား ဟောကြားတော်မူတဲ့ ဩဝါဒ ဂါထာများကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်း သာ-မကြာမကြာဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူလေ့ရှိပေသတည်း။

ဂုတ္တာထေရိဝတ္ထုပြီး၏။

ဒိဗ္ဗသဘာဝေရိဝတ္ထု

ပဋိသန္ဓေနေလို့မဆုံး၊ အိုလို့မဆုံး၊ နာလို့မဆုံး၊ သေလို့မဆုံး၊ အမျိုးမျိုးသေစိုးရိမ်ရေးတို့ဖြင့်ပူဆွေးလို့မဆုံးဆင်းရဲခြင်းတည်း ဟူသောလှိုင်းလုံးတို့ဖြင့်တရုံးရုံးထကြွလှုပ်ရှား၍နေသောသံသရာ

တခွင် ပင်လယ်ဝဲဩဇာကြီးအတွင်းမှ လွတ်ခြင်းကြီးလွတ်မြော်မြော် နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် ပေါက်ရောက်လိုတဲ့ဆန္ဒဖြင့် ဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ ထက်မြက်တဲ့ စေတနာကို လက်ကိုင်ထားပြီး။ ပါရမီကုသိုလ်တရားကို ကြိုးစား၍ ဆည်းပူး လာခဲ့သော အမျိုးသမီးကလေးတယောက်သည် ဘဝပေါင်းများစွာ သုဂတိသံသရာတို့၌ ချမ်းသာစွာ ကျင်လည်ခဲ့ပြီးတဲ့နောက် ယခုဘုရားရှင် လက်ထက်တော်သို့ ရောက်တော့ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ အမျိုးမှာ ဟင်္တတယ်စွာဖြစ်ထွန်းလို့လာခဲ့တယ်။

ဘွားမြင်လာတဲ့အခါ မိဘတို့မှာ အကြံအမျိုးမျိုး အောင်မြင်ခြင်း၊ ဘေးရန်အမျိုးမျိုးတို့ကိုအောင်မြင်ခြင်း၊ ဤကဲ့သို့ အောင်မြင်ခြင်း တိတ်၊ နိမိတ် တို့ကိုဖြစ်ပွားစေလျက် အောင်မြင်စွာမွေးဘွားလာတဲ့အတွက် မိမိတို့ရင်သွေး သတို့သမီးကလေးကို “ဝိဇယာ” ရယ်လို့ အမည်ပေးကြတယ်။ မြန်မာဝေါဟာရအားဖြင့် ပြန်ဆိုခေါ်ဝေါ်ရပါလျှင် “ခင်အောင်” ရယ်လို့ ခေါ်ရမှာပေါ့လေ။

ဘေးမထိ ရန်မတွယ်ဘဲ တင့်တင့်တယ်တယ်ကြီး ဘွားမြင်လို့လာခဲ့ရာ ရုပ်ဆင်းလက္ခဏာ အလိမ္မာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတင့်တယ်၍ လောကအလယ်မှာ ချစ်ခင်စဘွယ်ကြီး ဖြစ်လာသတဲ့။ ဂုဏ်ထူးတချောတော့ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် ဘုရင်မိန္ဒိသာရမင်းကြီး၏ အဂ္ဂမဟေသီခေမာဒေဝီနှင့် အကွမ်းတဝင် ချစ်ချစ်ခင်ခင် ဖြစ်နေကြတယ်။

တနေ့သောအခါ ခေမာမိဖုရားကြီးသည် လောကီစည်းစိမ်တွေကိုစွန့်ပြီး သာသနာတောင်သို့ ခိုဝင်ကာ ဗန်ဝါသနာန်းနှင့် ရဟန်းပြုသွားပြီ ဆိုတဲ့ သတင်းကိုကြားတော့ ဝိဇယာ၏စိတ်ထဲမှာ သို့ကလို အကြံဖြစ်ပေါ်လာသတဲ့။ ငါ၏ အဆွေတော်ကြီး ဖြစ်တဲ့ အရှင်ခေမာမိဖုရားသည် ရွှေနန်းကြီးပေါ်မှာ ရံရွှေတော်အများနှင့် ပျော်ပီးချင်တိုင်းပျော်ပါး၊ စံစားချင်တိုင်းစံစားရသော်လည်း လောကီစည်းစိမ်တွေကို သာယာဘွယ်ရယ်လို့ မထင်မှတ်ဘဲ ပယ်ဖြတ်စွန့်ခွာပြီး သာသနာတောင်သို့ ဝင်ကာ ရဟန်းပြုသွားရှာ

ပေါ့၊ သို့ကလောက်ကြီးကျယ်တဲ့ စည်းစိမ်ရှင်ကြီးသော်မှ ရဟန်း ပြုနိုင်သေးတာကတဲ။ ငါတို့ကဲ့သို့ အောက်တန်းကျတဲ့သူများဟာ အဘယ်မှာ ရဟန်းမပြုနိုင်ဘဲရှိပါမလဲ။ အဲ - သို့ကလျိ အကြံဖြစ် ပေါ်လာသတဲ့။ သမ္မာသင်္ကပ္ပသဘောနှင့် မြတ်သောအကြံအစည် ရယ်လို့ ချီးမွမ်းထိုက်တာပေါ့လေ။ သည်လို ကုသိုလ်ရေးမှာ အား ကျခြင်းဆိုတဲ့အလုပ်ဟာ လွန်စွာအကျိုးရှိတာပေါ့။ လောကီရေး မှာသာအားကျလို့နေခဲ့ပါလျှင် သံသရာဘုံတကြောမှာ စုံမြော နစ်မြုပ်ဘို့ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့သာမှတ်ကြပေတော့။

ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်း

အဲ - "သို့ကလျိ အကြံဖြစ်ပြီးတဲ့နောက် ထမြောက်အောင်မြင် စေလိုတဲ့သဘောဖြင့် ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီအထံသို့ သွားရောက် ချဉ်းကပ်ပြီး တရားတော်မြတ်ကို ရှိသေစွာကြားနာတယ်။ ခေမာ ထေရီ ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်ကလဲ "ငါ့မိတ်ဆွေမကြီးတဦး ဆိုက် ရောက်လာပေါ့၊ သာသနာတော်အတွင်းမှာ ဘိက္ခုနီမတပါးတိုး ပွားပြန်တော့မယ်" အဲ - သို့ကလျိဆင်ခြင်တော်မူကာ ဝမ်းမြောက် အားရစွာနှင့် ကာမဂုဏ်ကို၏အပြစ်နှင့်ဆိုင်သောတရား၊ သံသရာ ဝဋ်ဒုက္ခနှင့်ဆိုင်သောတရား၊ သာသနာဘောင်သို့ခိုဝင်ကာ ရဟန်း ပြုရခြင်း၏ အကျိုးတရား၊ အဲ - သည်ကဲ့သို့သော တရားအစဉ်ကို ထင်မြင်အောင် ဟောပြောတော်မူတယ်။

အမျိုးသမီးဝိဇယာသည် ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီမ ဟောကြား အပ်တဲ့ တရားအမွန်အမြတ်တွေကို ကြားနာရတော့ သဒ္ဓါတရား အတိုင်းထက်အလွန်တိုးပွားပြီး ဆိုင်းပင့်ခြင်းမပြုဘဲ မကြာမီ အတွင်းမှာပင်ရဟန်းပြုချင်တဲ့စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်တွေဖြစ်ပေါ် လာပုံရော။ ထိုအခါ ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီမ အရှင်မြတ်ထံ မှာ ရှိသေစွာခ၊ညောင်းပြီး ရဟန်းပြုဘို့ အကြောင်းနှင့် အခွင့် တောင်းတယ်။

ခေမာထေရီ အရှင်မြတ်ကလဲ ကျွတ်ထိုက်တဲ့ အမျိုးသမီးဖြစ် ကြောင်းကို ကောင်းစွာသိမြင်တော်မူသည်နှင့် လွယ်ကူစွာအခွင့်

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၆၉

ပေးပြီးရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်အောင်ရှက်ဆောင် ချီးမြှင့်တော်
မူတယ်။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တဲ့အခါ မူလရင်း အမည်သညာ
အတိုင်း ဝိဇယာ ထေရီရယ်လို့ သာသနာတော်အတွင်းမှာ ထင်
ရှားကျော်စောသွားပါရော။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးတဲ့ အခါ ဥပဏ္ဍိယယ် ထေရီမကြီးက ကမ္မဋ္ဌာန်း
အလုပ်ကို အားထုတ်စေလိုတဲ့ ဆန္ဒဖြင့် အားထုတ်ပုံ နည်းလမ်း
များကိုသင်ကြားပြသလို့ ပေးတော်မူတယ်။ ဝိဇယာထေရီသည်
သင်ကြားပြသတဲ့နည်းလမ်းများကို သင်ကြားနာယူပြီးဆိတ်ငြိမ်
ရာဌာနတွင် တည်ရှိတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ဝင်ကာ ဘာဝနာ
အလုပ်ကို အားထုတ်ကြိုးစားတော်မူတယ်။

ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းသို့ ဝင်ပြီး ထင်မြင်အောင် အားထုတ်တဲ့
အခါ စိတ်တွေလွင့်ပါးလျက် သမာဓိမရနိုင်တဲ့အတွက် စိတ်ပျက်
ပြီးသို့ကလျိဋ္ဌိးတွားဟော်မူတယ်။ ဪ—လောကမှာ လူ့ဘောင်
မှစွန့်ပြီးသာသနာတော်ဘောင်သို့ ခိုဝင်ကာ ရဟန်းပြုခြင်းဆိုတဲ့
အလုပ်ဟာရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြန်ပါတော့လဲစိတ်နှလုံးတည်
တံ့စွာနှင့် ဘာဝနာ အလုပ်ခွင်မှာ တွင်တွင်ကြီး လုပ်၍ အရေး
ဟာလဲ အလွန် ခက်သေးတာတဲ့။ ယခု အခါ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပင်
ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ ဝင်ပြီးထင်မြင်အောင် အားထုတ်ပါသော်
လဲလွင့်ပါးတဲ့ စိတ်တွေကို မနိုင်သဖြင့် နဲ့ခိုင်းတဲ့သမာဓိကို မရနိုင်
ဘဲရှိနေပါကလား။ သမာဓိ မရဘဲနှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းထဲမှာ
ဣန္ဒြေလုပ်ပြီး ဂုတ်တုတ်တုတ်ကြီး ထိုင်နေရခြင်းဟာလဲ လွန်စွာ
ဆင်းရဲတာတဲ့။ သည်ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ကို အားမထုတ်ချင်တော့
ပါဘူးလေ။ ခပ်ချောင်းချောင်း ကလေး နေပြီး သာမန်ကုသိုလ်
များကိုသာကြိုးစားလို့ နေပါတော့မယ်။ အဲ-သို့ကလျိဋ္ဌိးတွား
တော်မူသတဲ့။

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့ အတိုင်း ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ခွင်မှာ စိတ်မဝင်
နိုင်ဘဲရှိသဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ကို လက်လွှတ်ပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်း

၇၀

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

ကျောင်းပေါ်မှစိတ်ပျက်ပျက်နှင့် ရုတ်တရက်ဆင်းသွားသတဲ့။ ထို့နောက်တာဝန်စိတ်ကောင်းပေါ်လာပြန်သဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းပေါ်သို့ တက်ပြီး ရှေးနည်း အတိုင်း အားထုတ် ပြန်ပါသော်လည်း သမာဓိတရား မရနိုင်သဖြင့် မှိုင်းတွေကာ ငြီးတွားပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းပေါ်မှဆင်းသွားပြန်ပါရောတဲ့။ အဲ-သို့ကလို ဆင်းချည်၊ တက်ချည်၊ ရှေ့တိုး၊ နောက်ဆုတ်နှင့် ပြုလုပ် နေလိုက်တာ လေးကြိမ်၊ ငါးကြိမ်တိုင်တိုင်ဖြစ်သွားသတဲ့။

ထို့နောက်တာဝန် စိတ်ကောင်း ပေါ်လာပြန်တော့ ဥပဇ္ဈာယ် ဖြစ်တော်မူတဲ့ ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီမထံသို့ ရိုသေလေးမြတ်စွာ ချဉ်းကပ်ပြီး သမာဓိမရနိုင်ပုံအလုံးစုံကိုအကုန်ပြန်လှန်ကာ လျှောက်ထားတော့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမကြီးက သမာဓိရကြောင်းဖြစ်တဲ့နည်းလမ်းနိဿယတို့နှင့် တကွ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ် အစရှိတဲ့ ပရမတ် သဘောတရားများကို နက်နဲစွာဟောကြားတော်မူတယ်။

သည့်ကဲ့သို့နက်နဲထူးမြတ်တဲ့ ပရမတ်တရားတွေကို ကြားနာရတဲ့အခါ ဉာဏ်ပညာ ပွင့်လန်းလာသည်နှင့် ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာမကြီးထံမှ ခွါပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းသို့ တက်တော် မူပြန်တယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းပေါ် သို့ရောက်တော့ စိတ်ဓာတ် သန်သန်နှင့် သို့ကလိုခိဋ္ဌာန်တော်မူသတဲ့။ ကိလေသာတို့ကိုချိုးဖြတ်၍ ထူးမြတ်တဲ့တရားကို မရသမျှ ထိုင်ရာကထေတော့တဲ့အစာ အာဟာရကို သဲမသုံးဆောင်ပြီး ဝိညာဉ်ကြွ၍ သေချင်လျှင်လဲ သေပေစေတော့။ ယခုရရှိတဲ့အသက်ကိုဖြတ်လောက်မှ အရေးမစိုက်တော့ဘူး။ အဲ-သို့ကလိုခိဋ္ဌာန်ကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွင်းမှထေသော ထိုင်ခြင်းဖြင့်ထိုင်နေတော်မူပါရော။

“အသားကြေကြေ၊ အရေခြေ က်ခြောက်” ဆိုတဲ့သဘောမျိုးနှင့် သတိကိုရှေ့ထားလျက် ငိုယတရားဖြင့် တွင်တွင်ကြီး ကြိုးစားတော်မူလေရာ ကျောက်တောင် အလားကဲ့သို့ ကြီးမား ခိုင်ခံ့တဲ့ သမာဓိတရားကို ရရှိတော်မူတယ်။ သမာဓိကို ကောင်းကောင်း ကြိုးရရှိပြီးတဲ့ အခါ ပညာ ဆိုတဲ့ အထက် စခန်းသို့ တက်

လှမ်း၍ဆိုတဲ့အရေးဟာ မဝေးမကွာတော့ဘူးပေါ့၊ သမာဓိနှင့် ပညာမျှတစွာ အချိုးကျသွားသဖြင့် ဝိပဿနာအာရုံထဲမှာ စွဲစွဲမြဲမြဲကြီး ရှုဆင်ခြင်တော်မူလေရာ မဂ်အဆင့်ဆင့်၊ ဖိုလ်အဆင့်ဆင့်၊ ပေါက်ရောက်လျက် ခုနစ်ရက်မြောက်သောညမှာကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ဆိုက်ရောက်တော်မူလေသတည်း။

ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းအတွင်းမှမထသော ထိုင်ခြင်းဖြင့် ထိုင်နေတဲ့ အခါကစပြီး ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့မှာ ပဋိသန္တိဒါလေး ပါးနှင့်တကွ ရဟန်းကိစ္စပြီးဆုံးတော့ ရွှင်ပြုံးအားရ နှစ်သက်တော်မူလှသဖြင့် မိမိ၏ကျင့်စဉ်ကို ဆင်ခြင်တွေးဆကာ ဥဒါန်းဂါထာခြောက်ပုဒ်ကို သို့ကလိုကျူးရင့်တော်မူလေသတည်း။

(၁) စတုက္ခတ္တံ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ဝိဟာရာဥပနိက္ခမိ။

အလဒ္ဓါစေတသောသန္တိံ၊ စိတ္တေအဝသဝတ္တိနိ။

(၁) အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စေတသော၊ အာရုံတွေများ၍ ပြေးသွားချင်တိုင်း၊ တခုနဲ့တခုစိုင်းစိုင်းနှင့်၊ မိုက်ရိုင်းသောစိတ် ဓာတ်၏။ သန္တိံ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခွင့်ကို။ အလဒ္ဓါ၊ အလိုကျအောင် မရလေသောကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ စိတ္တေ၊ ရိုင်းစိုင်း၍နေသော စိတ်အပေါင်းတို့ကို။ အဝသဝတ္တိနိ၊ ကိုယ့်အလိုသို့ ပါအောင် မဆွဲဆောင်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရာ၊ တရားအလုပ်ကို အားထုတ်ရာဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွင်းမှ။ စတုက္ခတ္တံ၊ လေးကြိမ်တိုင်တိုင်။ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ငါးကြိမ်တိုင်တိုင်။ ဥပနိက္ခမိ၊ သမာဓိဓတည်တံ့သဖြင့် ကြောက်လန့်ကာ ဆင်းပြေးခဲ့ရပါသတည်း။

(၂) ဘိက္ခုနိံ ဥပသင်္ကမ္မ၊ သက္ကစ္စံပရိယုစ္ဆဟံ။

သာမေဓမ္မမဒေသေထိ၊ ဓာတုအာယတနာနိစ။

(၃) စက္ကာရိအရိယသစ္စာနိ၊ ဣန္ဒြိယာနိဗလာနိစ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂဋ္ဌာနိကံအဂ္ဂံ၊ ဥက္ကမတ္တဿပတ္တိယာ။

(၂-၃) တတော၊ ထိုလေးကြိမ်၊ ငါးကြိမ်၊ စိတ်မငြိမ်တိုင်း၊ ထွက်ပြေးရပြီးသော နောက်၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘိက္ခုနိံ၊

ဥပဇ္ဇာယံ ဖြစ်သော ခေမထေရီ ဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်ကြီးသို့၊
သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ။ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ပရိပုစ္ဆိံ၊ သမာဓိရ
ကြောင်း၊ နည်းလမ်းကောင်းတို့ကိုတောင်းပန်ကာမေးမြန်းခဲ့ပါသ
တည်း။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ၊ ထိုကျေးဇူးရှင်ဘိက္ခုနီမကြီးသည်။
မေ၊ အကုန်ပုံအား။ ဓမ္မံ၊ နည်းမှန်ရကြောင်း တရားကောင်းကို။ အ
ဒေသေထိ၊ ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။ ဥတ္တမတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်
တည်းဟူသောအကျုံးမြတ်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ဆိုက်ရောက်စေခြင်းငှါ။
မ၊ တုအာယတနာနိစ၊ မ၊ တံတရား၊ အာယတန၊ တရားတို့ကို၎င်း။
စက္ကာရိအရိယသစ္စာနိစ၊ သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားတို့ကို၎င်း။ ဣန္ဒ
ယာနိစ၊ ဣန္ဒြေတရားတို့ကို၎င်း။ ဗလာနိစ၊ ဗိုလ်တရားတို့ကို၎င်း။
ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဗောဇ္ဈင်တရား ခုနစ်ပါးကို၎င်း။ အဋ္ဌင်္ဂကံ၊ အင်္ဂါရှစ်
ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဉ္ဇူ၊ မင်္ဂတရားကို၎င်း။ အဒေသေထိ၊ ဟော
ကြားတော်မူပေသတည်း။

(၄) တဿာဟံဝစနံသုတွာ၊ ကရောန္တိအနုသာသနိံ။
ရတ္တိယာပုရိမေယာမေ၊ ပုဗ္ဗဇာတိနေဿရိံ။

(၅) ရတ္တိယာမန္တိမေယာမေ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိသောဓယိံ။
ရတ္တိယာပန္တိမေယာမေ၊ တမေက္ခန္တိပဒါလယိံ။

(၄-၅) အဟံ၊ အကုန်ပုံသည်။ တဿာ၊ ထိုကျေးဇူးရှင်
ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်ကြီး၏။ ဝစနံ ဟောပြောတော်မူအပ်သောတရား
စကားတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ အနုသာသနိံ၊
ဆုံးမတော်မူသောအတိုင်း။ ကရောန္တိ၊ လိုက်နာကျင့်ကြံ၍နေစဉ်။
ရတ္တိယာပုရိမေယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယာဝ်အချိန်၌။ ပုဗ္ဗဇာတိံ၊ ရှေး၌ဖြစ်
ဖြစ်ခဲ့သမျှသောဘဝအလုံးစုံကို။ အနုသာရိံ၊ ထင်ထင်မြင်မြင်ဆင်
ခြင် အောက်မေ့နိုင်ပါသတည်း။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ မန္တိမေယာမေ၊
အလယ်ဗဟိုဖြစ်သောသန်းခေါင်ယာဝ်အခါ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
အဘိညာဉ်ကို။ ဝိသောဓယိံ၊ စင်ကြယ်စွာ သုတ်သင်ခဲ့ရပါသ
တည်း။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပန္တိမေယာမေ၊ အဆုံးစွန်သောမိုးသော်

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၇၃

ယာဝ်၌။တမောက္ခန္ဓံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအမိက်ဘုံ၊ အမိက်ခဲ
ကို။ပဒါလိယံ၊ပေါက်ခွဲ၊မျက်ခွဲရပါသတည်း။

(၆) ဝီတိသုခေနစကောယံ၊ဖရိတွာဝိဟရိတဒါ။
သတ္တမိယာပါဒေပသာရေထိံ၊တမောက္ခန္ဓံပဒါလိယံ။

(၆) တဒါ၊ ထိုဝိဇ္ဇာ ဉာဏ် သုံးပါးပေါက် ဆိုက်ရောက်ပြီး
သောအခါ၌။ ဝီတိသုခေန၊ ဝီတိချမ်းသာဖြင့်သာလျှင်။ ကောယံ၊
မိမိတကိုယ်လုံးကို။ဖရိတွာ၊တကယ်စစ်မှန်၌ နှစ်သိမ့်စွာ နှိပ်စေလျက်။
ဝိဟရိ၊ချမ်းချမ်းသာသာနေထိုင်ရပါသတည်း။ သတ္တမိယာ၊စ၍
အားထုတ်သည့်နောက် ခုနစ်ရက်မြော်သောနေ့၌။ တမောက္ခန္ဓံ၊
အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော အမိက်ဘုံ၊ အမိက်ခဲကြီးကို။ ပဒါလိယံ၊
ပေါက်ခွဲ၊မျက်ခွဲ၊ပါစေ၊ခွဲခွဲ၍ ထားသောခြေတို့ကို။ ပသာရေ
ထိံ၊ဆန့်တန်းခွဲရပါသတည်း။

မာရ်နတ်ကြီးလာ၍နှောင့်ရှက်ဖြားယောင်းခြင်း

(မှတ်ချက်။ ။ပြဆိုလတံ့သော စကားရပ်တို့ကို သဂါယာ
ဝဂ္ဂထိက္ခုဒ္ဓိသံယုတ်မှထုတ်ဆောင်၍ ပြဆိုလိုက်ပါသည်)

ဝိဇယာထေရီ တိက္ခုဒ္ဓိ အရှင်မြတ်ကြီးသည် ကံလေသာကုန်
ခန်း၍ရဟန်းကံ၊ ဗြိ ဆုံးပြီးတဲ့နောက် ပလသမာပတ္တိချမ်းသာဖြင့်
ငြိမ်သက်စွာနေတော်မူလေ့ရှိခဲ့ရာ တနေ့သောအခါ သာဝဂ္ဂိနေ
ပြည့်တော်ကြီးအတွင်းမှာ ဆွမ်းခံသည့်လည်တော် မူပြီးနောက်
တကိုယ်တည်း ဆိတ်ငြိမ်စွာနေတော်မူခြင်းအလို့ငှါ “အန္တဝန်”
တောအုပ်အတွင်းသို့ချဉ်းကပ်တော်မူခဲ့တယ်။ အန္တဝန်တောအုပ်
အတွင်းသို့ရောက်တော့ တချသော သစ်ပင်ရင်းမှာ သမာဓိချာန်
ချမ်းသာဖြင့် ငြိမ်သက်စွာနေတော်မူတယ်။

ထိုအခါယုတ်မာလှစွာသော မာရ်နတ်မိက်ကြီးသည် ဝိဇယာ
ထေရီ၏သမာဓိတရားကို ပျက်ဖြားစေလိုတဲ့ ဆန္ဒနှင့် အလွန်လှပ
တဲ့လှလင်ပျိုကလေး အသွင် ပန်ဆင်းပြီး စောင်းကို ပိုက်လျက်

ပြီး ရှင်တဲ့အမှုအရာဖြင့် ဝိဇယာထေရီ ဘိက္ခုနီအပါးသို့ လာပြီး ဖြားယောင်းသွေးဆောင်တဲ့ ဂါထာကို မြူမြူချိုချိုနှင့် သို့ကလို ရှုတ်ဆိုလေသတည်း။

(က) ဒဟရာဘွံရူပဝတီ၊ အဟဉ္စဒဟရောသုသု။
ပဉ္စဂီကေနာဘူရိယေန ဟေယျေဘိရမာမသေ။

(က) အယျေ၊ အို-ရှင်မဝိဇယာ။ တွံ၊ သင်ရှင်မဝိဇယာသည်။ ဒဟရာ၊ အသက်အရွယ်လည်း နှုနယ်ပျိုမြစ်ပါသေး၏။ ရူပဝတီ၊ ချစ်ခင်စကွယ်၊ တင့်တယ်သော အရုပ် အဆင်းလည်း ရှိပေ၏။ အဟဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဒဟရော အသက်အရွယ်၊ ပျိုနှုနယ်သည်ဖြစ်၍၊ သုသု၊ လှလင်ပျိုကလေးပါတည်း။ အယျေ၊ အို-ရှင်မဝိဇယာ၊ ဟေ၊ အကျွန်ုပ်ထံသို့ အမြန်လာခဲ့ပါလော။ ပဉ္စဂီကေန၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ ဘူရိယေန၊ သာယာနဲ့ပြောင်း၊ တူရိယာစည်စောင်းဖြင့်။ အဘိရမာမသေ၊ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ၊ အတူတူမွေ့လျော်အပျော်ကြီးပျော်ပါးကြပါကုန်စို့။

အို-ရှင်မဝိဇယာ၊ သင်သည်လည်း အရွယ်နုပျို၍ စိုစိုပတ်ပတ် နှင့်လျှောက်ပတ် တင့်တယ် ချစ်ခင်ကွယ်သော ရုပ်အဆင်းရှိပေတယ်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း နှစ်လိုစကွယ် အရွယ်ငယ်ငယ်နှင့်တင့်တယ်တဲ့၊ လှလင်ပျိုကလေးတယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ အနားသို့လာခဲ့ပါ။ တူရိယာစည်စောင်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာမွေ့လျော်ကြကုန်စို့။ အဲသို့ကလိုမာရ်နတ်အယုတ်တမာကြီးက မကွယ်မရာ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်လာတယ်။ ကိလေသာကင်းပြတ်တဲ့ရဟန္တာမံအရှင် မြတ်ကြီးကိုလူပျို ခွဲတဲ့သဘောအားဖြင့် သို့ကလို ပြောကြားခြင်း ဟာဘယ်ကလေးကယုတ်မာတယ်ဆိုတာ စဉ်းစားလို့သာကြည့်ကြပေတော့။

ထိုအခါဝိဇယာထေရီက မာရ်နတ်မိက်ကြီးလာ၍ ယုတ်ယုတ် မာမာပြောဆိုကြောင်းကိုသိတော်မူသည်နှင့်တွန်းလှန် ကြိမ်းဝါးတဲ့ဂါထာကိုသို့ကလိုကျူးရင့်တော်မူလေသတည်း။

- (ခ) ရူပါသဒ္ဓါ ဂန္ဓာရသာ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာစမနောရမာ။
နိယျာတယာမိတုယောင၊ မာရ နာဟံတေနတ္ထိကာ။

(ခ) မာရ၊ ကာမဂုဏ်ပိုက်တန်းဖြင့်၊ လိုက်ဘမ်းသွေးဆောင်၊
ဟင်္သမာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ ရူပါ အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံတို့သည်
၎င်း။ သဒ္ဓါ အသံမျိုးစုံ သဒ္ဓါရုံတို့သည်၎င်း။ ဂန္ဓာ အနံ့မျိုးစုံ၊ ဂန္ဓာရုံ
တို့သည်၎င်း။ ရသာ၊ အရသာမျိုးစုံ၊ ရသာရုံတို့သည်၎င်း။ ဖေါ
ဋ္ဌဗ္ဗာ၊ အတွေ့မျိုးစုံ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်၎င်း။ မနောရမာ၊ ပုထုဇန်တို့
စရိုက်ဖြင့်၊ နှစ်ခြိုက်လေအောင်၊ သွေးဆောင်ဖျော်ဖြေတတ်ကြလေ
ကုန်၏။ တောထိုလောကီအာရုံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ တုယောင၊ သင့်
အားသာလျှင်။ ဂါ၊ သင့်လက်တွင်းသို့သာလျှင်၊ နိယျာတယာမိ၊ စု
ပုံအပ်နှင်းလိုက်ပါ၏။ အဟံ၊ ငါသည်မူကား။ တေန၊ ထိုကာမဂုဏ်
ရိုင်း၊ လောကီရှိုင်းဖြင့်။ နတ္ထိကာ၊ မသဘယာ မစုံမက် မနှစ်သက်မ
မြတ်နိုး အလိုမရှိရိုးမှန်သည်သာလျှင်တည်း။

ဟင်္သ-မာရ်နတ်မိုက်၊ ပုထုဇန်တို့စိတ်နှလုံးကို ရှင်ပြုံးအောင်
သွေးဆောင်တတ်တဲ့ ကာမဂုဏ် တွေကို ငါအလိုမရှိဘူး။ သင်
ကဲ့သို့သော သတ္တဝါအချက်တို့သာလျှင် နှစ်ခြိုက်မြတ်နိုးလေ့ရှိကြ
တယ်။ သင်နှစ်ခြိုက်တဲ့ ကာမဂုဏ်တို့ကို လုံးစုံမကြွင်း၊ သင့်လက်
တွင်းသို့ ငါအပ်နှင်းလိုက်မယ်။ သင်နှစ်သက်တဲ့အစာကို သင်သာ
သုံးဆောင် ခံစား လေတော့။ အဲ- သို့ကလို ပြောဆိုလိုရင်းဖြစ်
ပေတယ်။

- (ဂ) ဣမိနာပူတိကာယေန၊ ဘိန္ဒုနေနပဘင်္ဂနာ။
အဋ္ဌိယာမိ ဟရာယာမိ၊ ကာမတဗျာသမူဟတာ။

(ဂ) မာရ၊ အမှောင်ရှိုင်းတိုက်၊ မာရ်နတ်မိုက်။ ဘိန္ဒုနေန၊ ဗရို
ဗရေ၊ ပြိုကွဲပျက်စီးလေ့ရှိသော။ ပဘင်္ဂနာ၊ မွှံ့မွှံ့ညက်ညက်၊ ကြေ
ပျက်ပြိုနိုးတီးလေ့ရှိသော။ ဣမိနာပူတိကာယေန၊ ဤအပုပ်ကောင်
ကိုယ်ခန္ဓာကြီးဖြင့်၊ အဋ္ဌိယာမိ၊ ငြီးငွေ့ရှုံ့မုန်းလှပါ၏။ ဟရာယာမိ၊

၇၆

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

ရှက်လည်းရှက်လှပါ၏။ မယာ ငါသည်။ ကာမတဏှာ၊ ကာမဂုဏ်
ငါးဖြာ၌၊ တွယ်တာတုံလတ် ကာမခတ်ကို။ သမူဟတာ၊ အမြစ်
ပါမကျန်အောင်ပယ်လွန်နှုတ်ပစ်အပ်လေပြီ။

(ဃ) ယေစရူပဂါသတ္တာ၊ ယေစအရူပဂါမိနော။
ယာစသန္တာသမာပတ္တိ၊ သဗ္ဗတ္ထဝိဟတောတမော။

(ဃ) မာရ၊ ကာမဂုဏ်အောင်လံ့စိုက်၍၊ အမိုက်ထွန်ခေါင်၊
ဟယ်-မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ ရူပဂါ၊ ရူပါဝစရမြဲဟွာ၌ဖြစ်
နေကြကုန်သော။ ယေစသတ္တာ အကြင်သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်
၎င်း။ အရူပဂါမိနော၊ အရူပသို့ သွားရောက် ဖြစ်နေကြကုန်
သော။ ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊
ထင်ရှားရှိကြလေကုန်၏။ သန္တာ၊ ပြိမ်သက် တည်ကြည်သော။
ယာစသမာပတ္တိ၊ အကြင်သမာပတ် ရှစ်ပါး၊ ချာန်တရား သည်
လည်း။ အတ္ထံ၊ ရှိလေ၏။ သဗ္ဗတ္ထ ကာမဂုဏ်မှလွတ်မြောက်၍ အ
ထက် တန်းရောက်သောတရားအလုံးစုံတို့၌။ တမော၊ မသိမမြင်
အောင် မှောင်ချ၍ထားသောမောဟခတ်ကို။ မယာ၊ ငါသည်။
ဝိဟတော၊ ပယ်သတ်အပ်လေပြီ။

အဲ-သို့ကလျှင် မိန့်ဆိုကြိမ်းဝါးတော် မူတဲ့အခါ မာရ်နတ်မိုက်
အယုတ်တမာသည်လွန်စွာ ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်ပြီး ငါ့အကြောင်း
ကိုကောင်းစွာသိလေပြီဟု တွေ့တော်ဆင်ခြင်ကာ ထိုနေရာ၌ပင်
လျှင်မြန်စွာကွယ်ပျောက်၍ ထွက်ပြေးလေသတည်း။ မာရ်နတ်၏
ရန်ကိုတွန်းလွန် ခဲ့ဖျက်၍ ဝိဇယာထေရ်၏ အောင်မြင်ကြောင်းကို
ကြားသိကြလေရာလူ့ရှင်ပရိသတ်အပေါင်းတို့က ကောင်းချီးပေး
ကာချီးမွမ်းကြလေသတည်း။

ဇီဝယဉ်ဆေးရုံ-ဧည့် ဦး၏
ဆန္ဒနိပါတ်ထေရ်ဘာသာပြန်ပြီး၏။

သတ္တနိပါတ်ထေရ်ဘာသာပြန်

(၁) ဥတ္တရာဇေရီဓမ္မ

ဘုန်းတော်ခြောက်ဆူ၊ အောင်လံထူ၍၊ ပြိုင်သူဘက်ကင်း၊ မင်းထက်မင်းဖြစ်တော်မူသော၊ ရှေးရှေးပွင့်တော်မူသော ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်တော်အခါ သာသနာတည်းဟူသော လယ်ယာမြေကောင်းကြီးအတွင်း၌ အောင်မြင် ထက်သန် လှစွာသော ပါရမီကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးထူထောင်၍လာခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီးကလေးတယောက်သည် မိမိ၏ကုသိုလ်အရှိန်အဝါကိုကြောင့် ချမ်းသာမြင့်မြတ်၍ ချီးမွမ်းအပ်သောသုဂတိ ဘုံဘဝတစ်ခုမှာ အစဉ်သဖြင့် ကျင်လည်ခဲ့ပြီးတဲ့နောက် ယခု ဘုရားရှင် လက်ထက် တော်သို့ ရောက်တော့ သာဝတ္ထိပြည်တွင် မထင်ရှားတဲ့အမျိုးမှာ ဖြစ်ပေါ်ပေါက်ဘွား၍လာခဲ့တယ်။ အမည်မှာတော့ “ဥတ္တရာ” တဲ့။

ဥတ္တရာဆိုတဲ့ အမည်ကို မြန်မာလိုပြန်ဆို ခေါ်ဝေါ်ရပါလျှင် “ခင်မြင့်ရယ်” လို့ ခေါ်ဆိုရမှာပေါ့လေ။ ဥတ္တရာသဒ္ဒါကမြင့်မြတ်ခြင်းကိုဟောတယ်။ မွေးဘွားတဲ့အခါကစပြီး ဗိမာန်နိမိတ်ထားမြင့်မြတ်တဲ့အတွက် ဥတ္တရာရယ်လို့ အမည်ပေးကြသတဲ့။

အချိန်အရှည်သို့ရောက်လာတဲ့အခါ ပါရမီထက်သန်ရင့်မာ၍ လာခဲ့တဲ့အတိုင်း အိမ်ရာထောင်ဟဲ့လူတို့ဘောင်မှာ မမွေ့မလျော်နိုင်ဘဲ ကာမဂုဏ်ဘောင်မှ ထွက်ရှောင်လိုတဲ့ ဆန္ဒတွေသာဖြစ်ပွားနေသတဲ့။ မကြာမကြာ ပဇ္ဇာစာရိထေရ်မကြီးအထံသို့သွားပြီး တရားနာလေ့ရှိတယ်။ ပဇ္ဇာစာရိထေရ်အရှင်မြတ်ကလဲ အမျိုးသမီးဥတ္တရာအား သံသရာဦးငွေကြောင်းမှစ၍ ထူးမြတ်တဲ့ တရားတို့ကိုကောကြားလေ့ရှိတယ်။ ကြိမ်တန်ချားစွာတရားနာရတော့ လူစစ်ကြောင်းကို ခွဲခြောင်စွန့်ပယ်၍ သာသနာတော်ဘောင်မှာ ရဟန်းပြုသိုကြောင်းနှင့် အခွင့်တောင်းတဲ့အခါ ပဇ္ဇာစာရိထေရ်က အရှင်မြတ်ကလဲ လွယ်ကူစွာနှင့်အခွင့်ပေးပြီး ရဟန်းဘောင်သို့ သွင်းဆောင်ချီးမြှင့်တော်မူတယ်။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်တဲ့အခါ

သူငယ်မည်သညာအတိုင်း ဥက္ကရာဇထေရီဘိက္ခုနီမတပါးရယ်လို့ ထင်ရှားကျော်စောသွားတာပေါ့။

ထို့နောက် ဥပဇ္ဇာယံဆရာမကြီးထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းကို သင်ကြားပြီး တကိုယ်တည်း ဆိတ်ငြိမ်စွာနှင့် လွတ်လွတ် လပ်လပ် အားထုတ်ရလေအောင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ ကြွသွားတော်မူတယ်။ ပဋိပဇာနီအရှင်မြတ်ကြီး၏ ဆုံးမတော်မူလေ့ရှိတဲ့အချက်တစ်ခုမှာ “ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ တက်တဲ့အခါ မိမိတို့ခြေကို ရေဆေးကြ။ ရေဆေးပြီးတဲ့အခါ ခြေဆေးရေ၏ ပျောက်ဆုံးသွားပုံများကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြ။ “အဲ-သို့ကလျှင် ဆုံးမတော်မူလေ့ရှိပေတယ်။ မိမိအားထုတ်ခဲ့တဲ့အတိုင်း ပြောဟောဆုံးမလေ့ရှိတယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့လေ။

ဥက္ကရာဇထေရီသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့တက်ခါနီးတွင် ခြေကိုရေဆေးပြီး ခြေဆေးရေတို့ကိုကြည့်ရှုပြီးမှတက်တော်မူတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းပေါ်သို့ဆိုက်ရောက်တဲ့အခါ “တရားထူးကိုမရသမျှ ထိုင်ရာကမထဘော့ပြီ” ဤသို့အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ခြေဆေးရေတို့၏ပျောက်ပျက်ပုံသဘောကိုမူရင်းထားပြီး ဝိပဿနာတရားကို ကြိုးစားအားထုတ်တော်မူလေရာ ပါရမီထက်သန်၍ ပညာဉာဏ်ရင့်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တဲ့အတိုင်း မကြာမီအတွင်းမှာပင် ကိလေသာကင်းရှင်း၍ အလင်းဉာဏ် ပွင့်ပေါ်ကာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူလေသတည်း။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီးတဲ့အခါ မိမိကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့တဲ့ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းများကိုဘော်ပြလိုသည်တကြောင်း၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း မိမိကဲ့သို့ကျင့်ကြံအားထုတ်စေရန် နှိုးဆော်တိုက်တွန်းလိုသည်တကြောင်း၊ ဥပဇ္ဇာယံဖြစ်တော်မူတဲ့ ပဋိပဇာနီထေရီအရှင်မြတ်ကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးလိုသည် တကြောင်း ဤအကြောင်းများကြောင့် ဥဒါန်းဂါထာ ခုနစ်ပုဒ်ကို သို့ကလျှင်ကျူးရင့်တော်မူလေသတည်း။

ထေရ်တာသင်္ဂြဟိုဏ် ပဋိပက္ခ

၇၉

- (၁) မုသလောနိဂဟေတွာန၊ ခညံကောနေန္တိမာဏဝါ။
ပုတ္တဒါရာနိပေါသေန္တာ၊ ခနိဝိန္ဒန္တိမာဏဝါ။

(၁) မာဏဝါ၊ လောကီလူများအပေါင်းတို့သည်။ မုသလောနိ၊ ကျည်ပွေ့တို့ကို။ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်ဆောင်ကြကုန်လျက်။ ကောနေန္တိ၊ ထောင်းကြလေကုန်၏။ မာဏဝါ၊ လောကီလူများအပေါင်းတို့သည်။ ပုတ္တဒါရာနိ၊ သားမယားတို့ကို။ ပေါသေန္တာ၊ ကျွေးမွေးကြကုန်လျက်။ ခနိ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာတို့ကို။ ဝိန္ဒန္တိ၊ ရအောင်ရှာဖွေနိုင်ကြလေကုန်၏။

- (၂) ဃဒေထဗုဒ္ဓံသာသနောယံကတွာနာနုတပ္ပတိ။
မိ ပါဒါနိ ခောဝိတွာ ဇောမန္တံ နိသိဒေထ။

(၂) ဘောန္တော၊ အို-သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ ဘုရားရှင် သာသနာတော်မြတ်အတွင်း၌။ ယံ၊ အကြင်တာဝန်ကို။ ကတွာ၊ ကြိုးကြိုးကုတ်ကုတ် အားထုတ်လိုက်သည်ရှိသော်။ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တတဘန်၊ ပူပန်စိုးရိမ်ခြင်း မရှိနိုင်ချေ။ တံ၊ ထိုအစိုးရိမ်ကင်းပြုတ်သောတာဝန်ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကို။ ဃဒေထ၊ တကယ်တမ်းစွန့်စား၍ အားထုတ်ကြိုးကုတ်ကြကုန်လော။ ခိဗ္ဗံ၊ လျှင်လျင်မြန်မြန်။ ပါဒါနိ၊ ခြေတို့ကို။ ခောဝိတွာန၊ ဆေး၍။ ဇောမန္တံ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ် ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌။ နိသိဒေထ၊ မထသောထိုင်ခြင်းဖြင့်ခွတ်အတင်းထိုင်နေကြကုန်လော။

- (၃) ဗိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာန၊ ဇောက္ကံ သုသမာဟိတံ။
ပဗ္ဗဝေက္ခထ သင်္ခါရေ၊ ပရတောနောဂအတ္တတော။

(၃) ဘောန္တော၊ အို-သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့။ ဗိတ္တံ၊ မိမိကံကို။ ဇောက္ကံ၊ အာရုံတရား၌ စွဲမြဲစူးစိုက်သည်ဖြစ်၍။ သုသမာဟိတံ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်လေအောင်။ ဥပဋ္ဌပေတွာန၊ ပြုပြင်ထူထောင်၍။ သင်္ခါရေ၊ ရုပ်၊ နာမ်ဓမ္မ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ ပရတော၊ ကိုယ်နှင့်

မဆိုင်၊ ကိုယ်ပိုင်မဟုတ်သော အနေအားဖြင့်၊ ပဉ္စဝေက္ခထ၊ ထင်ထင်မြင်မြင်၊ ဆင်ခြင်ရှုစားကြပါကုန်လော့။ အတ္တဘော၊ စိုးရပိုင်ပိုင်၊ ကိုယ်တိုင် သဘော အနေအားဖြင့်၊ နောစ ပဉ္စဝေက္ခထ၊ မဆင်ခြင်မရှုစားကြပါကုန်လင့်။

- (၄) တဿာဟံဝစနံသုတွာ၊ ပဋ္ဌာစာရာနုဿာသနိံ။
ပါဒေပက္ခာလယိတွာန၊ ဇေမန္တေ ဥပါဝိယိံ။

(၄) အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဿာပဋ္ဌာစာရာနုဿာသနိံ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီထေရ်အရှင်မြတ်ကြီး၏အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားတော်မြတ်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလယိတွာန၊ ဆေးကြော၍။ ဇေမန္တေ၊ သင့်တင့်လျှော်ပတ်၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။ ဥပါဝိယိံ၊ ခိုဝင်ကပ်ရေခံခဲ့ပါသတည်း။

- (၅) ရတ္တိယာ ပုရိမေယာမေ၊ ပုဗ္ဗဇာတိ မနုဿရိံ။
ရတ္တိယာမဇ္ဈိမေယာမေ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုပိသောဝေယိံ။
(၆) ရတ္တိယာပစ္ဆိမေယာမေ၊ တမောခန္ဓပဒါလယိံ။
တေဝိဇ္ဇာအထရဋ္ဌာသိံ၊ ကတာတေအနုဿာသနိံ။

(မှတ်ချက်။ ။ အထက်၌ ပါရှိသောဂါထာများသည် လွန်ခဲ့သောဝိဇယာထေရ်ဝိဇ္ဇာလည်း ပါရှိခဲ့ပြီး၊ သို့ဖြစ်၍ ထူးသောအချက်တို့၌သာ အနက်ပြန်ဆိုရေးသားပါမည်)

(၆) အထ၊ ထို့နောက်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ အမြင်သုံးတန်၊ ဝိဒ္ဓဉာဏ်ပေါက်ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ရဋ္ဌာသိံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့ပါသတည်း။ တေ အရှင်ပဋ္ဌာစာရီထေရ်မကြီး၏။ အနုဿာသနိံ၊ လေးလေးနက်နက် ဆုံးမချက်ကို။ ကတာ၊ လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းကိစ္စပြီးစီးခဲ့လေပြီ။

- (၇) သတ္တံဝဒေဝါတိဒဿ၊ သင်္ဂါမေအပရာဇိတံ။
ပုရက္ခိတွာ ဝိဟရာမိ၊ တေဝိဇ္ဇာမိ အနာသဝါ။

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၈၁

(၇) သင်္ဂါမေ၊ အသူရာတို့နှင့် တွေ့ဆိုင်၍ စစ်ပြိုင်ရာ ဖြစ်သောစစ်မြေပြင် အရပ်၌။ အပရာဇိတံ၊ အောင်လံကို စိုက်ထူ၍ အောင်ပွဲယူကာ၊ အောင်တော်မူ၍ လာပေသော။ သတ္တံ၊ မေသူဇာ့မောင်၊ တထောင်မျက်လုံး၊ စက်ဘုန်းထိန်လင်း၊ သိကြားမင်းကို။ တိဒဿ၊ ဝတီသံသရာတွင်၊ ပျော်ရွှင်စံစားလေ့ ရှိကြကုန်သော။ ဧဝါ၊ နတ်ပေါင်းများစွာတို့သည်။ ပုရက္ခိတွာ၊ သောင်းသောင်းဖြဖြ၊ ခြံကြကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိဇ္ဇဝ၊ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်၊ နေထိုင်ကြလေကုန်ဘိသကဲ့သို့။ ဝိဟရာမိ၊ ပျော် ရွှင်ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရပေတော့အံ့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဧတဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးတန်၊ အမြင် ဉာဏ်ပေါက်ရောက်ခဲ့သည် ဖြစ်၍။ အနာသဝါ၊ ကိလေသာ အာသဝေါ၊ ကွာလျောကုန်းခန်းခဲ့သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်ပါသတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ဤနောက်ဆုံးဂါထာမှာ လွန်စွာဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ရှုတ်ဆိုအပ်သောဂါထာဖြစ်ပေသည်)

ဥတ္တရာထေရီဝတ္ထုပြီး၏။

ခလောထေရီဝတ္ထု

ပဒိုစူသမုပ္ပါဒ်၊ ရဟတ်စကြာ၊ သံသရာမှ၊ မြန်စွာထွက်မြောက်လိုတဲ့အမျိုးသမီးကလေး တယောက်သည်လွန်ခဲ့သော ကပ်ကမ္ဘာတို့၌ ကံအားလျော်စွာ တွေ့ဆုံ ကြုံကြိုက်ခဲ့သော ဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာဝယ် ပါရမီကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးထူထောင်ခဲ့သဖြင့် ဘဝများစွာ သုဂတိ သံသရာတို့၌ ဘန်ခါခါ ကျင်လည်ခဲ့ပြီးတဲ့ နောက်ယခုဘုရားရှင် လက်ထက်တော်သို့ရောက်တော့ “မာဂဓ” တိုင်းအဝင်အပါ “နာဠန္ဒ” မြို့၏အနီး၊ နာဠန္ဒကရွာကြီး၌ “ရူပသာရီ” အမည်ရှိတဲ့ပုဏ္ဏားသူဌေးမကြီး၏သမီးဖြစ်လာတယ်။

ထိုရူပသာရိ ပုဏ္ဏားမကြီးမှာ ပဌည်းဥစ္စာ ဘသိုကလောက် ချမ်းသာသလဲလို့ ဆိုတော့ ရှစ်ဆဲ့ခုနစ်ကုဋေ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝ တယ်။ သာမန်မျှမဟုတ်ပေဘူး။ ထိုရူပသာရိ သူဌေးမကြီးအယူ ဝါဒမှာတော့ မှားယွင်းဘောက်ပြန်တဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝါဒမျိုး ဖြစ်နေ တယ်။ သာသနာတော်ကိုမကြည်ညိုဘူး။

ထိုသူဌေးမကြီး၏သားသမီးများမှာတော့ (၁) ဥပတိဿာ၊ (၂) စုန္ဒ၊ (၃) ဥပသေန၊ (၄) ရေဝတရယ်လို့သားလေးယောက်ရှိတယ်။ သမီးများမှာတော့ (၁) စာလာ၊ (၂) ဥပစာလာ၊ (၃) သိသူပစာ လာရယ်ဆိုသမီးသုံးယောက်၊ ဆိုတော့ သားသမီးခုနစ်ယောက်ရှိတဲ့ သူဌေးမကြီးပေပေါ့။

သားအကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ ဥပတိဿဆိုတာအခြားသူ မဟုတ်ပေ ဘူး။ ရှင်တော်ဘုရား၏ လင်္ကျာတော်ရံ ပညာဇောဒဂ်ခွဲရ အရှင် သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဖြစ်ပေတယ်။

ယခုပြဆိုလျက် ရှိတဲ့ “စာလာ” ကို ဘယ် အတွက်ကြောင့် သည်ကဲ့သို့အမည်ပေးရသလဲလို့ ဆိုတော့ အရပ်အဆင်းလှပခြင်း ကြောင့် သူ့ကို မြင်ကြရတဲ့ အခါ ယောက်ျားတို့၏ စိတ်နှလုံး သည် ငြိမ်သက်စွာ မတည်ဝံ့နိုင်ဘဲ ခုန်ဆွဲ၊ ခုန်ဆွဲနှင့် တုန်လှုပ် ကြရတယ်။ အဲ-သို့အတွက်ကြောင့် “စာလာ” ရယ်လို့ မှည့်ခေါ် ကြသတဲ့။

သူဌေးသမီးစာလာသည်ယခင်အခါကတော့မိခင်၏အယူဝါဒ အတိုင်းမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစရိုက်တွေနှင့်သာ နေထိုင်ခဲ့ရာ အချိန်အရွယ်သို့ ရောက်တဲ့အခါအမျိုးတူ၊ ဝါဒတူ ဖြစ်တဲ့ သတို့သားတယောက် နှင့်ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြု၍နေထိုင်ခဲ့ရာ သားတယောက်ဘွားမြင်၍ လာတယ်။ ထိုသားကလေးကိုလဲချစ်ခင်မြတ်နိုးလှသဖြင့် မိမိအမည် ကိုပေးပြီး “စာလာ” ရယ်လို့ခေါ်ဝေါ်တယ်။

ရဟန်းအဖြစ်သို့ဆိုက်ရောက်ခြင်း

တနေ့သောအခါမောင်တော်ကြီးဖြစ်တဲ့ ဥပတိဿသည်ဂေါ တမဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ခိုဝင်ကာ ရဟန်းပြုသွားပြီဆိုတဲ့

သတင်းကိုကြားရတော့ စာလာ၏စိတ်ထဲမှာ သို့ကလျိအကြံဖြစ် ပေါ်လာသတဲ့။ ငါ၏မောင်တော်ကြီးသည် အမြော်အမြင်အဆင် ခြင်္ဍာန်နှင့်လဲ ပြည့်စုံတော်မူပေတယ်၊ ယခုအခါ မိဘတို့၏ အ ယူဝါဒကို စွန့်ပယ်ပြီး ဂေါတမဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ ဝင် ရောက်၍ ရဟန်းပြုတော်မူခြင်းဘာ လွန်စွာထူးဆန်းတာတဲ့။ စင် စစ်အားဖြင့်ဆိုတော့ ကောင်းမြတ်သော အလုပ်မျိုး မဟုတ်ခဲ့ပါ လျှင်အရှင်ဂေါတမထံမှာ ရဟန်းပြုလိမ့်မည်မဟုတ်ဘူး။ အယူဝါဒ ဖြောင့်မှန်၍ ထူးလွန်မွန်မြတ်တဲ့ အတွက်ကြောင့်သာ ရဟန်းပြု တော်မူခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မယ်။ မောင်တော်ကြီး၏ ခရီးလမ်းအစဉ် ကို ငါတို့ယုံတိုင်လိုက်ရပါလျှင် ထူးမြတ်တဲ့အခြေသို့ဆိုက်ရောက် မှာ အမှန်တဲ့။ အဲ-သို့ကလျိ အကြံဖြစ်ပေါ်လာသတဲ့။

သည်လို အကြံဖြစ်ပေါ်ပြီးတဲ့နောက် ကြာရှည်စွာ ဆိုင်းလန့် ခြင်းမပြုဘဲ အိမ်ရာထောင်တဲ့ လူ့ဘောင်မှ ထွက်ပြီး ရှင်တော် ဘုရား၏ သာသနာတော်အတွင်းသို့ အတင်း ဝင်ရောက်လာခဲ့ တယ်။ မိခင်သူဌေးကတော်ကြီးနှင့်ဘကွ ဆွေမျိုးညာတိအပေါင်း တို့က ခိုယှက်ကောောင်းပန် တားမြစ်ကြသော်လဲ တစုံတရာမျှ အ ရေးမရှိဘဲ မိမိစိတ်အကြံကိုမြန်မြန်ကြီး အောင်မြင်စေခြင်းငှါ ဘယ်သူမျှကန့်ကွက်မှု မထောက်ထားဘဲ အတင်းထွက်လာတဲ့ အာဇာနည်အမျိုးသွီးတဦးပေပေ။

ထိုအခါ ဘိက္ခုနီမသာသနာတော်ကြီး ထွန်းကားပြီးဖြစ်လေ သောကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့၏ ကျောင်းကိုက်သို့ဝင်ပြီး ရဟန်းပြု လေရာ မူလအမည်သညာအတိုင်း စာလာထေရ် ဘိက္ခုနီမရယ် လို့ ထင်ရှားကျော်စောသွားတယ်။ လက်ျာတော်ရ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ နိဗ္ဗာန်တော်မြတ်ကြီး၏ နှမတော်အရင်းဖြစ်တဲ့ပြင် မိန္ဒာဒိဋ္ဌိ ဝါဒကိုဖြတ်တောက်၍ သာသနာတော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာ တဲ့အတွက် ထိုစာလာထေရ် ဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်ကို လူနတ် အပေါင်းတို့က သောင်းသောင်းဖြဖြ သာသနာတော်ကြီးတယ်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးတဲ့အခါ ဝိပဿနာဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း နည်းများကို သင်ကြားနာယူပြီး ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်၍ မြင့်မြတ်တဲ့ရဟန်း အလုပ်ကိုအားထုတ်ကြိုးစားတော်မူလေရာပညာပါရမီ၊ စုံညီပြည့်ဝပြီးဖြစ်တဲ့အတိုင်း မကြာမီအတွင်းမှာပင် ကံလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေသတည်း။ ဤကဲ့သို့ရဟန္တာဖြစ်ပုံကို ရည်ရွယ်ကာ ထေရ်ဂါထာတပုဒ်ကို သို့ကလိုကျူးရင်း တော်မူလေသတည်း။

(၁) သတိမပဋ္ဌပေတွာန၊ ဘိက္ခုနီ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ။
ပဋိဝိဇ္ဇာပဒံသန္တ၊ သင်္ခါရူပသမံသုခံ။

(၁) ဘိက္ခုနီ၊ စာလာအမည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည်။ သတိ၊ ခိုင်မြဲသောသတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာန၊ ဖြစ်ပွားစေ၍၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊ ပွားများအပ်သောအဖို့ ရှိလေသောကြောင့်။ သင်္ခါရူပသမံ၊ သင်္ခါရကရားအလုံးစုံတို့၏ အကုန်ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာတာဝန်တို့၏အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်သော။ သန္တံ၊ အနှောင့်အရှက်ကင်း၍ ငြိမ်သက်ခြင်းဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံပေထသော။ ပဒံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍ထိမြင်တော်မူလေသတည်း။

မာရ်နုခဏ်လောဘန္တိ နှောင့်ရှက်ခြင်း

တနေ့သောနံ နက်အခါ၊ စာလာထေရ်ဘိက္ခုနီသည် သာဝသိုမြို့တော်ကြီးအတွင်းမှာ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခဲ့ပြီးတဲ့နောက် နေ့ခင်းအခါ သမာပတ်ချမ်းသာနှင့် ငြိမ်သက်စွာ နေလိုသော ဆန္ဒဖြင့် အန္တဝန်တောကြီးအတွင်းသို့တက်ဝင်တည်းဝင်တော်မူကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာဖြစ်တဲ့သစ်ပင်ရင်းမှာ ချာန်ချမ်းသာဖြင့်စံနေတော်မူတယ်။

ထိုအခါသာသနာတော်ရေးနှင့် ဆိုင်တဲ့ကိစ္စများကို ပျက်ပြားစေလိုတဲ့ဆန္ဒဖြင့် လိုက်လံဖျက်ဆီးလေ့ရှိသော မာရ်နုခဏ်ကြီးသည် စာလာထေရ်ဘိက္ခုနီ၏သမာပတ်ချာန်တရားကို ပျက်ပြားစေလိုတဲ့ဆန္ဒဖြင့် အနီးသို့ချဉ်းကပ်ပြီး ပထမစတင်ကာမေးမြန်းတဲ့ ဂါထာကို သို့ကလိုရွတ်ဆိုလိုက်တယ်။

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၈၅

(၂) ကံနုဥဒ္ဓိဿမုဏ္ဍာသိ၊ သမဏီဝိယဒိဿသိ။
နစရောစေသိပါသဏ္ဍေ၊ ကိမိဒံစရသိမောမုဟာ။

(၂) အသျှ၊ အို-ရှင်မ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သမဏီဝိယ၊ ရဟန်းမကဲ့သို့။ ဒိဿသိ၊ ထင်မြင်၏။ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ အကြောင်းပြု၍။ မုဏ္ဍာသိနု၊ ဦးခေါင်းဘူးကာ၊ ရဟန်းပြု၍လာခဲ့ပါသနည်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ပါသဏ္ဍေ၊ ပါသဏ္ဍ ရိုက်ဝင်ဖြစ်သော တိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့ကို။ နစရောစေသိ၊ ကြည်ညိုနှစ်သက်မှုမပွားဘဲ စိမ်းစိမ်းကားကားလုပ်၍နေဘိ၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ကိမိဒံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ မောမုဟာ၊ တွေဝေပြန်ပွားလမ်းမှောက်မှားလျက်။ စရသိ၊ အကျိုးမဲ့ကျင့်ကြံ၍နေပါသနည်း။

အို-ရှင်မ၊ သင်သည် ရဟန်းမကြီး မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဦးခေါင်းဘူးကာ ရဟန်းပြုလို့လာခဲ့ပါသလဲ။ သင်သည် ပါသဏ္ဍရိုက်ဝင်ဖြစ်တဲ့ တိတ္ထိတက္ကတွန်းများကိုမကြည်ညိုနိုင်ဘူး။ သင်သည်ကား မှောက်မှောက်မှားမှားမောဟများ၍နေခဲ့လေပြီ။ ဘယ်အတွက်ကြောင့်အကျိုးမရှိတဲ့ အကျင့်တွေကိုကျင့်ကြံလို့ နေချင်ပါသလဲ။ အဲ-သို့ကလျှင် ပြောဆိုမေးမြန်းလာတယ်။

ထိုအခါ စာလာထေရီဘိက္ခုနီက မာရ်နတ် မိက်ကြီးလာ၍ နှောင့်ရှက်ကြောင်းကိုသိရှိတော်မူသည်နှင့် တွန်းလှန်နှိမ်နင်းသော ဂါထာတို့ကို သို့ကလျှင်ခွက်ဆိုကျူးရင့်တော်မူလေသတည်း။

(၃) ဣတောဗဟိဒ္ဓါပါသဏ္ဍာ၊ ဒိဋ္ဌိယောဥပနိဿိတာ။
နတောဓမ္မဝိဇာနန္တိ၊ နတောဓမ္မဿကောဝိဒါ။

(၃) မာရ၊ ဒိဋ္ဌိညွတ်နှောင့်၊ ထောင်ပေတတ်ငြား၊ မာရ်နတ်ဆား။ ပါသဏ္ဍာ၊ ပါသဏ္ဍရိုက်ဝင်ဖြစ်ကြကုန်သော တိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့သည်။ ဣတော၊ ဤတရားရှင်သာသနာတော်ကြီးမှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အသုံးမဝင် အပြင်အပတ်တို့သာဖြစ်ကြလေကုန်၏။ တော၊ ထိုတိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့သည်။ ဒိဋ္ဌိယော၊ လွဲချော်ဘောက်ပြား၍ မှောက်မှား

သောအယူတို့ကို။ ဥပနိသင်တာ၊ မှီခိုအားထားကာနေကြလေကုန်၏။ တော၊ ထိုတိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့သည်။ ခဗ္ဗ၊ ဟုတ်မှန်သောတရားကို။ နဝိဇာနန္တိ၊ မထိမမြင်နိုင်ကြလေကုန်။ တော၊ ထိုတိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့သည်။ ဓမ္မဿ၊ ကောင်းမွန်ဖြောင့်မှန်သော တရားအရာ၌။ နကောဝိဒါ၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာကြသည်မဟုတ်ကုန်။

(၄) အတ္ထံသကျကုလေဇာတော၊ ဗုဒ္ဓေါအပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂလော။
သောမေဓမ္မမဒေသေထိ၊ ဒိဋ္ဌိနံသမတိက္ကမံ။

(၄) မာရ၊ ဟယ်-မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ သကျ ကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌။ ဇာတော၊ ဘွားမြင်ပေါ်ပေါက်၍လာတော်မူသော။ အပ္ပဋ္ဌပုဂ္ဂလော၊ ဂုဏ်တူချင်းချင်း၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ သစ္စာလေးလီ၊ နှင်းဆီပန်းခိုင်၊ လှမ်းကိုင်ဆွတ်ခူးထွင်ဖူးထိပ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ အတ္ထိ တင့်တယ်ထင်ရှားစွာရှိတော်မူပေ၏။ သော၊ ထိုဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ဒိဋ္ဌိနံ၊ မှားယွင်းဘောက်ပြန်သော ဒိဋ္ဌိအမျိုးမျိုးတို့ကို။ သမ တိက္ကမ၊ ကျော်နင်းလွန်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ခဗ္ဗ၊ သစ္စာလေးတန်တရားမှန်ကို။ အဒေသေထိ၊ ထင်ထင်ရှားရှားဟောကြားတော်မူပေသတည်း။

(၅) ဒုက္ခံဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခဿစအတိက္ကမံ။
အရိယံစဇ္ဇကံမဿံ၊ ဒုက္ခပဿမဂါမိနံ။

(၅) မာရ၊ ဒိဋ္ဌိဘွဲ့နှောင်၊ ဟယ်-မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲအမှန်ဖြစ်သော ဒုက္ခသစ္စာကို၎င်း။ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်သော သမုဒယသန္တာကို၎င်း။ ဒုက္ခဿစ အတိက္ကမံ၊ ဆင်းရဲဝဋ်မှ၊ ကျွတ်လွတ်လွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော နိရောဓသန္တာကို၎င်း။ ဒုက္ခပဿမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခကင်းရာဒိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယံ၊ မွန်မြတ်သော။ အဇ္ဈကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဿံ၊ မဂ္ဂသမ္ဘာကို၎င်း။ အဒေသေထိ၊ အထင်အရှား၊ ဟောကြားတော်မူပေသတည်း။

(၆) တဿာဟံ ဝစနံသုတွာ ဝိဟရိံ သာသနေ ရတာ။

တိဿေဝရိန္ဒာ အနုပ္ပတ္တာ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသဿနံ။

(၆) မာရ၊ ဒိဋ္ဌိတွဲနှောင်၊ ဟယ်-မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ ထိုဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏။ ဝစနံ၊ သစ္စာလေးပါး ထင်ရှားပြဘတ်၊ တရားမြတ်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော် မြတ်ကြီး အတွင်း၌။ ရတာ နွေလျော်ပျော်သိုက်၊ နှစ်ခြိုက် ရှင်လန်းစွာ။ ဝိဟရိံ၊ နေထိုင်ခဲ့ပါသတည်း။ တိဿေဝရိန္ဒာ၊ အမြင်သုံးတန်း၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့ကို။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းဆိုက်ရောက်ခဲ့လေပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်အလုံးစုံကို။ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ခြင်းကိစ္စပြီးစီးခဲ့လေပြီ။

(၇) သဗ္ဗတ္ထဝိဟတာနန္ဒ၊ တမောက္ခန္ဓောပဒါလိတော။

ဇေတနာဟိပါဝိမ၊ နိဟတောတွမသိအန္တက။

(၇) ပါဝိမ၊ အမိက်တွင်ဗိုလ်ချုပ်၊ အယုတ်တွင်ခေါင်၊ ဟယ်-မာရ်နတ်အဆိုးကောင်။ မယာ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗတ္ထ ဘုံဘဝအာရုံ၊ အလုံးစုံတို့၌။ နန္ဒ၊ နှစ်သက်သောတရားခတ်ကို။ ဝိဟတာ၊ ပယ်သတ်ဖျက်ဆီးအပ်လေပြီ၊ တမောက္ခန္ဓော၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိက်တရား အမိက်ခဲကိုလည်း။ ပဒါလိတော၊ ဘောက်ခွဲဖြိုဖျက်အပ်လေပြီ။ ဇေတနာဟိ၊ ဤငါဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း။ ဇာနာဟိ၊ သင်သိလေတော့။ အန္တက၊ ယုတ်မာမိက်မှောင်၊ ဟယ်- မာရ်နတ်အဆိုးကောင်။ ဤသင်သည်။ နိဟတော၊ ယခုလုံးလုံး၊ ဆုံးရှုံးဖျက်စီးလေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ခဲ့လေပြီတကား။

အဲ- ဤကဲ့သို့ စာလာထေရ် ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်က မာရ်နတ်မိက်ကြီးအား ကြိမ်းဝါး ပြောဆိုလိုက်တဲ့အခါ ပြန်လှန်ကာ အတုခပြိုင်နိုင်တော့တဲ့ လက်မှတ်ချကာ ပျောက်ကွယ် ထွက်ပြေး မှလေသတည်း။

စာလာထေရ် ဝတ္ထုကြီး၏။

(၃) ဥပစာလာထေရီ ဝတ္ထု

‘မှတ်ချက်။ ။ဤဝတ္ထုသည်လည်း ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဝတ္ထုနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်၍ ရဟန်းမပြုခင်အကြောင်းများကို အကျယ်တွင် ဆိုရေးသားရန် မလိုတော့ချေ။)

ဥပစာလာသည် ရှင်သာရိပုတ္တရာ ပညာဇောဒဂ်ရ-လကျာရံ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏နမတော်၊ စာလာထေရီ၏ညီမတော်ဖြစ်ပေ တယ်။ ခေတ်တော်ကြီးရဟန်းပြု၍သွားကြောင်းကို ကြားလေ သောအခါ စာလာထေရီဝတ္ထုနှင့် ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း လူတို့ ဘောင်မှအတင်းခွါရှောင်၍ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလေရာ ဥပစာလာ-ထေရီရယ်လို့ သာသနာတော်အတွင်းမှာ ထင်ရှား ကျော်စော၍သွားတယ်။ ရဟန်းပြုပြီးတဲ့နောက် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်၍ မွန်မြတ်တဲ့ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌ န်းကို စီးဖြန်းအားထုတ်လေ ရာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူတယ်။ ရဟန္တာဖြစ် ပြီးတဲ့အခါ လွန်စွာဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ဥဒါန်းဂါထာတပုဒ်ကို သို့ကလို ကျူးရင့်တော်မူလေသတည်း။

(၁) သတိမတိစက္ခုမတိ၊ ဘိက္ခုနီဘာဝိတိန္ဒြိယာ။
ပဋိဝိနန္တပဒံသံ၊ အကာပုရိသသေဝိတံ။

(၂) သတိမတိ၊ ခိုင်မြဲသောသတိနှင့် ပြည့်စုံသော။ စက္ခုမ တိ၊ ဉာဏ်မျက်စိ အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊ ပွားများ အပ်ပြီးသော ဣန္ဒြေရှိသော။ အကာ ပုရိသသေဝိတံ၊ ယုတ်ညံ့ သောယောကျ်ားဘွဲ့မှီခဲခြင်းငှာထိုက်သော။ (ဝါ-ယောကျ်ားမြတ် တို့သာမှီခဲခြင်းငှာမထိုက်ကန်သော) သန္တု၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည် သော။ ပဒံ၊ အမြောက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိဝိနန္တ၊ အမြင်လင်း၍ ထိုးဖွင်းသိ မြင်လေသတည်း။

မာရ်နတ်လာ၍နှောင့်ရှက်ခြင်း

တနေ့သောအခါ ဥပစာလာထေရီ ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်သည် အနွှင်တောကြီးအတွင်း သစ်ပင်ရင်းတခုမှာ ငြိမ်သက်စွာ သီ

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၈၉

တင်းသုံးနေတော်မူစဉ် သမာဓိချာန်တရားကို ပျက်ပြားစေလိုတဲ့ ဆန္ဒဖြင့် မာရ်နတ်မိက်ကြီးလာပြီး ဂါထာတပုဒ်ကို သို့ကလိုပြောကြားရှုတ်ဆိုတယ်။

(၁) ကိန္နုဇာတ်° နရောစေသိ၊ ဇာတောကာမာနိဘုဉ္ဇတိ။
ဘုဉ္ဇာဟိကာမရတိယော၊ မာဟုပစ္ဆိမာနုတာပိနိ။

(၂) အယျ၊အို-ရှင်မ။ တွံ၊သင်ရှင်မသည်။ကိ°နု၊အဘယ့်ကြောင့်။ ဇာတိ°၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ နရောစေသိ မနှစ်သက်ဘဲ ရှိပါသနည်း။ဇာတော ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဘွားမြ်၍လာသောသူသည်။ ကာမာနိ၊ လောကီအာရုံကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇကိ၊ သုံးဆောင်ခံစားရ၏။ တွံ၊သင်ရှင်မသည်။ ကာမရတ်ယော၊ ကာမဂုဏ်အလေ့၊ အပျော်အမွေတို့ကို။ ဘုဉ္ဇာဟိ၊ အလိုရှိသမျှခံစားပါလေ။ ပစ္ဆိမာနုတာပိနိ၊ နောင်တ တဘန်၊ ပူပန်ဦးတွား၍နေရသည်။ မာအဟု၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။

အို-ရှင်မတိက္ခူနိ၊သင်သည် ပဋိသန္ဓေနေမှုကိုမနှစ်သက်သောကြောင့် ဦးခေါင်းဘုံးကာ အဆုံးရှုံးခံလျက် ကျင့်ကြံနေတယ်လို့ထင်မိတယ်။ ဘယ်အတွက်ကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေမှုကိုမနှစ်သက်ရတာလဲ။ ပဋိသန္ဓေတည်နေကာ ဘွားမြ် လာကြတဲ့ သူတွေဟာ လောကီတရားမှာ ပျော်ရွှင်ဘွယ် ကောင်းတဲ့ ကာမဂုဏ်တွေကို ခံစားနေကြရတယ် မဟုတ်လား။ ယခုလို နုနုပျိုပျိုအချိန်အရွယ်မှာ လူတို့နှစ်သက်တဲ့အာရုံ ကာမဂုဏ်အပျော်သိုက်တို့ကို နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ပျော်သိုက်ခံစားလိုက်ပါ။ အသက်ကြီးရင့်၍ အရွယ်လွန်သွားတဲ့အခါ သူတကာနည်းတူ မခံစားခဲ့ ရလေခြင်းလို့ နောင်တ တဘန် ပူပန်စိုးရိမ်မှုတွေမဖြစ်ပါစေနှင့်။အဲ-သို့ကလို ပြောဆိုနှောင့်ယှက်လေတယ်။

ထိုအခါ ဥပစာလောထေရီ- တိက္ခူနိအရှင်မြတ်က မာရ်နတ်မိက်၏နှောင့်ရှက်လာပုံကို သိလေသောကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေမှုနှင့် စပ်လျဉ်းတဲ့ အပြစ်မျိုးတွေကိုပြဆိုမိန့်ကြားခြင်းငှါ ဇာတိဂါထာတပုဒ်ကို သို့ကလိုကျူးရင့်တော်မူလေသတည်း။

(၂) ဇာတဿမရဏံဟောတိ၊ ဟတ္ထပါဒါနဆေဒနံ၊
ဝဗေန္တပရိတ္တေသံ၊ ဇာတောဒုက္ခံနိဂစ္ဆတိ။

(၂) မာရ၊ ဇာတိကျေးဇူး၊ ချီးကျူးထုတ်ဆောင်။ ဟယ်-
မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်၊ ဇာတဿ၊ ပဋိသန္ဓေ တည်နေဖြစ်ပွား
လာကြသော သတ္တဝါအများအား။ မရဏံ၊ အမြဲမနေ၊ ခန္ဓာကြွ၍၊
သေရခြင်းတည်းဟူသော ဆင်းရဲဒုက္ခသည်။ ဟောတိ၊ ရှောင်မရ
လွှဲမရ၊ မချစ်ရမည်သာတည်း။ ဟတ္ထပါဒါနံ၊ ခြေလက်အင်္ဂါတို့၏
ဆေဒနံ၊ အဖြတ်အတောက်ခံရခြင်း ဆင်းရဲသို့လည်း။ နိဂစ္ဆတိ၊
ဆိုက်ရောက်ရလိမ့်မည်သာတည်း။ ဝဗေန္တပရိတ္တေသံ၊ အသတ်ခံ
ရခြင်း၊ အနှောင်အဖွဲ့ ခံရခြင်း၊ ညှိုးညှိုးနွမ်းနွမ်း ပင်ပန်းပြုငြင်
ခြင်း၊ အစရှိသော ဒုက္ခအမျိုးမျိုးသို့လည်း။ နိဂစ္ဆတိ၊ မချမှန်စွာ
ဆိုက်ရောက် ရလိမ့်မည်သာတည်း။ ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်
ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်၍ လာသော သတ္တဝါမှန်သမျှသည်၊ ဒုက္ခံ၊ အ
မျိုးမျိုးသောဆင်းရဲဒုက္ခသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ မချသေချာ၊ ဆိုက် ရောက်ရ
လိမ့်မည် အမှန်သာတည်း။

ဇာတိကိုနှစ်ခြိုက် ကာမဂုဏ်အလိုလိုက်တဲ့ မာရ်နတ်မိုက်
အယုတ်တမာကြီး၊ အသင်ကဇာတိဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးကာ
ပြောဆိုသော်လဲ သင်နှစ်ခြိုက်တဲ့ ဇာတိမှာ တစုံတရာမျှ ချီးမွမ်း
ဘွယ်မရှိဘူး။ ဇာတိကိုအရင်းခံထားပြီးဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာသ
မျှ သတ္တဝါတွေဟာ အမြဲနေရတယ်လို့မရှိဘဲ သေခြင်းဖြင့်အဆုံး
သတ်ကြရတယ်မဟုတ်လား။ လက်ကိုဖြတ်ခြင်း၊ ခြေကိုဖြတ်ခြင်း၊
ကိုယ်အင်္ဂါ အမျိုးမျိုးကို ဖြတ်တောက်ခြင်း အသတ်ခံရခြင်း၊ အ
နှောင် အဖွဲ့ခံရခြင်း၊ ပြုငြိပ်ပင်ပန်း ညှိုးနွမ်း ဆင်းရဲရခြင်းမှစ၍
ဘေးဒုက္ခအမျိုးမျိုးကိုခံစားရတယ်မဟုတ်လား။ ပဋိသန္ဓေတည်နေ
ခြင်းဆိုတဲ့ ဇာတိသဘောမရှိခဲ့ပါလျှင် သည်လျှင်ဒုက္ခမျိုးတွေကို ခံ
စားရမှာမဟုတ်ဘူး။ စင်စစ်အားဖြင့်အတိချုပ်ပြောကြားရပါလျှင်
ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဆိုတာ ဘေးဒုက္ခအမျိုးမျိုးတွေ ဖြစ်ပေါ်အောင်

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၉၁

ထူထောင်ပေးတဲ့အရေးကိစ္စမျှသာဖြစ်တယ်။ သင်နှစ်ခြိုက်တဲ့ ဇာတိကို ဘယ်လိုနှစ်သက်နိုင်ပါမလဲ။ အဲ-သို့ကလို မိန့်ကြားတော်မူတယ်။ ထိုနောက်တစ်ခု ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးလျက် မိမိ၏အစွမ်းသတ္တိကိုပြတော်မူလိုပြန်သဖြင့် ထေရီဂါထာလေးပုဒ်ကို သို့ကလို ကျူးရင့်တော်မူပြန်လေသတည်း။

(၃) အတ္တိသကျကုလေဇာတော၊ သမ္ပုဒ္ဓေါအပရာဇိတော။
သောမေဓမ္မမဒေသေထိ၊ ဇာတိယာသမတိက္ကမံ။

(၃) သကျကုလေ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌။ ဇာတော၊-ဖြစ်ပေါ်ထွန်းကား၍လာသော။ အပရာဇိတော၊ သူတပါးတို့အောင်မြင်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သော။ (ဝါ-ပြိုင်ပွဲဆိုင်ပွဲ၌၊ နိုင်မြဲအမှန် အောင်လံစိုက်ထူ၊ အောင်ပွဲယူတော် မူလေ့ ရှိပေထသော။) သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ အတ္တိ၊ ထင်ရှားစွာ ရှိတော် မူပေ၏။ သော၊ ထိုဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ သမတိက္ကမံ၊ လွန်မြော်ကျော်နင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မ၊ သစ္စာလေးပါး၊ မြတ်တရားကို။ အဒေသေထိ၊ ထင်ထင်ရှားရှား ဟောကြားတော်မူပေသတည်း။

(၄) ဒုက္ခံဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခဿစအတိက္ကမံ။
အရိယဉ္စဋ္ဌာရိကံမဂ္ဂံ၊ ဒုက္ခပဿမဂ်မိနံ။

(၅) တဿာဟံ ဝစနံသုတွာ၊ ဝိဟရိံသာသနေရတာ။
တိဿာဝိဇ္ဇာအနုပ္ပတ္တာ၊ ကတံဗုဗ္ဗဿသာသနံ။

(၆) သဗ္ဗတ္ထဝိဟတာနန္ဒိ၊ တမောက္ခန္ဓောပဒါလိတော။
ဇေဇာနာဟိပါပိမ၊ နိဟတောတွမသိအန္တက။

(မှတ်ချက်။ 'အထက်ကပြဆိုအပ်ပြီးသော ဂါထာသုံးပုဒ်၏ အနက်ကို စာလာထေရီဝိဇ္ဇာ၌ ရေးသားခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဤဝိဇ္ဇာ၌ရေးသားရန်မလိုတော့ချေ)။

ဥပစာလာ ထေရီဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်က ဤကဲ့သို့ ကြိမ်းဝါး
မောင်းမဲတော်မူလိုက်တဲ့အခါ ယုတ်မာလှစွာသော မာရ်နတ်ကြီး
သည် ငါ၏စိတ်အကြံကို သိလေပြီတကားဟု များစွာထိတ်လန့်
ခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုနေရာဌာန၌ပင် လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကွယ် ထွက်
ပြေးလေသတည်း။

ဥပစာလာထေရီ ဝတ္ထုဦး၏။
သတ္တနိပါတ်ထေရီဘာသာပြန်ပြီး၏။

အဋ္ဌနိပါတ်ထေရီဘာသာပြန်

(၁) သီသုပစာလာထေရီ ဝတ္ထု

(မှတ်ချက်။ ဤသီသုပစာလာထေရီဝတ္ထု၌လည်း ရဟန်း
မပြုခင်အကြောင်းများကို အကျယ်တွင်ဆိုရေးသားရန်မလိုတော့
ချေ။ စာလာထေရီဝတ္ထု၌ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

သီသုပစာလာထေရီသည် ရှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော်မြတ်
၏ နှမတော်အငယ်ဆုံးဖြစ်တယ်။ မောင်တော်ကြီးဘုရား - ရဟန်းပြု
သွားပြီလို့ကြားရတော့ အားကျခြင်းဖြစ်ပြီး အိမ်ရာထောင်တဲ့လူ
တို့ဘောင်မှ အတင်းခွါရှောင်ကာ သာသနာဘောင်မှာ ရဟန်းပြု
တော်မူလေရာ “သီသုပစာလာထေရီ” ရယ်လို့ ထင်ရှားကျော်
စောတော်မူတယ်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးတဲ့အခါ လိုရင်းကိစ္စဖြစ်တဲ့ ရဟန်း အလုပ်ကို
အားထုတ်တော်မူလေသည်တွင် ပါရမီရင့်သန်၍ ပညာဉာဏ်
ထက်မြက်သောအတိုင်း ကိလေသာ အာသဝေါတို့ကို ခွါလျှော
ပယ်ဖြတ်ပြီး မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူ
သွားတယ်။ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးတဲ့အခါ လွန်စွာဝမ်းမြောက်တော်
မူလှသဖြင့် ဥဒါန်းဂါထာတပုဒ်ကို သို့ကလိမြွက်ဆိုကျူးရင့်တော်
မူလေသတည်း။

(၁) ဘိက္ခုနီသီလသမ္ပန္နာ၊ ဣန္ဒြိယေသု သုသံဝုတာ။

အဓိကဓမ္မပဒံသန္တံ၊ အသေစနကမောဇဝံ။

(၁) သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလအကျင့်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စောင့်စည်းအပ်သော ဣန္ဒြိယခြောက်ပါးတို့၌ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာစောင့်စည်း၍ လုံခြုံစေ အပ်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သီလပစ္စည်းလာမည်သောဘိက္ခုနီသည်။ အသေစနကံ၊ ဖြည့်စွက်သွန်းလောင်းတွယ်မရှိဘဲ၊ ဩဇဝံ၊ ပကတိသဘောအားဖြင့် ဩဇာအရသာရှိသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်ဘည့်ကြည်သော။ ပဒံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိကဓမ္မ၊ ဆိုက်ရောက်ရရှိလေသတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ ဤဂါထာ၌ အသေစနက မောဇဝံ ဆိုသော ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ အစွက်အဘက် သွန်းလောင်းတွယ်မရှိသည်ကို အသေစနကဟုဆိုသည်။ ပကတိသဘောအားဖြင့် ဩဇာအရသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို ဩဇာ-ဟုဆိုသည်။ ထိုပုဒ်များသည် နိဗ္ဗာန်၏ဂုဏ်ကို ချီးကျူးသောပုဒ်များဖြစ်ပေသည်။ ထန်းလျက်ကို အချိုလောင်းတွယ်မရှိ ဆိုသောစကားပုံကဲ့သို့ ပကတိသဘောအားဖြင့် ဩဇာအရသာနှင့် ပြည့်စုံနေသောနိဗ္ဗာန်ကို တခြားအရသာတို့ဖြင့် ရောနှောသွန်းလောင်းတွယ်မရှိဟုဆိုလိုသည်။ အရသာနှင့် ကောင်းစွာပြည့်စုံသော အရာများကို တိုးတက်၍ အရသာနှင့် ပြည့်စုံအောင် လောက၌ အခြားအရသာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် လောင်းစွက် ရောနှောစေ့ရှိကြသည်။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှာ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ချေ။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ အရသာသည်ကား ပကတိသဘောအားဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ အရသာရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် ရောနှောစွက်ဘက်ရန် မလိုတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို အထွန်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး၊ ဟူ၍ဆိုရပေသည်။ ရုပ်ဘုရား၊ နာမ်ဘုရားတို့၌ အချင်းချင်း ယှဉ်တော်၊ ယှဉ်ဘက် သမ္ပယုတ္တ၊ သဟဇာတ၊ များရှိသကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အသစ်တဘုရား၌ သမ္ပယုတ္တ၊ သဟဇာတများ မရှိပုံကိုလည်း အဘိဓမ္မာနည်းအားဖြင့် ထင်မြင်အောင် ဆင်ခြင်ကြလေ။)

မာရ်နတ်လာ၍ နေခင်းနှစ်ခြင်း

တနေ့သောအခါ သီလူပစာလာထေရီဘိက္ခုနီသည် ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးစီး၍ အနွှပ်တောကြီးအတွင်း တခုသောသစ်ပင်ရင်းမှာ ပလ သမပတ္တိချာန်ချမ်းသာဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်စွာ စံနေတော်မူစဉ် ထိုဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်၏ သမာဓိတရားကို ပျက်ပြားရွှေ့လျောစေလိုတဲ့ ဆန္ဒ နှင့် မာရ်နတ်မိက်ကြီးလာပြီး ဂါထာတပုဒ်ကို သို့ကလိုရွတ်ဆို ပြောကြားတယ်။

(၂)။ တာဝတိံသာစယာမာစ၊ တုသိတာစာပိဒေဝတာ။
နိဗ္ဗာနရတိနောဒေဝါ၊ ယေဒေဝါဝသပတ္တိနော။
တဗ္ဗဗတ္တံပဏိဓေဟိ၊ ယဉ္စတေဝသိတံပုရေ။

(၂) အယျ၊ အို-ရှင်မ။ တာဝတိံသာစ၊ တာဝတိံသာနတ် တို့သည်၎င်း။ ယာမာစ၊ ယာမာနတ်တို့သည်၎င်း။ တုသိတာစာပိ ဒေဝတာ၊ တုသိတာနတ်တို့သည်၎င်း။ နိဗ္ဗာနရတိနောဒေဝါ၊ နိဗ္ဗာ နရတိနတ်တို့သည်၎င်း။ ဝသပတ္တိနော၊ ဝသပတ္တိအမည်ရှိကုန် သော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗ၊ ထင်ရှားစွာ ရှိကြလေကုန်၏။ ယဉ္စ၊ အကြင်နတ်ပြည်တို့၌။ တေ၊ သင်ရှင်မ သည်။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဝသိတံ၊ နေထိုင်ပျော်ပါးခဲ့ဘူးလေ၏။ တဗ္ဗ ထိုနတ်ပြည်တို့၌၊ ဗတ္တံ၊ သွားရောက်ခံစားလိုသောစိတ်ဆန္ဒ ကို။ ပဏိဓေဟိ ရည်ရွယ် မျှော်မှန်းပါလော။

အို-ရှင်မ၊ ရှေးအခါသင်ရှင်သည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်အ စရှိသည်တို့မှာ ချမ်းသာစွာခံစား၊ စံစားခဲ့ရဘူးတယ်။ တာဝတိံနိ သာ၊ ယာမာ၊ တုသိတာ၊ နိဗ္ဗာနရတိ၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသပတ္တိ၊ ဆိုတဲ့ နတ်ပြည်တွေရှိတယ်။ ယခု သင်ကျင့်ဆောင်နေတဲ့ အကျင့်ဖြင့်၊ ထို နတ်ပြည်များသို့ သွားရောက် ခံစားရလေအောင် သင့်စိတ် ပြဋ္ဌာန်းပြီး မျှော်မှန်းရည်ရွယ်ပါလော။ အဲ သို့ကလို ပြောဆိုတိုက် တန်းတယ်။ တာဝတိံသာဝရီမှ ကျွတ်လွတ်အောင် ကြိုးစား

နေတဲ့ဘိက္ခုနီမအရှင်မြတ်တပါးကိုသို့ကလျိပြောဆိုသွေးဆောင်ခြင်းဟာ အလွန်နှောင့်နှက်ခြင်းဖြစ်တာပေါ့။

ထိုအခါဘိက္ခုနီမအရှင်မြတ်က မာရ်နတ်မိက်၏ စကားကိုငယ်စားတွန်းလှန်လိုသဖြင့် နတ်ဘုံ၊ နတ်ဘဝ၊ တို့ကို။ ကဲ့ရဲ့နှိမ်နင်းသော သဘောအားဖြင့် နိဂ္ဂဟဂါထာကို သို့ကလျိကျူးရင့်တော် မူလေသတည်း။

(၃) တာဝတိံသာစယာမာစ၊ တုသိတာစာပိဒေဝတာ။

နိမ္မာနရတိနောဒေဝါ၊ ယေဒေဝါဝ ဝသဝတ္ထိနော။

(ဤဂါထာ၏အနက်ကိုရေးသားဘော်ပြခဲ့ပြီ)။

(၄) ကာလံကာလံဘဝါဘဝံ သက္ကဋ္ဌဃသ္မိံ ပုရက္ခကာ၊

အဝိတိ ဝတ္ထုသက္ကဋ္ဌာယံ၊ ဇာတိမရဏသရိနော။

(၄) မာရ၊ ဟယ်-မာရ်နတ် အယုတ်ကောင်။ တေ၊ ထိုနတ်

ဘုံ၊ နတ်ဘဝ၊ တို့သည်။ ကာလံ-ကာလံ အခါတိုင်း၊ အခါတိုင်း။ ဘဝါ-ဘဝံ၊ တဘဝမှတဘဝသို့၊ ဥပဂန္တု၊ ကပ်ရောက်ခြင်းငှာ။ နဒုက္ခရာ၊ ခဲယဉ်းသည်မဟုတ်ကုန်။ သုလဘာ၊ လွယ်စွာနှင့်ရနိုင်သော ဘဝမျိုးတို့ပေတည်း။ တေ၊ ထိုနတ်ဘုံ၊ နတ်ဘဝ၊ တို့သည်။ သက္ကဋ္ဌဃသ္မိံ၊ သက္ကဋ္ဌဃဟုဆိုအပ်သော ခန္ဓာငါးပါးနှင့်။ ပုရက္ခကာ တည်ရာ၊ မှီရာ၊ ပြု၍နေကြလေကုန်၏။ တေ၊ ထိုနတ်ဘုံ၊ နတ်ဘဝ၊ တို့သည်။ သံက္ကဋ္ဌာယံ သက္ကဋ္ဌာယတည်းဟူသော ခန္ဓာငါးပါးကို။ အဝိတိ ဝတ္ထု၊ လွန်မြောက်နိုင်ကြသည်မဟုတ်ကုန်။ တေ၊ ထိုနတ်ဘုံ၊ နတ်ဘဝ တို့သည်။ ဇာတိမရဏသရိနော၊ ငဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ သေခြင်း၊ နောက်သို့၊ တကောက်ကော်လိုက်ပုံ၍ နေကြရကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

ဟယ်-မာရ်နတ်မိက် ဂုဏ်တင်၍ သင်ချီးမွမ်းအပ်တဲ့၊ နတ်ဘုံ၊ နတ်ဘဝ တွေဆိုတာ သံသရာတစ်ခုမှာ ကြွယ်လည်၍နေစဉ်အခါရနိုင်တို့ ခဲယဉ်းတာမဟုတ်ဘူး။ အခါတိုင်း၊ အခါတိုင်း ရနိုင်ပါတယ်။ တဘဝသို့ကျူးပြီး ရှင်မြူးနှစ်မြိုက်စွာ ခံစားနိုင်ပါတယ်။ သင်ချီးမွမ်းတဲ့နတ်ဘုံ၊ နတ်ဘဝ၊ တွေဟာ သက္ကဋ္ဌာယတည်းဟူသော ခန္ဓာငါးပါးတို့၌သာ ထောက်တည်ရာပြုလို့ တည်နေကြရ

၉၆

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

တယ်။ ခန္ဓာငါးပါးနယ်ကို မလွန်မြောက်နိုင်ကြဘူး။ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၊ အိုရခြင်း၊ သေရခြင်း၊ ဆိုတဲ့ ဘေးတို့၏ နောက်ကိုသာ တကောက် ကောက် လိုက် နေ ကြ ရ တယ်။ အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးမှ၊ မလွတ်မြောက်နိုင်ကြဘူး။ အဲ- သို့ကလျှင် ဘေးဒုက္ခ အမျိုးမျိုးတွေပိုင်းပြီး အလျှင်းတကြီး ဆင်းရဲနေတာပါကို ဘယ် မှာငါနှစ်သက်နိုင်ပါမလဲ။

အဲ-သို့ကလျှင် မိန့်တော်မူပြီးတဲ့နောက် တလောကလုံး၏အပြစ်ကိုဘော်ပြတော်မူလိုသည်နှင့် ဂါထာတပုဒ်ကို သို့ကလျှင်တော်မူပြန်တယ်။

- (၅) သဗ္ဗေဒာဒိပိတောလောကော၊
သဗ္ဗေဒာလောကောပဒိပိတော။
သဗ္ဗေဒာပဇ္ဇာလိတောလောကော၊
သဗ္ဗေဒာလောကောပကမ္ဘိတော။

(၅) မာရ၊ ဟယ်-မာရ်နတ်အယုတ်ကောင်။ လောကော၊ သုံးဆွဲ တဘုံတည်းဟူသော အလုံးစုံသောလောကဓာတ်ကြီးသည်။ ဒာဒိပိတော၊ ရာဂအစရှိသောမီးတို့ဖြင့်၊ ကည်းညီး တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ခြင်းကိုခံနေရလေ၏။ သဗ္ဗေဒာလောကော၊ သုံးဆွဲ တဘုံတည်းဟူသော အလုံးစုံသော လောကဓာတ်ကြီးသည်။ ပဒိပိတော၊ အကြိမ်ကြိမ်အပန်ပန်၊ ပူပန်လေအောင်၊ တောက်လောင် ငြိစ့်ခြင်းကိုခံနေရလေ၏။ သဗ္ဗေဒာလောကော၊ သုံးဆွဲ တဘုံတည်းဟူသော အလုံးစုံသောလောကဓာတ်ကြီးသည်။ ပဇ္ဇာလိတော၊ ရာဂ အစရှိသောမီးတို့ဖြင့် တထန်ထန်စွဲငြိ၍ တရဲရဲတောက်ပြောင် ကာနေလေ၏။ သဗ္ဗေဒာလောကော၊ သုံးဆွဲ တဘုံတည်းဟူသော အလုံးစုံသောလောကဓာတ်ကြီးသည်။ ပကမ္ဘိတော၊ မရပ်မတည် ဘဲ ပတ်ပတ်လည်ယှပ်ရှား၍နေလေ၏။

(ဤဂါထာ၏အဓိပ္ပာယ်မှာထင်ရှားပြီ)

- (၆) အကပ္ပိယံအတုလိယံ၊ အပုထုဇ္ဇနသေဝိတံ။

ဗုဒ္ဓေါဗ္ဗေမဒေသေသိ၊ တတ္ထမေနိရတောမနော။

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၉၇

(၆) မာရ၊ဟယ်-မာရ်နတ်အမိက်ကောင်၊ အကမ္ဘိတံ၊ တုန်လှုပ်ချော့ခြားခြင်းမရှိသော။ အဘုလိယံ၊ နှိုင်းမြိုင်တုန့်နိုးဘွယ်မရှိသော။ အပုထုဇ္ဇနသေဝိတံ၊ အောက်တန်းကျသော ပုထုဇန့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဖြစ်သုံးဆောင်ခြင်းဌာမထိုက်တန်သော။ ခမ္ဘံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ အဒေသသိ၊ အထင်အရှားဟောကြားတော်မူပေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရား၌။ မေ၊ ငါ၏မနော၊ စိတ်နှလုံးသည်။ နိရတော၊ စူးစူးစိုက်စိုက်၊ လွန်နှစ်မြိုက်၍။ ပျော်ပိုက်မွေ့ချော်ကာနေလေသတည်း။

(၇) တဿာဟံ ဝစနံသုတွာ၊ ဝိဟရိံ သာသနေရတာ။
တိဿောဝိဇ္ဇာအနုပ္ပတ္တာ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

(၈) သဗ္ဗတ္ထဝိဟတာနန္ဒိ၊ တမောက္ခန္ဓောပဒါလိတော။
ဇေတနာဟိပါပိမ၊ နိဟတောတွမသိအန္တက။

(ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်၏အနက်ကို စာလာထေရီဝတ္ထု၌ ပြဆိုရေးသားခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဤဝတ္ထု၌ရေးသားရန်မလိုတော့ပေ)

သိသူပစာလာထေရီ ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်ကမာရ်နတ်မိက်ကြီးအား ပြဆိုခဲ့ပြီးသောဂါထာတို့ဖြင့် မောင်း၍ ကြိမ်းဝါးတော်မူလိုက်ရာအလွန်ယုတ်မာသောမာရ်နတ်ရိုင်းကြီးသည် ငါ့အကြံကို သိလေပြီတကားဟု ကြောက်အား လန့်အားနှင့် တည်ထံစွာမနေနိုင်တော့ဘဲထိုအရပ်ဌာန၌ပင်လျှင်လျှင်မြန်စွာကွယ်ပျောက်ထွက်ပြေးရလေသတည်း။

သိသူပစာလာထေရီဝတ္ထုပြီး၏။

(မှတ်ချက်။ ။အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး၏ နှမတော်အရင်းဖြစ်သောစာလာ၊ ဥပစာလာ၊ သိသူပစာလာ၊ ဤညီအမသုံးယောက်တို့သည် ဤယခု ဘုရားရှင် သာသနာတော်ဝယ်ကံတူ အကျိုးပေး ဖြစ်ကြပြီးလျှင် အတူတကွ ကျွတ်တမ်းဝင်ကြ

ကုန်၏။ရှေးရှေးဘဝတို့၌လည်းပါရမီ ကုသိုလ်ပုညများကို အတူ
တကွပြုလုပ်ဆည်းပူး၍ ဆုတောင်း ပတ္တနာမှကိုလည်း ပြုခဲ့ကြပေ
လိမ့်မည်။သို့ရာတွင်ထိုရှေးဟောင်း ကုသိုလ်များနှင့် ဆုတောင်း
ပတ္တနာများကိုထေရီ အပဒါန်ပါဠိတော်၌လည်း ပြဆိုချက်မရှိ။
အဋ္ဌကထာဆရာကြီးတို့ကလည်း ထိုအကြောင်းကို ဘွဲ့ပြတော်
မမူကြကုန်။သို့ဖြစ်၍ ဤထေရီဘာသာပြန်ကျမ်း၌လည်း ဘော်ပြ
ရေးသားခြင်းငှါအခွင့်မရဘဲရှိလေသတည်း)

အဋ္ဌနိပါတ်ထေရီဘာသာပြန်ပြီး၏။

နဝနိပါတ်ထေရီဘာသာပြန်

(၁) ဝဗ္ဗမာတာထေရီဝတ္ထု

အာသဝေါလေးပါးတည်းဟူသော ရေယဉ်ကြောဝယ်ဩဇာ
လေးပါးတည်းဟူသော ဝဲဂယက်တို့ဖြင့် နှိပ်စက် ရိုက်ပုတ်လျက်
စုန်းစုန်းနစ်မြုပ်စေတတ်သောသံသရာတစ်ခုမှအလျင်အမြန်လွတ်
မြောက်၍နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်း အလို့ငှါ ကျွတ်တမ်းကိုရှာ
နေတဲ့အမျိုးသမီးကလေးတယောဝံသည်ရှေးရှေးအခါ ကံအားလျော်
စွာတွေ့ကြုံဆုံဆည်းခဲ့တဲ့ ဘုရားရှင်တို့ လက်ထက်တော်ဝယ် စင်
ကြယ်မြင့်မြတ်တဲ့ ပါရမီကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုး ထူထောင်ကာ
သုဂတိသံသရာတို့၌ ကြိမ်ဘန်များစွာ ကြင်လည်ခဲ့ပြီးတဲ့နောက်
ယခုဘုရားရှင်လက်ထက်တော်သို့ရောက်တော့ “ဘာရုကန္တာ”မြို့
၌ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့အမျိုးမှာဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လို့ လာခဲ့တယ်။
ငယ်ရွယ်စဉ်အခါကအမည်သညာမှာတော့မထင်ရှားဘူး။

အချိန်အရွယ်သို့ရောက်လာတဲ့အခါမိဘနှစ်ပါးတို့က ဝတ္တရား
ရှိတဲ့အတိုင်းသင့်လျော်လျောက်ပတ်တဲ့ အမျိုးသားတဦးနှင့် လက်
ထပ်ထမ်းမြား၍ ပေးလိုက်ရာ လင့်အိမ်သို့ လိုက်ပါ၍ သွားရရှာ

တယ်။ လင်နှင့်ပေါင်းသင်း နေထိုင်ခဲ့ရာ ကာလအတန်ကလေး ကြာလာတော့ သားယောက်ျားကလေးတယောက်ဘွားမြင်လာ တယ်။ ထိုသားကလေး ဘွားမြင်လာတဲ့အခါ ပဉ္စညးဥက္ကံ တိုး ပွားကြောင်းနိမိတ်ယူပြီး (၀၃) ရယ်လို့ အမည်ပေးကြတယ်။ ၀၃-တိုးပွားခြင်းအနက်ကိုဟောသဖြင့် မြန်မာလိုပြန်ဆိုခေါ်ဝေါ် ရပါလျှင် “မောင်ပွား” ရယ်လို့ ခေါ်ဝေါ်ရမှာပေါ့လေ။

ရွာဘိုး၊ ရွာခဲ၊ မျက်လုံးကြီးက ရွဲရွဲနှင့် အသဲစွဲ ချစ်ခင်ဘွယ် ကောင်းတဲ့ သားဦးရတနာကလေးကို ဘွားမြင်တဲ့အခါ ကစ၍ မိ ခင်ဖြစ်တဲ့ အမျိုးသမီးကို သား၏အမည်ကိုအစွဲပြုပြီး “၀၃မာတာ” ရယ်လို့ခေါ်ဝေါ်ကြတယ်။ “မောင်ပွားမိခင်” ဆိုလိုတာပေါ့လေ။ ထို့နောက်များမကြာမီအတွင်းမှာပင် သားကလေးရဲ့ ဘဝင်ဖြစ် သူ သေဆုံးသွားသဖြင့် မောင်ပွားမိခင်မှာ မုဆိုးမကလေးဖြစ်၍ ကျန်နေရစ်ရှာတယ်။ အရွယ်ခမြောက်သေးတဲ့ သားကလေး တ ယောက် တိုးလိုတန်းလမ်းနှင့် ပင်ပန်းနွမ်းလျော့ မုဆိုးမကလေး ဖြစ်နေရရှာတယ်ဆိုတော့ ဘယ်မှာ စိတ်ချမ်းသာနိုင်ပါတော့ မလဲ။ မိန်းမတို့မှာ လွန်စွာဆင်းရဲတဲ့ ဒုက္ခမျိုးပေပေါ့။

အဲ-သို့ကလို ပြုပြင်ဆင်းရဲ ဒုက္ခပွဲခံနေရတဲ့အခါ စိတ်နှလုံး မသက်သာသည့်နှင့် ချမ်းသာခွင့်ကို ရမှရပါစေတော့လို့ သားက လေးကိုပွေ့ချီကာ ဘိက္ခုနီမတို့ကျောင်းသို့သွားပြီး တရားနာလေ့ ရှိတယ်။ မကြာမကြာသွားရောက်၍ တရားနာလေရာပညာခါတ် ခံ ရင့်သန်ထက်မြက်တဲ့အမျိုးသမီးဖြစ်သောအတိုင်း ဟောသမျှ တ ရားတို့ကို ကြားတိုင်းကြားတိုင်းဉာဏ်ပွင့်ပြီး သူ့စရိုက်နှင့်အဆင် သင့်နေသဖြင့် ပူပန်မှုတွေကင်းပျောက်လျက် စိတ်နောက်ကျခြင်း မရှိဘဲ အေးမြချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သွားတယ်။

တရားအရုံကိုယ်လုံးထုံပြီး သမာဓိဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံလာတဲ့ အ ခါ လူတို့ဘောင်မှာ နေထိုင်လိုတဲ့ ဆန္ဒမရှိတော့ဘဲ ဘိက္ခုနီမတို့ ကျောင်းသို့ကပ်ပြီး မြင့်မြတ်တဲ့ရဟန်းဘောင်သို့သာ ဝင်လိုတဲ့ စိတ်ဆန္ဒတွေ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ သို့ကလို ရဟန်းပြုချင်ပါ

သော်လည်း တွဲလဲတွဲလဲနှင့် မခွဲနိုင်အောင်ချစ်ခင်နေတဲ့ သားကလေး
ရဲ့ တွက်တာကြောင့် လွယ်ကူစွာနှင့်အထမမြောက်နိုင်ဘဲ နှေးပင့်
ကြာညောင်း၍ သွားပြန်ဘယ်။ ရဟန်းပြုပါတော့မယ်လို့ ကြံ
စည်လိုက်ရာတွင် သားကလေးရဲ့မျက်နှာကိုမြင်မြင်ပြီး သံယော
ဇဉ်ကြိုးက အမျိုးမျိုးချီနှောင်ထားတဲ့အတွက် အခက်ကြီးကြီးနေ
တာပေါ့လေ။ သံယောဇဉ်ဆိုတာ သည်လိုအရေးမျိုးမှာ အလွန်
နှောင့်နှက်တတ်တာမျိုးကလေး။

မထွက်အားနိုင်အောင် ဆွဲဆောင်နှောင်ဖွဲ့တဲ့ သံယောဇဉ်
စိတ်တွေကတဘက် လှူဘောင်ကိုမုန်းပြီး ရုန်းနိုင်အောင်ရုန်းမပွဲ
လို့ ကြံစည်တဲ့ကုသိုလ်စိတ်မျိုးတွေကတဘက်။ အဲ-သို့ကလျှင် နှစ်
ဘက်ငြိမ်ဆိုင်ပြီး အရှုံးအနိုင် တိုက်ခိုက်နေကြတဲ့အခါ နောက်
ဆုံးအကြိမ် ဘယ်လိုဖြစ်ပေါ်လာသလဲဆိုတော့။ သည်လိုတဲ့ လင်
ယောကျ်ားနှင့် သားသမီးတွေဆိုတာ အနမဟူသံသရာမှာ လွယ်
လွယ်ကူကူနှင့် ယူချင်တိုင်းယူ၊ ရချင်တိုင်းရနိုင်ပါတယ်။ “ရေ
ရှိလျှင်ငါးရှိ မြေရှိလျှင်မြက်ရှိ” ဆိုတဲ့စကားအတိုင်း သံသရာနှင့်
အဝဇာတ်တွေရှိလို့နေခဲ့ပါလျှင် လင်ယောကျ်ားနှင့်သားသမီးတွေ
ဆိုတာ လိုရာမကအောင် အနန္တ ဗျူဟာပြုပြီးများချင်တိုင်းများနိုင်ပါ
တယ်။ သည်သားကလေးကိုအဆန်းကြီးလုပ်ပြီး တာတွယ်ငဲ့ကွက်
လျက် မခွဲနိုင်မခွါရက်ဖြစ်နေတာအလွန်ရှက်စရာကောင်းတာဘဲ။
သာသနာတော်နှင့်တွေ့ကြုံ၍ ရဟန်းဘောင်သို့ရောက်ခြင်းဆိုတာ
လွန်စွာခဲယဉ်းတယ်။ တကဲ့ကိုမှတကယ် လွယ်လွယ်နှင့်ဖြစ်မြော်
နိုင်တာမျိုးမဟုတ်ဘူး။ အဲ-သို့အတွက်ကြောင့် လွန်စွာခဲခက်တဲ့
ဒုဿာကို ကြိုရတဲ့အခိုက် ကုသိုလ်ကံ တိုက်ဆိုက်သဖြင့် ယူ
လိုက်မှသင့်တော့မယ်။ သားကလေးရဲ့မျက်နှာကို တွယ်တာခြင်း
မငြိမိဘဲ သံယောဇဉ်ယတိဖြစ်ပြီး မြင့်မြတ်တဲ့ ရဟန်းဘောင်
သို့သာ အလျှင်အမြန်ရောက်အောင် ကြိုးစားတော့မယ်။

အဲ-သို့ကလျှင် ကြံစည်ဆုံးဖြတ်ပြီး မိမိမှာရှိတဲ့ပစ္စည်းများနှင့် တ
ကွဲ ချစ်ဦးရီးသွေးသားကလေးကို လူလားမြောက်အောင်မွေးရစ်

ကြပါတော့လို့ မိမိ၏ဆွေမျိုးများ ထံမှာ အပ်နှံ ထားခဲ့ပြီးလျှင်
မောင်ပွား၏ မိခင်သည်ခင်မင်မြတ်မိုးတဲ့ သံယောဇဉ် ကြိုးတို့ကို
ဖြတ်တောက်ခါဘိက္ခုနီမတို့ကျောင်းသို့ထွက်သွားပါရော။

ရဟန်းဖြစ်၍ ကျွတ်တန်းခင်ခြင်း

ဘိက္ခုနီမတို့ကျောင်းသို့ရောက်တဲ့အခါ ရဟန်းပြုပေးပါမည့်
အကြောင်းနှင့်ခွင့်တောင်းတော့ဘိက္ခုနီမကြီးများကလဲ သနားသ
ဖြင့်ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်အောင် တင်ဆောင် ချီးမြှောက်ကြ
လေရာ “ဝ” နာမာတာထေရ်” ဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်တပါးရယ့်လို့ထင်
ရှားကျော်စောသွားတယ်။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးတဲ့နောက်
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမကြီးများထံမှာ ဝနာနည်းလမ်းနှင့်တကွစီးဖြန်း
ပုံအမျိုးမျိုးကို သင်ကြားနည်းယူကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်ပြီး လှလှ
ခတ်သန်သန်နှင့်မှန်မှန်ကြီး ကြီးစားလေရာ မကြာမီ အတွင်းမှာ
ပင်လျှင် ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်
လေသတည်း။

မိမိသားကလေးကိုချီးမြှောက်ခြင်း

ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီးတဲ့အခါ ပလသမာ
ပတ္တိချမ်းသာကိုဝင်စားလျက် နေ့ရက်ပေါင်းများစွာ ကုန်လွန်စေ
တော်မူပြီးတဲ့နောက် တနေ့သောအခါ ကရုဏာ နှိုးဆော်သဖြင့်
မိမိရင်သွေးသားကလေးကိုအာရုံပြုပြီး အကြံအစည်ပေါ်လာပုံ
ကသည်လိုတဲ့။ ဆွေမျိုးများထံမှာ အပ်နှံ ထားခဲ့တဲ့ သားကလေး
ဟာ ယခုနယ်အခါ လူလားမြောက်၍ အရွယ်သို့ ရောက်တော့မယ်။
လူတို့ဘောင်မှာ အိမ်ရာထောင်တဲ့ ကိစ္စဖြင့် နေထိုင် သွားပါလျှင်
• ဗုဒ္ဓများ ရှာတော့မယ်။ သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံတဲ့အခါ
• သူတော်ကောင်းတို့အလေ့ဝါသနာဖြင့် သားကလေးတယောက်
ကိုချီးမြှောက်မှ သင့်တော့မှာတဲ့။ အဲ-သို့ကလျှင် အကြံဖြစ်ပေါ်လာ
သည်နှင့် မိမိနေထိုင်ရာ ဖြစ်တဲ့ ဘိက္ခုနီမ ကျောင်းမှ ဆွေမျိုးအ

ပေါင်းဘို့ရှိရာဌာနသို့ သွားပြီး မိမိသားကလေးကို ခေါ်ယူတော့
ကြည်ကြည်ဖြူဖြူနှင့်ဆွေမျိုးညာတိဘို့က အပ်နှံ လိုက်ကြတယ်။

ထိုဘိက္ခုနီအရှင်မြတ်သည်မိမိသားကိုယူထောင်းပြီး ‘‘ဂေဠု၊
ဒဏ္ဍ’’ အမည်ရှိတဲ့မထေရ်မြတ်ကြီးထံသို့အပ်နှံကာ ရှင်သာမဏေ
အဖြစ်နှင့် ထားတယ်။ ဂေဠု၊ဒဏ္ဍ မထေရ်မြတ်ကြီးကလဲ လိမ္မာ
ယဉ်ကျေးစွာ အကျင့်သိက္ခာနှင့် ညီညွတ်အောင်ဆုံးမ၍ ပိဋကတ်
ထောင်များကို သင်ကြားပို့ချလေရာ လိမ်လိမ်မာမာနှင့် ပညာရှိတဲ့
သာမဏေကလေးဖြစ်လာတယ်။

အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်တဲ့ အခါ ဥပသား ဒဏ်ဆောင်၍ ရဟန်း
ဘောင်သို့ရောက်အောင်ချိုးမြှောက်လိုက်တော့ဝနထေရ်-ရယ်လို့
သာသနာတော် အတွင်းမှာ ထင်ရှားစွာ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။
- ရဟန်းဖြစ်ပြီးတဲ့အခါပိဋကတ်သုံးပုံကို သင်ကြားခဲ့လေရာ သာမ
ဏေဘဝကပင် အခြေရလာခဲ့သောကြောင့် မကြာမီအတွင်းမှာ
ပင်ပိဋကတ်သုံးပုံကို တတ်မြောက်၍ မွေ့နှောက် ချောက်ချားနိုင်
တဲ့အဖြစ်သို့ဆိုက်ရောက်လာတယ်။

ပိဋကတ်သုံးပုံကိုတတ်မြောက်ပြီးတဲ့နောက် ဓမ္မကထာဒေသ
နာနည်းလမ်းအားဖြင့်တရားဟောမှုကို လေ့ကျင့်တော်မူပြန်လေ
ရာအသံဩဇာနှင့် တကွ သာယာ နာပျော်တွယ် နှိုးအောင် ဟော
ကြားနိုင်တဲ့ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက် လာပြန်
တယ်။ ပိဋကတ်သုံးပုံကိုလဲ တတ်ကျွမ်း၊ တရားဟောကလဲအလွန်
ကောင်း၊ သည်လို ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံနေတော့ မကြည်ညိုတဲ့
သူဟာ ဘယ်မှာမှရှိနိုင်ပါတော့မလဲ။ ကြည်ညိုသူတွေ ပေါ်များ၍
ပစ္စည်းလေးပါး လှိုင်လှိုင်နှင့် နှိုင်းနှိုင်းကြီး တင့်တယ်နေတော့တာ
ပေါ့။ ဆိုက်ရောက်လာတဲ့လူပရိသတ်တွေကို တရားဟော၊ ဆည်း
ကပ်လာကြတဲ့ရဟန်းပရိသတ်တွေကိုလဲ စာချ၊ ဤ၊ ဤဖြင့်သာနေ
ထိုင်ခဲ့လေရာအချိန်ကာလ အတော်ကြာသည် တိုင်အောင် ပရိ
သတ်တို့ကိုခွဲခွါ၍ ဘာဝနာ အလုပ်ခွင်သို့ဝင် နိုင်ဖို့ အချိန်မရဘဲ
ဖြစ်နေသတဲ့တပည့် ပရိသတ်၊ တွေကလဲပေါများ၊ ပစ္စည်းလေး

ပံးတွေကလဲ တောင်လိုပုံ၊ အဲ-သည့်လို ရဟန်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံလုံ
လောက်နေတော့ ဂုဏ်မောက်ပြီး စိတ်တက်ကြွနေတော့တာပေါ့
လေ။ အရိယာအဖြစ်သို့မရောက်ခင် ပုထုဇန့်တို့ဓမ္မတာတက်ကြွ
ရေးအာရုံနှင့်၊ တွေ့ကြုံခဲ့ပါလျှင် စိတ်နှလုံးအထက်ရောက်ပြီး သွေး
မြောက်မြီဓမ္မတာပေပေါ့။

မိခင်ထေရီမကြီးကတော့ တရားဟောအလုပ်၊ ဂန္ဓရူရအလုပ်၊
နှင့် နေ့ရက်ပုပ်၍ အချိန်ကုန်နေသည်များကို လားလားမှမနှစ်သက်
နိုင်ဘူး။ ဘာဝနာအလုပ်ခွင်သို့ဝင်ပြီး တွင်တွင်ကြီးအားထုတ်စေ
လိုတဲ့ ဆန္ဒသာ ဖြစ်ပေါ်နေတယ်။ တနေ့နေ့တွင် သားရဟန်း
တော်နှင့်ဆုံတွေ့ပြီး အကျိုးအကြောင်းပြသကာ ဆုံးမရန်အချက်
ကိုသာမျှော်လင့်ကာနေသတဲ့။

မိခင်ထေရီမကြီးကဆုံးမခြင်း

တနေ့သောအခါ သားဖြစ်သူ ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်သည်
မိခင်ထေရီမကြီးနှင့် တွေ့လိုသောဆန္ဒဖြင့် သင်းပိုက်ကို ဝတ်ကာ
ကေစီကို လက်ကန်တော့ထိုးပြီး သင်္ကန်းမရုံဘဲ တပါးထည်း မိမိ
ကျောင်းမှထွက်ခဲ့၍ ဘိက္ခုနီမတို့နေထိုင်တဲ့ ကျောင်းတိုက်အရောင်
အတွင်းသို့ဝင်လာတယ်။ ထိုအခါ မိခင်ဖြစ်တဲ့ ဘိက္ခုနီမကြီးက
သားရဟန်းတော်၏ အမူအရာကို မနှစ်သက် လှသောကြောင့်
ဣန္ဒြေကြီးကြီးနှင့် မျက်နှာထားကာ “နှင်တန်” ကိုပြပြီး “အို-
သားတော်ရဟန်း၊ ဘယ်အတွက်ကြောင့်သင်္ကန်းမရုံဘဲ ဘိက္ခုနီမ
ကျောင်းတိုက်ထဲသို့ ဝင်လာရပါသလဲ။ သင်၏ အမူအရာဟာ
သင့်လျော်ပါရဲ့လား။ သင်သည် တရားဟောအလုပ်၊ ဂန္ဓရူရအ
လုပ်၊ နှင့်သာ အချိန်ပုပ်အောင်ဖြုန်းတီးပြီး စိတ်ကြီးဝင်ကာ တက်
ကြွနေတယ်မဟုတ်ပါလား။ မာန်၊ မာနနှင့်တက်ကြွလို့ နေခြင်းဟာ
အသင့်မှာဘာအကျိုးရှိအုံးမှာလဲ။ တကယ့်လိုရင်းကိစ္စဖြစ်တဲ့ဘာ
ဝနာအလုပ်ခွင်ကိုတော့ ဝင်လိုတဲ့ ဆန္ဒမရှိဘူး။ ကိုယ်ဟန်ကြော့

ကြော့နှင့် မော့တော့တော့နေတဲ့အသွင်ကို မြင်လိုတဲ့ဆန္ဒမရှိပါဘူး။” အဲ-သို့ကလိုပြောဆိုကာ မြည်တွန်တော့တံတီးတော်မူတယ်။

ထိုအခါရဟန်းတော်အရှင်မြတ်က ရုတ်တရက် သတိရတော်မူသည်နှင့် “အို-မိခင်၊ ကျွန်ုပ်မှားပါပြီ။ နောက်အခါသည်လိုအမူအရာနှင့် မနေမထိုင်တော့ပါဘူး။” ရယ်လို့ ပြောဆိုဝန်ခံတော်မူလိုက်တယ်။ ဆုံးမခြင်းကိုတခါပေးလိုက်ရုံမျှနှင့်သတိရပြီး ဝန်ချခြင်းဆိုတာ လွန်စွာမျိုးမွမ်းတွယ်ကောင်းတာပေါ့လေ။ ပါရမီရင့်သန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့၏ အလေ့ဖြစ်ပေတယ်။ ထိုသို့ ပျော့ပျောင်းသော စိတ်ထားနှင့် သားဖြစ်သူရဟန်းတော်က ဝန်ချလေသောအခါမိခင်ရဟန္တာမကြီးက မိမိသားကိုထပ်မံကာ ဆုံးမတော်မူလိုသဖြင့် ထေရီဂါထာဒေသနာတို့ကို သို့ကလို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(င) မာသုတေဝဓု လောကဋ္ဌိ၊ ဝနထောအဟု၊ ဂုဒါစနံ။
မာပုတ္တက ပုနပ္ပုနံ၊ အဟုဗုက္ခဿဘာဂိမာ။

(င) ဝဓု၊ အို-ချစ်သားဝဓု၊ လောကဋ္ဌိ၊ လောကအတွင်း၌။ တေ၊ သင်ချစ်သား၏။ ဝနထော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော တောချ အရှုပ်အထွေးသည်။ ကုဒါစနံ၊ တံတံဆစ်မျှ။ မာသုအဟု၊ မဖြစ်ပွားပါစေလင့်။ ပုတ္တက အို-ချစ်သား။ ဘွံ၊ သင်သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်ဘန်။ ဗုက္ခဿဘာဂိမာ၊ ဆင်းရဲခြင်းအတို့ရှိသော အပိုက်ပွများကို လိုက်စား၍နေသည်။ မာအဟု၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။

အို-ချစ်သား၊ ဤလောကအတွင်းမှာ သင်၏ တဏှာတောချံတွေကို ရစ်ရုံတိုးပွားလို့ မနေပါစေနှင့်။ ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်တဲ့ အမှုကိစ္စတွေကိုလဲ အဘန်ဘန်လိုက်စား၍မနေပါနှင့်။

(၂) သုခံဟိဝနုမနယော၊ အနေဇာဆိန္နသံသယာ။
သီတိဘူတာဒမပ္ပတ္တာ၊ ဝိရသန္တိ အနာသဝါ။

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမဘွဲ့

၁၀၅

(၂) ဝနံ၊ အို-ချစ်သားဝန၊ မနယော၊ ကိလေသာကုန်ခန်းပြီးသောရဟန်းတော်အရှင်မြတ်တို့သည်။ ဟိ၊ စင်စစ်ဧကန်။ အနေဇာ၊ တဏှာရာဂကင်းကွာကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆိန္နသံသယာ၊ ယုံမှားခြင်းအမျိုးမျိုးကို ဖြတ်ချိုးပယ်လွန် ကြကုန်လျက်။ သိတိဘူတာ၊ အေးမြငြိမ်သက်သော ကိုယ်စိတ်ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ဒမပ္ပတ္တာ၊ ယဉ်ကျေးခြင်းသို့ဆိုက်ရောက်တော်မူကြကုန်လျက်။ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိကြကုန်ဘဲ။ သုခံ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေထိုင်တော်မူကြလေကုန်သတည်း။

အို-ချစ်သား၊ ရဟန်းမြတ်၊ ရဟန်းကောင်းတို့မည်သည် တဏှာမှကင်းရှင်းတော်မူကြတယ်။ ယုံမှားသံသယ အမျိုးမျိုးကိုလဲ ဖြတ်ချိုးတော်မူကြတယ်။ အေးမြငြိမ်သက်စွာနှင့် ယဉ်ကျေးတော်မူကြတယ်။ အာသဝေါကင်းကွာ၍ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်တော်မူကြတယ်။

(၃) တေဟိန္ဒူသီတိ၊ မဂ္ဂဒဿနပတ္တိယာ။
ဒုက္ခဿန္တကိရိယာယ၊ တုံဝန အနုဖြူဟယ။

(၃) ဝန ချစ်သားဝန။ တေဟိန္ဒူသီတိ၊ ထိုရဟန်းမြတ်ရဟန်းကောင်း အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့သည်။ အနုဗိဇ္ဈံ၊ ကျင့်ကြံရာလမ်းအစဉ်ဖြစ်သော။ မ၊ မဂ္ဂင်တရားကို။ ဒဿနပတ္တိယာ၊ အရိယာဉာဏ်အမြင်သို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဿန္တကိရိယာယ၊ ဒုက္ခကုန်ဆုံးအောင်ပြုခြင်းငှါ။ တုံ၊ သင်ချစ်သားသည်။ အနုဖြူဟယ၊ ကြိုးကြိုးစားစား ပွားများအားထုတ်လိုက်ပါလော။

အို ချစ်သား၊ ရှေးရှေးသူတော်ကောင်း၊ ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်အပေါင်းတို့၏ ကျင့်ကြံရာ လမ်းကြောင်းဖြစ်တဲ့ မဂ္ဂင်တရားကို ဉာဏ်အမြင်ပွင့်လင်းအောင်၊ ဒုက္ခကုန်ဆုံးအောင် ကျင့်ကြံကြိုးစား၍ အားထုတ်လိုက်ပါ။ အဲ- သို့ကလို မိခင်ထေရ်မကြီးက ညွှန်ကြားတိုက်တွန်းကာ ဆုံးမတော်မူတယ်။

မိခင်၏ဆုံးမချက် စကားကိုကြားရတော့ သားရဟန်းတော်၏

စိတ်ထဲမှာ သို့ကလိုအကြံပေါ်ပေါက်လာသတဲ့။ ဩော်-ငါ့မယ်တော်ကြီးဟာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ထက်ထက်မြက်မြက် ဆုံးမတော်မူပါကလား။ သည်ဆုံးမချက်ကိုထောက်ထားလိုက်တော့ ငါ့မယ်တော်ကြီးရဲ့ သန္တာန်မှာ ကိလေသာအာသဝေါ ယုတ်ညံ့သောအညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေးစင်ကြယ်လျက် အပြီအတွယ်ကင်းပြတ်၍ မြင့်မြတ်တဲ့ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူတဲ့ လက္ခဏာတဲ့။ အဲ-သို့ကလိုတွေးတောကြံစည်မိသတဲ့။ ကိုယ့်မယ်တော်ကြီး ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီးတဲ့ အကြောင်းကို ရှေးကသိဟန်မထူဘူး။ ထက်ထက်မြက်မြက် နက်နက်နဲနဲနှင့် ဆုံးမတဲ့ စကားကို ကြားရတော့မှ ရိပ်မိတဲ့ လက္ခဏာတဲ့။ ပုထုဇနဆိုတာ ဘယ်လိုပင် ဉာဏ်ထက်လို့ နေသော်လဲ အရိယာနှင့် ဆိုင်တဲ့အရာမှာတော့ ဉာဏ်ပညာမထိုးထွင်းနိုင်ဘူးပေါ့။

အဲ-သို့ကလိုအကြံဖြစ်ပေါ်လာပြီးတဲ့နောက် မယ်တော်ကြီး၏ အကြောင်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း သိလိုလှသဖြင့် မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်းအသို့၌ ပုစ္ဆာဂါထာဘုဒ္ဓကို သို့ကလိုရှုတ်ဆိုလိုက်လေသတည်း။

(၄) ပိသာရဒါဝဘာဏသိ၊ တေမဇ္ဈံဇနေတ္တိမေ။
မညာမိန္ဒနမာမိကော၊ ဝနထောတေနပိဇ္ဇတိ။

(၄) မေ၊ အက္ခန္တိ၏။ ဇနေတ္တိ၊ မယ်တော်ထေရီ၊ ဘိက္ခုနီသည်။ တေမဇ္ဈံ၊ ဤကဲ့သို့နက်နဲသောတရားအချက်ကို။ ပိသာရဒါဝ၊ ရဲရဲဝံ့ သာလျှင်။ ဘာဏသိ၊ ပြောကြားဆုံးမတော်မူပေ၏။ မာမိကော၊ အို-မယ်တော်မိခင်၊ ကျေးဇူးရှင်၊ တေ၊ သင်မယ်တော်ကြီး၏။ သန္တာနော၊ အတွင်းသန္တာန်၌။ ဝနထော၊ သာယာ ဘုံလတ်၊ တဏှာ ဝါတ်သည်။ နပိဇ္ဇတိ၊ တကယ်ကေန်၊ မရှိရိုးမှန်သည်ဟူ၍။ မညာမိန္ဒန၊ ကျွန်ုပ်မှတ်ထင်မိပေသည်တကား။

အို- မယ်တော်မြတ်ကြီး၊ နက်နဲသောတရားကိုတို့။ အက္ခန္တိအားရဲရဲရင့်ရင့်ပြောကြား ဆုံးမတော်မူပေတယ်။ မယ်တော်ကြီး

၏သန္တာန်မှာ ဘုံဘဝကိုသာယာတွဲတဏှာလောကဓာတ် အလုံးစုံကင်းပြတ်၍ မြင့်မြတ်တဲ့ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီလို့ ကျွန်ုပ်တို့ထင်မြင်မိပါတယ်။ အဲ-သို့ကလျှင် ပြောဆိုမေးမြန်းတော်မူလိုက်တယ်။

(မှတ်ချက်။ ။ဤဂါထာ၌ “မာမိကေ” ဟူ၍မိခင်ဟောပုဒ်တခုပါလာသည်။ ဤပုဒ်မျိုးကိုမိခင်ကတော်တို့၌ အသုံးပြုသည်မှာ လွန်စွာနည်းပါးလှ၏။ ထို-မာမိကေဟူသောပုဒ်သည် အသံသုတိသ၌ လွန်စွာယဉ်ကျေးလှသဖြင့် မိခင်ကိုဆိုလိုရာ၌ ဤပုဒ်ကို အသုံးပြုသင့်ကြပေသည်။ ။ဤဂါထာ၌ “အာလုပ်” ဖြစ်သောကြောင့် မာမိကေ၊ ဟု ပုဒ်ရှိနေသည်။ မာမိကာ-မာမိကာယော၊ စသည်ဖြင့် ကညာဒိဂိုဏ်းရပ်စဉ်ပါလေ)

သားတော်ရဟန်း၏မေးမြန်းချက်စကားကိုကြားရတဲ့အခါမိမိသန္တာန်၌ ကိလေသာအလုံးစုံ ကင်းကုန်ကွာရှင်း ကြောင်းကို ထင်ထင်လင်းလင်းတွင်းတွင်းကြံ ဘော်ပြလိုက်သည်နှင့် ဂုဏ်ဘွဲ့ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို သို့ကလျှင်ကျူးရင့်တော်မူလေသတည်း။

(၅) ယေကေဝိ ဝနသင်္ခါရာ၊ ဟိနာဥက္ကဋ္ဌမန္တမာ၊
အဏုပိအဏုမက္ခောပိ၊ ဝနထောမေနိဇ္ဇတိ။

(၅) ဝန၊ ချစ်သားဝန။ ဟိနာ၊ ယုတ်ညံ့သည်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သောဥက္ကဋ္ဌမန္တမာ၊ အမြတ်စား၊ အလတ်စား၊ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ယေကေဝိသင်္ခါရာ၊ အကြင်အလုံးစုံသောသင်္ခါရတရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ထင်ရှားစွာရှိကြလေကုန်၏။ တေသု ထိုပြုပြင်အပ်သမျှသင်္ခါရဥပသု၊ အလုံးစုံတို့၌။ အနုပိ၊ အနည်းငယ်မျှကလေးပင်သော်လည်း။ အနုမက္ခောပိ၊ အနုမြူမှု၊ ကလေးမျှလောက်ပင်သော်လည်း။ မေ အကျွန်ုပ်အား။ ဝနထော၊ သာယာခုံမင်၊ လိုချင်ဘုံသတ်၊ တဏှာဓာတ်သည်။ နိဇ္ဇတိ၊ မရှိမှိုင်းကေန်၊ ကင်းပြတ်ပြီးအမှန်သာလျှင်တည်း။

(၆) သဗ္ဗေအာသဝါနိဏာ၊ အပ္ပမတ္တဿဈာယတော။
တိဿောဝိဇ္ဇာအနုပ္ပတ္တာ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံ။

(၆) ဝန၊ အို-ချစ်သားဝန။ အပ္ပမတ္တဿ- အပ္ပမတ္တာယ၊ မ
မေ့မလျော့၊ မပေါ့မတန်။ ဈာယတော-ဈာယန္တိယာ ဈာန်ဝင်စား
၍နေသော။ မေ၊ သင့်မယ်တော်ကြီးဖြစ်သောအကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗေ၊
အလုံးစုံကုန်သော။ အာသဝါ၊ စီးသွန်ကျလျော့၊ အာသဝေါတို့
သည်။ နိဏာ၊ မရှိလုံးလုံး၊ ကုန်ဆုံးကွယ်ပျောက် ကြလေကုန်ပြီ။
တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ အမြင်သုံးတန်၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့ကို။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်
အတိုင်း ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။
သာသနံ၊ အဆုံးအမ-ဟူသမျှကို။ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ခြင်းကိစ္စ
ပြီးဆုံးခဲ့လေပြီ။

အို-ချစ်သားရဟန်းမြတ်၊ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်၊ ကယ်လို့
ခေါ်ဆိုရတဲ့ သင်္ခါရတရားအလုံးစုံတို့၌ အနုမြူကလေးလောက်မျှ
သာယာနှစ်သက်တဲ့ တဏှာခတ်ဟာ မယ်တော်သန္တာန်မှာ မရှိ
တော့ဘူး။ မေ့မလျော့ဘဲ ဈာန်တရားကိုသာ ဝင်စားလို့နေတဲ့
မယ်တော်သန္တာန်မှာ ကိလေသာ အာသဝေါ အလုံးစုံတို့လဲ
အကုန် ကင်းရှင်းခဲ့ပေါ့။ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်သုံးပါးကိုလဲ ထင်ရှားစွာ
ပေါက်ရောက်ခဲ့ပြီ။ သာသနာတော်အတွင်းမှာ ပြုဘွယ်ရာကိစ္စ
ပြီးဆုံး၍ လုံးလုံးကြီးထွက်မြောက်ခဲ့ပေါ့။ အဲ-သို့ကလျှင် မိမိ၏ဂုဏ်
ကျေးဇူးတွေကို ထုတ်တော်ပြီး သားတော်ရဟန်းအား မချန်မချင်း
ထင်လင်းစွာ မိန့်ကြား ဟောပြောတော်မူတယ်။

မယ်တော်ကြီး၏ စကားကိုကြားတော့ သားတော် ရဟန်း၏
စိတ်ထဲမှာ အားတက်သရော ကုသိုလ်ဇောထက်သန်စွာ ဖြစ်ပေါ်
လာပြီး “ဪ-ငါ့မယ်တော်ကြီးဟာ ရဟန်းကိစ္စဟုံး၍ အမြတ်
ဆုံးခေါ်တဲ့ရဟန္တာအဖြစ်သို့ဆိုက်ရောက်တော်မူလေပြီ။ သားဖြစ်
သူငါ့ရဟန်းမှာကား ကျမ်းဂန်ပို့ချတဲ့ ဂန္ထရူရအလုပ် တရားဟော
တဲ့ဓမ္မကထိက အလုပ်တွေနှင့်သာ အချိန်အကုန်ကြီး ကုန်လာခဲ့
ဟယ်။ ငါတတ်တယ်၊ ငါတရားဟောကောင်းတယ်၊ သည်လို အ

ထင်မျိုးတွေနှင့်ကြားဝါပြီး။ မာန်မာနတံခွန်ကို ချန်ချန်ကြီးထောင်
လို့နေခဲ့တယ်။ သည်လိုနေထိုင်ခြင်းဟာဘာမျှအကျိုးမရှိပါဘဲက
လား။ ကိလေသာအရှုပ်အထွေး ယုတ်မာတဲ့ အညစ်အကြေးတို့
ကို မဆေးကြောမသုတ်သင်ရသမျှ ကာလပတ်လုံး ရဟန်းကိစ္စ
တုံးတာမျိုးမဟုတ်ပေဘူး။ ငါ့အပေါ်မှာ လွန်စွာသနားတော်မူလှ
သဖြင့် လိုရင်းဖြစ်တဲ့ ကိစ္စကိုမြန်မြန်ကြီး အားထုတ်ရလေအောင်
နှင်တံကိုပြုပြီး ဆုံးတော်မူပေတယ်။ ယနေ့ကစပြီး တရားအလုပ်
ကိုသာ အားထုတ်ကြိုးစားတော့မယ်။ အချိန်ကုန်မခံတော့ပါဘူး။”
အဲ-သို့ကလို ကြံစည်ဆင်ခြင်ပြီး မယ်တော်ကြီးထံမှအလျှင်အမြန်
ကျောင်းသို့ပြန်သွားပါရော။

ထိုနေ့မှာပင် နေ့စဉ်ပြုလုပ်ဖြစ်တဲ့ စာပေဦးချမှု၊ တရားဟော
မှု၊ တို့ကို မပြုမလုပ်တော့ဘဲ ဆိတ်ငြိမ်ရာဌာနမှာရှိတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကျောင်းသို့ခိုဝင်ကာ ဝိပဿနာဘာဝနာ အလုပ်ကို။ အားထုတ်
ကြိုးစားတော်မူလေရာ ဝိရိယနှင့်သမာဓိမျှတခြင်းရှိတဲ့ပြင် ပညာ
ပါရမီခါတ်ခံရင့်သန်ပြီး ပုပ္ဖိလ်ဖြစ်တဲ့အတိုင်း ဝိပဿနာဉာဏ်
ဟုန်ဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကိုပယ်ဖြတ်ပြီး မြင့်မြတ်တဲ့
ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူလေသတည်း။

ရဟန္တာ ဖြစ်တော် မူပြီးတဲ့ အခါ ဝမ်းသာအားရ နှစ်သက်
တော်မူလှသဖြင့် မိခင်ကြီး၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးခြင်းနှင့်တ
ကွ မိမိ၏အကြောင်းတို့ကို ကောင်းစွာပြောကြားတော်မူလိုလှ
သည်နှင့်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းမှဆင်းကာ မယ်တော်ကြီးအထံသို့ ကြွ
လာပြီး ဂါထာသုံးပုဒ်ကို သို့ကလိုကျူးရင့်တော်မူတယ်။

(၁) ဥဇ္ဇာဒိုဝတမေမာတာ၊ ပတောဒံသမဝဿရီ။
ပရမတ္ထသံဟိတာဂါထာ၊ ယထာပိအနုကမ္ပိကာ။

(၇) မေ၊အကျွန်ုပ်၏။မာတာ၊မယ်တော်ကြီးသည်။ဝံတောဒံ၊
နှင်တံကို။သမဝဿရီ၊ ပြကာပြကာဆုံးမတော်မူစွာပေသတည်း။
တံ၊ ထိုနှင်တံပြု၍ ဆုံးမတော်မူခြင်းသည်။ ဥဇ္ဇာဒိုဝတ၊ အကျိုးပြု

စီး၍ အမွန်မြတ်ကြီးမွန်မြတ်ပေသည်တကား။ မာတာ ကျေးဇူးရှင်
မယ်တော်ကြီးသည်။ ယထာပိအနုကမ္ပိကာ၊ သားအပေါ် မှာသနား
ညွှာတာသောအတိုင်း။ ပရမတ္ထသံဟိတာ၊ အလွန်မွန်မြတ်သော အ
ကျိုးစီးပွားနှင့်သက်ဆိုင်ကုန်သော။ (ဝါ၊ ရုပ်ခါတ်၊ နာမ်ခါတ်၊ ပရ
မတ်နှင့် သက်ဆိုင်ကုန်သော။) ဂါထာ တရားဒေသနာ မြတ်
ဂါထာတို့ကို။ အဒေသယိ၊ ကရုဏာသိုလွန်၍ ဟောညွှန်ဆုံးမ
သတည်း။

(ဂ) တဿာဟံဝစနံသုတွာ၊ အနုသိဗ္ဗံဇနေတ္တိယာ။
ဓမ္မသံဝေဂမာပါဒိံ၊ ယောဂက္ခေမဿပတ္တိယာ။

(ဂ) တဿာဇနေတ္တိယာ၊ ထိုကျေးဇူးရှင်မယ်တော်ကြီး၏။
အနုသိဗ္ဗံ၊ ဆုံးမချက်ဖြစ်သော။ ဝစနံ တရားစကားကို။ သုတွာ၊
ကြားနာရသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကွန့်ပ်သည်။ ယောဂက္ခေမဿ၊
ယောဂလေးသွယ်၏ ပျောက်ကွယ်ကုန်ဆုံးရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။
ပတ္တိယာ၊ ဆိုက်ရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မသံဝေဂံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်
သောထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အပါဒိံ၊ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါသတည်း။

(ဇ) သောဟံပခါနပဟိတက္ကော၊ ရတ္တိံဒိဝမန္တိတော။
မာတာရာစောဒိတောသန္တော၊ အဗုသိံသန္တိရတ္တမံ။

(ဇ) တတော၊ ထိုတရားသံဝေဂကို ရရှိပြီးသောနောက်၌။
သောဟံ ထိုအကွန့်ပ်သည်။ ပခါနပဟိတက္ကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အ
လုပ်ခွင်မှာစွန့်လွှတ်သော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိံဒိဝံ၊ နေ့ရော
ညဉ့်ပါ။ အတန္တိတော၊ ဖျင်းရိခြင်းမရှိဘဲ အားခဲ၍ ကြိုးစားလိုက်
သည်ရှိသော်။ မာတာရာ၊ မယ်တော်ကြီးက၊ စောဒိတော-သန္တော၊
ထိုက်ထွန်း အပ်သောကြောင့်။ ဥက္ကမံ၊ အလွန်တရာ မွန်မြတ်စွာ
သော။ သန္တိံ၊ ခြိမ်းရာအဖွန်၊ နိဗ္ဗာန်ဓမ္မ၊ ခြိုက်သူခကို။ အဗုသိံ၊
ကိုယ်တိုင်တွေ့ယ်၊ ရမိဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါသတည်း။

ထိုဂါထာသုံးပုဒ်၏ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်မှာ။ အို-ကျေးဇူး
ရှင်မိခင်ကြီး၊ နှုတ်တံကိုပြု၍ ဆုံးမတော်မူသည်မှာ လွန်စွာမွန်မြတ်

လှပေစွာ ရုပ်ခါတ်, နာမ်ခါတ်, ပရမတ်နှင့် ဆိုင်တဲ့ဂါထာတို့ကို သနားသဖြင့် ဟောကြားတော်မူသည်မှာ လွန်စွာအကျိုးရှိပေစွ။ မယ်တော်ကြီး၏ ဆုံးမချက်စကားကို ကြားနာရသဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်းငှါ ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။ မယ်တော်ကြီးက နှိုးဆော်တိုက်တွန်းအပ်တဲ့အတိုင်း နေ့ရောညည ပါမပျင်းမရိမူ၍ ကြိုးစားလိုက်တဲ့အတွက် ယခုအခါ မွန်မြတ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ ။အဲ-သို့ကလျှင် ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပေတယ်။

ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြွ လာမိန့်ကြားတဲ့သားတော်ရဟန်း၏စကားကို မယ်တော်ရဟန္တာ မကြီးကြားတော့ အားရနှစ်သက်စွာနှင့် ငါ့သားရဟန်းကိစ္စပြီး ဆုံး၍ အလုံးစုံသော ကိလေသာကို ပယ်ခွါ ဖြတ်တောက်လျက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်သွားပေါ့။ အဲ-သို့ကလျှင် မိန့်ဆိုမြွက် ကြားတော်မူတယ်။ မိခင်၏ ဆုံးမချက်ဟာ လွန်စွာ အကျိုးရှိ တာပေါ့လေ။ သည်လိုဆုံးမချက်မပေးဘဲ လျစ်လျူရှုကာနေခဲ့ပါ လျှင် မေ့မေ့လျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့တန်တန်၊ အချိန်အကုန်ခံပြီးနေမှာ အမှန်ဘဲ။ လျှင်မြန်စွာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်မှာ မဟုတ် ဘူး၊ အကျိုးရှိစေလိုတဲ့ စေတနာဖြင့် ကရုဏာနှိုးဆော်တဲ့အတိုင်း နှိပ်တံကိုပြုပြီး ခပ်ထက်ထက်ကလေး ဆုံးမတော် မူပေတယ်။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မကြီးက နှိပ်တံကိုပြု၍ ဆုံးမတယ်ဆိုတာ အလွန် ကြီးတဲ့ ကရုဏာပေပေါ့လေ။ နှိပ်တံဆိုတာလဲ တကယ် နှိပ်တံ မဟုတ်ဘူး။ ဩဝါဒနှိပ်တံရယ်လို့ အဋ္ဌကထာဆရာကြီးက တွင် ပြတော်မူပေတယ်။

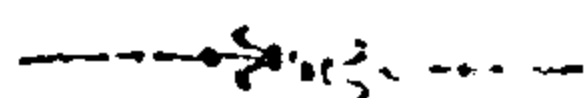
ဤဝတ္ထုကို ထောက်ထားပြီး ကရုဏာတရားဖြင့် အကျိုးလို ဇာတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆုံးမချက်မှန်လျှင် မသွေမလွန် နာခံလိုက်နာ ထိုက်ကြပေသပေါ့။

သားရဟန်းတော်အရှင်မြတ်ကိလေသာကင်းပြတ်၍ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ဆိုက်ရောက်တော်မူတဲ့အခါ မယ်တော်ကြီးကဲ့သို့ရဟန္တာ

သားတော်မြတ်ကလဲ ရဟန္တာ လွန်စွာ တင့်တယ်တော် မူကြပေ
တာပေါ့၊ အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့ အတိုင်း ရဟန္တာ ဖြစ်တော်မူကြပြီးတဲ့
သားအမိနှစ်ပါးတို့သည် အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင် သာသနာ
တော်ဝန်ကို ရွက်ဆောင်တော် မူကြပြီးလျှင် ခန္ဓာဝန်ကိုပစ်ချ၍
စုတိတော်မူကြပြီးတဲ့အခါ ချမ်းသာတကာတို့၏ ထွန်စွန်၊ အလွန်
မွန်မြတ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်မှာ သားအမိနှစ်ပါး စံစားတော် မူကြရလေ
သတည်း။

ဓမ္မဓာတာစေရိဝတ္ထု ဦး၏၊

နဝနိပါတ်လေရိဘာသာပြန်ပြီး၏။

ဒသနိပါတ်-စေရိဘာသာပြန်

(၁) ကိသာကဂါတဒိစေရိဝတ္ထု

ပုထုဇနိသက္ကဝါအလုံးစုံတို့၊ ခုံမင်စွဲလမ်းသော အာရုံအပေါင်း
တို့ဖြင့် ကောင်းမွန် တင့်တယ်သည်ထင်အောင် ဟန်ဆောင်ချယ်
လယ်၍တားအပ်သဖြင့် အပြင်ဗန်းက တင့်တယ်သော်လဲ အတွင်း
သန္တာန်မှာ ဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်တဲ့အခါ တစုံတရာမျှ မတင့်တယ်၊
စက်ဆုပ်ကြောက်လန့်ဘွယ်အလွန်ကောင်း၍ ဆေးဗုဒ္ဓအပေါင်း
တို့၏စုဝေးရာ မဟာဝဋ်ထု ကရွတ်မြဲကြီးဟုဆိုအပ်သော သံသ
ရာဂယက်အဖွဲ့မှ ထွက်မပဲ့ဆိုတဲ့ ဗိတ်အကြံနှင့် နိဗ္ဗာန်ကိုရှယ်
ချောင်းလျက် ပါရမီကုသိုက် အပေါင်းတို့ကို ကောင်းစွာဖြည့်
ဆည်းပူးလေ့ရှိတဲ့ အမျိုးသွီးကလေးကလေးသည် ရှေးလွန်ခဲ့
တဲ့ကမ္ဘာတလိန်းအခါ ဗုဒ္ဓရက္ခရာတရားထင်ရှားပွင့်တော်မူသည်
တွင် ဟံသာဝတီ နေပြည်တော်ကြီး အတွင်းမှာ သာသနာတော်
နှင့်ကြိုကြိုက်ပြီး ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပညာဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတဲ့ အ
မျိုးကောင်းသွီးကလေးဖြစ်လာတယ်။

အချိန်အရွယ်သို့ရောက်တဲ့အခါကစပြီး ရတနာသုံးပါးဦးထိပ်
ထားလျက် တရားဝါသနာ အထုံပါခဲ့တဲ့အတိုင်း မကြာမကြာ
ကျောင်းတော်သို့သွားပြီး တရားနာလေ့ရှိတယ်။ တနေ့သောအခါ
တရားနာ သွားရောက် လေသည်တွင် ပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်မြတ်
ဘုရားသည် ဘိက္ခုနီမတပါးအားခေါင်းပါးရိန္ဒမ်းတဲ့ သင်္ကန်းကို
ဆောင်ရာတွင် တေဒင်္ဂဗွေထူးဖြင့် ချီးကျူးတော်မူပုံကို တွေ့ကြုံဖူး
မြင်ခဲ့ရတယ်။

ထိုအခါ အမျိုးသမီးအလိမ္မာမကလေးသည် ထိုတေဒင်္ဂဗွေထူး
ဖြင့် ချီးကျူးခြင်းခံရသောသိက္ခာနိမိတကလေးကဲ့သို့ နောင်ပွင့်တော်
မူလတုံသော ဘုရားရှင်တို့၏ လက်ထက်တော်အခါ မိမိကိုယ်
တိုင် ဤနည်းအတိုင်း ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒရှိသည်နှင့် တရားနာရာမှ
အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာတဲ့အခါ မိမိစွမ်းနိုင်သမျှ ဒါနပွဲသဘင်ကို
ဆင်ယင်ကျင်းပလိုသည်နှင့် အညွှမဏ္ဍပ်ကြီး တဆောင်ကို တင့်
တယ်ဆန်းကြယ်အောင် စီမံဆောက်လုပ်တယ်။

အညွှမဏ္ဍပ်ကြီးပြီးတော့ လူတွယ်ဝတ္ထု အမျိုးမျိုးကို စီရင်၍
သံဃာတော်အများနှင့်တကွ ဘုရားရှင်ကိုပင့်ဆောင်ပြီး လှူဒါန်း
ပူဇော်မှုကို ပြုလုပ်တယ်။ လှူဒါန်း ပူဇော်ပြီးတဲ့ အခါ ဘုရားရှင်
ထံပါးသို့ ဝတ်တွင်းချဉ်းကပ်ပြီး။ “ဘုန်းဘော်ကြီးလှသောရှင်ပင်
မြတ်ဘုရား၊ ဤဒါနစေတနာကြောင့် နောင်ပွင့်တော်မူလတုံသော
ဘုရားရှင်တို့လက်ထက်တော်မှာ ခေါင်းပါးရိန္ဒမ်းတဲ့ သင်္ကန်းကို
ဆောင်ရာတွင် တေဒင်္ဂဗွေထူးဖြင့် ချီးကျူးခြင်းကို ခံရပါလိမ့်
ဘုရား” အဲ-သို့ကလျှောက်ထားကာ ဆုတောင်းပတ္တနာမှုကို
ပြုလိုက်တယ်။

ထိုအခါ ပဒုမုတ္တရရှင်တော်မြတ်ဘုရားက အနာဂတံသညာဏ်
တော်ဖြင့် ရှုမြော်ဆင်ခြင်ပြီး။ “အို-ချစ်သွီး၊ သင်ဆုတောင်းတဲ့ အ
တိုင်းပြည့်စုံလာဖို့။ နောင်ကမ္ဘာတလွှာလွန်လေသော် လောက
သုံးပါး၌ ဂေါတမဘုရား ထင်ရှားပွင့် တော်မူလိမ့်မယ်။ ထိုအခါ
သင်ချစ်သွီးသည် ကိသာဂေါတမီဟူသောအမည်ဖြင့် ထေရ်မတ

(ထေရ်အပဒါနိပါဠိတော်များကို ထုတ်ဆောင်၍ ပြပါဦးမည်။)

(ခ) တဒါ၊ထိုပဒုမ္မတ္တရတုရားထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ
၌၊ အဟံ၊အက္ခန္တိဝံသညံ၊ ဟံသမတိယံ၊ ဟံသာဝတီနေပြည်တော်
ကြီး၌၊အညဟ ရေကုသေ၊ မထင်ရှားသောအမျိုးတာချ၌၊ဇာတာ၊ကံ
အားလျော်စွာ ဖြစ်ပွား၍လာခဲ့ပါသည်။တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အဟံ၊

အကျွန်ုပ်သည်။ တံနရဝရံ ထိုဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ ဥပေတွာ၊ လေးလေးမြတ်မြတ်၊ ဆည်းကပ်စားပြီးသော်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ သမပါဂမိံ၊ သရဏဂုံသဘောအားဖြင့်၊ ဝပ်တွားဆည်းကပ်ခဲ့ပါသတည်း။

(ဂ) ဓမ္မဉ္စတဿအသေသဟိံ၊ စတုသစ္စပသံဟိတံ။

မရရံ ပရမဿာဒံ၊ ဗိတ္တသန္တိသုခါဝဟံ။

(ဂ) တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဿ၊ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ဒေသိတံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ မရရံ၊ နားစည်းစိမ်ဖြင့်ချိုမြိန်သာယာလှစွာသော။ ပရမဿာဒံ၊ အလွန်အကျူးအထူးနှစ်သက်တွယ်ရှိသော။ ဗိတ္တသန္တိသုခါဝဟံ၊ ငြိမ်သက်လှစွာ၊ ဗိတ်ချမ်းသာကို၊ ကောင်းစွာဆောင်ပေထသော။ စတုသစ္စပသံဟိတံ သစ္စာလေးပါးနှင့် စပ်ဆိုင်သော။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ အသေသဟိံ၊ နှစ်မြိုက် ရှိသောစွာ ကြားနာခဲ့ပါသတည်း။

(ဃ) တဒါစတိက္ခုနိံ ဝိရော၊ လူခစိဝရခါဒိနိံ။

ဥပေန္တောတေဒဂ္ဂမိ၊ ဝန္တုသိပုရိသုတ္တမော။

(ဃ) တဒါစ ထိုအခါ၌မူကား။ ပုရိသုတ္တမော၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူပေထသော။ ဝိရော၊ ရဲရင့်ထက်သန်၊ နိဗ္ဗာန်သခင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ လူခစိဝရခါဒိနိံ၊ ခေါင်းပါးရိခွမ်းသော သင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိပေထသော။ တိက္ခုနိံ၊ ရဟန္တာမတပါးကို။ တေဒဂ္ဂမိ၊ တေဒဂ်ရာထူး၌။ ဥပေန္တော၊ တင်ထား မြှောက်စားတော်မူလျက်။ ဝန္တုသိ၊ ပရိသတ်အလယ်တွင်၊ တွယ်တွယ်ရာရာ၊ ချိုးမွမ်းတော်မူလေသတည်း။

(င) ဇာနတ္တာနုပ္ပကံဝီတိံ၊ သုတွာတိက္ခုနိယာဂုဟိံ။

ကာရံကပ္ပာနုဗ္ဗဿ၊ ယထာသတ္တိယထာဗလံ။

(စ) နိပုဗ္ဗမုနိမိရံတံ၊ တံဋ္ဌာနမတိပဏ္ဍိတံ။

တဒါနုမောဒိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဋ္ဌာနလောကာယနာယကော

(င-စ) ဘိက္ခုနီယာ တေဒဂ်သွဲထူးဖြင့်၊ ချီးကျူးခြင်းခံရသောဘိက္ခုနီမ၏။ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်၊ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိ၊ များဘိလွှမ်းမြဲ၊ ကိုယ်လုံးထုံသော၊ ဝိတိ၊ ခပ်သက်ခြင်းဝိတိကို။ ဇနတွာန၊ ဖြစ်ပွားစေလျက်။ ယထာသတ္တိ၊ အစွမ်းရှိသမျှ။ ယထာဗလံ၊ ခွန်အားရှိသမျှ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ ကာရံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စလှူဒါနကို။ ကတွါန၊ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်၍။ တံမုနိမိရံ၊ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ နိပဉ္စု၊ ရှိသေဝပ်တွား၊ စေားဦးခိုက်လျက်။ တံဇ္ဇာနံ၊ ထိုတေဒဂ်ရာထူးကို။ အဘိပဉ္စယံ၊ ဆုတောင်းခဲ့ပါသကည်း။ တဒါ၊ ထိုဆုတောင်းမှုကိုပြုလုပ်သောအခါ၌။ နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့၏ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်တော်မူပေသော။ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဇ္ဇာနလာဘာယ၊ တေဒဂ်ရာထူးကိုရစ်မှီသောငှါ။ အနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဗျာဒိတ်စကား၊ မိန့်ကြားတော်မူလေသကည်း။

(ဆ) သတသဟဿေဇ္ဇတောကပ္ပေ၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘာဝေါ၊

ဂေါတမောနာမ နာမေန၊ သဗ္ဗာလောကေ ဘဝိဿတိ။

(ဤဂေါတမ၏အနက်ကို အကြိမ်ကြိမ် ပြဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဘော်ပြရေးသာရန်မလိုတော့ပေ။)

(ဇ) တဿ ဓမ္မေသုဒါယာဒါ၊ ဩရသာဓမ္မနိဋ္ဌိတာ။

ကိသာဂေါတမိနာမေန၊ ဟေဿထိသဗ္ဗုဿာဝိကာ။

(ဇ) တဿ၊ ထိုဂေါတမ ဘုရားရှင်၏။ ဓမ္မေသု၊ တရားဘဏ္ဍာ ရတနာတို့၌။ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံဖြစ်ပေသော။ ဓမ္မနိဋ္ဌိတာ၊ တရားဖြင့် ဘန်ဆင်းအပ်သည့်ဖြစ်၍။ ဩရသာ၊ ရွှေရင်ကော်နှစ်၊ သွီးချစ်မှန်ပေသော။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ကိသာဂေါတမိ၊ ကိသာဂေါတမိ အမည်ရှိသော သဗ္ဗုဿာဝိကာ၊ ဘုရားရှင်၏ တပည့်မအမြတ်ကြီးသည်။ ဟေဿထိ၊ မချွတ်ကောက်၊ အမွန်စင်စစ်၊ ဖြစ်လတံ့သည့်သကည်း။

(ဈ) တံသုတွာမုဒိတာဟုတွာ၊ ယာဝဇိဝံကဒါဇိနံ၊
မေတ္တဗိတ္တာ ပရိစရိံ၊ ပဋ္ဌယေဟိ ဝိနာယကံ။

(ဈ) တဒါ ထိုရောအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုမျှ
ဒိတ်တော်စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ မုဒိတာ
ဟုတွာ၊ ဝမ်းမြောက်အားရ၊ နှစ်သက်လှသည်ဖြစ်၍။ ဝိနာယကံ၊
သတ္တဝါတဝေးကိုယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမတော်မူပေတတ်သော။
ဇိနံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလ
ပတ်လုံး။ (-အသက်ဆုံးသည်ဟိုဒ်အောင်) ပဋ္ဌယေဟိ၊ ပဋ္ဌည်လေး
ပါးတို့ဖြင့်။ မေတ္တဗိတ္တာ၊ ကြည်ဖြူခင်မင်သောစိတ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိ
စရိံ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးလျက် ကုသိုလ်ရေးဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသတည်း။

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်သို့
ဆိုက်ရောက်လာခြင်း

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း၊ ပရမုတ္တရရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်
တော်က ဗျာဒိတ်အထူးရလာခဲ့တဲ့အမျိုးသမီး ကလေးသည်၊ ကြိမ်
ဘန်များစွာသုဂတိသံသရာတို့၌ ချမ်းသာစွာကျင်လည်ခဲ့ရပြီးတဲ့
နောက်၊ ယခုဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာသို့ရောက်တော့၊ ကဿပဘုရားရှင်
ပွင့်တော်မူတဲ့အခါ၊ ကိင်္ဂီမင်းကြီး၏ သမီးတော် ဖြစ်လာတယ်။
ဗာရာဏသီပြည်ရှင် ဘုရင်ကိင်္ဂီမင်းကြီးကလည်း၊ ဘုရားရှင်ကို
အမြဲဆည်းကပ်၍ မြင့်မြတ်တဲ့အလှူအကျွေးကြီး ဖြစ်ပေတယ်။

ကိင်္ဂီမင်းကြီးဟာသမီးတော်ချစ်နပ်ပါး ဘွားမြင်ခဲ့ရာ၊ ကိသာဂေါ
တမီ၏အလောင်းကတော့ပဉ္စမမြောက်သမီးတော်ကြီးဖြစ်ပေတယ်
အမည်မှာတော့-မယ်ခမ္ဘာတဲ့။ အဲ-ဤကဲ့သို့ ကိင်္ဂီမင်းကြီး၏သမီး
တော်ဖြစ်စဉ်အခါ အလိမ္မာဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတဲ့အတိုင်း ရတနာသုံး
ပါးကိုကိုင်းရှိုင်းကာစေတနာသဒ္ဓါတရားထက်ထက်နှင့်၊ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတက်မှာသာ အားတက်သရောကြိုးစားလို့နေခဲ့တယ်။

ထိုစဉ်အခါ သာသနာတော်ကိုကြည်ညိုလှသဖြင့် လှူဘောင်
မှာမပျော်မွေ့တဲ့ငြီးငွေ့သမှုရဟန်းပြုလိုတဲ့အကြောင်းနှင့်၊ ခမည်း

တော်ဘုရားကြီးအထံမှာ၊ အခွင့်တောင်းပါသော်လည်း၊ မမည်းတော်
ဘုရားကြီးက။ “ငါ့သွီးတော်များ၊ ရဟန်းပြုခြင်းကိုခွင့်မပြုနိုင်ဘူး။
လူတို့ဘောင်မှာ လူဝတ်ကြောင်နှင့်သာ၊ ကုသိုလ်တရားပွားများ
အားထုတ်လို့နေကြပါ။” အဲ-သို့ကလျီအမိန့်ရှိတဲ့အတွက်၊ သွီး
တော်များမှာ၊ ရဟန်းပြုခွင့်ကိုမရရှာကြဘူး။

ရဟန်းမပြုရတဲ့အတွက်၊ အသက်ဆုံးသည်တို့ အောင်၊ အမျိုး
ငယ်မှုနှင့် ဖြူဖြူစင်စင်နေကြရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး။ ‘ကောမာရိဗြဟ္မစရိ
ယ’ အကျင့်မြတ်ကိုသာ၊ ကျင့်ဆုံးဆောက်တည်ကာနေကြတယ်။
မိန်းမတို့မှာရဟန်းပြုခွင့်ကိုမရခဲ့ပါလျှင် ချစ်သူခင်သူလင်မယူဘဲ။
ငယ်ဖြူစင်စင် အမျိုးအဖြစ်နှင့် အသက်ဆုံးအောင်နေထိုင်ခြင်းဆို
တဲ့ကောမာရိဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကို ကျင့်နေခြင်းဟာ အမြတ်ဆုံး
ပေါ့၊ အမျိုးသွီးများဟာ တကယ်လို့စွမ်းနိုင်ကြပါလျှင် ကာမဂုဏ်
ခတ်၊ အာသာကိုရှုံးရှင်းဖြတ်ပြီး မြင့်မြတ်တဲ့ ဗိတ်သဘောနှင့်
ကောမာရိဗြဟ္မစရိယခေါ်တဲ့အကျင့်မျိုးကို၊ လုံ့လုံ့မြဲမြဲနှင့် အစွမ်း
ကုန်လွှတ်၍ကျင့်သင့်ကြပေတယ်။

မမ္မာအမည်ရှိတဲ့မင်းသွီးသည်၊ အသက်ဆုံးသည်တို့ အောင်
အကျင့်မြတ်ကို ရွတ်ဆောင်ပြီး လှူဘောင်၌တည်နေကာ ကာမ
ဂုဏ်နှင့်ဆိုင်တဲ့အလုပ်ပို၊ လောကီရေးနှင့်ဆိုင်တဲ့အလုပ်ပိုများကို
ရှောင်ရှား ဖြုတ်ပယ်လျက်၊ တကယ် ကိုယ်ရေး အစစ်ဖြစ်တဲ့
ကုသိုလ်အလုပ်များကို အားထုတ်ကြိုးစား၍ နေထိုင်ခဲ့လေရာ၊
သက်တမ်းကြွေလို့ စုတေသွားတော့၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာ
ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တဲ့ နတ်ချမ်းသာတို့ကို စံစားရတယ်။

အဆုံးဘဝသို့ရောက်လေပြီ။

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း ကာမပညာရားရှင် လက်ထက်တော်
ကစ၍၊ ခေတ်တမတရားထင်ရှားပွင့်သည်တိုင်အောင်၊ လှူပြည်နတ်
ရပ်မြင့်မြတ်သောသုဂတိသံသရာတို့၌ ချမ်းသာစွာကျင်လည်ခဲ့ပြီး
တဲ့နောက် အဆုံးဘဝသို့ရောက်တော့၊ သာဝတ္ထိပြည်မှာချမ်းသာ

ကြွယ်ဝတဲ့ သူဌေးမျိုး၌ဖြစ်ပွား၍ လာတယ်။ ထိုသူဌေးမျိုး၏ အနွယ်မှာ “ဂေါတမအနွယ်” ဖြစ်တဲ့အတိုင်း အမျိုးအနွယ်၏အမည်ကိုယူပြီး “ဂေါတမီ” ရယ်လို့ အမည်ပေးကြတယ်။ ထိုနောက် ထိုသတိုးသွီးကလေးရဲ့ ကိုယ်နေကိုယ်ဟန် ပုံပန်းသဏ္ဌာန်က ပိန်ကြိုလို့နေတဲ့အတွက် “ကိသာဂေါတမီ” ရယ်လို့ ခေါ်ဝေါ်ကြပြန်တယ်။ မြန်မာလိုပြန်ဆိုပါလျှင် ‘ဂေါတမီပိန်’ ရယ်လို့ ခေါ်ဆိုကြရမှာပေါ့လေ။

ယခုဘုရားရှင်၏လက်ထက်တော်မှာ ဂေါတမီအမည်နှင့် ထင်ရှားကျော်စောခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးရှိခဲ့ပေတယ်။ ဘုရားရှင် တောထွက်တော်မူခါနီးအခါ ဂါထာကျူးရင်းမှာ နှမတော်ဂေါတမီဟာ ဦးမိထွေးတော်ဂေါတမီတဦး၊ ကိသာဂေါတမီတဦး သည်ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးပေပေါ့။

အဲ- ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း ကိသာဂေါတမီ အမည်ရှိတဲ့ သတို့သွီးကလေးသည် အစဉ်အတိုင်း ကြီးပွား၍လာခဲ့ရာ၊ အပျိုပေါက်ကလေးအဖြစ်သို့ရောက်တော့။ မိဘတို့မှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကုန်ခန်းသဖြင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သွားတယ်။ မိဘတို့ပျက်စီးတော့သွီး ကလေးမှာလဲ မျက်နှာငယ်ငယ်နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါး ခြင်းသို့ရောက်သွားရတာပေါ့။ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ အပျိုကလေးအရွယ်မှာ ပစ္စည်းဥစ္စာကင်းခဲ့ပြီး အင်အားနဲ့ နှင့် ဆင်းရဲရတယ်ဆိုတာ လွန်စွာသိမိငယ်၍ ရှက်စာွယ်အလွန်ကောင်းတာပေါ့။

ပစ္စည်းဥစ္စာပျက်ပျား၍ ဆင်းရဲနွမ်းပါးနေတဲ့အခါ မိဘနှစ်ပါးကလဲ သက်ကြီးရွယ်ရင့်ဖြစ်ပြီးလျှင်လုပ်ကိုင်ကြံစည်နိုင်တဲ့အစွမ်းသတ္တိ မရှိကြသဖြင့်။ ကိသာဂေါတမီကိုယ်တိုင် လုပ်ကိုင် ရှာဖွေလို့ ကျွေးမွေးရတာတယ်။ မူလကပိန်ကြိုနွမ်းလျှ၍ အားနဲ့နေတာပါကို ဖပ်ပန်းတဲ့ အလုပ်အကိုင်တွေကို လုပ်ရပြန်တယ် ဆိုပြန်တော့ ဘယ်မှာ ပြောဘွယ်ရာရှိတော့မလဲ။ တနေ့ထက်တနေ့ တရွေ့ရွေ့ ပိန်ပိန်သွားတော့တာပေါ့။ မူရင်းဇာတိကသူဌေးသွီးပင်ဖြစ်ပါသော်လဲ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းဆိုတဲ့ ဒုက္ခအရပ်ရပ်က မပြတ်မ

ပြတ်နှိပ်စက်ခြင်းခံနေရတော့ ရုပ်ဆင်းရောင်ဝါများဟာလဲ ဘယ်
မှာတင့်တယ် နိုင်ပါဘော့မလဲ မဲမဲခြောက်ခြောက်နှင့် ကောက်
တောက်တောက်၊ လိမ်လိမ်၊ ကလေးဖြစ်နေတာပေါ့။

မိန်းမတို့ကိုယ်ပိုင်ဥဋ္ဌာဟာရုပ်ဆင်းရောင်ဝါဟူ၍ဆို အပ်သော
အတိုင်း၊ ဆင်းရဲပင်ပန်း၍ မရွှင်မလန်းဖြစ်ပြီးနဂါးရုပ်တွေပျက်စီးနေ
တဲ့အတွက် အမျိုးကောင်း အပျိုစင်ကလေးပင် ဖြစ်သော်လဲ လူ
လင်ပျိုယောက်ျားအသင်းက ချစ်ကြိုက်တဲ့စာရင်းများမှာ မသွင်း
နိုင်ကြဘဲ အဘက်မလုပ်ပယ်ထုတ်ထားကြတာပေါ့။ ပဉ္စည်းကလဲ
မရှိ အရုပ်အဆင်းကလဲမရှိ၊ တစ်စုံတရာမျှတပကသနမရှိသဖြင့်
လူတို့ဘောင်တွင် လူရာဝင်တဲ့အခြေသို့မရောက်နိုင်တာပေါ့။ အဆုံး
ဘဝမှာ သို့ကလေးက ပြုပြင်ဆင်ဆင်ရတာ လွန်စွာ သနားဖို့
ကောင်းတာပေါ့။

သူဌေးတဦး၏ထူးဆန်းသောဖြစ်ပျက်ပုံများ

ထိုစဉ်အခါ သာဝတ္ထိနေပြည်တော်ကြီးအတွင်းမှာ ကုဇေလေး
ဆယ်ကြွယ်ဝတဲ့ သူဌေးတဦးရှိတယ်။ တနေ့သောအခါ ကံအ
ကြောင်း အခွင့်မသာသဖြင့် မိမိအိမ်မှာစုဆောင်းထားတဲ့ ကုဇေ
ပေါင်း လေးဆယ်ရှိသည့် ရွှေ၊ ငွေ၊ သဘောမှ ရွှေ၊ လျှောပြီး “မီး
သွေး” တွေဖြစ်ကုန်ပါရောတဲ့။ ဘေးပြန်ပြောင်းလဲခြင်းဆိုတဲ့ သ
ဘောဟာ လွန်စွာမှန်တာကလေး “ကမ္ဘာပေါ်ကောအစိန်နီသော”
ဆိုတဲ့အတိုင်း၊ လူတို့၏ ကံအကျိုး ပေးပုံများကိုလဲ မကြုံနိုင်
စဘွယ် အလွန်တရာဆန်းကျယ်လှပေတယ်။

အဲ-ပြဆို ခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း ကုဇေ လေးဆယ်ဖြစ်တဲ့ ရွှေ၊ ငွေ၊
အသပြာရှိသည့် မီးသွေးအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်တာကိုမြင်ရတော့
သူဌေးကြီးမှ အလွန်စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ပြီး စေားနိုး၊ မသောက်
နိုင် တရှင် နှင်တတွေနွဲ့ညောင်စောင်းပေါ်မှာခွေပြီး အိပ်လို့
သာနေရတော့တာပဲတဲ့။ သို့ကလေးကများပြားတဲ့ ပဉ္စည်းတွေ
မီးသွေး ဖြစ်ကုန်တယ်ဆိုတော့ ဘယ်မှာ စိတ်ချမ်းသာခွင့်ရှိရနိုင်

ပါတော့မလဲ၊ ပစ္စည်းရှင်သူဌေးကြီးက စိတ်နှလုံးခိုင်ခန့်ပေလို့သာ မသေဘဲ၊ မရူးဘဲ၊ အသက်ရှင်ကာနေနိုင်တယ်။ စိတ်မခိုင်ဘူးဆိုခဲ့ ပါလျှင် “မသေလျှင်ရူး၊ မရူးလျှင်သေ” ဆိုတဲ့ အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်သွားမှာအမှန်ပေါ့။

ပစ္စည်းပျက်တဲ့ သူဌေးကြီး ညောင်စောင်းပေါ်မှာခွေပြီး မှိုင် တွေချကာ လျောင်းစက်နေတဲ့အခါ မိတ်ဆွေသူဌေးတဦးဆိုက် ရေခံလာတယ်။ ထိုအခါဆိုက်ရောက်လာတဲ့ မိတ်ဆွေက မချမ်းမ သာတဲ့အမူအရာကိုမြင်တော့ ဖြစ်ရပုံအကြောင်းကို သိလိုရေးနှင့် မေးမြန်းတဲ့အခါ၊ ပစ္စည်းပျက်တဲ့သူဌေးကြီးက အကြောင်းအလုံးစုံ ကို အကုန်ပြန်ပြောတယ်။ သည်စကားကိုကြားရတော့ ဆိုက်ရေခံ လာတဲ့မိတ်ဆွေ၏စိတ်ထဲမှာ သည်လိုကြံစည် တွေးတောမိသတဲ့။ ကုဋေလေးဆယ်မျှရှိတဲ့ ရွှေ၊ ငွေ၊ အသပြာတွေဟာ မီးသွေးဖြစ် ကုန်တယ်ဆိုတာ လွန်စွာထူးဆန်းတာဘဲ။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဇာတိမှ ဝိကတိ သဘောသို့ရောက်ပြီး မီးသွေးဖြစ်ကုန်တယ်ဆိုတာ အစဉ်ထာဝရ ဖြစ်ခဲ့လက္ခဏာမရှိဘူး။ သည်ပစ္စည်းတွေက ခေတ္တဓဇာ မီးသွေး သဘောအားဖြင့် ဘောက်ပြန်ပြီး ဘုန်းကံကြီးမားတဲ့ သူတယောက် ကိုလာရောက်စေရန် မျှော်လင့်နေကြတဲ့လက္ခဏာဘဲ ထင်တယ်။ ပစ္စည်းဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်လေ့ရှိကြတဲ့ နတ်အပေါင်းတို့က မိမိတို့တန်ခိုးဖြင့် မီးသွေးဖြစ်အောင် ဘန်ဆင်းထားကြတယ်လို့ လဲထင်မြင်ထိုက်ပေတယ်။ အဲ-သို့ကလို အတွေးဉာဏ်ပေါ်ပေါက် လာသတဲ့။ အတွေးအတော အဆင်မြင်ဉာဏ် ထက်သန် ကောင်း မြတ်တဲ့မိတ်ဆွေကြီးပေပေါ့။

အဲ-သို့ကလိုအကြံဖြစ်ပြီးတဲ့နောက် ပစ္စည်းပျက်တဲ့သူဌေးကြီး အား အကြံဉာဏ် သို့ကလိုပေးလိုက်တယ်။ အို-မိတ်ဆွေသူဌေး၊ ခရီးရိပ်ပါနှင့် သည်မီးသွေးတွေကို ရွှေ၊ ငွေ၊ ပြန်ဖြစ်အောင် ကျွန်ုပ် ဉာဏ်ဖြင့် ရှုက်ဆောင်လို့ပေးပါမယ်။ သည်မီးသွေးတွေကို ဈေး အတွင်းမှာ ဖျာခင်း၍ပုံထားပြီး မီးသွေးရောင်းတဲ့အလား ပြိမ် သက်စွာ ထိုင်နေပါ။ ဈေးဝယ်လာတဲ့ သူများက မီးသွေးတွေ

ရောင်းနေသလားလို့ မေးခဲ့ပါလျှင်၊ စကားများစွာပြန်၍မပြောဘဲ ကိုယ်ပိုင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ရောင်းနေတယ်လို့သာ ပြောလိုက် ပေတော့။ ဘုန်းကံရှိတဲ့သူ လာရောက်၍ ဈေးအတွင်းမှာ ရွှေဆိုင်၊ ငွေဆိုင်၊ ခင်းပြီးရောင်းနေသလားလို့ မေးခဲ့ပါလျှင် ထိုသူကိုလက် မလွှတ်ပါနှင့်။ ထိုသူကိုယ်တိုင် မီးသွေးတွေကို အကိုင်ခိုင်းပါ။ ထိုသူကိုင်သည်နှင့်တပြိုင်နက် မီးသွေးတွေပျောက်ပြီး ပကတိ ရွှေ၊ ငွေ၊ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်ပါလိမ့်မယ်။ ထိုသူဟာဘုန်းရှင်၊ ကံရှင်၊ ပစ္စည်းရှင်၊ ဖြစ်ထိုက်တဲ့သူပေပေါ့။ ယောက်ျားဖြစ်ခဲ့ပါလျှင်၊ သင်သူဌေးကြီး၏သွေးနှင့်ထိမ်းမြားပြီး သမက်ဘမ်းလိုက်ပါ။ မိန်းမ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် သင်သူဌေးကြီး၏ သားနှင့်ထိမ်းမြားပြီး ချွေးမဘမ်း လိုက်ပါ။ အဲ-သို့ကလို ပြောဆိုနည်းပေးတယ်။

သည်လိုအကြံဉာဏ်ပေးတဲ့စကားကိုသူဌေးကြီးကြားရတော့ များစွာ သဘောကျလှသဖြင့် “ အလွန် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မိတ် ဆွေကြီးဉာဏ်ပေးသောအတိုင်းမဆိုင်းမတွရုက်ဆောင်ပါမည်” ဟု ဝမ်းမြောက်စွာဝန်ခံလိုက်တယ်။

ဈေးအတွင်း၌ ဆိုင်းခင်း၍ရောင်းချခြင်း

ပစ္စည်းပျက်သော သူဌေးကြီးသည် ထိုနေ့မှာပင် ဈေးအတွင်း မှာပျာတောခင်းပြီး မီးသွေးတွေကိုစုပုံကာ မီးသွေးရောင်းနေသော အနေအားဖြင့် မီးသွေးပုံအနီးက၊ ဣန္ဒြေကြီးကြီးနှင့် ထိုင်နေတယ်။ မဆိုင်တဲ့သူတွေက မီးသွေးကိုမြင်ကြရလေရာ ပျက်ရယ်ပြုတဲ့အမှု အရာဖြင့် ‘ ရှင်သူဌေးကြီးမှာ အဘိုးတန်ဖြစ်တဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေ ကိုမရောင်းချဘဲ အဘိုးမတန်တဲ့ မီးသွေးတွေကို ဘယ်အတွက် ကြောင့် ဈေးအတွင်းမှာ ဆိုင်ခင်းရောင်းနေပါသလဲ’ လို့ပြုံးရယ် ကာမေးကြတယ်။ ထိုအခါသူဌေးကြီးက “ ကိုယ်ပိုင်တဲ့ပစ္စည်းတွေ ကိုရောင်းတာဘဲ မေးစရာမရှိဘူး” လို့ပြောကြားလိုက်တယ်။

ကိသာဂေါတမီ ဈေးအတွင်းသို့ ဆိုက်ရောက်လာခြင်း

ထိုအခါ ကိသာဂေါတမီသည် မိမိနှင့်ဆိုင်သော အလုပ်ဖြင့် ဈေးအတွင်းမှာ ပစ္စည်းရှာတွေ့ရန် ဝင်ရောက်လာတယ်။ မီးသွေး

ရောင်းနေတဲ့ သူဌေးကြီးဆိုင်အနီးသို့ရောက်တော့ အံ့ဩတဲ့ အမူအရာဖြင့် မတ်မတ်ရပ်ကာ စိန်းစိန်း ရှုစားပြီး။ “အရှင်သူဌေးကြီးသည် ဈေးအတွင်းမှာ ရွှေဆိုင်၊ ငွေဆိုင်ကြီးခင်းပြီး ရောင်းတော်မူနေသကဲ့သို့။ သို့ကလောက်များတဲ့ ရွှေ၊ ငွေတို့ကို ကုန်ခန်းအောင် ဘယ်သူဝယ်နိုင်ပါမလဲ” လို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မေးမြန်းလိုက်တယ်။

သည်စကားကိုကြားတော့ သူဌေးကြီး၏စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းသာအားရဖြစ်ပြီး “အို-ချစ်သွီး၊ ရွှေ၊ ငွေတွေဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ” လို့ မေးမြန်းတော့ ကံသာဂေါတမိက မီးသွေးပုံကြီးကို လက်ညှိုးညွှန်ပြီး။ “သည်ဟာတွေရွှေငွေမဟုတ်လျှင်ဘာတွေလဲ” ဟု ပြောဆို၍ မီးသွေးပုံကြီးထဲမှ မိမိလက်ဖြင့်အနည်းငယ်ယူကာ သူဌေးမင်း၏လက်တွင်းသို့ထည့်လိုက်တော့ မူလပကတိအတိုင်း ရွှေငွေအစစ်တွေဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းမွန်စွာသိရတယ်။

ထိုအခါ သောမနဿဇောဖြင့် အံ့ဩခြင်းဖြစ်ပြီး သူဌေးကြီးစိတ်ထဲ၌ တွေးတောကြံစဉ်မိသည်မှာ “ဪ-တယ်ထူးဆန်းပါကလား၊ ငါ့မိတ်ဆွေကြီးပေးတဲ့နံ့ချည်းဟာ လွန်စွာအတိုးတန်ပေတယ်။ ကံအားလျော်စွာ ယခုဆိုက်ရောက်လာတဲ့ အမျိုးသွီးကလေးဟာ ဘုန်းရှင်၊ ကံရှင်၊ ကုသိုလ်ရှင်၊ အစစ်ကလေး အမှန်ဖြစ်ပေတယ်။ သူလက်နှင့်ကိုင်လျှင်ကိုင်ခြင်း မီးသွေးဘဝမှပြောင်းပြီး မွန်မြတ်တဲ့ ရွှေစစ်ငွေစစ်တွေဖြစ်လာတယ်။ သည်ပစ္စည်းတွေဟာ သူနှင့်ထိုက်တန်တာအမှန်ဘဲ။ ငါ့မိတ်ဆွေကြီးက နည်းပေးတဲ့ အတိုင်း သည့်သတို့သွီးကလေးကို ငါ့သားကြီးနှင့်ထမ်းမြားမှ သင့်တော့မယ်။ ဘုန်းကံကြီးတဲ့သွီးရတနာကလေးကို ရတော့မှာအမှန်ပေါ့။ သည်သွီးကလေးကိုလက်ကိုင်ထားရလျှင် စီးပွားတွေတိုးပြီး ဗုဏ်တန်ခိုးကြီးကျယ်လိမ့်မယ်။” အဲ-သို့ကလျှင် ကြံစည်တွေးတောပြီး၊ သတို့သွီးကလေး၏ ဇာတိဌာနနှင့် မိဘများကိုမေးမြန်းတယ်။

ထိုအခါ ကံသာဂေါတမိကလဲ အမျိုးအမည်နှင့်တကွ အကြောင်းခြင်းရာအလုံးစုံကို အကုန်ပြန်ပြောရှာတယ်။ ထိုစကား

ကို သူဌေးကြီးကြားလေရာ ဝမ်းသာအားရဖြစ်ပြီး။ “ဪ သည် အမျိုးသမီးကလေးဟာ ပစ္စည်းဥစ္စာချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ သူဌေးသမီး ကလေးပါလား။ အကြောင်းမသင့် အခွင့်မလျော်လို့သာ ဆင်းရဲ နွမ်းပါးခြင်းသို့ရောက်ခဲ့ရတာတယ်။ ပစ္စည်းဆိုတာမပျက်စီးနိုင်ဘဲ ခိုင်မြဲတဲ့ အရာလဲမဟုတ်ပေဘူး။ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌအားဖြင့် ငါပိုဆိုင် တဲ့ပစ္စည်းများဟာ ကုသိုလ်ကံမှန်မှေးတော့ မီးသွေးတွေဖြစ်ကုန် သေးတာတဲ့။ အမျိုးအနွယ်ချင်းလဲတူမျှသဖြင့် မူလကကြံစည်ရင်း ရှိတဲ့အတိုင်း ငါသားကြီးနှင့် ထိမ်းမြားရန်လျော်ကန် သင့်မြတ်လှ ပေတယ်” ဆဲ-သို့ကလျီ ဆင်ခြင်စဉ်းစားပြီး ချစ်သွီးမစိုးရိမ်ပါနှင့်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝအောင် ဘခင်ကစောင့်ရှောက်၍ ချီးမြှောက်မစ ပါမယ်။ ဆဲ-သည်ကဲ့သို့ ပြောဆိုကာ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာနှင့် သူဌေးကြီးလဲ အိမ်သို့ပြန်သွားပါရော။

အိမ်သို့ရောက်တော့ သူဌေးကတော်ကြီးနှင့်တကွ သားသမီးအ ခြေအရံတို့အား ဈေးအတွင်းမှာဆိုင်းခင်းလှိုရောင်းချခဲ့ရာ ရှိသမျှ မီးသွေးတွေအလုံးစုံ အှ၊ ငွေ၊ ဖြစ်ကုန်တဲ့ အကြောင်းကို ကောင်း မွန် စုံလင်စွာပြောပြတော့ အံ့ဩချီးမွမ်းကာ ဝမ်းသာအားရ နှင့် အလုံးစုံ မြူးတူး ကုန်ကြတာပေါ့။ သူဌေးကြီးကလဲ မိမိ သားကြီးကို ဘုန်းကံရှိတဲ့ အမျိုးသမီးကလေးနှင့် မကြာမီအတွင်း လက်ထပ်ထိမ်းမြားရန်အမှုကိုပြောဆိုသည့်အခါ သူဌေးကတော် ကြီးနှင့်တကွ အိမ်ရှိလူကုန်အလုံးစုံနှစ်သက်ကြတယ်။ ကုသိုလ်ကံ အရှိန်သေးသဖြင့် မှန်မှေးခြင်းသို့ရောက်နေတဲ့ ကိသာဂေါတမီ ကလေးဟာ ပြိုဟ်စာတာစန်းပွင့်၍ ဖြင့်မြတ်ဟဲ့အခြေသို့ ဆိုက် ရောက်တော့မယ်။

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုလုပ်ခြင်း

ထို့နောက် ကုဇေလေးဆယ်ကြွယ်ဝတဲ့ သူဌေးကြီးသည် ကိ သာဂေါတမီ၏ မိဘများနှင့် ကြောင်းလမ်းစကား အကျေအနပ်

ပြောကြားပြီးလျှင် ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ မင်္ဂလာသဘင်ဆင်ယင် ကျင်းပလျက် ကိသာဂေါတမီကိုမိမိသားနှင့်ထမ်းမြားလက်ထပ် ပြီး မိမိအိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့တယ်။ အိမ်သို့ဆိုက်ရောက်တဲ့ အခါ မိဘဆွေမျိုးတို့နှင့်တကွ အခြွေအရံ-အစေခံအပေါင်းတို့က ရောက်ခါစဖြစ်တဲ့ကိသာဂေါတမီကလေးအပေါ်မှာ ကြည်ဖြူနှစ် သက်စွာမြတ်နိုးကြတာပေါ့။ ကိသာဂေါတမီ ကလေးရဲ့ကျေးဇူး တွေက အနန္တရှိနေတာကို မမြတ်နိုးဘဲနေကြပေလား။

တစတစမျက်နှာပယ်၍သွားပြန်ခြင်း။

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း ကိသာဂေါတမီသည် ယောက္ခမတို့ အိမ်မှာ ကြည်ဖြူနှစ်သက်စွာ ချမ်းချမ်းသာသာနေရပြီးတဲ့နောက် တစတစမြက်နှာပယ်ခြင်းသို့ ရောက်လာရ ရှာပြန်တယ်။ ။ အ ကြောင်းကတော့သည်လိုတဲ့၊ ယောက္ခမ မိန်းမသူကြီးရဲ့ စိတ်ထဲ မှာ သည်လိုတွေးတောခြင်းတွေဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ငါ့သားဟာ သူဌေးသား အစစ်အမှန် ဖြစ်တဲ့အတိုင်း သို့ကလေးက ဆင်းရဲ ရောက်၍ အောက်တန်းကျတဲ့အမျိုးသမီးနှင့် မထိုက်တန်ဘူး။ ပစ္စည်း ရုဏ်းထိပ်နှင့်စည်းစိမ်ကြီးတဲ့ သူဌေးသမီး အစစ်နှင့်သာ ထိုက်တန် တယ်။ ကာကယ်လို့ ရုဏ်းထိပ်ကြီးတဲ့ သူဌေးသမီးအစစ်နှင့်သာလက် ထပ်ရပါလျှင်ချွေးမဘက်ကပါလာတဲ့ပစ္စည်းတွေကို များစွာရမှာ အမှန်ဘဲ ယခုတော့ ရုဏ်းမရှိထိပ်မရှိ၊ ဒုက္ခိတအမျိုးသမီးနှင့်အဘက် မတန်ဘဲ လက်ခံထိမ်းမြားရတဲ့အတွက် ချွေးမဘက်မှပစ္စည်းရသို့ ဝေးရော ကရှေးလောက်မျှအကျိုးမရှိဘူး။ ဆင်းရဲသူမ-ဒုက္ခိတကို သည်ထိုက်ကြီးပေါ်မှာတင်ပြီး လူတလုံး၊ သူတလုံး ဖြစ်အောင် အရောင်တင်၍ ပြင်ဆင်ကျွေးမွေးရတာ အလွန်နစ်နာတာဘဲ။ ငါ့ သားနှင့်အတူတူ ယှဉ်၍ မြူးမြူးရွှင်ရွှင်နေပုံကို မကြည့်ချင်ပါဘူး။ အဘက်မတန်ဘဲနှင့်အဘက်လုပ်ရတာလွန်စွာရုဏ်းယုတ်တာဘဲ။ အဲ-သည်လိုတွေးလုံးတွေးပေါ်ပြီးသူဌေးကတော်ကြီးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ပြူစူသောနှင့် အဘိဇ္ဈာသဘောမျိုးတွေဖြစ်လာသတဲ့။

သည့်အခါချွေးမကလေးရဲ့အပေါ်မှာ မျက်နှာကောင်းကောင်း
မထားနိုင်ဘဲတဆူဆူတဆောင့်ဆောင့်နှင့်ဖောင့်သက်သက်ကြီး
လုပ်နေပါရောတဲ့။ ။တရံတခါကိသာဂေါတမီ၏ မျက်နှာကိုမြင်
လျှင်ထွီကနဲတံတွေး ထွေးလိုက်တယ်။တရံတခါကိသာဂေါတမီ
ကိုစောင်းပြီး ဘယ်လိုကြိမ်းမောင်းသလဲဆိုတော့ ဟဲ့-ကျွန်မတွေ
နင်တို့ကို ငါမကြည့်ချင်ဘူး နင်တို့ကို ငါအိမ်ကြီးပေါ်မှာတင်ပြီး
လူနှင့်သူနှင့်တူအောင် အရောင်တင်ထားရတာ မင်္ဂလာမရှိဘူး
အဲ-သို့ကလို ပြောဆိုစောင်းမြောင်းလေ့ရှိသတဲ့။

သည့်ယိုစောင်းမြောင်းကာ ပြောဆိုတဲ့ စကားကိုကျွန်မများ
ကကြားတော့ နားလယ်ကြတာပေါ့လေ။ကိသာဂေါတမီကလေး
ကလဲ မိမိကိုစောင်းမြောင်း၍မောင်းခဲပုံများကိုလဲသိရှာတယ်။ သို့
ရာတွင် မသိချင်ယောင် ဆောင်ပြီး ယောက္ခမကြီး အပေါ်မှာ
အလိမ္မာနှင့်ကိုယ်ရှိန်သတ်ပြီး ပြုသင့်တဲ့ဝတ္တရားအလုံးစုံကို ကျေ
ကုန်အောင်ပြုလုပ်နေရှာတယ်။ဘယ်လိုပင်ဝတ္တရားကျေအောင်ပြု
စုသော်လဲ စိတ်မာန်ချနေတဲ့ယောက္ခမကြီးနှလုံးကို ရှင်ပြီးအောင်
မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့။ လွန်စွာဆိုးဝါးတဲ့ ယောက္ခမကြီးပေါ့လေ။
ချွေးမအလိမ္မာကလေးရဲ့အပေါ်မှာ ကရုဏာနဲ့နကလေးမှမရှိဘူး။

လောကမှာ ချွေးမနှင့်ယောက္ခမ မိန်းမဆိုတာ လွန်စွာသင့်
မြတ်နိုင်ခဲ့တာကလား။ ကျီးနှင့်ခင်ပုပ်ကဲ့သို့ မျက်မှောင်တကုတ်
ကုတ်နှင့် ရန်လုပ်လို့သာနေတတ်ကြတယ်။ ချစ်ချစ် ခင်ခင်နှင့်
ကြည်လင်သင့်မြတ်စွာ နေထိုင်နိုင်တာကလွန်စွာ ရှားပါးတယ်။
မိန်းမဆိုတဲ့သတ္တဝါမျိုးဟာ စိတ်နေစိတ်ထားက အပ်ဖျားလေခံ
သေးသိမ်လေ့ရှိတဲ့အတိုင်း အတူတကွ နေထိုင်ပြီဆိုမှဖြင့် အစက
တဲ့သော်လဲ တ.ရွဲ့.ရွဲ့, တစောင်းစောင်းနှင့် မသင့်မြတ်ကြောင်း
ဖြစ်တဲ့အမှုအရာတွေဟာ အတော်ကလေးကြာတော့ ပေါ်လာ
ကုန်ကြပါရော။သည့်လိုဖြစ်ခြင်းဟာမိန်းမတို့ဓမ္မတာပေပေါ့လေ။

တနဲ့မဲ့, တရွဲ့.ရွဲ့.ရွဲ့နှင့် မတုံ့ဘို့အကြောင်း ငြူစူ စောင်းမြောင်း
လျက် မျက်စောင်းထိုးကာ ထိုးကာ ပြူးမာန်ပါသော မျက်နှာမျိုး

ဖြင့် သူဌေးကတော်ကြီးနေထိုင်ပုံများကို ကျေးကျွန်အပေါင်းတို့ ဖြစ်ကြလေရာ၊ သခင်စိတ်ကြိုက်အလိုလိုက်ပြီး ကိသာဂေါတမီ ကလေးရဲ့ အပေါ်မှာ မရိုမသေမထေလေးစား မခန့်ငြားတဲ့အမူ အရာများကိုပြုလုပ်ကြတယ်။ သည်အခါ ကိသာဂေါတမီကလေး မှာ လွန်စွာအနေကြပ်သွားရှာတာပေါ့။

မီးသွေးဖြစ်သွားတဲ့ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဘဏ္ဍာတို့ဟာ ကိသာဂေါတမီ ရဲ့ ဘုန်းကံကြောင့် မူရင်းအတိုင်းပြန်ပြီး တဘန်ရွှေ ငွေ ဖြစ်လာ ရတဲ့ကျေးဇူးဂုဏ်များကို မထောက်ထားနိုင်ကြဘူး။ လောကမှာ ကျေးဇူးတင်ခြင်းဆိုတာ လတ်တလောပူပူနွေးနွေးမှ ကျေးဇူးမှန်း သိတတ်ကြတယ်။ အတန်ကလေးကြာလို့ သွေးအေးသွားပြီဆိုမှ ဖြင့် ကျေးဇူးမှန်းမသိတတ်ကြဘူး။ အဲ-သို့ကလို လောကကြီး သူ့ဘောစရိုက်ကထိုက်ထိုက်တန်တန် ကျေးဇူးသိလေ့မရှိတဲ့အတွက် ကြောင့် ဘယ်အခါမှ ကျေးဇူးတရားကို မမေ့မလျော့ ကြရလေ အောင် မင်္ဂလသုတ္တန်ဒေသနာမှာကျေးဇူးသိခြင်းကိုမင်္ဂလာတပါး ရယ်လို့ ရှင်တော်ဘုရားမိန့်ကြားတော်မူခဲ့တာပေါ့။

သူဌေးကတော်ကြီးနှင့်တကွ ကျေးကျွန်အပေါင်းတို့က မခန့် မငြား ပြုလုပ်ကြသော်လဲ စိတ်ခိုင်ခိုင်ကြီး ထားပြီး မလှုပ် မရှား ဝတ်တရားမပျက်အောင်ကိသာဂေါတမီကလေးက ဣန္ဒြေရရနေ ထိုင်တယ်။ လွန်စွာသဘောကြီးတဲ့ အမျိုးသွီးကလေး ပေပေါ့။ စိတ်ထဲမှာတော့ ချမ်းသာခွင့် မရရှာဘူးပေါ့လေ။ ယောက္ခမတို့ အိမ်ပေါ်မှာ သနားစရာ အလွန်မျက်နှာ ငယ်ရှာတယ်။ တကယ် လို့ ကိသာဂေါတမီက စိတ်တပျက်ပျက်နှင့်တွက်လို့သွားခဲ့ပါလျှင် ကုဋေလေးဆယ်မျှရှိတဲ့ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဘဏ္ဍာတွေဟာ မီးသွေးဘဝသို့ တဘန်ပြန်ရောက်၍ သွားမှာအမှန်ဘဲ။ သည်လိုလဲ ဖြစ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒမရှိတဲ့အတွက် မျက်နှာပင်ငယ်သော်လဲ အသာမှိတ်ပြီး ကြိတ် လို့သာနေရရှာတယ်။

ခင်ပွန်းလင်ဖြစ်တဲ့သူကတော့ ကိသာဂေါတမီကလေးရဲ့ အပေါ်မှာ ညာညာတာတာနှင့် မေတ္တာမပျက်ဘဲ နှစ်နှစ် ဖြိုက်ဖြိုက်

ဂရုတစိုက်ပေါင်းသင်းရှာပါရဲ့။ လင့်မျက်နှာက ကြည့်သာပေ
လို့သာ သက်သာခွင့်ရတော့သာပေါ့လေ။ လင့်မျက်နှာက-မသာခွဲ
ဘူးလို့ဆိုပါလျှင် ချမ်းသာတို့အချက် တကွက်မှရှိတော့မှာမဟုတ်
ဘူး။ အဝီစိငရဲအတွင်းမှာ မီးပြင်းပြင်းအမြိုက်ခံရသလို ဖြစ်နေမှာ
အမှန်ပေါ့။ ဤကဲ့သို့ နေထိုင်ခဲ့ရာ ကာလ အတန်ကလေး ကြာလာ
တော့ ကံအားလျော်စွာ ပဋိသန္ဓေစွဲငြိလို့လာခဲ့တယ်။

သားယောကျာ်းဘွားမြင်ခြင်း

ပဋိသန္ဓေတည်နေတုံ့မြောက်၊ ဆယ်လအချိန်သို့ရောက်တော့
ဝမ်းမြောက်စကွယ် တင့်တယ်လှပတဲ့လက္ခဏာနှင့် သားရတနာ
ကလေးတယောက် ပေါ်ပေါက် ဘွားမြင် လာတယ်။ ရွှေတုံး၊
ရွှေခဲ၊ လည်မှာဆွဲတဲ့ ပုလဲကုံးပမာရတနာသားဦး အညွန့်အဖူး
ပေါ်ပေါက်လာတဲ့အခါ၊ သူဌေးကြီး၊ သူဌေးကတော်ကြီးမှစ၍
ဆွေမျိုးညာတိအပေါင်းတို့က ကောင်းမွန်နှစ်မြိုက်စွာ ဝမ်းသာ
အားရရှိကြသဖြင့် သား၏မိခင်ဖြစ်တဲ့ ကိသာဂေါတမီကလေးကို
လဲ အရေးတယူ၊ အလေးမူပြီး ကြည့်ဖြူနှစ်မြိုက်ကြတယ်။ ထိုအခါ
လား၏မျက်နှာကြောင့်၊ ကိသာဂေါတမီကလေးမှာ ကြည်သာ
ရှင်လန်းပြီး ချမ်းချမ်းသာသာနေထိုင်ခွင့်ကိုရရှိပြန်တာပေါ့။ သား
သွီးတို့၏ကျေးဇူးဟင်္ဂလဲ မိဘတို့အပေါ်မှာ အရှိသားဘဲနော်။

အဲ - ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း သားဦးရတနာကလေး ဘွားမြင်၍
ကြည်လင်ငမ်းမြောက်စွာ သူဌေးတို့ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့် ကြီး
ပွား၍လာခဲ့ရာ သုံးလေးနှစ်အရွယ်လောက် ပြေးနိုင်၊ လွှားနိုင်၊ က
စားနိုင်တဲ့ အချိန်သို့ရောက်လာတော့ အပြောအဆိုက တိတိတာ
တာ အပြုအမူက လိမ်လိမ်မာမာ ရုပ်လက္ခဏာက ကြည်ကြည်
ဝင်းဝင်း၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်တဲ့အတွက် သူဌေးကြီး
တအိမ်လုံးတွင် ပန်းဥယျာဉ်-ကလေးပမာ မျက်စိမခွါနိုင်အောင်
လွန်စွာချစ်ခင်သို့နေကြတယ်။ တိတိတာတာနှင့် လိမ္မာတဲ့သားက
လေးကို မိဘဆွေမျိုးတို့က ချစ်ခင်ကြစမြဲဓမ္မတာပေပေါ့။

သားကလေးသေဆုံးသွားခြင်း

ချစ်လောက်၊ခင်လောက် အရွယ်သို့ရောက်လာတဲ့ သားရတနာကလေးသည်၊ တနေ့သောအခါ ကံကြမ္မာတိရစ္ဆာန်၏ ဝေဒနာကြီး စွဲကပ်လာလေရာ ဆရာသမား၊ ဆေးဝါး၊ ဓါတ်စာတို့နှင့်ဘာကွ ဂရုတစိုက် ကုသကြပါသော်လည်း သက်သာခွင့်မရဘဲ မရဏန္တိက ရောဂါ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိတဲ့ ဝေဒနာမျိုး သေရွာသို့ လိုက်သွားရရှာပါရော။

ဆွေမျိုးညာတိတွေ အကုန်ပိုင်း၍ ချစ်ချင်တိုင်း ချစ်နေတဲ့ သားရတနာအချစ်တုံ့ သားကလေး သေဆုံးသွားတယ်ဆိုတော့ ဆွေမျိုးရှိသမျှအားလုံး လောင်ဆွေးတဲ့ အပူလုံးကြောင့် ယူကျုံး မရအောင် ပင်ပန်းကုန်ကြတာပေါ့။ အခြားသူများမှာတော့ ပူပင်၊ ပူဆာသော်လည်း နေသာခွင့်ရရှိကြပါသေးရဲ့။ မိခင်ဖြစ်တဲ့ ကိသာဂေါတမီမှာတော့ မိမိ၏စိတ်နှလုံးမှာ မီးဟုန်းဟုန်းစွဲလောင်ကာ အပူကောင်ဖြစ်ပြီး လှိမ့်လှိမ့်လှိမ့်၊ ခုန်လှိမ့်လှိမ့်နှင့် “သောကုမ္မတ္တက” အရူးမကလေး ဖြစ်သွားရှာပါရောတဲ့။ ပူပူဆွေးဆွေး စိုးရိမ်ရေး နှိပ်စက်၍၊ သွေးပျက်ခါ ရူးသွပ်သွားတဲ့သူများကို သောကုမ္မတ္တက ရယ်လို့ခေါ်ရတယ်။

မိမိ၏ရင်သွေး သားဦးရတနာကလေးသေဆုံး၍ ယူကျုံးမရ ဖြစ်နေတဲ့အပေါ်မှာ ဘယ်လိုတွေးမိပြန်သလဲလို့ဆိုတော့ သည်လို တဲ့။ သည်သားရတနာ ကလေးကိုမရခင် သည်အိမ်ကြီးပေါ်မှာ အလွန်မျက်နှာငယ်ခဲ့ရတယ်။ သားကလေးကို မျက်နှာမြင်မှ ဆွေမျိုး ညာတိတို့က အရေးပြုသဖြင့် ကြည်ဖြူနှစ်ချိုက်စွာ နေထိုင်ခဲ့ရ တယ်။ သည်သားကလေး သေဆုံးသွားပြန်တော့ ဟိုတုန်းက အ ကိုင်း ပိုင်းလို့နှိပ်စက်ကြထိမ့်မယ်။ မျက်နှာရှင် ရှင်နှင့် ကြည်လင် ချမ်းသာကို အခွင့်ကို ရနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ သည်လို တွေးမိတဲ့အတွက် “ဗူးလေးရာ ဖရုံဆင့်” ဆိုသလို တပူပေါ်တပူ ဆင့်ပြီး နင့်နင့်ကြီး ဆင်းရဲသွားရှာတာပေါ့။

အဲ-သို့ကလျိ “ သောကုဗ္ဗတ္တက ” ရယ်လို့ခေါ်ရတဲ့ အရူးမက
 လေးဖြစ်သွားတဲ့အခါလင်ယောက်ျားကသနားစိတ်နှင့်ကြောင့်ကျ
 ပြီး ဖြောင့်ဖြောင့်ဖျဖျ ပြောဆိုချော့မော့ပါသော်လဲ သက်သာခွင့်
 ကိုမရဘူးတဲ့။ နှလုံးသွေးပျက်၍ ရုတ်တရက် ရူးသွပ်သွားခြင်းဆို
 တာ လွယ်ကူစွာနှင့် ဘယ်မှာ ပျောက်ကင်းနိုင်ပါ့မလဲ။ သားက
 လေးရဲ့ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ရန်နှင့် သုဿန်သို့ ယူဆောင်
 ကြမယ်အပြုတွင် ကိသင်္ဂေါတမိက အတင်းလှပြီး ကိုယ်ရင်
 သွေးကို မပေးနိုင်ဘူး ပြောဆိုကာ အတင်းပွေ့ပိုက်၍ ကတိုက်
 ကရိုက်အိမ်ပေါ်က ဆင်းသွားပါရော။ အရူးစိတ်ဝင်လာမှဖြင့်
 ထင်မိထင်ရာပြုကြစမြဲပေါ့လေ။ လင်ယောက်ျားနှင့် ဆွေမျိုးများ
 ကလဲ တားဆီးလို့မနိုင်သဖြင့် ကက်ရှင်ချကာ ငေးကြည့်နေလိုက်
 ကြတယ်။

သားကလေး၏ အလောင်းကိုငိုကြွေး၍
 သွဉ်းသိသွားလာခြင်း

ဆံပင်ကဖိုးရိုးပါ ယား အဝတ်အစားက-ကသိကရိ သားအ
 လောင်းကိုပွေ့ချီပြီး သာဝတ္ထုပြည်အတွင်း တောင်ရောက်၊ မြေခံ
 ရောက်၊ အိမ်ပေါက်စေ့ဝင်ကာ “ ကျွန်မကိုကယ်ကြပါအုံး ကျွန်မ
 သားကလေးကို ဆေးကုပေးကြပါအုံး ” အဲ သို့ကလျိ မြည်တမ်း
 ကာ လမ်းရှိသမျှသွားနေသတဲ့။ အချို့ကလဲ အရူးမကို ပြက်ရယ်
 ပြောလှောင်ကြတယ်။ အချို့ကလေးသူငယ်များကလဲ အရူးမ၏
 နောက်ကလိုက်ပြီး ခဲတွေနှင့်ပေါက်လိုပေါက်၊ ငေါက်လိုငေါက်၊
 ငမ်းလိုငမ်း၊ နှင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း နှောက်ရှက်ကြတဲ့အခါ အရူးဝေ
 ဒနာကိုဆွဲပေးတဲ့အလားရှိ များများကြီးရူးသွပ်သွားပြန်ဘဲပေါ့။

အဲ-သည်ကဲ့သို့ သာဝတ္ထုမြို့တော်အတွင်းမှာ ထင်မိထင်ရာ
 ဒေါင်ခြာစိုင်းပြီး အရပ်အနီးမရှိ သွားလာလို့နေခဲ့ရာ လမ်းတ
 လမ်းသို့ရောက်တော့ ဆင်ခြင်တတ်သိပညာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက
 အရူးမကိုမြင်ပါရော။ ထိုအခါ ပညာရှင်က သို့ကလျိဆင်ခြင်

သတဲ “သည့်အမျိုးသမီးကလေးဟာ အရွယ်ငယ်ငယ်နှင့် သနားစာ
တွယ်ရူးသွပ်နေတာတယ်။ သားကလေးသေတဲ့အတွက် နှလုံးသွေး
ပျက်သောအခန်းကဲ့သို့။ သားအလောင်းကိုပိုက်ပြီး သည့်နည်းအတိုင်း
သာသွားလာလို့နေခဲ့ပါလျှင် မကြာမီအတွင်း ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်
ရှာတော့မယ်။ အရူးမဒုက္ခသမ္ဘာကို ကယ်ဆယ်မှ သင့်တော့မယ်။
ရှင်တော်ဘုရားမှတစ်ပါး ကုသနိုင်ဆရာဟာလဲ ဘယ်မှမှမရှိ
ဘူး” အဲ-သို့ကလျှင် တွေးတောဆင်ခြင်ကာ ကြင်နာတဲ့ကရုဏာ
စိတ်ဖြင့် ကံသာဂေါတမီ၏ အထံသို့ကပ်ပြီး ချော့ချော့မော့မော့
နှင့် သို့ကလျှင်ပြောဆိုသွန်သင်ပေးတယ်။

ချစ်သွီး။ “အေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ သုံးလောကထွဋ်ထား၊
သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရား၊ ထင်ရှားစွာ ရှိတော်မူနေတယ်။ ထိုရှင်
တော်ဘုရားထံသို့သွားပြီး သားကလေး၏အလောင်းကိုပြပါ။ မ
ကြာခင်အသက်ရှင်လာအောင် ဆေးစိရင်သို့ပေးတော်မူလိမ့်မယ်
ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ရောက်လျှင် အသက်ပျောက်နေတဲ့ သူများ
ဟာ ရှင်ရမ္မိဓမ္မတာဖြစ်ပေတယ်။ ဆင်းရဲတဲ့သူတို့၏ အပူကိုပြယ်
အောင် ကယ်ဆယ်တော် မူလေ့ ရှိပေတယ်။ ဘုရားရှင်အထံသို့
လျှင်မြန်စွာသွားပေတော့။

အဲ- သို့ကလျှင်ပြောဆိုတဲ့စကားကို အရူးမကလေးကြားတော့
အားတက်သရောနှင့် စိတ်စောကြည်လင်စွာ အရူးစိတ်အနည်း
ငယ်သက်သာသဖြင့် သားကလေးပြန်ရှာလာအောင် အလောင်း
ကောင်ကိုပိုက်ပြီး ကတိုက်ကရိုက် အေတဝန် ကျောင်းတော်သို့
သွားပါရော၊ သနားစရာ၊ ဘုရားသာလျှင်အားကိုးရာရှိတော့ဟာ
ပေါ့လေ။ ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ ရောက်တော့ နှလုံးသွေးနောက်
တောက်တောက်နှင့် လက်မြှောက်ကာရှိခိုးခြင်းကိုမှ မပြုနိုင်ဘဲ
အရူးတို့အမှုအရာဖြင့် “ကယ်တော်မူပါဘုရား တပည့်တော်မ၏
သားကို သနားသဖြင့် အသက်ရှင်အောင် ကယ်တင်ကုသတော်မူ
ပါဘုရား” သို့ကလျှင် လျှောက်ထားတယ်။

ရှေ့တော်မှောက်သို့ ဆိုက်ရောက်လာတဲ့ ကံသာဂေါတမီကို

ရှင်တော်ဘုရား ရှုစားတွေမြင်တော်မူလေရာ ရှေးရှေးအခါပါရမီ ရင့်ညောင်း၊ ခေတ်ခံကောင်းတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းကို သိတော်မူသည်နှင့် “အို-ချစ်သမီး။ ငါဘုရားက- သနားသဖြင့်ကယ်မတော်မူမယ်။ မိုးရိမ်မပူဆွေးဘဲ စိတ်အေးအေးနှင့်သာ နေပေတော့၊ ယခုမကြာမီ သာဝတ္ထိနေပြည်တော်အတွင်းမှာ လှည့်လည်ပြီး တဦးတယောက်မျှ မသေမပျောက်ဘူးတဲ့ အမျိုးအိမ်က “မုံညင်းဆီ” ကို ရအောင်ရှာခဲ့ရမယ်။ သည်လိုမုံညင်းဆီမျိုးကို ရခဲ့ပါလျှင် သင့်သားသေကလေးကို အသက်သွင်းပြီး ချက်ခြင်းရှင်လာအောင် ကုသတော်မူမယ်။ တစ်စုံတယောက်မှ သေပျောက်ခြင်း မရှိတဲ့ အမျိုးအိမ်မှာ ရှိတဲ့မုံညင်းဆီဟာ သိဒ္ဓိဂိုဏ်း ငါးဖြစ်၍ သေပြီးသောသူတို့၏ အသက်ကိုရှင်စေနိုင်တယ်။ သည်မုံညင်းဆီကိုသာ ‘လျှင်မြန်စွာသွားလို့ရှာပေတော့’” အဲ-သို့ကလျှင် ရှင်တော်ဘုရားက တရားပရိယာယ်အားဖြင့် မိန့်ကြားသွေးဆောင်တော်မူတယ်။

မုံညင်းဆီကိုရှာနေကြစဉ်။

ရှင်တော်ဘုရား၏ အမိန့်တော်စကားကိုကြားရတော့ စိတ်နှလုံးဘောက်ပြန်နေတဲ့ ကိသာဂေါတမီမှာ သားကိုရှင်စေလိုတဲ့ စေတနာဖြင့် လွန်စွာဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်ပြီး “သိဒ္ဓိမြောက်တဲ့ မုံညင်းဆီကို လှည့်လည်ကာရအောင်ရှာပါမယ်ဘုရား၊ ရှားလိမ့်မယ်လို့မထင်ပါ။ လွယ်ကူစွာရှာတွေ့ပြီး အရှင်ဘုရားထံမှောက်သို့ အမြန်ရောက်လာပါမယ်ဘုရား” ၊ အဲ-သို့ကလျှင် လျှောက်ထားပြီး သားသေကလေးကို ပွေ့ချီကာ သာဝတ္ထိ နေပြည်တော်အတွင်းမှာ တအိမ်တက်ဆင်း လှည့်လည်ပြီး မုံညင်းဆီကို တောင်းရှာတယ်။

ဘယ်လိုပင်ရှာတွေ့သော်လဲ မသေဘူးတဲ့ အမျိုးအိမ်မှာ မုံညင်းဆီကို ရဘို့ဆိုတာ ဘယ်မှာဖြတ်နိုင်ပါလဲ၊ အိမ်တိုင်းမှာ သေဘူးကြတာချည်းပေါ့။ သုံးလေးအိမ် တက်မိတဲ့နောက် တအိမ်သို့ ရောက်တော့ သနားကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံတဲ့သူတယောက်က ကိ

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၁၃၃

သာဂေါတမိအား သို့ကလိုပြောကြားတယ်။ ။အို-ဒုက္ခသယ်
မကလေး၊ မသေတူးတဲ့အိမ်မှ မုံညှင်းဆီဆိုတာ ဘယ်မှာရနိုင်ပါမ
လဲ၊ ဓမ္မုဒ္ဓိပါထကျန်းလုံးလှည့်ပတ်လို့ရှာသော်လဲ မောပန်းရုံသာ
အဖတ်ဘင်လိမ့်မယ်၊ အပင်ပန်းခံကာအကျိုးခွဲရှာမနေပါနှင့်၊ သေ
ခြင်းဆိုတာ ရွာတကာမြို့တကာ၊ အိမ်တကာ၊ ကိုယ့်တာခြင်းမရှိ
ဘဲ အစဉ်မပြတ် သေအောင်သတ်နေတဲ့ သဘောမျိုးဖြစ်နေတယ်၊
ပူပန်ဘွဲ့စိတ်ကိုဖြေ၍ ချမ်းသာအောင်နေပေတော့။ အဲ-သို့ကလို
ပြောဆိုသွန်းသင်လိုက်တယ်။

သင်္ခါရလောခြင်း။

ကရုဏာရှေ့ထား၍သနားသဖြင့် ပြောဆိုတဲ့ စကားကိုကြား
ရတဲ့အခါ ကိသာဂေါတမိ၏စိတ်ထဲမှာရုတ်တရက်သတိရလာသ
ဖြင့်။ “ဪ-သေခြင်းဆိုတဲ့တရားဟာမြို့ဘိုင်းရွာတိုင်းအိမ်တိုင်း
မကင်းနိုင်ပါကလား၊ မသေတဲ့အိမ်၊ မသေတဲ့အမျိုးဆိုတာ ဘယ်
မှာမှမရှိရူးမှန်ပါပေတယ်၊ ငါ့သားကလေးကယောက်သွေထူးထူး
ဆန်းဆန်းသေရတာမဟုတ်ဘူး၊ အထူးအဆန်းကြီးလုပ်ပြီး တရှုပ်
ရှုပ် ငိုကြွေးလျက် ပူဆွေးဘောက်ပြန်ကာ သားကလေးကို ပွေ့ချီ
ပြီး လှည့်လည်သွားလာနေရခြင်းဟာ လွန်စွာရှက်ဖို့ကောင်းလှ
ပါတကား၊ ရှင်တော်ဘုရားက တရားပရိယာယ်အားဖြင့် သနား
တော်မူသောကြောင့် မုံညှင်းဆီကိုအရှာခိုင်းတော်မူပေတယ်၊ ရှင်
တော်ဘုရား၏ကျေးဇူးကြောင့် မူးမူးနောက်နောက်အရူးပျောက်
ခဲ့ပေတာပေါ့၊ သည်သားသေကလေးအတွက်နှင့် အရှက်ကွဲခြင်း
ကြီးကဲ့ရဲလေပြီ၊ ဘွားမြင်တဲ့နေ့ကစ၍ ဘယ်ခါမျှ မအေးအောင်
အလွန်ဒုက္ခပေးတဲ့သားကလေးကို သည်ယနေ့စင်စစ် သုသာန်
မှာပစ်တော့မယ်၊ အချစ်ဆိုတာ လွန်စွာ မှောက်မှား တတ်ပါက
“ဟား” အဲ-သို့ကလိုဆင်ခြင်တွေးဆ-သတိရပြီးသာဝတ္ထိနေပြည်
တော်ကြီးမှထွက်၍ သူသေမြုပ်နှံတဲ့သုသာန်သို့သွားရှာတယ်။

သုသာန်သို့ရောက်တော့ ပွေ့ချီထားတဲ့သားကလေးကို။ “ဒုက္ခ
အလွန်ပေးတဲ့၊ ဟဲ့-အလောင်းကောင်ကလေး၊ သည်အချိန်ကစပြီး

ငါ့ကိုဒုက္ခပေးရတော့မှာမဟုတ်၊ သည်သူသာန်မြေမှာကျီလင်းတ
တို့၏အစောဖြစ်ရစ်ပေတော့။ 'အဲ-ဤကဲ့သို့ပြောဆိုကာ တခါထဲ
လွှင့်ပစ်လိုက်ပါရော၊ လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီးသည်နှင့် တပြိုက်နက် မရ
ဏာနုဿတိဂါထာတပုဒ်ကို သို့ကလိုရှုတ်ဆိုလိုက်တယ်။

နဂါမဓမ္မော နနိဂမဿဓမ္မော၊
နစာပိယံ ဧကကုလဿ ဓမ္မော၊
သဗ္ဗဿလောကဿ သဒေဝကဿ၊
ဧသေဝဓမ္မော ယဒိဒံ အနိစ္စတာ။

ဘောန္တော၊ အို-လူအပေါင်းတို့။ ယဒိဒံ-ယာအယံ အနိစ္စတာ၊
ပျက်စီးဖောက်လွဲ၍ အကြင်မမြဲခြင်းသဘောသည်။ အတ္ထံ၊ လော
ကတစ်ခုမှာအထင်အရှားရှိလေ၏။ သောဓမ္မော၊ ထိုသေဆုံးပျက်စီး
ခြင်းတည်းဟူသော အနိစ္စတရားဆိုးကြီးသည်။ နဂါမဓမ္မော၊ တရွာ
ထဲနှင့်သာသက်ဆိုင်သောတရားမဟုတ်ချေ။ နနိဂမဿဓမ္မော၊ နိဂုံး
တခုထဲနှင့်သာသက်ဆိုင်သောတရားမဟုတ်ချေ။ အယံ၊ ဤသေဆုံး
ပျက်စီးရခြင်းတည်းဟူသော အနိစ္စတရားဆိုးကြီးသည်။ နစက
ကုလဿဓမ္မော၊ တမျိုးထဲနှင့်သာသက်ဆိုင်သော တရားလည်းမဟုတ်
ချေ။ ဧကန္တံ န စင်စစ်အားဖြင့်။ ဧသေဝဓမ္မော၊ ထိုသေဆုံးပျက်စီး
ရခြင်းတည်းဟူသော အနိစ္စ သဘောဆိုးကြီးသည်။ သဒေဝ
ကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ သဗ္ဗဿလောကဿ၊ လောကဥာသုံ
အလုံးစုံ၏။ ဓမ္မော၊ မရှောင်သာဘဲအမြဲသက်ဆိုင်၍နေသောတရား
ဆိုးကြီးပေတည်း။

အို- လူများအပေါင်းတို့၊ သေဆုံးပျက်စီးခြင်းဆိုတဲ့ အနိစ္စ
သဘောဆိုးကြီးဟာ တရွာထဲနှင့်သာ သက်ဆိုင်တာ မဟုတ်၊
တမြို့ထဲနှင့်သာ သက်ဆိုင်တာမဟုတ်၊ နိဂုံးတခုထဲနှင့်သာသက်
ဆိုင်တာမဟုတ်၊ လောကအလုံးစုံကို လွှမ်းမိုးအုပ်ချုပ်၍ အကုန်
သက်ဆိုင်တဲ့ တရားဆိုးကြီး ဖြစ်တယ်။ ဘယ်သူအားမျှ ခုန်လွှား

ကျော်နင်း၍ ရှောင်ကွင်းတွက်ပြေးခြင်းခွါ မစွမ်းနိုင်ကြဘူး။ အဲ-
သို့ကလျှင် အနိစ္စဥဒါန်း ငါထာကို ရှုတ်ပြီး၊ သုသာန်သင်းချိုင်းမှ
ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ လျှင်မြန်စွာ ပြန်လာခဲ့တယ်။ “ကျွတ်ချိန်တန်
လျှင်ကျွတ် လွတ်ချိန်တန်လျှင်လွတ်” ဆိုတဲ့စကားအတိုင်း ကျွတ်
လွတ်ဘို့အချိန်တန်တော့ သတိတဘန်ရပြီး သောကထွေပျောက်
ငြိမ်း၍ ချမ်းသာကံန်းကြီးပေါ်လာတာပေါ့။

ကျွတ်တမ်းဝင်ခြင်း

ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ရောက်တော့ ရိုသေစွာဝပ်တွင်းပြီး ထံ
တော်ပါးမှာ စေားဦးခိုက်လို့နေတယ်။ ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်
ဘုရားက “အို-ချစ်သွီး။ သိန္ဓုဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်တဲ့ မုံညှင်းဆီကို ရခဲ့ပါ
ရဲ့လား” လို့ မေးတော်မူတဲ့အခါ၊ ကိသာဂေါတမီက ရိုသေစွာ
လက်အုပ်ချီးပြီး “ဘုန် တော်ကြီးလှသော ရှင်ပင်ဘုရား။ တပည့်
တော်မသတိရပါပြီ၊ မုံညှင်းဆီရှာဘို့ ကိစ္စလဲမရှိတော့ပါ။ ရှင်ပင်
ဘုရားသည် တပည့်တော်မ၏ ကိုးကွယ်ရာအစစ် ဖြစ်တော်မူပါ
ပေတယ်။ ကယ်တင်သောအားဖြင့် ကရုဏာရှေ့ထား၍ အမြှိုက်
တရားကိုသာဟောကြားတော်မူပါဘုရား”။ အဲသို့ကလျှင် သျှောက်
ထားတောင်းပန်ရှာတယ်။

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက သေခြင်းတရား၏ လွှမ်းမိုးနှိပ်
စက်ဟန်ကို အမြင်ဉာဏ်ပွင့်လင်းစေခြင်းငှါ ဒေသနာဂါထာ တ
ပုဒ်ကို သို့ကလျှင်ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

တံပုတ္တပသုသမ္ပတ္တံ၊ ဗျာသတ္တမနသံ နရံ။

သုတ္တံဂါသံ မဟောယောဝ၊ မဇ္ဈအာဒါယဂစ္ဆတိ။

(ဓမ္မပဒပါဠိတော်)

မဟောယောဝ၊ သုနံသုနံထန်ပြင်း၊ စီးဆင်း၍လာသောရေအဟုန်
သည်။ သုတ္တံ၊ အိပ်ပျော်၍နေသော။ ဂါသံ၊ တရွာလုံးကို။ အာဒါယ၊

ဘိုက်ဖျက်ဟူဆောင်၍။ ဂစ္ဆတိယထာ၊ စီးသွားလေဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်းတူစွာ။ မစ္စ၊ ရက်ရက်စက်စက်။ အသက်ကိုခွင်းရှင်သေမင်းသည်။ ပုတ္တပသုသမ္ပတ္တံ၊ ငါးသွေး၊ ငါးသား၊ ငါးကျွဲ၊ ငါးနွား၊ ငါးပိုင်တဲ့ပစ္စည်းများဟု မှတ်သားယစ်မှူး၍နေသော။ ဗျာသတ္တမနသံ၊ မခွဲနိုင်၊ မခွဲရက်၊ တပ်မက်စွဲလန်းသောစိတ်ရှိသော။ တံနရံ၊ ထိုပုထုဇနိသတ္တဝါများကို။ သုတ္တံ၊ အိပ်ပျော်နေခိုက်အတွင်းမှ။ အာဒါယ၊ အတင်းယူဆောင်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေတော့သတည်း။

အို-ချစ်သွီး၊ တဟုန်တည်းစီးဆင်းလာတဲ့ယမားရေသည် အိပ်ပျော်လို့နေကြတဲ့တရားလုံးကို၊ မိမိစွမ်းဟုန်ဖြင့်၊ အကုန်တိုက်ဖျက်ယူဆောင်ကာသွားလေဘိသကဲ့သို့ ထိုနည်းတူစွာ ညှာတာခြင်းမရှိတဲ့ရှင်သေမင်းသည်။ ငါးသွေး၊ ငါးသား၊ ငါးကျွဲ၊ ငါးနွား၊ ငါးပစ္စည်းများရယ်လို့ တွယ်တာယစ်မှူး၊ မြူးတူးပျော်ပါး နေတုန်းမှာပင် ဗြုးကနဲ၊ ဗြုးကနဲ၊ ယူဆောင်သွားလေ့ရှိတယ်။ သေမင်းလက်မှလွတ်ထွက်ပြေးရှောင်ဖို့ အရေးဆိုတာ ဘယ်မှာမှမရှိဘူး။ အဲသည်ကဲ့သို့ မရဏာသတိတရားကို မူရင်းထား၍ သစ္စာလေးပါးကို ဟောကြားညွှန်ပြတော်မူတယ်။

ကိသင်္ခဂေါတမီသည် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ဟောကြားမိန့်မြွက်အင်တဲ့ ဒေသနာအချက်ကို ကြားနာရလေသောအခါ၊ ပွင့်လင်းသောအမြင်ဉာဏ်ဖြင့် သောတာပန်အဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်သွားတယ်။ ထိုအခါ သာသနာတော် အတွင်းမှာ သဒ္ဓါတရားထက်သန်လှသဖြင့် ထိုနေရာမှမထဘဲ ရှင်တော်ဘုရားအား ဝပ်တွင်းဦးခိုက်ပြီး။ “ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဟောတော်မူအပ်တဲ့တရားအစဉ်ကို တပည့်တော်မ ဆီမြင်ပါပြီ သနားတော်မူပါသဖြင့် မြင့်မြတ်လှသော သာသနာတော် အတွင်းမှာ ရဟန်းပြု၍ နေထိုင်ခြင်း၌ အခွင့်သနားတော်မူပါဘုရား” လို့ လျှောက်ထားတောင်းပန်ရှာတယ်။

ထိုအခါ-ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက တောင်းပန်ချက်အတိုင်းခွင့်ပေး၍ ဘိက္ခုနီမကျောင်းတိုက်သို့စေလွှတ်ကာ ဘုရားအမိန့်တော်

ကြီးဖြင့် ရဟန်းပြုစေသည်တွင် မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘောင်သို့ ဆိုက်ရောက်သွားတယ်။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်သွားတဲ့ အခါ မူလအမည်သညာအတိုင်း ကိသာဂေါတမီ ဘိက္ခုနီ-ဟု ထင်ရှားကျော်စောတော်မူလေသတည်း။ ။ဤနေရာ၌ အဆုံး ဘဝနှင့် သက်ဆိုင်သော ထေရ်အပဒါန် ပါဠိတော်ကြီးများကို ထုတ်ဆောင်တော်ပြုပါဦးမည်။

(ည) ပစ္ဆိမေဘဝဒါနိ၊ ဇာတာသေဋ္ဌိကုလေအဟံ၊
ဒုဂ္ဂတေအဓနေနန္ဓေ၊ ဂတာစ သဓနံကုလံ။

(ည) ပစ္ဆိမေဘဝ၊ အဆုံးစွန်ဘဝဖြစ်သော။ ဣဒါနိစ၊ ဤ ယခုဘဝ၌မူကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သေဋ္ဌိကုလေ၊ ကြွယ်ဝ သောသူဌေးမျိုး၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပေါ်၍သာခဲ့ပါသတည်း။ တတော ထိုအကျွန်ုပ်ကိုဘွားမြင်ပြီးသော နောက်၌။ နန္ဓေ၊ စီးပွားဥစ္စာပျက် စီးခဲ့သည်ဖြစ်၍။ အဓန၊ ဥစ္စာမရှိဘဲ အမွဲကြီးခဲ့လျက်။ ဒုဂ္ဂတေ၊ အားကိုးရာမရှိဘဲဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ သဓနံ ကုလံ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာချမ်းသာကြွယ်ဝသော လင်၏အိမ်သို့။ ဂတာ၊ လိုက်ပါ၍သွားခဲ့ရပါတသတည်း။

(ဋ) ပတိဉ္ဇပေတွာသေသာမေ၊ ဒေဿန္တိ အဓနာဇ္ဇုတိ၊
ယဒါစပဿုတာအာသိ၊ သဗ္ဗေသံဒယိတာတဒါ။

(ဋ) မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပတိ၊ လင်ယောက်ျားကို။ ဉ္ဇပေတွာ၊ ချန်ထား၍။ သေသာ၊ ကြွင်းသမျှသောယောက်ျားနှင့်ဆွေမျိုးညာတိ အပေါင်းတို့သည်။ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အဓနာဇ္ဇုတိ၊ ပစ္စည်းမဲ့သော ဆင်းရဲသူမကလေးဟူ၍။ ဒေဿန္တိ၊ မျက်စောင်းတထိုးထိုးနှင့်ရန် ညှိုးထားကာ မုန်းကြလေကုန်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌မူကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဿုတာ၊ သားဦးကလေး တယောက် ဘွားမြင်မြောက်၍လာသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့လေ၏။ တဒါ ထိုအခါ ၌မူကား။ သဗ္ဗေသံ၊ ဆွေမျိုးညာတိအလုံးစုံတို့၏။ ဒယိတာ၊ သနား ချစ်ခင်ခြင်းကိုခံရသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါသတည်း။

(ဋ) ယဒါသောတရုဏောပုတ္တော၊ ကောမလကောသုခေမိတော။
သပါဏာမိဝကန္တောမေ၊ တဒါယမဝသံဂတော။

(ဋ) ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တရုဏော၊ ဖွံ့ထွားပျံ့မြစ်လှစွာသော။
သောပုတ္တော၊ ထိုသားဦးရတနာကလေးသည်။ သုခေမိတော၊ ချမ်း
ချမ်းသာသာ ကြီးပွားလာသည်ဖြစ်၍။ ကောမလကော၊ သစ်ရွက်
ညွန့်ပမာ လွန်စွာနူးညံ့သိမ်မွေ့သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လေ၏။ သပါဏ
မိဝ၊ မိမိ၏အသက်ကဲ့သို့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကန္တော၊ မခွဲခွာရက်
နှစ်သက်ချစ်ခင်အပ်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လေသတည်း။ တဒါ၊ ထိုချစ်
လောက်၊ ခင်လောက်၊ အရွယ်ရောက်သောအခါ၌။ သောပုတ္တော၊
ထိုသားဦးရတနာကလေးသည်။ ယမဝသံဂတော၊ သေမင်းနိုင်ငံ
သို့ လိုက်ပါသွားရရှာလေသတည်း။

(ဋ) သောကဇ္ဇာဒိနဝဒနာ၊ အသုနေတ္တာရုဒမ္မုခါ။
မတံကုဏပမာဒါယ၊ ဝိလပန္တိဂမာမဟံ။

(ဋ) တေန၊ ထိုသားဦးသေဆုံး၊ အချစ်တုံးကလေးပျက်စီးခြင်း
ကြောင့်။ သောကဇ္ဇာ၊ စိတ်မှာမအေး၊ ပူဆွေးတုံ့လတ်၊ နှိပ်စက်အပ်
သည်ဖြစ်၍။ ဒိနဝဒနာ၊ အလွန်ပင်ပန်း၊ ညှိုးနွမ်းကြိုလှံသော မျက်
နှာရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါသတည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အသု
နေတ္တာ၊ မျက်စိအစုံမှ၊ အဟုန်နှင့်တကွ၊ စီးဆင်းရိကျသောမျက်ရေ
ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရုဒမ္မုခါ မျက်နှာမရှင်၊ လွန်ပူပင်သဖြင့်၊ ပြိုပြင်စွာငို
ကြွေးလျက်။ မတံ၊ သေ၍သွားလေပြီးသော။ ကုဏပံ၊ သားသေ
ကောင်ပုပ်ကလေးကို။ အာဒါယ၊ ပွေ့ချီယူဆောင်၍။ ဝိလပန္တိ၊
တယောင်ယောင်၊ တရမ်းရမ်း၊ မြည်တမ်းဟစ်အော်ကာ။ ဂမာမိ၊
ဟိုရောက်၊ သည်ရောက်၊ အိမ်ပေါက်ငွေအောင်၊ ယောင်တောင်
တောင်သွားလာခဲ့ပါသတည်း။

(ဃ) တဒါဇကေနသံဒိဇ္ဇာ၊ ဥပေတွာဘိသက္ကုတ္တမံ။
အဝေါစဒေဟိဘေသန္တံ၊ ပုတ္တသံဝိဝနန္တိဘော။

(ဗ) တဒ။ ထိုသို့စိတ်ဘောက်ပြန်ကာ ထင်မိ၊ ထင်ရာ၊ သွားလာနေသောအခါ၌၊ ဇကောန၊ တွေးဆမြော်မြင် ပညာရှင်တယောံကား သံဒိဋ္ဌာ၊ လမ်းတွင်တွေ့လတ် ညွှန်ကြားအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဘိသက္က၊ ဣဓံ၊ ဆေးဆရာအမြတ်ကြီးဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်သို့။ ဥပေတွာ၊ သားသေကိုပွေ့ပိုက်၍ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ဝင်သွားပြီးသည်ရှိသော်။ 'ဘော၊ အို-ဆေးဆရာမြတ်ကြီးဘုရား။ ပုတ္တသံဇီဝနံ၊ သားသေကလေး၏ အသက်ရှင်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဘောသန္တံ၊ ဆေးကောင်း၊ ဆေးမြတ် ကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒေဟိ၊ ပေးသနားတော်မူပါအရှင်ဘုရား။' ဣတိ ဤသို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဝေါ၊ ဆေးတောင်းလိုသဖြင့် မြွက်ဆိုလျှောက်ထားခဲ့ပါသတည်း။

(ဏ) နဒိဇ္ဇန္တေ မတာယသ္မိံ၊ ဂေဟေသိဒ္ဓတ္ထကံတဘော။
အာဟာရာတိဇိနောအာဟာရိနယောပါယကောဝိဒေါ၊

(ဏ) ဟန္တေ၊ အို-ချစ်သွီး။ ယသ္မိံ၊ ဂေဟေ၊ အကြင်အိမ်၌။ မတာ သေဆုံးပျက်စီးသောသူတို့သည်။ နဒိဇ္ဇန္တေ၊ တစုံတယောံမျှခရှိဘူးကြလေကုန်၊ တဘော၊ ထိုအသေ အပျောက်ခရှိဘူးသောအိမ်မှ။ သိဒ္ဓတ္ထကံ မုန့်ညှင်းဆီကို။ အာဟာရ၊ မရ၊ ရအောင်၊ ယူဆောင်ရှာတွေ့ခဲ့ပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိနယောပါယကောဝိဒေါ၊ ယဉ်ကျေးလေအောင်၊ သွေးဆောင်ဆုံးမသော အရာ၌ လွန်စွာ ကျမ်းကျင်တော် မူသော။ ဇိနော၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ အာဟာ မိန့်ကြားတော်မူပေသတည်း။

(တ) တဒါဂမိတွာသာဝတ္ထိံ၊ နလဘိတံဘဒိသံဃရံ၊
ကုတောသိဒ္ဓတ္ထကံတသ္မာ၊ တတာလန္ဒါသတိ' အဟံ။

(တ) တဒါ၊ ထိုသို့ရှင်တော်ဘုရား ညွှန်ကြားမိန့်မြွက်တော်မူသောအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိနေပြည်တော်ကြီးတရလုံးကို။ ဂမိတွာ၊ သွားလာလှည့်ပတ်ကာ တွေ့ရှာစုံစမ်းပါသော်လည်း။ တာဒိသံဃရံ၊ ထိုကဲ့သို့ သေမပျောက်ဘူး

၁၄၀

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

သောအိမ်ကို။ နလဘိ၊ စုံစမ်းရှာတွေ့၍မရချေ။ တသွာ၊ ထိုသို့မသေ
ဘူးသောအိမ် မရှိလေသောကြောင့်။ သိဒ္ဓတ္ထကံ၊ မုန့်ညှင်းဆီကို။
ကုတောလဘိ၊ အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါတော့အံ့နည်း။ တတော၊
ထိုမုန့်ညှင်းဆီကို မရနိုင်သောအခါမှ၊ သတိ၊ သတိတရားကို။ လဒ္ဓါ၊
ရရှိ၍လာခဲ့ပါသတည်း။

(ထ) ကုဏပံဆဋ္ဌယိတွာန၊ ဥပေသိံ လောကနာယကံ။

ဒုရတောဝမမံဒိသွာ၊ အဝေါစမရုရဿရော။

(ထ) ဘဒါ၊ ထိုသတိရလသောအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ကုဏပံ၊ သားသေကောင်ပုပ်ကလေးကို။ ဆဋ္ဌယိတွာန၊ သုဿနံ
မြေပြင်မှာ မခင်မတွယ်ဘဲပစ်ထားခဲ့၍။ လောကနာယကံ၊ လော
ကထွန့်ထားမြှောက်တရားသို့။ ဥပေသိံ၊ ချဉ်းကပ်စားခဲ့ပါသတည်း။
မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်
တော်မူလေသည်ရှိသော်။ ခရုရဿရော၊ ချိုမြိန်သာယာ။ ဝါစာသ
ခင် ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်တော်မူပေသော တရားမြတ်သည်။ အဝေါစ၊
အမြှိုက်တရားဂါထာများကို ဟောကြားတော်မူပေသတည်း။

(ဒ) သာဟံသုတွာနိမာဂါထာ၊ ဓမ္မစက္ခုဝိသောဓယံ။

တတောဝိညာတသဒ္ဓမ္မာ၊ ပဗ္ဗဇိံ အနဂါရိယံ။

(ဒ) သာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဣမာဂါထာ၊ ဤတရားဂါထာ
တို့ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဓမ္မစက္ခု၊ သောတာပတ္တိ
မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော တရားမျက်လုံးကို။ ဝိသောဓယံ၊ သုတ်
သင်ရှင်းလင်း ခဲ့ပါသတည်း။ တာတော၊ ထိုသောတာပန် ဖြစ်ပြီး
သောနောက်၌။ ဝိညာတသဒ္ဓမ္မာ၊ သိမြင်ဉာဏ်ပွားသော သူတော်
ကောင်းတရား လက်ကိုင် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနဂါရိယံ အိမ်ရာ
မထောင်သောသာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြုခဲ့ပါသတည်း။

ရဟန္တာဘာဗြုဒ်သို့ဆီကော်ရောက်ခြင်း

သောတာပန်စခန်းသို့ပေါက်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးတဲ့
အခါ။ ကိသာဂေါတမီသေရီသည် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမြတ်ကြီးတို့၏

ထံပါးမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုသင်ကြားနည်းယူပြီးလျှင် ဝိပဿနာ တရားအလုပ်ကို အားထုတ်ရှုစားတော်မူတယ်။ တနေ့သော အခါ ဥပုသ်အိမ်သိမ်အပြင်သို့သွားပြီး ဆီမီးများကိုညှိထွန်းတယ်။ ထိန် ထိန်ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်နေတဲ့ဆီမီးများကို ဗေဓေရှုစား နေစဉ်အခါ ဝိပဿနာအလုပ်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ဉာဏ်ပညာတွေ သို့ကလိုပေါ်ပေါက်လာသတဲ့။

ဪ- သည်ဆီမီးတောက်များဟာ မီးနှင့်ဆီကို အစွဲပြုလျှို သာ တောက်လောင်နေနိုင်ကြတယ်။ ဆီနှင့်မီးစာမရှိပါလျှင် ဆီ မီးတောက်ဆိုတာမဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဆီမီးတောက်ဟာလဲ အစဉ်အမြဲ တည်ရှိနေဟာမဟုတ်ဘူး။ သူ့ဆီနှင့်သူ မီးတောက်အကြောင်း အ ကျိုးဆက်လက်၍ ဖြစ်ပျက်နေခြင်းမျှသာ မှန်တယ်။ အကျိုးအ ကြောင်းဆက်လက်ပုံကို မသိတဲ့လူများကတော့၊ မငြိမ်းမခြင်း သည်မီးတောက်သာ အမြဲတည်နေတယ်လို့ထင်မှတ်ကြတယ်။ စင် စစ်မှာတော့ အကြောင်းဖြစ်တဲ့ဆီကိုအစွဲပြု၍ အကျိုးဖြစ်တဲ့ တေ ဇောမီး ကလာပ်ကလေးတွေ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်နေမှုသာ မှန် တယ်။ ဖြစ်နေအယဉ်မှာလဲ ထို့နည်းအတိုင်းဘဲ သည်ဆီမီးကောံ ဥပမာနှင့်တူစွာ သတ္တဝါ အကောင် အထယ်ကြီး ထင်မှတ်နေကြ တဲ့ ရုပ်ခါတ်, နာမ်ခါတ်, ပရမတ်တရားတွေဟာလဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နည်းလမ်းအတိုင်း အကျိုးအကြောင်း ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ကာ မကြာမကြာချုပ်ဆုံး ပျက်စီးနေတဲ့ တရားတွေအမှန်ဘဲ။ လျှပ်စီး ပမာ လျှင်ပြန်စွာ ဖြစ်ပေါ်ပြီးလျှင် မြန်စွာ ချုပ်ဆုံး နေကြတယ်။ အဲ - သို့ကလို မခိုင် မခြံတဲ့ တရားတွေကို နိဗ္ဗာန်လို့ မဆိုနိုင်ဘူး။ ဝိပရိကာမ ဒဏ်ချက်ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံနေရတဲ့ အနိစ္စတရား တွေကို ချမ်းသာတယ်လို့မဆိုနိုင်ဘူး။ ဒုက္ခစင်စစ်သာ အမှန်ဖြစ် ကြတယ်။ မမြဲတဲ့အပေါ်မှာ ဒုက္ခဒဏ်ချက်က ထပ်ခါလို့နှိပ်စက် ပြန်တော့ သည်လိုတရားမျိုးတွေကို ခါးကိုယ်, ငါးဟာ, ငါးခြံ, ရုပ် လို့ ဘယ်မှာလွဲလမ်းသင့်ပါတော့မလဲ စင်စစ်မှာတော့ အစိုးမရ အနှစ်သာရမရှိတဲ့ အနတ္တတွေသာ အမှန်ဖြစ်ကြတယ်။

အဲ-သို့ကလို ဆီမီးတောက်ကို မူရင်းထားပြီး ရုပ်နာမ်တရား
တို့အပေါ်မှာအမြင်ထက်သန်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်တွေပေါ်ပေါက်
လို့လာလေရာ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့နှင့်တကွ သုံးပါးသောဘဝတို့၌
လောဘ အငြိအတွယ် ပျော်ပြယ် ကင်းပြတ်လျက် မြင့်မြတ်သော
ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော် မူလေသတည်း။ ဤကဲ့သို့
ဝိပဿနာထင်မြင်၍ ကိလေသာကင်းစင်သောရဟန္တာဖြစ်ပုံများ
ကို ထောက်ထားဆင်ခြင်ကြပြီးလျှင် ယခုအခါ အသိ အလိမ္မာ
ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံကြတဲ့ အမျိုးသွေးများတို့သည် ဆီမီးကပ် သူပူဇော်
ကြတဲ့အခါ ဆီမီးတောက်ကို စေ့စေ့ရှုစားပြီး အနိစ္စဉာဏ်သွား
ဖြင့် တရားထင်မြင်အောင် ဆင်ခြင်ကြရမယ်။ သည်ကဲ့သို့ ဆင်
ခြင်ကြပါလျှင် ဒါနစေတနာ ခြောက် နှစ် ဘုံ ပြင် ဝိပဿနာ
ဘာဝနာကုသိုလ်များလဲပွားတိုးဖြစ်ပေါ် နှိုင်းတယ်၊ ယခုဘာဝမှာပင်
ကျွတ်တမ်းမောင်ရသေးသော်လဲ နောက်တရားရှင် နှိ လက်ထက်
တော်အခါ ဘာဝနာဉာဏ်အ ပျော်၍ လွယ်ကူစွာနှင့်ကျွတ်တမ်း
ငင်ခွင့်ကိုရနိုင်တယ်။

ကိသာဂေါတမီထေရီသည် ဆီမီးတောက်ကို အကြောင်းခံပြီး
ဝိပဿနာဉာဏ် ထက်သန်စွာပေါ်ပေါက်လာတဲ့အခါ ရှင်တော်
မြတ်တရားက အားပေးချီးမြှင့်တဲ့သဘောအားဖြင့် ဂန္ဓကုဒိုတိုက်
တော်မှရောင်ခြည်ဟော်မြောက်စုံကိုစေလွှတ်၍ချွေချွတ်ရန်ဟော
ကြားတော် မူသောဒေသနာ ဂါထာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်
သေးသည်။

ယော စေတဿသတံဇီဝေ၊ အပဿံအမတံပဒံ။

ဧကောဟံဇီဝိတံသေသျော၊ ပဿတောအမတံပဒံ။

(ဓမ္မပဒပါဠိတော်)

ဘဗ္ဗေဒို ချစ်သွီး။ ပေတာ၊ အကြင်သူသည်။ အမတံပဒံ၊ အမြဲ၊
နိဗ္ဗာန်ကို။ အပဿ အပဿန္တော၊ မိမိဉာဏ်တွင်။ ထေင်မမြင်
ရလေကဲ့။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာကာလပတ်လုံး။ စေဇီဝေ၊ အ

ကယ်၍ အသက်ရှင်ကာ နေရစေဦးတော့။ သော၊ ထိုသူသည်။ နသေ
ယော၊ ခြံတ်သည်မဟုတ်ချေ။ အတေပဒံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဿ
တော-ပဿန္တဿ၊ သိမြင်နိုင်သောသူအား။ ကောဟံ၊ တရက်
ထဲမျှ။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ကာ တည်နေရခြင်းသည်။ သေယော၊
စင်စစ်ကေန အမှန်ထွတ်မြတ်လှပေသတည်း။

ကိသာဂေါတမိ ထေရီအရှင်မြတ်သည် ရဟန္တာ အဖြစ်သို့
ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီးတဲ့အခါ ရှေးကဆုတောင်းပါရမီ ရှိခဲ့ရင်း
အတိုင်း လူဒါယကာတို့က ကောင်းမွန်လှစွာ စေတနာသဒ္ဓါတရား
ဖြင့် လှူဒါန်းတဲ့ သင်္ကန်းအမွန်အမြတ်များကို ဝတ်ရုံလေ့မရှိဘဲ ပံသု
ကူသင်္ကန်းကိုသာ ဆင်ခြန်း ဝတ်ရုံလေ့ရှိတယ်။ ပံသုကူသင်္ကန်း
ဆိုတာ လူတို့အိမ်မှာအသုံးမကျသဖြင့် လမ်းမှာပစ်စွန့်ထားတဲ့
အဝတ်နွမ်း၊ အဝတ်စုတ်၊ များကိုကောက်ယူကာ စပ်ဖါချုပ်ဆိုး
တဲ့သင်္ကန်းမျိုး။ သုဿနသင်းချိုင်းမှာ သူသေကောင်နှင့်တကွ စွန့်
ပစ်ထားတဲ့ အဝတ်ကိုကောက်ယူကာ စပ်ဖါချုပ်ဆိုးတဲ့ သင်္ကန်း
မျိုး။ အဲ-သည်သင်္ကန်းမျိုးတွေကို ပံသုကူသင်္ကန်းမျိုးရယ်လို့ ခေါ်
ဆိုရတယ်။ အလွန်ငြိမ်နွမ်းတဲ့ သင်္ကန်းမျိုးပေပေါ့။ အမြင်ကငြိမ်
နွမ်းသော်လည်း သာသနာတော် အတွင်းမှာတော့ လွန်စွာဂုဏ်ရှိတဲ့
သင်္ကန်းမျိုးရယ်လို့ ခေါ်ဆိုရတယ်။ ပုထုဒန်တို့ မျက်စိမှာတော့
သည်လိုသင်္ကန်းမျိုးကို ဝတ်ရုံလို့လေးလျှင် ကြည်ညိုဘွယ်မထင်
ကြောက်လန့်ဘွယ်ရာကြီး ထင်ကြမှာပေါ့လေ။ သူတော်ကောင်း
တို့မျက်စိမှာတော့ အလွန်စင်ကြယ်၍ တကယ်တကယ် ကြည်ညို
ဘွယ်ကြီး ထင်ကြတယ်။ သာသနာတော်ကြီးအတွင်းမှာ ပံသုကူ
သင်္ကန်းဆိုတာ ဂုဏ်ထူးဆောင်၊ ကြိုက်သရေဆောင် သင်္ကန်း
တော်ကြီးပေပေါ့။

.. ကိသာဂေါတမိထေရီသည် အလွန်ငြိမ်နွမ်းတဲ့ပံသုကူသင်္ကန်း
ကိုဆောင်လေ့ရှိကြောင်းနှင့် သာသနာတော်အတွင်းမှာ လွန်စွာ
ထင်ရှား ကျော်စောတော်မူတယ်။ တနေ့သောအခါ ‘ဂိဗ္ဗကုဋ်’
တောင်၌ ရှင်တော်ဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ သိကြားမင်း

သည် နတ်ပရိသတ်နှင့်တကွ ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ ဝင်ရောက်ပြီး တရားစကားများကို လျှောက်ထား ဆွေးနွေးလှိုနေတယ်။ ထိုအခါ ကိသာဂေါတမိထေရ်သည် ရှင်တော်ဘုရားကို မူးမြင်ခြင်းငှါ တန်ခိုးဈာန်ယာဉ်ဖြင့် ကောင်းကင်ခရီးက ကြွလာတော်မူရာ ရှင်တော်ဘုရား၏ထံပါးတွင် စစားဝင်ရောက်လျက်ရှိသော သိကြားမင်းကိုမြင်သည်နှင့် အထံတော်သို့ မဝင်ဘဲ ရုတ်တရက် ထွန်ဆုတ် ပြန်သွားတော်မူတယ်။

ထိုကဲ့သို့ အထံတော်သို့မဝင်ဘဲ ထွန်ဆုတ်ပြန်သွားပုံကို သိကြားမင်းမြင်လေရာ “အရှင်ဘုရား ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွလာပြီးမှ ပြန်လည်ဆုတ်နစ်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အရှင်မြတ်ဟာ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသလဲဘုရား” လို့လျှောက်ထား မေးမြန်းတယ်။ ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက “အို-သိကြားမင်း မိုးယံကောင်းကင်၌သင်မြင်လိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား အခြားပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆင်မြန်းဝတ်ရုံလေ့ရှိတဲ့ ငါ့သမီးတော်ကြီး ကိသာဂေါတမိဖြစ်ပေတယ်။ တောတောင်အတွင်းမှာ တကိုယ်ချင်းနေထိုင်ခါ ချွန်ကိုသာပွားများလျက် လျှော့ပါး ပိန်ကြို့သော ကိုယ်ဖြင့် အကြောပြင်းရရိုင်းထနေတယ်။ ကိလေသာကုန်ခန်းတဲ့ ရဟန္တာမြတ်ကြီးဖြစ်၍ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူတို့၏ ရှိခိုးဦးနှိမ်ခြင်းကို ခံထိုက်တဲ့ သွီးတော်မြတ်ပေပေါ့” ဆဲ-ဤကဲ့သို့ မိန့်ကြားတော်မူကာ ကိသာဂေါတမိထေရ်ကို ခွဲဆိုကျူးရင့်တဲ့ ဂါထာတပုဒ်ကို သို့ကလိုဇွန်ကြားတော်မူလေသတည်း။

ပံသုကူလခရံ၊ နန္ဒိန္ဒြိယံ၊ ကိသံမနိသန္တတံ။

ဧကံဝနသ္မိံ၊ ဈာယန္တံ၊ တမဟံဗြူမိဗြဟ္မဏံ။

(ဓမ္မပဒပါဠိတော်)

သက္က၊ အို-သိကြားမင်း၊ ဝနသ္မိံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောတောတောင်အတွင်း၌။ ဧကံ၊ အတော်မလှော်-တယောက်ထီးသီး၊ ဈာယန္တံ၊ ချွန်ဝင်စားကာနေလေ့ရှိသော။ ပံသုကူလခရံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို

သာဆင်မြန်းဝတ်ရုံလေ့ရှိသော။ တံဇန္ဒြ၊ ကိသာဂေါတမီတည်း။
ဟူသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို။ ဗြဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုတွေကို အကုန်
ပယ်၍ စင်ကြယ်မြင့်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရား
သည်။ ဗြ၊ မိ၊ ချီးကျူးစကားမိန့်ကြားမြှောက်ဆိုတော်မူပေသတည်း။

ကိသာဂေါတမီ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးမိန့်ကြားတော်မူတဲ့
ရှင်တော်ဘုရား၏ အမိန့်တော်စကားကိုကြားလေသောအခါ သိ
ကြားမင်းနှင့်တကွ နတ်ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ခေါင်းပါး
သောသင်္ကန်းဖြင့်ရိနွမ်းပိန်ကြို၍နေသောကိသာဂေါတမီ၏အပေါ်
မှာ စေတနာတက်တိုးလျက် သဒ္ဓါမျိုးထက်သန်ကြလေသတည်း။

တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးကိုရရှိခြင်း

ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်ရွက်ခြင်းမှစ၍ သင်္ကန်းခေါင်းပါးမှု
အရာတွင် လွန်စွာကျော်စောထင်ရှားလျက်ရှိသော ကိသာဂေါ
တမီထေရီမအား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ပရိသတ်လေးပါး အ
လယ်တွင် တင့်တယ်စွာ စံပယ်တော်မူလျက် ဂုဏ်အားလျော်စွာ
တေဒဂ် ဘွဲ့ထူးဖြင့် ဤကဲ့သို့ ချီးကျူး မြှောက်စားတော် မူလေ
သတည်း။

တေဒဂုံဘိက္ခဝေ မမသာဒိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ
လူခစိဝရခါဒီနံ ယဒိဒံ ကိသာဂေါတမီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဒိကာနံ တ
ပည့်မဖြစ်ကြကုန်သော။ လူခစိဝရခါဒီနံ၊ ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်း
ကိုဆောင်လေ့ရှိကြကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမအပေါင်းတို့
တွင်။ ယဒိဒံ၊ ယခုအယံကိသာဂေါတမီ၊ အကြင်ကိသာဂေါတမီ
ထေရီသည်။ အတ္ထံ၊ ရှိ၏။ တေ-သော၊ ထိုကိသာဂေါတမီထေရီ
သည်။ အဂ္ဂံ-အဂ္ဂါ၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း။

ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း၊ တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးရရှိခြင်း စသည်တို့နှင့်ဆိုင်
သော ထေရီအပဒါနိဂါထာတို့ကို ထုတ်ပြပါဦးမည်။

(ခ) တထာပဗ္ဗဇိတာသန္တိ၊ ယုဇ္ဇန္တိဇိနသာသနေး။
နစ်ရေနေနဝကာလေန၊ အရဟတ္တမပါပုဏိံ။

(ခ) တထာ၊ ထိုသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုခဲ့သည်။ သန္တိ၊ ဖြစ်လျက်။ ဇိနသာသနေး၊ ဘုရားရှင်၏သာသနာတော်အတွင်း၌။ ယုဇ္ဇန္တိ၊ မနေမနားကြိုးစားအားထုတ်လိုက်သည်ရှိသော်။ နစ်ရေနေနဝကာလေန၊ မကြာမြင့်မီကာလအကွင်း၌သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ ကံလေ့သာကင်းပြတ်သောရဟန္တာဖြစ်အဖြစ်သို့။ အပါပုဏိံ၊ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပေသတည်း။

(န) ဣဒ္ဓိသုစဝသီဟောမိ၊ ဒိဗ္ဗာယသောတဓာတုယာ။
ပရစိတ္တာနိဇာနာမိ၊ သတ္ထုသာသနကာရိကာ။

(န) အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတ္ထုသာသနကာရိကာ၊ ဘုရားရှင်၏အဆုံးအမတော်ကိုလိုက်နာပြုကျင့်ခဲ့သောကြောင့်။ ဣဒ္ဓိသုစ၊ မိုးသုံမြေသွန်း၊ တန်ခိုးဂုဏ်အမျိုးမျိုးတို့၌လည်း။ ဝသီ၊ ပိုင်စိုးနိုင်နင်းခဲ့သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါသတည်း။ ဒိဗ္ဗာယသောတဓာတုယာ၊ အသံအမျိုးစုံကို အကုန်ကြားနိုင်သော ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်အရာ၌လည်း။ ဝသီဟောမိ၊ ပိုင်စိုးနိုင်နင်းခဲ့ပါသတည်း။ ပရစိတ္တာနိ၊ သူတပါးတို့၏စိတ်အကြံအစည်တို့ကိုလည်း။ ဇာနာမိ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိရပါသတည်း။

(ပ) ပုဗ္ဗေနိဝါသံဇာနာမိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိသောဓယိံ။
ဓေပေတွာအာသဝေသဗ္ဗေ၊ ဝိသုဒ္ဓါထိံ သုနိဗ္ဗလာ။

(ပ) ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ခရီး၌ဖြစ်ခဲ့ဘူးသောဘဝအလုံးစုံကိုလည်း။ ဇာနာမိ၊ ပိုင်းခြားထင်ထင်၊ သိမြင်ရပါ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အဆင်းအမျိုးမျိုးကိုမြင်နိုင်သော ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကိုလည်း။ ဝိသောဓယိံ၊ စင်ကြယ်စွာ သုတ်သင်ခဲ့ရလေပြီ။ သဗ္ဗေအာသဝေ၊ စီးသွန်ကျလျှော၊ အလုံးစုံသောအာသဝေတို့ကို။ ဓေပေတွာ၊ ခြေခံသွေ့ကုန်ခန်းစေလျက်။ သုနိဗ္ဗလာ၊ အညစ်အကြေးတို့မှကင်းဝေးလွတ်မြော်

သည့်ဖြစ်၍။ ဝိသုဒ္ဓါ၊ အရိယာနွယ်ဖြင့် စင်ကြယ်မြင့်မြတ်သည်။
အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါသတည်း။

(၁) အတ္တဓမ္မနိရုတ္တိသု၊ ပဋိဘာဏေတထေဝစ။

ဉာဏံမေဝိပုလံသုဒ္ဓိ၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿဝါဟဿ။

(၁) ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ ကျေးဇူးတော်သခင်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီး၏။ ဝါဟဿ၊ တန်ခိုးတော်ဟုန် ကျေးဇူးဂုဏ်
ကြောင့်။ အတ္တဓမ္မနိရုတ္တိသု၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ နိရုတ္တိ
ပဋိသန္တိဒါတို့၌၎င်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူပင်လျှင်။ ပဋိဘာဏေစ၊ ပဋိ
ဘာဏပဋိသန္တိဒါ၌၎င်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဉာဏံ၊ ထိုးထွင်းလျှင်
မြန်၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဝိပုလံ၊ ကျယ်ဝန်း ပြန့်ပြောသည် ဖြစ်၍။
ဝိသုဒ္ဓိ၊ မမှုံမမှေး၊ ညစ်ကြေးမတွယ်၊ စင်ကြယ် သန့်ရှင်း လှပါ
သတည်း။

(၂) သင်္ကာရကုဋ္ဌာအာဟိတွာ၊ သုဿာနာရထိ ယာပိစ။

တတောသဃိာဋိကံကတွာ၊ လူခံ ဓာရေမိ စိဝရံ။

(၂) အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သင်္ကာရကုဋ္ဌာ၊ အမှိုက်ပုံရာအ
ရပ်ဌာနမှ၎င်း။ သုဿာနာ၊ သုဿာန်သင်းချိုင်းအရပ်မှ၎င်း။ ရထိယာ
ပိစ၊ လမ်းဆုံ လမ်းမ လမ်းလေးစွမှ၎င်း။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်စုတ်၊
အဝတ်နွမ်း၊ တို့ကို။ အာဟိတွာ၊ တွေ့ရှာကောက်ယူ၍၊ သဃိာဋိကံ၊
အထပ်ထပ်အလွှာလွှာချုပ်သော။ ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းကြီးကို။ ကတွာန၊
ပြုလုပ်ချုပ်ဆို၍။ လူခံ၊ ညစ်နွမ်းခေါင်းပါး လှစွာသော။ စိဝရံ၊
သင်္ကန်းကို။ ဓာရေမိ၊ ဆောင်ခဲ့ပါသတည်း။

(၁) ဇိနောတသ္မိံဂုဏောတုဋ္ဌော၊ လူခစိဝရဓာရဇဏ။

ဋ္ဌပေထိတေဒဂ္ဂမ္ဘိ၊ ပရိဿာသု ဝိနာယကော။

(၁) လူခစိဝရဓာရဇဏ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းကို
ဆောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ တသ္မိံဂုဏော ထိုဂုဏ်ထူး၌။ တုဋ္ဌော၊
နှစ်သက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝိနာယကော၊ လူတို့၏ရှေ့ဆောင်ခရီး
ညွှန်ဖြစ်တော်မူသော။ ဇိနော၊ ရှင်တော်ဘုရားလည်း။ ပရိဿာသု၊

၁၄၈

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

ဗိုလ်ပုံပရိသတ်အလယ်တို့၌။ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တေဒ မှိ၊ တေဒဂ်
ရာထူး၌။ ဗြဟ္မပေသိ၊ တင်ထားမြှောက်စားတော်မူလေသတည်း။

ကိသာဂေါတမိဇေရီ ကျူးရင့်သော ဂါထာများ

ကိသာဂေါတမိဇေရီသည် ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာ
ဖြစ်ပြီးတဲ့နောက် အတိညာဉ်ခြောက်ပါး၊ ပဋိသန္တိဒါလေးပါးတို့
နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးကိုရရှိခြင်း။ ဤသို့သောလောကုတ္တ
ရာဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့် အထူးပြည့်စုံရခြင်းသည် အခြားကြောင့်
မဟုတ်။ ဘုရားရှင်တည်းဟူသော မိတ်ဆွေကောင်း၊ မိတ်ဆွေမြတ်
ကြီးကိုပေါင်းသင်းမှီဝဲရခြင်းကြောင့်သာဖြစ်ပေသည်။ တလောက
လုံး၏ မိတ်ဆွေကောင်းကြီးအစစ်ဖြစ်တော်မူပေထသော သဗ္ဗညု
ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် အလုံးစုံသော သက္ကဝါတို့ အပေါ်မှာ
လွန်စွာကျေးဇူးတော်ကြီးမြတ်ပေစွ၊ ဤကဲ့သို့ရှင်တော်မြတ်ဘုရား
၏ ဂုဏ်တော်တွေကိုရိုသေလေးမြတ်စွာဆင်ခြင်ပြီးလျှင် မိမိ အ
ကြောင်းအရာနှင့်တကွ ဘော်ပြခြင်းအလို့ငှါ ပြဆိုလတံ့သော
ဥဒါန်းဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆိုကျူးရင့်တော်မူလေသတည်း။

(၁) ကလျာဏမိတ္တတာမုနိနာ။
လောကံအာဒိဿဝဇ္ဈိတာ။
ကလျာဏမိတ္တောဘဇမာနော။
အဓိဗာလောပဗ္ဗတောအဿ။

(၁) လောကံ၊ လောကကြီး တရလုံးကို။ အာဒိဿ၊ ရည်
ညွှန်းတော်မူချက်။ မုနိနာ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ကလျာဏ
မိတ္တတာ ကောင်းမြတ်သောမိတ်ဆွေရှိခြင်းကို။ ဝဇ္ဈိတာ၊ ချီးမွမ်း
တော်မူအပ်ပေ၏။ ကလျာဏမိတ္တော၊ မိတ်ဆွေကောင်း မိတ်ဆွေ
မြတ်တို့ကို။ ဘဇမာနော မှီဝဲ ဆည်းကပ် အပ်သော သူသည်။
ဗာလောအပ်၊ သူမိက်ပါးဖြစ်လင့်ကစား။ ပဗ္ဗတော အဿ၊ ပညာ
ရှိ ဖြစ်နိုင်ရာသတည်း။

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဌမတွဲ

၁၄၉

(၂) ဘဇိတဗ္ဗာသပ္ပုရိသာပညာ၊ တထာဝရတိဘဇန္တာနံ။
သဇမာနောသပ္ပုရိသေ၊ သဗ္ဗေဟိပိဒုက္ခေဟိပမုစ္စယျ။

(၂) သပ္ပုရိသာ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဇိတဗ္ဗာ၊
မှီဝဲဆည်းကပ်အပ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုပြဆိုအပ်သောအတိုင်း။ ဘ
ဇန္တာနံ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်သောသူအပေါင်းတို့အား။ ပညာ၊ အသိအ
လိမ္မာဉာဏ်ပညာသည်။ ဝရတိ၊ တိုးပွားလေ၏။ သပ္ပုရိသေ၊ ပညာ
ရှိသူတော်ကောင်းတို့ကို။ သဇမာနော၊ မှီဝဲဆည်းကပ်သော သူ
သည်။ သဗ္ဗေဟိပိဒုက္ခေဟိ၊ အလုံးစုံသော ဝဒ်ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ
လည်း ပမုစ္စယျ၊ အလုံးစုံကွင်းကျတ်၍ကင်းလွတ်ရလေသတည်း။

(ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်ဖြင့် ကလျာဏမိတ္တဂုဏ်ကို ပြဆိုသည်)

(၃) ဒုက္ခံစရိဇာနေယျ၊ ဒုက္ခဿစသမုဒယံနိရောဓံ။
အဋ္ဌကိကံစမဂ္ဂံ၊ စတ္တာရိပိအရိယသဗ္ဗာနိ။

(၃) သာသနေ၊ သာသနာတော်မြတ်ကြီးအတွင်း၌။ ဒုက္ခံစ၊
ဆင်းရဲအမှန်ဖြစ်သောဒုက္ခသဘောကိုလည်း။ ဝိဇာနေယျ၊ ရှုစားသိ
မြင်ရာ၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲမှု၏။ သမုဒယံစ၊ အကြောင်းမှန်ကို
လည်း။ ဝိဇာနေယျ၊ ရှုစားသိမြင်ရာ၏။ နိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ခြင်း အ
မှန်ကိုလည်း။ ဝိဇာနေယျ၊ ရှုစားသိမြင်ရာ၏။ အဋ္ဌကိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
ရှိသော။ မဂ္ဂံစ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း၊ ခရီးကောင်းလမ်းမှန်ကို
လည်း။ ဝိဇာနေယျ၊ ရှုစားသိမြင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော
အတိုင်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသဗ္ဗာနိ၊ အရိယ
သဗ္ဗာတို့ကိုလည်း။ ဝိဇာနေယျ၊ ရှုစားသိမြင်ရာသတည်း။

(ဤဂါထာဖြင့် သဗ္ဗာလေးပါးကိုပြဆိုသည်)

(၄) ဒုက္ခောပုတ္တိဘာဝေါ၊ အက္ခာတောပုရိသဒမ္မသာရယံနာ။
သပတ္တိကမ္ပိဒုက္ခံ၊ အပ္ပေကတ္တာသက်ဝိဇာတာယော။

(၅) ဂလကေအပိကန္တန္တိ၊ သုရမာလိနိယောဝိသာနိခါဒန္တိ။
ဇနမာရကမဇ္ဈဂတာ၊ ဥဘောဝိဗျသနာနိအနုဘောန္တိ။

(၄-၅) ဣတ္ထိဘာဝေါ၊ မိန်းမအဖြစ်ကို။ ဒုက္ခော၊ အလွန်တရာပင်။ ပြုပြင်ဆင်းရဲလှ၏ဟူ၍။ ပုရိသဒမ္ပဿာရထိနာ၊ သတ္တဝါတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ အက္ခာတော၊ အထင်အရှား ဟောကြားတော်မူအပ်ပေ၏။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့အား။ သပတ္တိကံပိ၊ လင်တူမယားအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ အလွန်တရာဆင်းရဲလှစွာ၏။ သကိံ၊ ဝိဇာတာယော၊ ပထမအကြိမ်သာဘွားရကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာ၊ အချို့သောမိန်းမတို့သည်။ ဒုက္ခဒိဋ္ဌိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်း နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂလကေအပိ၊ မိမိသည်ပင်း၌သော်လည်း။ ကန္တန္တိ၊ ခါးဖြင့်လှီးဖြတ်ကြလေဟုနိ၏။ သုရမာလိနိယော၊ လွန်စွာသိမ်မွေ့နူးညံ့ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာ၊ အချို့သောမိန်းမတို့သည်။ ဇနမာရကမဇ္ဈဂတာ၊ မိခင်ကိုသတ်ကတ်သော ကိုယ်ဝန်ကိုဆောင်ရသည်ရှိသော်။ ဝိသာနိ၊ အဆိပ်တို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကြလေကုန်၏။ ဉဘောပိ၊ မိခင်နှင့်ကိုယ်ပန် - နှစ်ပါးစုံတို့သည်လည်း။ ဗျသနာနိ၊ သေဆုံးပျက်စီးခြင်း ဆင်းရဲတို့ကို။ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားရကြလေကုန်၏။

(ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်ဖြင့် မိန်းမတို့၏ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပြဆိုသည်)

(၆) ဥပဝိဇညာဂစ္ဆန္တိ၊ အဒ္ဓဿာဟံပတိံမတံ။

ပန္နမိဝိဇာယိတွာန၊ အပတ္တာဝ သကံဃာရံ။

(၆) ဥပဝိဇညာ၊ သားဘွားခါးနီးဖြစ်သော မိန်းမတယောက်သည်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ မိဘတို့အိမ်သို့ပြန်သွားလေသည်ရှိသော်။ သကံဃာရံ၊ မိမိအိမ်သို့။ အပတ္တာဝ၊ မရောက်မီသာလျှင်။ ပန္နမိ၊ လမ်းခရီး၌။ ဝိဇာယိတွာန၊ ရုတ်တရက်ပင်။ သားဘွားမြင်၍။ ပတိံမတံ၊ လင်ယောက်ျားသေဆုံး၍ သွားပုံများကိုလည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဒ္ဓဿံ၊ သိမြင်ကြုံတွေ့ရဘူးပါသည်။

(၇) ဧပုတ္တာစကာလင်္ကာတာ၊ ပတိစပန္နမတောကပဏိကာယ။

မာတာပိတာစဘာတာစ၊ ဒဗ္ဗန္တိစကေစိတကာယံ။

(၇) ကပဏိကာယ၊ အားကိုးဘွယ်မမြင်၊ ပြုငြင်ဆင်းရဲ၍ နေသော ဒုက္ခသယမ၏။ ဒွေပုတ္တဘေ၊ သားကလေးနှစ်ယောက်တို့ သည်လည်း။ ပန္နေ၊ လမ်းခရီး၌။ ကာလကံတာ၊ တဦးမှာစွန့်သုတ်၊ တဦးမှာရေမြုပ်၍ ဆုံးချုပ်သေလွန်ကြရှာလေကုန်သတည်း။ ပတိ၊ စ၊ လင်ယောက်ျားသည်လည်း။ ပန္နေ၊ မမြင်မှောင်ဆီး လမ်းခရီး၌။ မတော၊ မိုးစွေစွေလေအတိုက်မှာ၊ မြွေကိုက်၍သေဆုံးရှာလေသတည်း။ မာတာစ၊ မွေးသမိခင် ကျေးဇူးရှင်ကို၎င်း။ ပိတာစ၊ မွေးသဘခင်ကျေးဇူးရှင်ကို၎င်း။ ဘာတာစ၊ မောင်အရင်းကို၎င်း။ ကေမိတာကာယံ၊ တခုသောထင်းပုံထက်၌၊ ဒယန္တိ၊ သုံးလောင်းစုံမြှိုက်၍ မီးတိုက်အင်ကုန်၏။

(ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်ဖြင့် ပဋ္ဌာစာရီ၏ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ပုံကိုပြဆိုသည်။ ။နောက်ဂါထာတို့ဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် အဖြစ်အပျက်ကို ပြဆိုလတံ့)

(ဂ) ခိဏကုလီနေကပဏေ၊ အနုဘူတံတောဒုက္ခံအပရိမာဏံ။ အဿုစတေပဝတ္တံ၊ ဗဟူနိဇာတိသဟဿာနိ။

(ဂ) ခိဏကုလီနေ၊ စည်းစိမ်ဂုဏ်တန်ခိုး၊ အမျိုးမျိုးပျက်စီးခဲ့သည်ဖြစ်၍။ ကပဏေ၊ အားကိုးရာမမြင်၊ ပြုငြင်ဆင်းရဲခဲ့သည်ရှိသော်။ တေ-တယာ၊ သင်သည်။ ဝါ၊ သင့်ကိုယ်တိုင်။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို။ အနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်လေပြီ။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဇာတိသဟဿာနိ၊ အထောင်မကသောဘဝတို့၌။ တေ၊ သင်၏။ အဿုစ၊ ဆင်းရဲခြင်းကြောင့်၊ ကျဆင်းယိုစီးသော မျက်ရေများလည်လည်း။ ပဝတ္တံ၊ ကြိမ်ဘန်များစွာဖြစ်ပွားခဲ့ဘူးလေပြီ။

(ဇ) ဂထိတာသုသာနမဇ္ဈေ၊ အကောပိခါဒိတာနိယုတ္တမံသာနိ။ ဟတကုလိကာသဗ္ဗဂရဟိတာ၊ မတပတိကာအမတိအဓိဂန္တံ။

(ဇ) အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုသာနမဇ္ဈေ၊ သုသာန်အလယ်

၌။ ဝသိတာ၊ လူသေတို့အသားကို စားသော မြေခွေးစသည်ဖြစ်ကာ၊ ကြိမ်ဘန်များစွာ နေထိုင်ခဲ့ဘူးလေပြီ။ အထောပိ၊ ထို့ပြင် တပါးလည်း။ ပုတ္တမံသာနိ၊ သား၏အသားတို့ကို။ ခါဒိတာနိ၊ ကြိမ်ဘန်များစွာ စားဘူးကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဟတကုလိကာ၊ အမျိုးမျိုးပျက်စီးသော။ သဗ္ဗဂရဟိတာ၊ လူအလုံးစုံတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံခဲ့ရသော။ မတပတိကာ၊ လင်သေမဆိုးမဖြစ်သော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂန္တိ၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ရရှိခဲ့ပါသတည်း။

(ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်ဖြင့် ယခုဘဝ၌ မိမိ၏ဖြစ်ပုံ၊ လွန်လေပြီးသော ဘဝတို့၌ မိမိ၏ဖြစ်ရပ်များကိုပြဆိုသည်)

(၁၀) ဘာဝိတောမေမဂ္ဂေါအရိယော၊ အဋ္ဌာဂီကောအမတဂါမိ။
နိဗ္ဗာနံသန္တိကတံ၊ ဓမ္မာဒါသံအပေက္ခိဟံ။

(၁၀) ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ-မယော၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌာဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အမတဂါမိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက် စေနိုင်သော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တရားကို။ ဘာဝိတော၊ ပွားများအပ်လေပြီ။ နိဗ္ဗာနံ၊ မသေရာမှန်၊ မြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်လေပြီ။ ဓမ္မာဒါသံ၊ တရားတည်းဟူသောမျက်မှန်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အပေက္ခိ၊ အမြင်ရှင်းအောင် ထင်လင်းစွာကြည့်ရှုရလေပြီ။

(၁၁) အဟမမိ ကန္တသလ္လာ၊
ဩဟိတဘာရာကတံဟိကရဏီယံ။
ကိသာဂေါတမိထေရိ၊
ဝိမုတ္တစိတ္တာဣမံအဘဏိ။

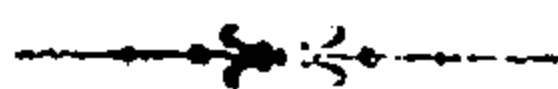
(၁၁) အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသောခန္ဓာဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကန္တသလ္လာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ပြောင့်တံသင်းကို ကင်းရှင်းစွာဖြတ်တောက်အင်

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

ပြီးသည်။ အဖို့၊ ဖြစ်ပါသတည်း။ ဟိ၊ စင်စစ်ဧကန်။ ကရုဏီယံ၊ ပြု
ဘွယ် ကိစ္စဟူသမျှကို၊ ကတံ၊ ကိစ္စတုန်းအောင်၊ အလုံးစုံပြုအပ်
လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တာ၊ ကိလေသာဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်ပြီး
သောကိစ္စရှိသော။ ကိသာဂေါတမီထေရီ၊ ကိသာဂေါတမီ ထေရီ
အရှင်မြတ်သည်။ ဣမံ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘဏိ၊ မြွက်ဆိုကျူးရင့်
တော်မူလေသတည်း။

ဤသို့ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိုင်း၊ သံသရာဝဋ်တွင်း ကိလေ
သာညွှတ်ကွင်းမှ လွတ်ကင်းတော် မူပြီးသော ကိသာဂေါတမီ
ထေရီ အရှင်မြတ်ကြီးသည် အသက်ဘင်း ကုန်ဆုံးသည့် တိုင်
အောင် သာသနာရေးနှင့် ဆိုင်သောတာဝန်တို့ကို၊ အားသွန်ကြိုး
ပမ်းကာ ထမ်းဆောင်တော်မူပြီးလျှင် ဘဝအဆုံးစွန်၌ ချမ်းသာ
တကာတို့ထက် ထူးချွန်၍ အလွန် အလွန် မွန်မြတ် လှစွာသော
နိဗ္ဗာန်ကြဌာနသို့ စံမြန်းတော်မူလေသတည်း။

ကိသာဂေါတမီထေရီဝတ္ထုပြီး၏။

(မှတ်ချက်။ ။ဤကိသာဂေါတမီထေရီအရှင်မြတ်သည် အ
ဆုံးစွန်သောဘဝအဖြစ်မှာ ချမ်းသာခွင့်နည်းပါး၍ အဆင်းရဲတွေ
သာများရှာသည်။ ပြုပြင်ပြင်ကြွတ်တမ်းဝင်ရသော ရဟန္တာမ
တပါးဟု ဆိုထိုက်ပေသည်။ ဤဝတ္ထုကို ပြန်ဆို ရေးသားရာ၌
ထေရီဂါထာအဋ္ဌကထာကျမ်း၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာကျမ်း၊ ဓမ္မ
ပဒအဋ္ဌကထာကျမ်း၊ ထေရီအပဒါနိပါဠိတော် ဤကျမ်းတို့နှင့်
တိုက်ဆိုင်ကာ ပြန်ဆိုရေးသားပါသည်။ ဤဝတ္ထု၌ က-ခ-စသည်
တို့ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော ဂါထာတို့ကို ထေရီအပဒါနိပါဠိတော်
၃-၂ စသော ဂဏန်းတို့ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော ဂါထာတို့ကို
ထေရီဂါထာ ပါဠိတော်ဟူ၍ မှတ်ဖော်မူကြပါကုန်)

ကောဒသနိပါတ် ထေရီဘာသာပြန်ပြီး၏။

ဋ္ဌာနသနိပါတ်-ထေရီဘာသာပြန်

ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသေရီ ဝတ္ထု

(မှတ်ချက်။ ။ရှင်တော်ဘုရားလက်ထက်တော်အခါတန်ခိုး အတိညာဉ် အရာတွင် တေဒဂ်ရ၍ လက်ဝဲတော်ရံအစစ် အဂ္ဂ သာဝိကာမကြီး ဖြစ်တော်မူပေသော ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသေရီ၏ ဝတ္ထုကို ထေရီဂါထာ အဋ္ဌကထာမှစ၍ အဋ္ဌကထာ ဆရာကြီးတို့သည် တခမ်းတနား ရှည်လျားကျယ်ဝန်းစွာ ဘွဲ့ဆိုတော်မူကြကုန်၏။ ဤသို့ ဘွဲ့ဆိုတော်မူကြသောအတိုင်း ဤထေရီ ဘာသာပြန်၌ လည်း ခမ်းခမ်းနားနား ရှည်လျားကျယ်ဝန်းစွာ ပြန်ဆိုရေးသား ရပေလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသေရီနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အခြား ကျမ်းဂန်တို့၌ရှိသောအချက်များကိုလည်း ဘေဂ္ဂထည့်သွင်းကာ ပြန်ဆိုရေးသားရပေလိမ့်မည်။ ထေရီအပဒါန် ပါဠိတော်ဂါထာ များကိုလည်း ချန်ထားခြင်းမပြုဘဲ စုံလင်စွာ ထည့်သွင်းဖော်ပြ ရပေလိမ့်မည်။ ပညာတည်းဟူသော မျက်လုံးဝယ် သဒ္ဓါတရား တည်းဟူသော မျက်မှန်ကိုတပ်၍ လေးလေးမြတ်မြတ် ဘတ်ရှု တော်မူကြပါကုန်)

ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏လက်ထက်တော်

အဏ္ဏတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးတည်းဟူသော သမုဒ္ဓရာခြေခံ စင်းအလယ်တွင် ကြီးကျယ်လှစွာသော ဗာဟိရာယတနခြောက် ပါးတည်းဟူသောလှိုင်းအိ၊ လှိုင်းလုံး၊ တို့ဖြင့် တအုံးအုံးတဖြိုးဖြိုး ရိုက်ခတ်လျက် ကိလေသာတည်းဟူသော ငါးမန်း၊ ငါးဆင်တို့ဖြင့် ပြူးပြွမ်း၍ ကြောက်ခမန်း၊ လန့်ခမန်း၊ ဘေးတုမ်း အတိသာ ဖြစ် သော ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာ မဟာဝေဠာကြီး အတွင်းမှ လွတ်ကင်း အောင် ကူးသန်း၍အမြိုက်နန်းခိုလှုံရအောင်အလုံးစုံသောကုသိုလ် ပါရမီမျိုးကို စိုက်ပျိုးလေ့ရှိသော အမျိုးသမီးတယောက်သည် ရှေး လွန်လေပြီးတဲ့ကမ္ဘာတစ်ဝန်းအခါ ပဒုမုတ္တရ ရှင်တော်ဘုရား ထင်

ရှား ပွင့်တော်မူစဉ်အခိုက်ဝယ် ဟံသာဝတီနေပြည်တော်ကြီးမှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ သူဌေးသွီးဖြစ်လာတယ်။

သဒ္ဓါခေတ်ခံ ရင့်သန်ထက်မြက်ခဲ့တဲ့အတိုင်း ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညို၍ ကုသိုလ်ပုညများကို တိုးပွားအောင်ဖြည့်ကျင့်လေ့ရှိတဲ့အတိုင်း သူတော်ကောင်း မိတ်ဆွေများနှင့် ဘုရားရှင်ထံသို့ မကြာမကြာသွားပြီး တရားနာလေ့ရှိတယ်။ ဟောတော်မူအပ်တဲ့ တရားများကိုလဲ မှတ်မှတ်သားသားနှင့် သူ့ဘာပါးတို့အားလဲ မိမိနာကြားခဲ့ရတဲ့အတိုင်း အဖန်ဖန်ပြန်လှန်ကာ ဟောကြားလေ့ရှိတယ်။ သူတော်ကောင်းတရားဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံထိမ္မာ၍ လွန်စွာမြင့်မြတ်တဲ့ အမျိုးသွီးကလေးပေပေါ့။

တနေ့သောအခါ ရှင်တော်ဘုရားထံမှောက်သို့ သွားရောက်၍ တရားနာရာတွင် တန်ခိုးအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံတဲ့ဘိက္ခုနီမတပါးကို ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ပရိသတ်အလယ်တွင် ဘွယ်ဘွယ်ရာ ရာချီးမွမ်းတော်မူလျက် ဣဒ္ဓိမန္တတေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးတော်မူပုံများကို တွေ့မြင်ရတယ်။

ထိုအခါ ဆိုခဲ့တဲ့ အမျိုးသွီးကလေးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ လွန်စွာကြည်လင်လျက် သည်နည်းအတိုင်းဖြစ်ချင်သော ဆန္ဒတွေ ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် “ဩဝါ-သည်ဘိက္ခုနီ အရှင်မြတ်ဟာ လွန်စွာဂုဏ်ကြီးပါပေတယ်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် မြွက်ဆိုချီးကျူးပြီးတေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် မြှောက်စားခြင်းကိုခံရပေတယ်။ နောင်ပွင့်တော်မူရာတံသော့ ဘုရားရှင်တို့၏လက်ထက်တော်မှာ သည်လိုအကျိုးပေးပုံမျိုးနှင့်တူစွာ ငါ့ကိုယ်တိုင်ဖြစ်ရလျှင်ကောင်းလေစွ၊ ဖြစ်လိုတဲ့ဆန္ဒဖြင့် ကုသိုလ်ပုညမျိုးကို စိုက်ပျိုးထူထောင်ကာ ရင်းနှီးခဲ့ပါလျှင် မဖြစ်နိုင်ဘူးမဆိုသာ ငါ့ကိုယ်တိုင်ဖြစ်ရမှာ အမှန်ဘဲ။” “အဲ-သည်ကဲ့သို့ တွေးတောကြံဆကာ ဆန္ဒထုတ်သန်စွာနှင့် တရားနာပြီးလျှင် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့တယ်။

အိမ်သို့ရောက်တော့ တွေ့မြင်ခဲ့ရတဲ့ ဘိက္ခုနီမကြီးကို အားကျသဖြင့် ဧကန်ကုသိုလ်တော်ကြီးကို ပြုလုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ လွန်စွာ

ဆန်းကြယ်၍ တင့်တယ် ကောင်းမြတ်တဲ့ အလှူ မဏ္ဍပ်ကြီးကို ဆောက်လုပ်ပါရော။ သည်မဏ္ဍပ်ကြီးမှာ ကြာပန်းတို့ဖြင့် အဆန်း တကြယ်ဖြစ်အောင် ခြယ်လှယ်မွမ်းမံလှိုထားတယ်။ သည်ကြာပန်း မဏ္ဍပ်ကြီးကိုမြင်ရတဲ့အခါ ထူးဆန်းလှပါတကားဟု လူအများတို့ က ချီးမွမ်းကြသတဲ့။

မဏ္ဍပ်ကြီး ဆောက်လုပ်ပြီး၍ လှူဘွယ်ဝတ္ထု အမျိုးစုံကို လုံ လောက်အောင် စီရင်ပြီးတဲ့ အခါ သံဃာတော် အများနှင့်တကွ ရှင်တော်ဘုရားကို ငင့်လျှောက်တယ်။ ရှင်တော်ဘုရားကလဲ ကု သိုလ်ရှင်အမျိုးသွီးကလေးအား သနားသဖြင့် ချီးမြှင့်တော်မူလိုတဲ့ အတွက် နောက်တော်ပါသံဃာအများနှင့်တကွ ကြာပန်းမဏ္ဍပ် ကြီးအတွင်းသို့ ကြွရောက်တော်မူလာတယ်။ မဏ္ဍပ်ကြီး အတွင်း မှာ သံဃာတော်အပေါင်းခြံရံလျက် ဘုရားတို့ကြက်သရေဖြင့် တင့်တယ်စွာစံနေတော်မူတဲ့အခါ အကြည်ညိုသဒ္ဓါတိုး၍ရှိခိုးလှို အားမရနိုင်အောင်ဖြစ်နေတာပေါ့။

ထိုအခါ - ကုသိုလ်ရှင်အမျိုးသွီးကလေးသည် ဆွမ်းလုပ်ကျွေး ကာ တရားတော်မြတ်ကိုကြားနာတယ်။ တရက်မျှသာ လှူဒါန်းရ သည်ကို အားရတင်းတိမ်ခြင်း မရှိသောကြောင့် ခုနစ်ရက်တိုင် တိုင် မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်နှင့်တင့်တယ်အောင် ဆန်းကြယ်တဲ့ မဏ္ဍပ် ကြီးကို ပြင်ဆင်ပြီး သံဃာတော် အပေါင်းနှင့်တကွ ဘုရားရှင် အား ဆွမ်းကျွေးလှူဒါန်းခြင်းအမှုကို ရှိသေ့စွာပြုလုပ်တယ်။ ခုနစ် ရက်တိုင်တိုင် လှူဒါန်းတဲ့ အလှူပွဲကြီး ပြီးစီးတဲ့နေ့မှာ ကြွရောက် လာတဲ့ သံဃာတော်အများနှင့်တကွ ဘုရားရှင်အား တိစိဝရိက် သင်္ကန်းအစုံတို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်တယ်။

အဲ-သည်ကဲ့သို့ လှူဒါန်းပူဇော်ပြီးတဲ့နောက် ကုသိုလ်ရှင်အမျိုး သွီးကလေးသည် အဆင်းအနံ့နှင့် ပြည့်စုံတဲ့ ကြာပန်း ခုနစ်ခိုင်ကို လက်ဖြင့်ကိုင်၍ ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်း၌ ဝပ်စင်းဦးခိုက်ခါ ရှိ သေဖြတ်နိုးစွာလှူဒါန်းပြီး ဘုန်းတော်ကြီးလှသောရှင်ပင်ဘုရားတ ပည့်တော်မလှူဒါန်းရတဲ့ဒါနကုသိုလ်စေတနာကြောင့် ဖြစ်လေရာ

ဘဝတိုင်းမှာ ဤကြာညိုပန်းအဆင်းကဲ့သို့ ကြိုင်သင်းလှပစွာ မြင့်မြတ်တဲ့ ရုပ်လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံပြီးလျှင် အဆုံးဘဝ၌ ရှင်တော် ဘုရားကိုယ်တိုင်ချီးကျူး၍ တေဒင်ဘွဲ့ထူးဖြင့်မြှောက်စားခြင်းခံရတဲ့ ဘိက္ခုနီမကဲ့သို့ ဣဒ္ဓိမန္တတေဒင်ဘွဲ့ထူးကို ဆင်ယင်ကာ ကျွတ်တမ်းဝင်ရပါလိမ့်ဘုရား” အဲ-သို့ကလျှင် လျှောက်ထား ဆုပန်လိုက်တယ်။

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက အနာဂတံသဉာဏ်တော်ဖြင့် ရှုမြော်ဆင်ခြင်ပြီး ‘အို-ချစ်သွီး၊ သင်၏အလိုဆန္ဒအတိုင်း ပြည့်စုံစုံလင်လတ်၊ နောင်ကမ္ဘာတစ်လွန်လေသောအခါ ဘဒ္ဒကမ္ဘာသို့ တိုင်ရောက်လေသော် ဂေါတမရှင်တော်မြတ်ဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူလိမ့်မယ်။ ထိုလက်ထက်တော်အခါ သင်ချစ်သွီးသည် “ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ” ဟူသောအမည်နှင့် လက်ဝဲတော်ရံဘိက္ခုနီမဖြစ်၍ တန်ခိုးအတိညာဉ် စုံလင်ပြည့်စုံလျက် ဣဒ္ဓိမန္တတေဒင်ဘွဲ့ထူးကို ဆင်ယင်ကာ ကျွတ်တမ်း ဝင်ရလိမ့်မယ်” အဲ-သည်ကဲ့သို့ ဗျာဒိတ်စကားကို မိန့်ကြားတော်မူတယ်။

ဗျာဒိတ်တော်စကားကို ကြားရတဲ့အခါ သဒ္ဓါတရား အတိုင်း ထံက်အလွန် တိုးပွားပြီး ကြိုးကြိုးစားစားနှင့် အသက်ဆုံးသည့် တိုင်အောင် ကုသိုလ်ပါရမီအထူးတို့ကို ဆည်းပူးစုဆောင်းလို့နေတယ်။ ထိုဘဝမှ စုတေသွားတဲ့အခါ ကုသိုလ်အဟုန်ကြောင့် တာဝတိံသာနတ်တို့မှာ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တဲ့ နတ်ချမ်းသာများကို ခံစားစံစားရတယ်။ သက်တမ်းကုန်၍ နတ်တို့မှ စုတေလာတဲ့အခါ ဝိပဿီတရားရှင် ပွင့်တော်မူမီအတွင်းပျော်ကြိုဆိုစည်းရတဲ့ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏အထံတော်မှာ သပိတ်ကိုကြာညိုပန်းတို့ဖြင့်ဖုံးအုပ်လျက် ပိဏ္ဏပါတ်ဆွမ်းအလှူများကို ချွန်နီပူဇော်လေ့ပြုခဲ့တယ်။ ချွန်တိုင်းချွန်တိုင်း ကြာပန်းကို လက်မလွှတ်ဘဲ အမြဲပါစေလျက် ဆုတောင်းတဲ့အခါမှာလဲ ကြာညိုပန်းနှင့်တူစွာ အ

ဆင်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံပါစေသားရယ်လို့ ဆုတောင်းလေ့ရှိတယ်။ အလွန်ကြာပန်းဝါသနာပါတဲ့ အမျိုးသမီးကလေးပေါ့။

(ဆိုင်ရာထေရ်အပဒါနိပါဠိတော်များကိုထုတ်ပြပါဦးမည်)

(က) ပဒုမုတ္တရောနာမဇိနော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနပါရဂူ။

ဣတောသတသဟဿမိ၊ ကပ္ပေဥပ္ပဇ္ဇိနာယကော။

(က) ဣတော ဤဘဒ္ဒကင်္ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿမိကပ္ပေ၊ လွန်ခဲ့သောကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌၊ သဗ္ဗဓမ္မာနပါရဂူ၊ တရားအလုံးစုံကို အကုန်ထွင်းဘောက် တဘက်ကမ်းသို့ရောက်တော်မူပြီးသော နာယကော၊ လူတို့၏ဥဿျောင်၊ ရှေ့ဆောင်ခရီးညွှန်ကြီးလည်းဖြစ်ပေထသော။ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော။ ဇိနော၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူခဲ့လေသတည်း။

(ခ) တဒါဟံဟံသဝတိယံ ဇာတာသေဗ္ဗိကုလေအဟံ။

နာနာရတနပုဇ္ဇောတော၊ မဟာသုခသမတာ။

(ခ) တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသဝတီ နေပြည်တော်ကြီး၌။ နာနာရတနပုဇ္ဇောတော၊ အမျိုးမျိုးသောရတနာရောင်တို့ဖြင့် တော်ပြောင်ထိန်လင်း၍ နေသော။ သေဗ္ဗိကုလေ၊ သူဌေးအမျိုး၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်ခဲ့၍။ မဟာသုခသမပ္ပိတာ၊ ကြီးကျယ်များပြား စည်းစိမ်ချမ်းသာအားဖြင့် ခံစားမွေ့လျော်၍နေရသော သူဌေးသို့သည်။ အဟံ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါသတည်း။

(ဂ) ဥပေတွာတံမဟာပီရံ၊ အသောသိံ ဓမ္မဒေသနံ။

တတောဇာတပ္ပဿဒါဟံ၊ ဥပေသိံ သရဏံဇိနံ။

(ဂ) အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံမဟာပီရံ၊ ထိုပဒုမုတ္တရရှင်တော်မြတ်ဘုရားထံသို့။ ဥပေတွာ၊ စစားချဉ်းကပ်၍။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သောတရားဒေသနာတော်ကို။ အသောသိံ၊ ရှိသေ့စွာ ကြားနာခဲ့ရပါသတည်း။ တတော ထိုသို့ကြားနာရခြင်းကြောင့်။ ဇာတပ္ပဿဒါ၊ သဒ္ဓါစွန်းစုံ အကြည်ညို ဖြစ်ပွားလာသဖြင့်။ ဇိနံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဥပေသိံ၊ ဆည်းကပ်ခဲ့ပါသတည်း။

(ဃ) ဘဂဝါဣန္ဒြိယန္တိနံ၊ အဂ္ဂံဝဏ္ဏေသိနာယကော။
ဘိက္ခုနံ လန္တိနိတာဒိ၊ သမာဓိဇ္ဈာနကောဝိဒံ။

(ဃ) တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ။ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါး
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ နာယကော။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။
သမာဓိဇ္ဈာနကောဝိဒံ။ သမာဓိဈာနအရာတွင် လိမ္မာကျွမ်းကျင်ပေ
သော။ တာဒိ၊ လောကဓံလေဟုန်ကြောင့်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော။
လန္တိနိ၊ လန္တိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုနံ၊ ဘိက္ခုနီမတပါးကို။
ဣန္ဒြိယန္တိနံ၊ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ရဟန္တာမအပေါင်း
တို့တွင်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ ဝဏ္ဏေသိ၊ တေဒင်္ဂဗွေထူးဖြင့် ချီး
ကျူးတော်မူလေသတည်း။

(င) တဒါမုဒိတစိတ္တာဟံ၊ တံဋ္ဌာနံအဘိကန္တိနိ၊
နိမန္တိတွာဒသဗလံ၊ သသံဗလံလောကနာယကံ။

(စ) ဘောဇယိတွာနသတ္တာဟံ၊ ဒတွာနစတိဝိဝရံ။
သတ္တမာလာဂဟေတွာန၊ ဥပ္ပလာဒေဝဂန္ဓိကာ။

(ဆ) သတ္တုပါဒေ ဋ္ဌပေတွာန၊ ဉာဏမ္ဘိအဘိပူဇိယ။
နိပဋ္ဌထိရသာပါဒေ၊ ဣဒံစနမဗြိတိ။

(င-စ-ဆ) တဒါ၊ ထိုဘိက္ခုနီမတဦးကို တေဒင်္ဂဗွေထူးဖြင့် ချီး
ကျူးတော်မူသောအခါ၌။ မုဒိတစိတ္တာ၊ အားကျ ရှင်လန်းသော
စိတ်နှလုံးရှိသော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုကဲ့သို့သော
တေဒင်္ဂရာထူးကို။ အဘိကန္တိနိ၊ တောင့်တောင့် တတ လိုချင်လှ
သည်ဖြစ်၍။ ဒသဗလံ၊ အားတော်ဆယ်တန်၊ ဉာဏ်တော်ဆယ်ပါး
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ လောကနာယကံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို
သသံဗလံ၊ သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ။ နိမန္တိတွာ၊ ရှိသေစွာ
ပင့်တိတ်ပြီးသော်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။ ဘောဇယိတွာ
နစ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၎င်း ။ တိဝိဝရံ၊ တိဝိဝရိကသင်္ကန်းအစုံကို။
ဒတွာနစ၊ ပေးပွဲ၍၎င်း။ ဒေဝဂန္ဓိကာ၊ နတ်ပန်းရနံ၊ တို့ဖြင့်တံ့၊ နံ့၊
ကြိုင်လှိုင်ကုန်သော။ ဥပ္ပလာ၊ ကြာညိုမျိုး ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တမာ
လာ၊ ပန်းခုန်ခိုင်တို့ကို။ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်ဆောင်လျက်။ သတ္တု

ပါဒေ၊ ဘုရားရှင်၏ခြေတော်ရင်း၌၊ ဥပေတွာနံ၊ ချထား၍၊ ဉာဏမ္ပိ၊
ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်မြတ်၌၊ အဘိပူဇိယ၊ ရိုသေကော်ရော်၊ ပူ
ဇော်ဥူဒါန်းပြီးသော်။ ပါဒေ၊ ဘုရားရှင်၏ခြေတော်မြတ်၌၊ သိရ
သာ၊ မိမိဦးခေါင်းဖြင့်၊ နိပစ္စံ၊ နှိပ်ချဝပ်တွားလျက်၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့
သောဆုတောင်းစကားကို။ အဗြဝိ၊ လျှောက်ထားတောင်းဆိုခဲ့ပါ
သတည်း။

(ဇ) ယာဒိသာဝဏ္ဏိတာဝိရ၊ ဣတောအဋ္ဌမကာဟာနိ၊
တာဒိသာဟံဘဝိဿာမိ၊ ယဒိသိဇ္ဈာတိနာယက။

(ဇ) နာယက၊ လူတို့၏ရှေ့ဆောင်ဖြစ်ဘော်မူပေသော၊ ဝိရ၊
အို-မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒိသိဇ္ဈတိ၊ အကယ်၍ တောင်းတတိုင်းပြီးပါ
မူကား။ ဇေ-ဣန္ဒာမိ၊ ဤကဲ့သို့အလိုရှိပါသည်ဘုရား။ ဣတော၊
ဤယခုနေ့မှ။ အဋ္ဌမကာဟာနိ၊ လွန်ခဲ့ပြီးသောရှစ်ရက်မြော်သောနေ့
၌။ တယာ၊ ရှင်ပင်မြတ်ဘုရားသည်။ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သော
ဘိက္ခုနီမ တပါးကို။ ဝဏ္ဏိတာ၊ ဣန္ဒြေမန္တ၊ တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့်ချီးကျူး
တော်မူအပ်ပေ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ တာဒိသာ၊ ထို
ဘိက္ခုနီမနှင့်တူစွာ။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်လိုလှပါသည်ဘုရား။

(ဈ) တဒါအဝေါစမံသတ္တာ၊ ဝိဿတ္တာဟောဟိဒါရိကေ။
အနာဂတမ္ပိအဇ္ဈါန၊ လစ္ဆသေတံ မနောရထံ။

(ဈ) တဒါ၊ ထိုသို့တောင်းဆို လျှောက်ထား လိုက်သော
အခါ၌။ သတ္တာ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ဗျာဒိတ်
စကား ဤကဲ့သို့ မိန့်ကြားတော်မူလေသတည်း။ ဒါရိကေ၊ အို-
အမျိုးသွီးကလေး။ ဝိဿတ္တာ၊ ယုံကြည်စိတ်ချ၍နေသည်။ ဟောဟိ
ဖြစ်ပါလော။ အနာဂတမ္ပိအဇ္ဈါန၊ နောင်လာလတ်သော အနာ
ဂတ်အခွန်၌။ လစ္ဆသေတံ၊ ဤသင်တောင်းတသော အလိုဆန္ဒ
အတိုင်း။ လစ္ဆသိ၊ မချွတ်ငေးကန် အမှန်ရရှိလတ်သတည်း။

(ည) သတသဟဿဣတောကပ္ပေ၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊
ဂေါတမောနာမနာမေန၊ သတ္တာလောကေဘဝိဿတိ။

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၁၆၁

(ဤဂါထာမှာ အနက်ရေးခဲ့လှပြီဖြစ်၍ အထူးရေးသားရန် မလိုတော့ချေ)

(၃) တဿဓမ္မေသုဒါယာဒါ၊ ဩရဿဓမ္မနိဋ္ဌိတာ၊
နာမေနုပ္ပလဝဏ္ဏာတိ၊ ရူပေနစ ယဿသိနိ။

(၃) တဒါ၊ ထိုဂေါတမရှင်တော်ဘုရား၊ ထင်ရှားပွင့်တော် မူသောအခါ၌။ တဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏။ ဓမ္မေသု၊ တရားဘဏ္ဍာ၊ ရတနာတို့၌။ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံစစ် အမှန်ဖြစ်သော။ ဓမ္မနိဋ္ဌိတာ၊ တရားတေဇော်၊ အာနုဘော်ဖြင့် ပန်ဆင်းအပ်သော။ ဩရဿ၊ ရှာရင်တော်နှစ်၊ သွီးချစ်သည်။ ဟေဿသိ၊ ဖြစ်လတုံသတည်း။ ရူပေန၊ အဆင်းအရောင်အားဖြင့်။ သောတန္တိ၊ ရှုချင်စဘွယ် တင့်တယ်လှ ပသည်ဖြစ်၍။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာတိ၊ ဥပ္ပလဝဏ်ဟူ၍၊ ယဿသိနိ၊ အခြံအရံများသော ဘိက္ခုနီမတပါးသည်။ ဟေဿသိ၊ ဖြစ်လတုံသတည်း။

(၄) အဘိညာသုဝသိပ္ပတ္တာ၊ သတ္ထုဿသနကာရိကာ၊
သဗ္ဗာသဝပရိက္ခိဏာ၊ ဟေဿသိသတ္ထုဿာဝိကာ။

(၄) တဒါ၊ ထိုဂေါတမဘုရား၊ ထင်ရှားပွင့်တော်မူသော အခါ၌။ တုံ၊ သင်ချစ်သွီးသည်။ သတ္ထုဿသနကာရိကာ၊ ဘုရားရှင် ၏ အဆုံးအမကို ကောင်းစွာ လိုက်နာသည် ဖြစ်သောကြောင့်။ အဘိညာသု၊ တန်ခိုးထင်ရှား၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးတို့၌။ ဝသိပ္ပတ္တာ၊ နိုင်နင်းပေါက်ရောက်၊ ဝသိဘော်မြောက်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခိဏာ၊ အာသဝေါအလုံးစုံ၊ အကုန်ခန်းခြောက်ပြီ ဖြစ်သော။ သတ္ထုဿာဝိကာ၊ ဘုရားရှင်၏သွီး၊ တပည့်မအမြတ်ကြီး သည်။ ဟေဿသိ၊ မချွတ်ကေန် အမှန်ဖြစ်လတုံသတည်း။

(၃) တဒါဟံမုဒိတာဟုတ္တာ၊ ယာဝဇိဝံတဒါဇိနံ။
မေတ္တာစိတ္တာပရိစရိ၊ သသံဗံလောကနာယကံ။

၁၆၂

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

(၃) တဒါ၊ ထိုသို့ဗျာဒိတ်တော်စကားကို ကြားနာရသော အခါ၌၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိသည်။ မုဒိတာဟုတွင်၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့် ခြေဖျားထောက်၍ဝမ်းမြောက်လှသည်ဖြစ်သောကြောင့်။ လောကနာယကံ၊ လောက၏ရှေ့ဆောင် ဖြစ်တော်မူပေသော။ သသံဃံ၊ သံဃာတော်အများနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဇိနံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ မေတ္တာမိတ္တာ၊ ကြည်ညိုချစ်ခင်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိစရိံ၊ အမြဲမပြတ်အပ္ပပေး၍ လုပ်ကျွေးစေဘဲ ခဲ့ပါသတည်း။

(၂) တေနကမ္မေနသုကတေန၊ စေတနာပဏိမိဟိစ။
ဇဟိတွာမာနုသံဒေဟံ၊ တာဝတိံ သံအဂစ္ဆဟံ။

(ဤဂါထာမှာလည်း အနက်ရေးခဲ့လှပြီဖြစ်၍ အထူးရေးသားရန် မလိုတော့ချေ)

(က) တတောစုတာဟံမနုဇေ၊ ဥပပန္နာသယယန္တုနော။
ဥပ္ပလေဟိပဋိစ္ဆန္တံ၊ ပိဏ္ဍပါတမဒါသဟံ။

(က) တတော ထိုတာဝတိန်သာ နတ်ပြည်မှ။ စုတာ၊ ရွှေလျှာစုတေခဲ့သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အက္ခန္တိသည်။ မနုဇေ၊ လူ့ဘဝ၌။ ဥပပန္နာ ဖြစ်ပေါ်၍လာစဉ်။ သယယန္တုနော၊ တွေ့ကြုံဆုံစည်းသော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်များအား။ ဥပ္ပလေဟိ၊ ကြာညှိပန်းတို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ တင့်တယ်စွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းဒါနအလှူကြီးကို။ အဒါသိံ၊ ပေးလှူခဲ့လေသတည်း။

ဝိပဿီဘုရားရှင်လက်ထက်တော်သို့
ဆိုက်ရောက်လာခြင်း

ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အချိုးသွီးကလေးသည် ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မှစ၍ သုဂတိသံသရာတို့၌သာ မြင့်မြတ်စွာ ကျင်လည်ခဲ့ပြီးတဲ့နောက် ဝိပဿီဘုရားရှင် လက်ထက်တော်သို့

ရောက်တော့ ပစ္စည်းဥစ္စာကြွယ်ဝချမ်းသာတဲ့ သူဌေးသွီးကလေး ဖြစ်လာတယ်။ ထိုအခါ အလိမ္မာဂုဏ်ရည် စုံစီပြည့်ဝခဲ့တဲ့အ တိုင်း ရတနာသုံးပါးကိုကြည်ညိုဆည်းကပ်လျက် ထူးမြတ်သော ပါရမီ ကုသိုလ်မျိုးကိုသာ စိုက်ပျိုးထူထောင်နေခဲ့တယ်။ တနေ့ သောအခါ ကြီးကျယ် ခမ်းနားလှစွာသော အသွင်ပွဲ သဘင်ကို ဆင်ယင် ကျင်းပလိုသဖြင့် ထူးဆန်းမြင့်မြတ်တဲ့ ကြာပန်း မဏ္ဍပ် ကြီးကိုဆောက်လုပ်ပြီး ဘုရားရှင်ကိုသံဃာတော်အများနှင့်တကွ ပင့်လျှောက်တယ်။

နောက်တော်ပါ သံဃာအပေါင်းနှင့်တကွ ဘုရားရှင်ကြွရော လာတဲ့အခါ ကြာပန်းမဏ္ဍပ်ကြီးအတွင်း ကြာပန်းတွေဖြန့်ခင်းတဲ့ နေရာထက်မှာ ကြာပန်းထီးတွေကို ဖြန့်ချိပြီးရှိခိုးပူဇော်ကာဆွမ်း လုပ်ကျွေးခြင်း၊ သင်္ကန်းသူခြင်း၊ မှစ၍ ဒါနကုသိုလ်ကြီးကို ဖြန့်ဖြန့် ဟီးအောင် ပြုလုပ်သူဒါနိကတယ်။ လှူတွယ်ဝတ္ထု ဟူသမျှမှာလဲ ကြာညှိပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကာသူဒါနိကသတဲ့၊ ဆုတောင်း၊ ဆုယူ၊ ပြုလုပ်တဲ့အခါမှာလဲ ကြာညှိပန်းဝတ္ထု အဆင်းကဲ့သို့ လှပတင့်တယ် ခြင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပါစေသားရယ်လို့ ဆုတောင်းလိုက်တယ်။ အဆင်းဂုဏ်ကိုဖြင့် အလွန်စုံမက်တဲ့ အမျိုးသွီးကလေးပေါ့လေ။ သူ့အကြောင်းက ဆုတောင်းတဲ့အတိုင်း အဆင်းလှခြင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မယ်။ အသက်အတိုင်းနေ၍ ထိုဘဝမှ စုတေ သွားတဲ့အခါ လူ့ပြည်နတ်ရပ် မြင့်မြတ်သော ဘုံဘဝတို့၌သာ ကျင်လည် ဖြစ်ပွား၍လာရတယ်။

(တ) ကေနုရတေဇ္ဇတောကပ္ပေ၊ ဝိပဿီနာမနာယကော။
ဥပ္ပန္နိစာရုဒဿနော၊ သဗ္ဗဓမ္မေသုစက္ခုမာ။

(တ) ဇ္ဇတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ။ ကေနုရတေကပ္ပေ၊ လွန်ခဲ့ သောကိုးဆယ့်တစ်ရာကမ္ဘာထက်၌။ သဗ္ဗဓမ္မေသု တရားဥသျှံ၊ အလုံးစုံ တို့၌၊ စက္ခုမာ၊ ဤဇာတိမျက်စိထွင်းဘောက်၍၊ အလင်းရောင်တော်

၁၆၄

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

တော်မူပေသော။ စာရဒဿနော၊ ရှုမြင်တိုင်းတင့်တယ်၍ ကြည်ညို
ဘွယ်အလွန်ကောင်းပေသော။ ဝိပဿီနာမ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိ
သော။ နာယကော၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နိ၊ သစ္စာလေးစုံ၊
ကြာပန်းရုံဝယ်၊ ဖူးငုံစွင့်စွင့်၊ ချပ်လွှာဆင့်၍ ပွင့်တော် မူခဲ့လေ
သတည်း။

(ထ) သေဗြိမိတာတဒါဟုတွာ၊ ဗာရာဏသီပုရတ္တမေ။
နိမန္တေတွာနသမ္ပန္နံ၊ သသံဃာလောကနာယကံ။

(ထ) တဒါ၊ ထိုဝိပဿီဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါ၌။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗာရာဏသီပုရတ္တမေ၊ ဗာရာဏသီမြို့တော်
မြတ်ကြီး၌။ သေဗြိမိတာ၊ စည်းစိမ်ကြီးသော သူဌေးသွီးသည်။ ဟု
တွာ၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်ရှိသော်။ သမ္ပန္နံ၊ သစ္စာလေး
တန်ကို၊ အမှန်သိမြင်တော်မူပေသော။ လောကနာယကံ၊ ရှင်တော်
မြတ်ဘုရားကို။ သသံဃာ၊ သံဃာတော်နှင့်တကွ။ နိမန္တေတွာန၊
ရိုသေစွာ ဘိတ်ကြားပြီးသည်ရှိသော်။

(ဒ) မဟာဒါနိဒဒိတွာန၊ ဥပ္ပလေဟိ ဝိမိသိတံ။
ပူဇယိတွာနတေဟေဝ၊ ဝဏ္ဏသောဘံအပတ္တယိ။

(ဒ) ဥပ္ပလေဟိ၊ ကြာညိုပန်းတို့ဖြင့်။ ဝိမိသိတံ၊ ရောနှောပြီး
ပြွမ်း ဖုံးလွှမ်းခြယ်လှယ်အပ်သော။ မဟာဒါနံ၊ အရှည်တော်ကြီးကို။
ဒဒိတွာန၊ ပေးလှူ၍။ တေဟေဝ၊ ထိုကြာညိုပန်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပူဇ
ယိတွာန၊ ညှုဒါန်းပူဇော်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဝဏ္ဏသောဘံ၊ အရောင်
အဆင်း တင့်တယ်၍ နှစ်သက်ဘွယ် ရှိခြင်းကို။ အပတ္တယိ၊
ဆုတောင်းခဲ့ပါသတည်း။

ကဿပဘုရားလက်ထက်တော်သို့
ဆိုက်ရောက်လာခြင်း

ရွှေကြာငါးရုံ၊ ပွင့်ဖူးငုံ၍၊ ငါးခုသောပရိက္ခရာ၊ ရွှေကြာသင်္ကန်း
တို့ဖြင့် ထူးဆန်းမြင့်မြတ်စွာ ပေါ်ပေါက်၍ လာခဲ့သော မဟာဘဒ္ဒ

ကပ်၊ မြင့်မြတ်သောဤကမ္ဘာအတွင်းဝယ်၊ ရှင်ရင်းထွတ်သား၊ သုံးဆူသောနောင်တော်ဘုရားတို့၊ ထင်ရှားစွာ ပွင့်တော်မူပြီးတဲ့နေ့ခံကဿပ အမည်တော်ရှိသော မုနိတွင်္ဂီထား၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် လောကသုံးပါးဝယ် သဗ္ဗာလေးပါးကိုသိမြင်၍ ဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာတယ်။

ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်ရှင် ဘုရင်“ကိကီ” မင်းတရားကြီးသည် သဒ္ဓါတရားတို့နှင့်ပြည့်စုံစွာ သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်လိုတဲ့ဆန္ဒဖြင့် သံဃာတော်အပေါင်းနှင့် တကွသော ဘုရားရှင်အား အမြဲမပြတ် ဆည်းကပ်ခံစားပြီး ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့လှူဒါန်းကာ သာသနဒါယကာကြီး ပြုလုပ်နေတော်မူတယ်။ ထိုကိကီမင်းကြီးမှာ လိမ္မာယဉ်ကျေး၍ အပြစ် ဒုစရိုက်တို့မှ ကင်းဝေးတဲ့ ထီးသွေးနန်းညွှောက် သွီးတော်ချနစ်ယောက် အံ့လောက်စကွယ်၊ တင့်တယ်ထွန်းကားကြတယ်။ ထိုသွီးတော် ချနစ်ယောက်တို့၏အမည်ကတော့သည်လိုတဲ့ (၁) သမဏိ၊ (၂) သမဏဂုတ္တာ၊ (၃) ဘိက္ခုနီ၊ (၄) ဘိက္ခုဒါယိကာ၊ (၅) ဓမ္မာ၊ (၆) သုဓမ္မာ၊ (၇) သဃိဒါယိကာ အမည်အားဖြင့် ဤကဲ့သို့ထင်ရှားကျော်စောတော်မူကြတယ်။

ထိုသွီးတော်ချနစ်ယောက်တို့တွင် သမဏဂုတ္တာဆိုတဲ့သွီးတော်ကြီးဟာ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရ်၏ အလောင်းတော်ပေပေ၊ ထိုသွီးတော်ချနစ်ယောက်တို့သည် အပျိုတော်မဝင်ခင် ငယ်ရွယ်စဉ်က စပြီး သူတော်ကောင်း တရားကိုလက်ကိုင်ထားလျက် သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံကြတဲ့ ပါရမီရှင်များဖြစ်ကြတဲ့အတိုင်း ပထမရှေးဦးစွာ ခမည်းတော် ဘုရားကြီးနှင့်အတူ ကျောင်းတော်သို့ သွားကြပြီး တရားနာလေ့ ရှိကြတယ်။ ကြိမ်ဘန်များစွာ တရားနာကြရတဲ့အခါ အတိုင်းထက်အလွန် ထူးချွန်တဲ့စေတနာနှင့် အသိအလိမ္မာဉာဏ်ပညာတိုးပွားလာသဖြင့် အိမ်ရာထောင်တဲ့လူတို့ဘောင်တွင် ပျော်ပျော် ရှင်ရှင်နေချင်တဲ့ဆန္ဒမရှိဘဲ လူဝတ်ကြောင်ကို လဲချွတ်ပြီး ထွတ်မြတ်တဲ့ဖန်ဝါသကန်နီးကို ဆင်မြန်းဝတ်ရုံကာ သာသနာ

တော်ကြီးအတွင်းမှာ ရဟန်းအဖြစ်နှင့် နေလိုတဲ့ဆန္ဒတွေဖြစ်ပေါ်လာကြတယ်။

ဘုရင့်သွီးတော်သူနစ်ဘော်ဘို့ ဖျော်ဖျော်ပါးပါး ညီညွတ်တဲ့ ဗိတ်သားဖြင့် သဒ္ဓါတရားထက်သန်ကာ ရဟန်းပြုလိုတဲ့ဆန္ဒတွေ ဖြစ်ပွားကြပြီးတဲ့နောက်အညီအညွတ်တိုင်ပင်လျက်ခမည်းတော် ဘုရားထံသို့ဝင်ပြီး သို့ကလို လျှောက်ထားကြတယ်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဘုရင်ခမည်းတော်ကြီးဘုရား၊ ဘုရင့်သွီးတော်တို့မှာ သူတော်ကောင်းတို့၏ဘုရားကို ကြိမ်ပန်များစွာ ကြားနာကြရတဲ့ အတွက် လူတို့ဘောင်တွင် ဖျော်ရွှင်နှစ်ခြိုက်စွာနေလိုတဲ့ဆန္ဒမရှိကြပါ။ သွီးတော်တို့၏နှလုံးအိမ်ကို၊ တရားရေစင်ဖြင့် ဗိမ်ရတဲ့ အတွက်ငြိမ်သက်အေးမြစွာယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လို့နေကြပါသည်။ ကာမဂုဏ်အပူအလောင်တို့မှ လွတ်အောင်ရုန်းလိုတဲ့ဆန္ဒသာဖြစ်ပေါ်၍ နေကြပါသည်။ သာသနာတော်မြတ်ကြီးဆိုသည်မှာ လွန်စွာ တွေ့ကြုံခဲ့လှပါသဖြင့် အခွင့်တိုက်ဆိုက်၍ ကြိုကြိုက်လာတဲ့ အခါ သာသနာဝန်ကို ထမ်းပြီး ရဟန်းပြုလိုတဲ့ ဆန္ဒနဲ့ နေကြပါသည်။ သွီးတော်တို့ကိုသာသနာတော်မူပါသဖြင့် သည်နန်းတော်ကြီးမှထွက်ရှောင်၍ သာသနာတော်ဘောင်သို့သွတ်သွင်းပြီးရဟန်းပြုခြင်းကို ခွင့်ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။

အဲ-သည်ကဲ့သို့ သွီးတော်များလျှောက်တင်တဲ့စကားကိုကြားတော့ ကင်္ကမင်းကြီး၏ ဗိတ်ထဲမှာခွဲခွာရဲအတွက် မသက်မသာလွန်ဘဲပူဆွေးတော်မူလှသဖြင့်ညည်ညည်းညူညူနှင့် သို့ကလိုမိန့်ကြားတော်မူတယ်။ ရွှေရင်တော်နှစ် သွီးချစ်တို့၊ ရဟန်းပြုလိုကြောင်းနှင့် ခွင့်တောင်းကြတဲ့အရေးမှာ သူတော်ကောင်းတို့ စရိုက်မူတားတိုက်သည်မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင်-သင်တို့ဘဝ ရွှေနန်းရှင်မှာ သွီးတော်များကိုသာ အေးထားလို့ နေတော်မူရပါတယ်။ ပန်ဝါသကိန်းနှင့်ရဟန်းပြုကြပါလျှင်သည်နန်းတော်ကြီးအတွင်းမှာ ရှင်လန်းချမ်းမြေ့စွာ အတူတကွစံနေတော်မူမူဘဲ ရှင်ကွဲ-ကွဲတဲ့ သဘောမျိုးနှင့် ညှိုးညှိုးငုပ်ငယ် စံနေတော်မူရပါလိမ့်မယ်။ သို့

အတွက်ကြောင့် ခမည်းတော်၏စိတ်နှလုံးကိုထောက်ပြီးသွီးတော်
 များကို ရဟန်းပြုလိုကြောင်းနှင့် ခွင့်တောင်းတဲ့အချက်ကို နှုတ်
 ဆိမ်းကြပါ။ ရွှေနန်းတော်ကြီးပေါ်မှာ ပျော်ပျော်ပါးပါးကုသိုလ်
 တရားကို အားထုတ်လို့နေကြတာပေါ့။ လူဝတ်ကြောင်နှင့် ကြိုး
 စားလို့ ကုသိုလ်တရား မတိုးပွားဘဲ နေလိမ့်မယ်မဟုတ်ပါ။ ဗိမာန်
 သာလျှင် လိုရင်းမရှိ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ကျင့်ကြံ အားထုတ်လို့
 နေကြတာပေါ့။ အဲ-သို့ကလျှင် ညည်းညည်းညူညူနှင့် မိန့်ကြား၍
 တားမြစ်တော်မူတယ်။

ခမည်းတော်ဘုရားကြီးက ခွင့်မပေးတော့ သွီးတော်တို့မှာလဲ
 အာသာဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်းရဟန်းပြုခွင့်ကိုမရရှာကြတော့ဘူးပေါ့။
 ထိုအခါ လူဝတ်ကြောင်နှင့်ပင် စင်စင်ကြယ်ကြယ် ကျင့်ကြံကြရ
 လေအောင်သွီးတော်ချနစ်ပါးတို့စိတ်ထားညီညွတ်စွာနှင့် သို့ကလျှင်
 တိုင်ပင်ကြတယ်။ ခမည်းတော်ဘုရားကြီးထံမှ ရဟန်းပြုရန်အခွင့်
 မရကြတော့ဘူး။ သို့အတွက် နန်းတော်ကြီးအတွင်းမှာသာ သန့်
 ရှင်းစင်ကြယ်စွာနေထိုင်ကြစို့။ လူတောင်မှာလူဖြစ်လို့လာတဲ့အခါ
 အချစ်ကိုယ်စီထားပြီး ပျော်ပျော်ပါးပါး မူးမူးမေ့မေ့နှင့် ကာမ
 ဂုဏ်အလေ့ဖြင့်နေထိုင်ခြင်းဟာကိလေသာပြီးဖြစ်သဖြင့် ငြိမ်နွမ်း
 လူးလဲတဲ့အလေ့မျိုးဖြစ်တယ်။ စင်ကြယ်တဲ့ အခွင့်ကို မရနိုင်ဘူး။
 အိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စများသဖြင့် တရားအလုပ်ကိုလဲ အားမထုတ်
 နိုင်ဘူး။ ယခုအစ်မတော်၊ ညီမတော်၊ တစ်ယောက်မှာ လောကီမှုနည်း
 လမ်းဖြင့် ငြိမ်ငြိမ်းလူးလဲခြင်းမရှိရလေအောင် အိမ်ထောင်ရေးကို
 ပယ်ပြီး စင်စင်ကြယ်ကြယ် နေထိုင်ကြစို့။ ကာမဂုဏ် ကင်းလွတ်
 ၍ ကွင်းလုံးကျွတ် စင်ကြယ်တို့ရန် ငယ်စဉ်ကစပြီး ကောမာရီ
 ဗြဟ္မစရိယ အကျင့်မြတ်ကို သဘောတူကျင့်ကြံကြစို့။ အဲ-သို့ကလျှင်
 ဗိုင်းပင်ဆွေးနွေးကြရာ ဗိမာန်သဘောဖြူဖြူနှင့် အလုံးစုံ သဘော
 တူကြတယ်။

ထိုသို့တိုင်ပင်ပြီးနောက် အိမ်ထောင်မှုကို ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဆို
 တဲ့-ကောမာရီဗြဟ္မစရိယ သိက္ခာပုဒ်နှင့်တကွ ငါးပါးသီလကိုအ

သက်တမျှ လုံခြုံစွာစောင့်ထိန်းကြတယ်။ ထိုအခါကစပြီး အဖိုအမ ခွန်ဘူး၍ အချစ်ပွဲခံခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းတဲ့ စကားများကို အရိပ်အ ရောင်ကလေးမျှမပြောကြဘဲစိတ်ထားဖြူစင်စွာနှင့် ဘုရားကိစ္စ၊ တ ရားကိစ္စ၊ သံဃာကိစ္စ၊ များကိုသာ နေ့မအား၊ ညမအား၊ ကြိုးစားလှို ဆောင်ရွက်နေကြတယ်။ မိမိတို့ကိုယ်နှင့် အသက်ကို သာသနာ တော်တွင်းမှာ အပ်နှင်းလှူဒါန်းပြီး အသက်နှစ်သောင်း တိုင်တိုင် နေထိုင် မွေ့လျော်ကြသတဲ့။ မြင့်မြတ်တဲ့ မင်းသွီးကြီးတွေ ကာမ ဂုဏ်အလေ့ကိုဖြတ်ပြီး မြင့်မြတ်တဲ့အလေ့မျိုးနှင့် နေထိုင်ကြပုံဟာ လွန်စွာ အံ့တုခိုးဘို့ကောင်းတာပေါ့နော်။ ဣတ္ထိဘာဝနှင့် မိန်းမ ဖြစ်ရတဲ့အခိုက်မှာ။ ကောမာရိဗြဟ္မစရိယအကျင့်ခါတ်နှင့် မြင့်မြင့် မြတ်မြတ် နေထိုင်ခြင်းဆိုတာ လူနတ်တို့ညွတ်ရုံး၍ အထွတ်ဆုံးအ လေ့ ကြီးပေပေါ့။ သည်လိုနေထိုင်ခဲ့ကြပါလျှင် လင်ယောကျ်ား၏ ကျွန်မခံရခြင်း၊ သားသွီး၏ကျွန်မခံရခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကိုယ်သူတပါး တို့အားအပိုင်မအပ်နှင်းရခြင်း၊ သည်ကဲ့သို့သော ဝတ်တရားတို့မှ စင်စင်ကြယ်ကြယ်ကြီး လွတ်ကင်းသွားတာပေါ့။ သည်လိုအလေ့ မျိုးကိုလဲ အတုခိုးနိုင်တဲ့ဘဝမှာ အတုခိုးဘို့သင့်ကြပေတယ်။

“အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း ကိင်္ဂီမင်းကြီး၏ သွီးအကျော် ခုနစ် ဘော်တို့သည် ပျော်ပျော်ပါးပါး တရားနှင့်အညီ နေထိုင်ခဲ့ကြရာ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရ်၏ အလောင်းဖြစ်တဲ့ သမဏဂုတ္တာမင်းသွီးသည် သံဃာတော်အပေါင်းတို့ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်ရာဖြစ်တဲ့ သံဃာ အာရာမ ကျောင်းကန် တိုက်တာကြီးကို ထူထောင်ပြီး အသက် ဆုံးသည်တိုင်အောင် ကုသိုလ်တရားတို့ကို များများကြီး စုမိ လေအောင် ရွက်ဆောင်ကြိုးစား အားထုတ်ပြုစုခဲ့တယ်။

ထိုခေတ်အခါ အသက်နှစ်သောင်းတမ်း ဖြစ်သည်နှင့်အသက် တမ်းကုန်အောင်နေပြီး စုတေသွားတော့ အကျော်အမော်ဖြစ်တဲ့ သွီးတော် ခုနစ်ပါးဟာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှာ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်တဲ့ ချမ်းသာများကို ခံစား စံစားကြရတယ်။

ဆိုင်ရာအပဒါနိပါဠိတော်များကိုထုတ်ပြပါဦးမည်။

ထေရီဘာသာပြန်ပဉ္စမတွဲ

၁၆၉

(ခ) ဣမဒိဘဒ္ဒကေကပေ၊ ဗြဟ္မဗန္ဓုမဟာယသော။

ကဿပေါနာမနာမေန၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ ဝဒတံ ဝရော။

(ခ) ဣမဒိဘဒ္ဒကေကပေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကန္တာ၌။ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ပုဏ္ဏားဇာတ်မှ၊ မြင့်မြတ်စွာဖြစ်ပေါ်၍လာသော။ ဝါ၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီး၏အဆွေတော်ဖြစ်ပေသော။ မဟာယသော၊ တန်ခိုးဂုဏ်ကြီးမား၍များသောအခြေအရံရှိတော်မူပေသော။ ဝဒတံ၊ ဝဒန္တ၌။ အမြတ်တရား ဟောကြားသောပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့ထက်။ ဝရော၊ ထူးထူးချွန်ချွန် အလွန်မြင့်မြတ်တော်မူပေသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်သခင် ဘုရားရှင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ အထင်အရှား ပွင့်တော်မူခဲ့လေသတည်း။

(န) ဥပဋ္ဌကောမဟေသိဿ၊ တဒါအာသိနရိဿရော။

ကာသိရာဇာကိကီနာမ၊ ဗာရာဏသိ ပုရတ္တမေ။

(န) တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိပုရတ္တမေ၊ ဗာရာဏသိမြို့တော်မြတ်ကြီး၌။ နရိဿရော၊ လူအပေါင်းတို့ကိုအစိုးရသော။ ကိကီနာမ၊ ကိကီအမည်ရှိသော။ ကာသိရာဇာ၊ ကာသိတိုင်းကြီး၏အရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးသည်။ မဟေသိဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပဋ္ဌကော သာသနာပြုရေးဖြင့် အလုပ်အကျွေးဒါယုကာကြီးသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လေသတည်း။

(ပ) တဿာသိ၊ ဒုတိယာမိတာ၊ သမဏဂုတ္တသဂ္ဂယာ။

ဓမ္မသုတွာဇိနဂ္ဂဿ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံသမရောစယိ။

(ပ) အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဒါ၊ ထိုကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါ၌။ တဿ၊ ထိုကိကီမင်းတရားကြီး၏။ ဒုတိယာမိတာ၊ နှစ်ခုမြောက်သွီးတော်ဖြစ်သော။ သမဏဂုတ္တသဂ္ဂယာ၊ သမဏဂုတ္တာအမည်ရှိသော မင်းသွီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ခဲ့လေ၍။ ဇိနဂ္ဂဿ၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏။ ဓမ္မ၊ ဟောကြားမြွက်တော်တရားတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြိမ်ဘန်များစွာ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ သမရောစယိ၊ ပြုချင်သောအားဖြင့် လိုလားနှစ်သက်ခဲ့ပါသည်။

(၁) အနုဇာနိနနောတာတော၊ အဂါရေဝ တဒါမယံ။

ဝိသံဝဿသဟဿာနိ၊ ဝိစရိယ အတန္တိတာ။

(၁) တာတော၊ ခမည်းတော် မင်းတရားကြီးသည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ နအနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော် မမူချေ။ တဒါ-တေန၊ ထိုသို့ခွင့်မပြုခြင်းကြောင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ သွီးတော်ရန်စောင့်ဆိုသော်လည်း။ အဂါရေဝ၊ နန်းတော်အတွင်း၌သာ လျှင်။ ဝိသံဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်-နှစ်သောင်းတို့ ပတ်လုံး။ အတန္တိတာ၊ ပြီးငွေ့ပျင်းရိခြင်း မရှိကြကုန်ဘဲ။ ဝိစရိယ၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကာ နေထိုင်ခဲ့ကြပါသတည်း။

(၂) ကောမာရိဗြဟ္မစရိယံ၊ ရာဇကညာသုခေမိတာ။

ဗုဒ္ဓပဗ္ဗာနနိရတာ၊ မုဒိတာ သတ္တမိတရော။

(၂) ရာဇကညာ၊ ဘီးပျော်နန်းပျော်၊ သွီးတော်မင်းသွီးဖြစ်ကြ ကုန်သော။ သုခေမိတာ၊ နန်းဆောင်မြင့်၊ ခန်းသာငယ်၊ ချမ်းသာစွာ ကြီးပွား၍လာကြကုန်သော။ သတ္တမိတရော၊ အကျော်အမော်၊ သွီး တော်ရန်စောင့်ဆိုသော်လည်း။ မယံ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ မုဒိတာ၊ ညီညွတ်သောစေတနာဖြင့် ဝမ်းသာနှစ်သက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပဗ္ဗာနနိရတာ၊ ဘုရားရှင်ကိုကြည်ညိုစားမှုအလုပ်ဖြင့် အား ထုတ်မွေ့လျော်ကြကုန်လျက်။ ကောမာရိဗြဟ္မစရိယံ၊ ကုမ္မာရိရူပ ငယ်ငယ်ကပင်၊ ချစ်ခင်သူမရှာ၊ စင်ကြယ်စွာသော အကျင့်မြတ် ကို။ ဝိစရိယ၊ မဘောက်မပြန် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ကြပါသတည်း။

(၁) သမဏိသမဏဂုတ္တာစ၊ ဘိက္ခုနီဘိက္ခုဒါယိကာ။

ဓမ္မာစေဝသုဓမ္မာစ၊ သတ္တမိသဃ်ဒါယိကာ။

(၁) တဒါ၊ ထိုကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါ၌။ သမဏိစ၊ သမဏိမင်းသွီးသည်၎င်း။ သမဏဂုတ္တာစ၊ သမဏဂုတ္တာ မင်းသွီးသည်၎င်း။ ဘိက္ခုနီစ၊ ဘိက္ခုနီမင်းသွီးသည်၎င်း။ ဘိက္ခုဒါ ယိကာစ၊ ဘိက္ခုဒါယိကာမင်းသွီးသည်၎င်း။ ဓမ္မာစေဝ၊ ဓမ္မာမင်း သွီးသည်၎င်း။ သုဓမ္မာစ၊ သုဓမ္မာမင်းသွီးသည်၎င်း။ သတ္တမိ၊ ရန်စောင့် ယေဘုရားဖြစ်သော။ သဃ်ဒါယိကာစ၊ သဃ်ဒါယိကာမင်းသွီး

ထေရီတာသပြန် ပဉ္စမတွဲ

သည်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တမိတရော၊ အကျော်အမော်ဖြစ်သော
သွီးတော်ချနစ်ပါးတို့သည်။ အာသိမ္မ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးကြပါကုန်သတည်း။

(မ) အဟံဓေမာစသပ္ပညာ၊ ပဋ္ဌာစာရာစကုဏ္ဍလာ။
ကိသာဂေါတမိဓမ္မဒိန္နာ၊ ဝိသာခါဟောတိသတ္တမိ။

(မ) ဣဒါနိ၊ ဤဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါ၌။
သပ္ပညာ၊ ပညာဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဓေမာစ၊ အစ်မတော်
ဓေမာထေရီဖြစ်သည်၎င်း။ အဟံစ၊ အကျွန်ုပ် ဥပ္ပလဝဏ် ထေရီ
သည်၎င်း။ ပဋ္ဌာစာရာစ၊ ပဋ္ဌာစာရီထေရီသည်၎င်း။ ကုဏ္ဍလာစ၊
ကုဏ္ဍလကောသိထေရီသည်၎င်း။ ကိသာဂေါတမိစ၊ ကိသာဂေါ
တမိထေရီသည်၎င်း။ ဓမ္မဒိန္နာစ၊ ဓမ္မဒိန္နာထေရီသည်၎င်း။ သတ္တမိ၊
ချနစ်ယောက်မြောက်သော။ ဝိသာခါစ၊ ဝိသာခါကျောင်းအကြီး
သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ကံအားလျော်စွာဖြစ်ပေါ်၍လါခဲ့ပေသတည်း။

(ကဿပဘုရားရှင်၏လက်ထက်တော်အခါ ကောမာရိဗြဟ္မ
စရိယအကျင့်ကိုကျင့်ခဲ့ကြကုန်သောသွီးတော်ချနစ်ယောက်တို့နှင့်
ယခုဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါ မိန်းမမြတ် ချနစ်ဦးတို့ကို
အစဉ်အတိုင်းနှိုင်းယှဉ်၍ပြဆိုပါဦးမည်)

(၁)သမဏီ၊ (၁)ဓေမာ၊ (၂)သမဏဂုတ္တာ၊ (၂) ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ
(၃)ဘိက္ခုနီ (၃) ပဋ္ဌာစာရီ၊ (၄)ဘိက္ခုဒါယိကာ၊ (၄)ကုဏ္ဍလ
ကောသာ၊ (၅)ဓမ္မာ၊ (၅)ကိသာဂေါတမိ၊ (၆)သုဓမ္မာ၊ (၆) ဓမ္မ
ဒိန္နာ၊ (၇)သဃိဒါယိကာ၊ (၇)ဝိသာခါ။

ဗြုဗြုဆင်းရဲရွာသုဝိက္ခိန္ဒြ ဝဏ္ဏိပနိးသုဓိးကိဉ္ဇူဒါနိးဇြင်း

ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ၏အလောင်းဖြစ်သော အမျိုးသွီးသည်ကိကိ
မင်းကြီး၏ သွီးတော်အဖြစ်မှ တာဝတိန်သာနတ်ပြည်သို့ရောက်၍
နတ်ဘုံစည်းစိမ်ချမ်းသာကို ကြီးကျယ်စွာခံစားပြီးတဲ့နောက် ကံ
အားလျော်စွာသံသရာတစ်ဖန်ကျလည်စဉ်အခါတခုသောဘဝ
ဇာတ်တွင်ဗာရာဏသီပြည်ကြီးမှာပစ္စည်းဥစ္စာမပြည့်စုံဘဲဆင်းရဲ

နွမ်းပါးတဲ့အမျိုး၌သိန်ငယ်စွာဖြစ်၍လာခဲ့ရရှာပြန်တယ်။ သံသရာတည်းဟူသော ရေတကြောမှာ ကံကြမ္မာတည်းဟူသော လေမုန်တိုင်း၏ တိုက်လွှင့်ချက်အတိုင်း သတ္တဝါတို့ ဓမ္မာဟာဟာ မျောမိ၊ မျောရာ၊ ဖြစ်ကြစမြဲပေပေါ့။

ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ၏ အလောင်းဖြစ်တဲ့ အမျိုးသွီးကလေးမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာမကြွယ်ဝတဲ့အတွက်အစား၊ အသောက်၊ အနေအထိုင်မှစ၍ ပင်ပန်းစွာလုပ်ကိုင်နိုင်မှ စားသောက်ဝတ်ဆင်ကာနေထိုင်ရရှာတယ်။ ဂုဏ်ရှိတဲ့အမျိုးသွီးများနှင့် ဘုရားအောင် ပြောင်ပြောင်လက်လက်နေထိုင်ခွင့်ကိုမရရှာဘူး။ တနေ့သောအခါဗာရာဏသီနေပြည်တော်ကြီးမှာ ကြတ္တိကာနက္ခတ်သဘင်ပွဲကြီး ဖြစ်ပေါ်ကြိုကြိုက်၍ လူပေါင်းများစွာတို့သည် ဝတ်ပန်းပုဆိုးကိုဝတ်ဆင်ကာ ပျော်ရွှင်စွာ သွားလာကြတယ်။ ဝတ်ပန်းရောင် ဖြော့ဖြော့ ဆိုးထားတဲ့ပိုးထည်အဝတ်ကို ဆိုလိုသတဲ့။

ဆင်းရဲသူအမျိုးသွီးကလေးသည် ဝတ်ပန်းပုဆိုးကိုဆင်ယင်ပြီး ကြတ္တိကာနက္ခတ်သဘင် ပျော်ရွှင်သွားလာကြတဲ့သူများကိုမြင်ရတော့ မိမိကိုယ်တိုင်ဝတ်ချင်တဲ့ဆန္ဒရှိသည်နှင့် မိဘတို့ ထံသို့ကပ်ပြီး “အို-မိခင်၊ ဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်တို့၊ နက္ခတ်သဘင် ပျော်ရွှင်သွားလာကြတဲ့သူများနှင့်တူစွာ ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်၍ ပျော်ရွှင်သွားလာလိုတဲ့ဆန္ဒရှိပါတယ်။ ကျွန်မအား ဝတ်ပန်းပုဆိုးတထည်ကို ပေးသနားတော်မူကြပါ” ဆဲ-သို့ကလို ပြောဆိုတောင်းပန်တယ်။ ထိုအခါမိဘများက “အို-ချစ်သွေး၊ မိခင်၊ ဘခင်၊ တို့မှာ လွန်စွာ ဆင်းရဲကြပါတယ်။ ပြုပြင်ပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ပါမှ စားရုံရှိကြောင်းကို သွေးလဲသိတယ်မဟုတ်လား။ အကယ်၍ ဝတ်ဆင်လိုပါလျှင် ချစ်သွေးကိုယ်တိုင် သူဌေးကြီးတို့၏ အိမ်မှာ သုံးနှစ်တိုင်တိုင်ကျွန်ခံ၍ ဝတ်ပန်းပုဆိုးကိုဝတ်ဆင်ပေတော့။ ဆဲ-သို့ကလိုပြောဆိုကြတယ်။

မိဘတို့စကားကိုကြားတော့ သွေးကလေးက ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို ဝတ်လိုတဲ့ဆန္ဒကြောင့် “ကောင်းပါပြီ။ ဝတ်ပန်းပုဆိုးကိုဝတ်ရ

အောင် သူဌေးကြီးတို့အိမ်မှာ သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ကျွန်ခံပါတော့မယ်။ မိဘနှစ်ပါးတို့ကသာ အခွင့်သနားတော်မူကြပါတော့” အဲသို့ကလိုပြောဆိုခွင့်တောင်းပြီး တကိုယ်တည်း အိမ်မှထွက်သွားရှာတယ်။ မိဘများကလဲ ပစ္စည်းနှင်းပါးတဲ့အတွက် သွေး၏အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝပါစေတော့လို့ တားမြစ်ခြင်းမပြုဘဲ အခွင့်လွှတ်လိုက်ကြရတယ်။

ဆင်းရဲသူ အမျိုးသမီးကလေးသည် သူဌေးကြီးတဦး၏ အိမ်သို့ သိမ်ငယ်သောမျက်နှာနှင့် ဝင်ရောက်ပြီး “အရှင်သူဌေးမင်း၊ ကျွန်တော်မကိုသုံးနှစ်တိုင်တိုင် ခိုင်းစေတော်မူပါ။ ခိုင်းစေတော်မူသမျှကို မသွေမလှန်နာခံ၍ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပါမယ်။ သုံးနှစ်စေ့မြေခံတဲ့အခါ ကျွန်တော်မအား ကောင်းမွန်တဲ့ ဝတ်ပန်းပုဆိုးတထည်ကိုသာ ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။” အဲ-သည်ကဲ့သို့ ပြောဆိုပြီး မိမိကိုယ်ကိုအပ်နှင်းခါ ကျွန်ခံရှာတယ်။

သူဌေးကြီးနှင့်သူဌေးကတော်ကြီးတို့ကလဲ သိမ်မွေ့တဲ့အသွင်ကလေးနှင့် ယဉ်ကျေးတဲ့အမူအရာကို မြင်ကြရာ ကြင်နာသနားကရုဏာဆပွားသဖြင့် ကောင်းမွန်စွာလက်ခံထား၍ သင့်လျော်တဲ့အမှုကိစ္စများကို စေခိုင်းကြတယ်။ လူကောင်းစင်စစ်က ကျွန်မကလေးဖြစ်သွားတာပေါ့လေ။ ဆင်းရဲသူမကလေးလဲ စိတ်သဘောဆံ့ခွနူးညံ့ပြောပျောင်းလှသဖြင့် ခိုင်းစေသမျှကိုနာခံပြီး မသွေမလှန်ကျိုးကျိုးနွဲ့နွဲ့ ဘိဘိစီးစီး ပြုလုပ်လေ့ရှိတယ်။ ကိုယ်သက်သာအောင် တိမ်းရှောင်ခိုကပ်မှုကို ပြုလုပ်လေ့မရှိဘူးတဲ့။ ဤကဲ့သို့ အမှုကိစ္စတို့ကိုရိုသေစွာနှင့် ကျိုးကျိုးနွဲ့နွဲ့ လုပ်ကိုင်၍လဲ ခဲ့ရာ သူဌေးကြီးနှင့် သူဌေးကတော်ကြီးတို့က ဆင်းရဲသူမကလေး၏ ရိုးခြောင့်တဲ့သဘော ကို သိရှိကြသဖြင့် ညာညာတာတာနှင့် ကရုဏာစိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး သုံးနှစ်မတိုင်မီ အိမ်မှထွက်၍ ဝတ်ပန်းပုဆိုးကိုပေးလိုက်ရန် ကြံစည်ကြတယ်။

ထို့နောက် အစေခံမကလေးကိုခေါ်ပြီး “ချစ်သုံး၊ သင်သည် ကား လူကောင်းစင်စစ်မှ ကျွန်ဖြစ်လို့လာရတာတယ်။ အမိနဲ့ဩဇာ

ကိုနာခံပြီး မသွေမလွန် လှင်ကိုင်ခြင်းများနှင့် ရိုးသားဖြောင့်မတ် ခြင်းဟာလဲ ထင်ရှားပေတယ်။ သင်သည်ပစ္စည်းဥစ္စာ၌ ဆင်းရဲ ခြင်းဖြစ်သော်လဲ မြင့်မြတ်တဲ့အမျိုးသမီးမှန်ပေတယ်။ သင့်ကိုသုံးနှစ် တိုင်အောင်မခိုင်းလိုကော့ပါဘူး။ သင်အလိုရှိတဲ့ ဝတ်ပန်းပုဆိုးအ စုံကိုယူပြီး သင့်မိဘထံသို့ပြန်သွားပေတော့” ဤကဲ့သို့ပြောဆိုကာ သူဌေးကြီးနှင့် သူဌေးကတော်ကြီးတို့က ဝတ်ပန်းပုဆိုးတစ်စုံကို ပေးပြီး အမျိုးသမီးကလေးကို ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်လိုက်ကြတယ်။ ဆင်းရဲသူမကလေးမှာလဲ မိမိအလိုရှိတဲ့ ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို လဲရ ကျန်ဘဝမှာလဲ လွတ်သဖြင့်ဝမ်းသာအားရနှင့်ပီတိသောမနဿဖြစ် ပြီး သူဌေးကြီးများကို ရိုသေကျိုးနွဲ့စွာကံတော့ဝပ်ချကာ မိဘတို့ ထံသို့ ပြန်လာခဲ့တယ်။ အိမ်သို့ရောက်တဲ့အခါ ဝတ်ပန်းပုဆိုးက လေးကိုဆင်ပြီး လှပတဲ့ရုပ်သွင်ကို ပြချင်တဲ့ဆန္ဒနှင့် အထုပ်က လေးကိုရှုက်ပြီး ကသုတ်ကသက်ပြန်လာတာပေ။

ခင်းခရီးဌာရဟန္တာအရှင်ဗြဟ္မာနှင့်ဆုံခြင်း

ဝမ်းမြေ့ရှင်လန်းစွာ ပြန်၍လာခဲ့ရာ မိဘတို့ရပ်ရွာနှင့်မနီးမ နဝေးဖြစ်တဲ့တောအုပ်တခုအတွင်းသို့ရောက်တော့ကြည့်လင်အေး မြွေကြာပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းတဲ့ရေကန်တခုကိုတွေ့မြင်တယ်။ ထို အခါဘယ်လိုအကြံ ပေါ်လာသလဲလို့ဆိုတော့ “ငါ့မှာကျန်ရှိခဲ့ နေခဲ့ရတာ အတော်ကလေးကြာသွားတယ်။ ကျန်ရပ်၊ ကျန်သွေးနှင့် လူမွေးလူတောင် မပေါက်ဘဲနေခဲ့ရသမျှကို သည်ကန်ထဲမှာဆင်း ချိရေချိုးခြင်းအားဖြင့် ဆေးလျှော်ပစ်လိုက်မယ်။ ရေချိုးပြီးတဲ့အ ခါ ကြည့်ကြည့်လင်လင် လှပတဲ့ရုပ်သွင်ဖြင့် ဝတ်ပန်းပုဆိုးကိုဆင် ယင်၍ မိခင်၊ ဘခင် တို့အား။ ရှင်လန်းစွာမျက်နှာပြမယ်” အဲ-သို့ ကလိုကြံစည်ပြီး ဝတ်ပန်း ပုဆိုးထုပ်ကလေးကို ကန်ရိုးပေါ်မှာ ထားကာ ရေကန်တွင်းသို့ သက်ဆင်းကာရေချိုးတယ်။

ရေချိုးပြီးတော့ ကန်ရိုးပေါ်သို့တက်၍ ကိုယ်၌ ကပ်ငြိသောရေ က်များကိုသွေ့ခြောက်စေလျက် ဝတ်ပန်းပုဆိုးကိုဝတ်တော့

မည်ဟုပြင်ဆင်နေထုံးအခိုက်မှာ သစ်ခက်, သစ်ရွက်, တို့ဖြင့် ဖုံး
လွှမ်းကာ ရေကန်အနီးသို့ကြွတော်မူလာတဲ့ ရဟန္တာတပါးကို
တွေ့မြင်ပါရော။ ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်ကဲ့ အကြောင်းကတော့
သည်လိုတဲ့။ ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်နောက်ဖျားတွင်
ရဟန္တာအဖြစ်သို့ဆိုက်ရောက်တော်မူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တပါးသည်
တောလမ်းခရီးဖြင့်ကြွတော်မူခဲ့ရာ အလွန်ယုတ်မာတဲ့ တောပုန်း
ခါးမြေများက ထိုအရှင်မြတ်သင်္ကန်း အလုံးစုံကို အကုန်တိုက်ခိုက်
လုယက်လှိုယူသွားကြတယ်။ သို့အတွက်ကြောင့် ရဟန္တာအရှင်
မြတ်ကြီးမှာ ဝတ်ရုံတို့ သင်္ကန်းမရှိသဖြင့် သစ်ခက်, သစ်ရွက်, တွေ
ကိုဝတ်ရုံဖုံးလွှမ်းကာ ကြွလာတော်မူခြင်းဖြစ်ပေတယ်။

အဲ-ဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အမျိုးသမီးကလေးသည် ဝတ်ဆင်ရန်ပြင်ဆင်နေ
တုန်း ဗြူးကနဲဆိုက်ရောက်လာတဲ့ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး ကိုမြင်
သည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ “ဪ-သည်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးဟာ သင်္ကန်း
မရှိတဲ့အတွက် သစ်ခက်, သစ်ရွက် တွေကိုဝတ်ရုံဖုံးလွှမ်းကာ ကြွ
လာတဲ့ လက္ခဏာဘဲ။ တောတွင်းပုန်းလှူတဲ့ ခိုးသူနှင့် ခားမြဲမိက်
တွေကလူသူလိုက်ဟန်ရှိပါရဲ့။ ယခုအခါအခွင့်သာခဲ့ပြီ။ ငါသည်
ရှေးရှေးဘဝက ဒါနကုသိုလ်နဲ့ပါးခဲ့တဲ့အတွက် ယခုဘဝမှာ၊ အူ
ဆင်းရဲမျိုး၌ဖြစ်လာ၍ တဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့ တိုင်အောင်
ဝတ်ပန်းပုဆိုးတထည်ကိုမျှမဝတ်ရဘဲ တောင့်တောင့်တတမျှတဲ့
ရတယ်။ သည်ဘဝမှာလဲ ဒါနနဲ့ပြန်ပါလျှင် နောင်သံသရာမှာသာ
လျှို့ဝှက်ဆင်းရဲထိမ့်မယ်။ ကျွန်ခံလို့ရခဲ့တဲ့ သည်ဝတ်ပန်းပုဆိုးကို
ဝတ်ဆင်လိုသော်လဲ မိမိကိုယ်တိုင်မဝတ်ဆင်ဘဲ သင်္ကန်းမရှိတဲ့
သည်အရှင်မြတ်ကြီးအား သဒ္ဓါပြဋ္ဌာန်း၍ လှူဒါန်း လိုက်တော့အံ့။
သည်ဝတ်ပန်းပုဆိုးဖြင့် ဒါနကုသိုလ်မျိုးစိုက်ပျိုးလိုက်တော့အံ့”
အဲ-သို့လိုကြံစည်ဆုံးဖြတ်ပြီး ရဟန္တာအရှင်မြတ်၏ ထံပါးသို့ ဝပ်
တွားချဉ်းကပ်လျက် ဝတ်ပန်းပုဆိုးအစုံကိုမြှောက်ချီးပင့်ကိုင်ကာ
‘အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား တပည့်တော်မကိုသနားတော်မူပါသဖြင့်
ကျွန်ခံ၍ရခဲ့သော ဤဝတ်ပန်းပုဆိုးအစုံကိုအလှူခံတော်မူပါ’ ဟု

လျှောက်ထား ကပ်ဆက်လေရာ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်မှာလည်း သင်္ကန်းပြတ်ခိုက်ကြိုနေသည်နှင့် အဆင်သင့်စွာ ခံယူတော်မူပြီး ဆိတ်ကွယ်ရာ ဌာနတခု၌ ဗိုလ္လင်းလာခဲ့တဲ့ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက်၊ တွေကိုဖယ်ရှားပြီး ဝယ်ပန်းပုဆိုးအစုံကို ဝတ်ရုံတော်မူကာအမျိုးသွီးကလေးအနီးသို့ကြွရောက်တော်မူလာတယ်။

ဝတ်ပန်းပုဆိုးကိုသင်္ကန်းအမှတ်ဖြင့် ဝတ်ရုံတော် မူလိုက်တဲ့ အခါ ကြည်ညိုတွယ်ရာဖြစ်အောင် ကိုယ်ရောင်၊ ကိုယ်ဝါ၊ ထွန်းပလျက် ထွက်သစ်စ၊ နေလုလင်ကဲ့သို့ အရှင်ရဟန္တာ မြတ်ကြီးဟာ တင့်တယ်တော်မူလာတယ်။ ဤကဲ့သို့ကြည်ညိုစွာတွယ် တင့်တယ် ထွန်းပသော အဆင်းရောင်ကြက်သရေကို အမျိုးသွီးကလေးမြင်လေရာ လွန်စွာအားရ နှစ်သက်လှသဖြင့် လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးဝပ်တွားပြီး သို့ကလို ဆုတောင်းလိုက်တယ်။ အရှင်ဘုရား၊ ဝတ်ပန်းပုဆိုးကိုလှူဒါန်းရတဲ့စေတနာကြောင့်နောင်ဖြစ်လေရာရာဘဝတို့၌ အမျိုးသွီးတကာတို့ထက်ကဲလွန်၍ မွန်မြတ်တင့်တယ် နှစ်သက်တွယ်ရှိသောအရောင်အဆင်းကိုဆောင်လျက်လောကအမြဲတေ ကြက်သရေထိန်ညှိုးသောအမျိုးသားများစွာတပည့်တော်မကိုမြင်ခဲ့ပါလျှင် တွယ်တာနှစ်သက် စုံမက်တိမ်းညွတ် သတိလွတ်လျက် ရူးသွပ်တဲ့ အခြေအနေသို့ ဆိုက် ရောက် သည့် တိုင် အောင် မေ့လျော့ယစ်မှားကြပါစေဘုရား။ အဲ-သို့ကလို ဆုတောင်းလိုက်တယ်။ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးကလဲ အမျိုးသွီးကလေးနှင့် သင့်လျော်လျှောက်ပတ်တဲ့အနုမောဒနာတရားကို မိန့်ကြားတော်မူပြီး ထိုနေရာမှ မြန်းကြွတော်မူတယ်။

ကဲ-စဉ်းစားကြစမ်းပါ။ သင်္ကန်းအမကလေးရဲ့ ဆုတောင်းပုံဟာ ဘယ်ကလေးကထက်မြက် နက်နဲသလဲလို့။ သူ၏ဆုတောင်းခြင်းဟာ ယောက်ျားတကာကို နစ်နာအောင် နှိပ်စက်တာနှင့် မတူဘူးလား။ နောင်အခါ သူ၏ ဆုတောင်းအတိုင်း ပြည့်စုံ၍ ယောက်ျားတွေမှန်သမျှ ဒုက္ခရောက်ကုန်ကြတော့မယ်။ သည်လို ဆုတောင်းပုံများကို ထောက်ထား ဆင်ခြင်လိုက်ပါလျှင် မိန်းမ

ဆိုတဲ့ သက္ကဝါ မျိုးဟာ ရပ်ဆင်း ရောင်ဝါကို လွန်စွာ စုံမက်ကြောင်း၊ မိမိတို့အဆင်းဖြင့် ယောက်ျားမှန်သမျှတွေကို အတင်းတင်းလျက် ညှဉ်းပမ်းနှိပ်စက်လိုတဲ့ စိတ်နေ၊ စိတ်ထား၊ ရှိကြောင်းများ ထင်ရှားသွားတယ်မဟုတ်လား။

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း ဆင်းရဲသူ အမျိုးသမီး ကလေးသည် ကျန်ခံသို့ရတဲ့ဝတ်ပန်းပုဆိုးအစုံကိုခွဲတွယ်တွယ်တာတာအာသာကင်းပြတ်စေလျက် မွန်မြတ်တဲ့ စေတနာဖြင့် လှူဒါန်း၍ မိမိအလိုဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်း ဆုတောင်းမှုကို ပြုခဲ့ပြီးတဲ့နောက် မိဘတို့အိမ်သို့ပြန်ရောက်လာခဲ့လေသော် ခြင်းရာဥသို့ အလုံးစုံတို့ကိုပြောကြား၍ မိမိလှူဒါန်းခဲ့သော ကုသိုလ်ဒါနကိုအမျှပေးဝေသည်တွင် မိဘများကလဲ အားရဝမ်းမြောက်စွာ သာဝုခေါ်ကြတယ်။ ထိုအမျိုးသမီးကလေးသည် မိမိလှူဒါန်းခဲ့ရတဲ့ ဒါနစေတနာကို မပြတ်မပြတ် သတိရကာ ဝမ်းသာအားရစွာနှင့် တွေးတောဆင်ခြင်လျက် ထိုဘဝမှ အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေတဲ့အခါ တာဝတိန်သာနတ်ပြည်မှာ နတ်တို့ချမ်းသာကို ခံစားစံစားရတယ်။ ထိုနတ်သမီးဘဝမှ သက်တမ်းကျော်၍ စုတေသွားတဲ့နောက် သိဒ္ဓိတိုင်း အရိဋ္ဌပုရရှိ ကြီးဝယ် ကုဇေ ရှစ်ဆယ် ကြွယ်ဝတဲ့ “တိရိစ္ဆာန်” မည်သော သူဌေးကြီး၏ သမီးရတနာ၊ ရုပ်ဝါကြန့်ညီ “ဥမ္မာဒန္တိ” အဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့တယ်။

ဆိုဒီရာအပဒါနိ ဟိန္ဒူတေဒ်များကို ဆုတ်ပြဟိန္ဒူမည်

(ဗ) တကောစုတာရိဋ္ဌပုရေ၊ ဇာကာဝိပ္ပကုလေအဟံ။

မိတာတိရိစ္ဆာန်သု၊ ဥမ္မာဒန္တိမနောဟရာ။

(ဗ) တကော၊ ထိုတာဝတိန်သာနတ်ပြည်မှာ၊ စုတာ၊ သက်တမ်းကျော်၍စုတေခဲ့သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အရိဋ္ဌပုရေ၊ အရိဋ္ဌပုရနေပြည်တော်ကြီး၌။ ဝိပ္ပကုလေ၊ ကြွယ်ဝသောပုဏ္ဏားသူဌေးအမျိုး၌။ ဇာတာ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်၍ လာခဲ့ပါသတည်း။ တိရိစ္ဆာန်သု၊ တိရိစ္ဆာန်အမည်ရှိသော သူဌေးကြီး၏။ မိတာ၊ ရင်သွေးရတနာ သမီးကညာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။

မနောဟရာ၊ အဆင်းဂုဏ်အားဖြင့် ယောကျ်ားတို့၏စိတ်နှလုံးကို ယူကျုံးသွေးဆောင်နိုင်သော။ ဥဗ္ဗာဒန္တိ၊ ဥဗ္ဗာဒန္တိ အမည်ရှိသော အမျိုးသမီးသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါသတည်း။

ဥဗ္ဗာဒန္တိ ဝတ္ထုကို ပြဆိုချက်

ဘုန်းတော်မြောက်စုံ ကိုးဂုဏ်သခင် သုံးလောက၏အရှင်ဖြစ် တော်မူသော ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကွယ်လွန်ပြီး နောက် ယခု ဂေါတမဘုရားရှင် ပွင့်တော်မမူမီ ခေတ်ကာလ အတွင်း၌ သိဒ္ဓိတိုင်း အရိဋ္ဌပူရမည်သော မြို့တော်ကြီး တွင် အလောင်းတော် သိဝိမင်းကြီးသည် ဟောင်းနှင့်အညီ စိုးစံအုပ်ချုပ် တော်မူတယ်။ ထိုအခါ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် အလွန်တရာ ချစ်ခင်၍ လာခဲ့သော စစ်သူကြီး၏သား၊ အဆွေတော် “အဘိပါရက” ကို စစ်ဘုရင်ချုပ်ကြီးအရာ၌ထား၍ ချီးမြှင့်မြှောက်စားတော်မူတယ်။

ထိုအရိဋ္ဌပူရ နေပြည်တော်ကြီးဝယ် ကုဋေရှစ်ဆယ် ကြွယ်ဝ တဲ့ “တိရုဒ္ဓိဝတ္ထ” အမည်ရှိတဲ့ သူဌေးကြီးတဦးရှိခဲ့တယ်။ ထိုသူဌေး ကြီးမှာ ကံထူးချွန်၍ အလွန်မြင့်မြတ်တဲ့ သွေးရတနာကလေး တ သောက်ပေါ်ပေါက်ဘွားမြင်၍လာခဲ့ရာ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါလက္ခဏာ အားဖြင့် လူလောက်မက နတ်သွေးနိုးနိုးလှသဖြင့် မွေးဘွားစဉ် အခါကစပြီး မြင်မြင်သမျှလူအများတို့က အံ့အားသင့်စွာ ငေးစိုက် ပြီး လှိုက်လှိုက်ဆွဲဆွဲချိုးမွမ်းကြတယ်။ ယောကျ်ားမှန်သမျှတို့ မြင် ကြရပါလျှင် ပကတိ မိမ္မေးတိုင်း ဘမ္မေးတိုင်းစိတ်ဖြင့် မနေနိုင် ကြတဲ့ အချစ်တဏှာပျိုးငြိမ်း၍ ငမ်းငမ်းထဲတဲစိတ်ဓာတ်နှင့် မရပ် မတည်နိုင်အောင် မူးမေ့ကြရတယ်။ ရှေးဘဝက ဝတ်ပန်းပုဆိုး ကို ညှစ်နိုး၍ ရည်နှုန်းဆုတောင်းခဲ့တဲ့ စေတနာ အဟုန်ကြောင့် သည်ပုံ၊ သည်နည်း၊ အတိုင်း အကျိုးပေးလာတာပေါ့။

မိခင်၊ ဘခင်၊ ဖြစ်တဲ့ သူဌေးကြီး သူဌေးကတော်ကြီးတို့က သွေးရတနာကို အမည်သညာပေးကြတဲ့အခါ “ဥဗ္ဗာဒန္တိ” ရယ်လို့ အမည်သညာပေးကြတယ်။ ထိုအမည်သညာ၏ဗျူဟာတော့ ရှု မြင်ကြတဲ့ယောကျ်ားတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ယူကျုံးသွေးဆောင်ကာ

မူးရူးအောင် ပြုစားတတ်တဲ့အတွက် ဥမ္မာဒန္တိရယ်လို့ အမည်ပေး
ခြင်းဖြစ်ပေတယ်။ ပဿန္တာနံပုရိသာနံ စိတ္တံဥမ္မာဒေတိဘိဥမ္မာ
ဒေန္တိ။ ယာ၊ အကြင်သတို့သွီးသည်။ ပဿန္တာနံ၊ မိမိကိုရှုမြင်
ကြကုန်သောပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတကာတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်နှလုံး
ကို။ ဥမ္မာဒေတိ၊ မချပ်မတည်၊ ပတ်ပတ်လည်အောင်၊ မူးရူးစေ
နိုင်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာ၊ ထိုအမျိုးသွီးသည်။ ဥမ္မာ
ဒေန္တိ၊ ဥမ္မာဒေန္တိမည်၏။ (ဤသို့ဝိပြိုဟ်ဆိုပါလေ။ ဥမ္မာဒေန္တိ ဟုပုန်
ပြီးလျက် ရှိသော်လည်း။ အခေါ်အဝေါ် လွယ်ကူစေခြင်းငှာ
ဥမ္မာဒန္တိဟု ရေးသားလိုက်ရပေသည်။)

ထိုဥမ္မာဒန္တိ သူဌေးသွီးသည် ရွှေလှော်ဦးသစ်ကဲ့သို့ တဖဲ့
ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်လေသောအခါ ဆံပင်ဖျားမှ ခြေဘ
ဝါးသို့တိုင်အောင်ဘယ်နေရာတကွက်မှာမှ နှဲ တစက်မျှမနှစ်သက်
ဘွယ်၊ မတင့်တယ်သော လက္ခဏာမရှိဘဲ အလုံးစုံအပြစ်ကင်း၍
ဝါဝင်းထိန်ပြောင် ကိုယ်ရောင်တလျှပ်လျှပ်နှင့် မြင့်မြတ်တဲ့သွီးက
ညာတဦး ဖြစ်၍လာခဲ့ရာ ကမ္ဘာတခွင်မှာ ပြိုင်သွင်ဘွယ် အညွန့်
တုံး၍ အထွဋ်ဆုံး ဖြစ်နေသတဲ့။ ယောက်ျားမှန်သမျှ ဥမ္မာဒန္တိ
ကိုမြင်ကြရပါလျှင် သေရည်သောက်ကြူး၍ ယစ်မူးတဲ့ယောက်ျား
ကဲ့သို့ စိတ်နှလုံးဖောက်ပြားပြီး မှောက်မှောက်မှားမှား နုနွေးပျက်
ကြရတယ်။ ဥမ္မာဒန္တိကို တကြိမ်တခါ မြင်ရပါလျှင် သုံးလေး
ရက်တိုင်တိုင် ယစ်မူးခြင်းမပြေနိုင်ကြဘူးတဲ့။ အချစ်စိတ်ရှိသူမှန်
သမျှ၊ ဒုက္ခရောက်ကိန်းကြီး ကြုံနေကြရတာပေါ့။ ယခုခေတ်
အခါ သည်လိုလှချော၍ အံ့ဩလောက်တဲ့ အမျိုးသွီးတယောက်
ပေါ်၍လာခဲ့ပါလျှင် တကမ္ဘာလုံးမူးယစ်ပြီး စစ်ပွဲကြီးဖြစ်၍သေ
ကုန်ကြမလားမဆိုနိုင်ဘူး။

အရိဇ္ဈပူရမြို့ တော်ကြီးမှစ၍ ဇမ္ဗူဒိပ်တကျွန်းလုံးမှာ အုံးအုံး
ကျက်ကျက်နှင့်၊ လှိုင်းဂယက်ကြီး ထသည့်အလား ဥမ္မာဒန္တိရဲ့
ဂုဏ်ကျေ ဇူး စကားတွေကိုသာ ယောက်ျားမှန်သမျှ ပြောဆိုချီး
ကျူးလို့နေကြသတဲ့။ ဥမ္မာဒန္တိရဲ့အလှဂုဏ်နှင့် ယိုက်တဲ့ယောက်ျား

ဟာလဲ ဇမ္ဗူဒိပ်နယ်တလွှားမှာ အရှားကြီး ရှားပြီးနေတယ်
သွီးကညာတို့ ဓမ္မတာ မင်္ဂလာအခမ်းအနားဖြင့် ထိမ်းမြားဘို့ရန်
အချိန်တန်လာတော့ ဘခင်သူဌေးကြီးစိတ်မှာ သို့ကလိုအကြံပေါ်
ပေါက်လာသတဲ့။ ငါ၏သွီးရတနာသည် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းတစ်ခုမှာ
ပြိုင်ယှဉ်တွယ်ကင်းလွတ်အောင် အထွဋ်ဆုံးဖြစ်ခဲ့တယ်။ တောင်
ညာစံဒေဝီ မဟေသီမိဖုရားကြီး ဖြစ်တို့မှတစ်ပါး ဘယ်လိုအခြေ
မျိုးနှင့်မှမထိုက်တန်ဘူး။ တာဝတိံသာနတ်သွီးအစစ်သာဖြစ်ခဲ့ပါ
လျှင် သိကြားမင်းကြီး၏ ကြင်ဘက်တော်ရတနာ သူဇာဒေဝီနှင့်
တတန်းထံဖြစ်နေမှာအမှန်ဘဲ။ လူ့ပြည်လောကမှာ လူသွီးဖြစ်လို့
နေရတဲ့အတွက်ကြောင့်သာ ငါ့သွီးကလေးမှာ ဂုဏ်သိသိသေးရ
ရှာတယ်။ အဲ-သို့အတွက်ကြောင့် အရိယုရ ပြည်ကြီး၏သခင်
ဘုရင် သိဝိမင်းကြီးထံသို့ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ပြီး သွီးကညာ
ပဏာလက်ဆောင်ကို ဆက်သတော်မူတော့မယ်။

အဲ-သို့ကလိုအကြံဖြစ်ပြီးတဲ့နောက် ဘခင်သူဌေးကြီးသည် သိဝိ
မင်းကြီးထံသို့သွားပြီး “ဘုန်းတော်ကြီးလှသော အရှင်မင်းမြတ်၊
အကျွန်ုပ်မှာ ခြေပြစ်ကင်း၍ ကောင်းခြင်းငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံတဲ့
ရင်သွေးရတနာ ကညာသွီးတယောက်ရှိပါတယ်။ လူတို့၏အဆင်း
ကိုလွန်မြောက်၍ နတ်သွီးလောက်နီးနီး အလှဂုဏ်ကြီးတဲ့သွီး က
ညာဖြစ်ပါတယ်။ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအပြင်မှာ ရှင်မင်းမြတ်မှတစ်ပါး
ထိုက်တန်သူမရှိပါ။ အလွန်မွန်မြတ်တဲ့သွီးကညာလောက်တော်ကြီး
ကိုမြတ်နိုးနှစ်မြို့စွာ ထိမ်းပိုက်တော် မူပါဘုရား” အဲ-သို့ကလို
ဆက်သလျှောက်ထားတယ်။ ဘခင်၏ဝတ္တရားအတိုင်း သွီးဂုဏ်
တက်အောင် ဆောင်ရွက်ကြိုးစားရတာပေါ့လေ။

သူဌေးကြီး၏ လျှောက်တင်ချက်ကို ကြားတော့ မင်းတရား
ကြီးက “သင်၏လျှောက်တင်ဆက်သ, ချက်အတိုင်း စုံစမ်းဆင်ခြင်
ကာသိမ်းပိုက်တော်မူမယ်။ ဣတ္ထိယုတ္တရနှင့် ဝေဒပညာလက္ခဏာ
ကြန်အင် ကျွမ်းကျင်တတ်သိတဲ့ ပညာရှိ ပုဏ္ဏားတော်များကို စေ
လွှတ်၍ သင်၏သွီးကညာကို ပဌမ ရှေးဦးစွာ လက္ခဏာစုံစမ်းစေ

မယ်။ပုဏ္ဏားတို့ လျှောက်တင်ချက်ကိုနာခံတော်မူပြီးမှ သွီးကညာ ရတနာလက်ဆောင်ကို သိမ်းပိုက်တော်မူရလိမ့်မယ်” ဤကဲ့သို့ မိန့်ဆိုတော်မူကာ အချိန် အချက် နေ့ရက်ပေး၍ သူဌေးကြီးကို အပါးတော်မှလွှတ်လိုက်တယ်။

ပုဏ္ဏားတို့၏စေလွှတ်ခြင်း

ဘခင်သူဌေးကြီးသည် ဘုရင့်ထံမှပြန်၍လာခဲ့ရာ ပုဏ္ဏားတော် တို့လာရောက်တဲ့အခါ ကောင်းမွန်စွာညွှတ် ကျေးမွေးခြင်းအလို့ ဌာအစာဘောဇဉ်နှင့်တကွ နေရာထိုင်ခင်းတို့ကို သန့်ရှင်းခင်းနား စွာပြင်ဆင်လှိုထားတယ်။ သိဝိမင်းကြီးသည် လက္ခဏာကျမ်း ကျင်ပေဒင်တတ်သိတဲ့ ပညာရှိပုဏ္ဏားတော်များကို မှော်တော်သို့ ခေါ်၍ကျိုးကြောင်းစကားမိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် တိရိစ္ဆာန်သူ ဌေးကြီး၏ သွီးကညာကို လက္ခဏာစုံစမ်းရန် စေလွှတ်တော်မူတဲ့ အတွက် ပညာရှိပုဏ္ဏားတို့သည် အားရဝမ်းမြောက်စွာ သူဌေး ကြီးအိမ်သို့လာကြပါရော။ ထိုအခါသူဌေးကြီးက အသင့်ပြင် ဆင်ထားပြီးရှိတဲ့နေရာထိုင်ခင်းတို့ကိုပေးကာ အလွှာပ၊ သလွှာပ၊ စကားတို့ကိုပြောကြားပြီးလျှင် အလွန်မွန်မြတ်တဲ့နို့ဂဏာ ထမင်း များကိုကျေးမွေးတယ်။

ပုဏ္ဏားတို့ထမင်းစားနေစဉ်အခါ ဥမ္မာဒန္တိသည် ကိန္နရီမလိ လို၊နတ်သွီးပျိုယောင်ယောင်၊ ထိန်ပြောင်ပြီးပြက်၊ဝင်းဝင်းလက် တဲ့ ဘယက်တံဆာ-ခွါဒရာတို့ကိုဆင်မြန်းပြီး သူစံရာ တိုက်ခန်းမှ ကွန်မြန်းထွက်ပြုလို့ လာတယ်။ နို့ဂဏာထမင်းကို စားနေတဲ့ ပုဏ္ဏားတွေ အခန်းထဲမှထွက်လာတဲ့ ဥမ္မာဒန္တိကို မြင်ကြလေရာ တည်တံ့သောဣန္ဒြေဖြင့်မနေနိုင်ကြဘူး။ အူသဲပြောင်းပြန် မျက်ဆံ ပြူးရရူးနှင့်၊ ယစ်မူးဒေါင်ဒိုင်း၊ စိတ်နှလုံးချာပိုင်းလျက် မှိုင်းမိကာ ‘ငေးစိုက် ကြပြီးလျှင် ထမင်းလုပ်ကိုမျှ ခံထွန်းသို့ တဲ့အောင် မ သွင်းနိုင်ကြဘဲ ဟိုသွင်း၊ သည်သွင်း၊ နှင့် မှားသွင်းဘောက်ပြန်ကာ ရူးသွပ်ကုန်ကြတယ်။ ဂရုန်းဂရင်းနှင့်မှားသွင်းဘောက်ပြန် မျက် ပြုလန်နေကြတဲ့ ပုဏ္ဏားတွေကို ဥမ္မာဒန္တိမြင်လေရာ စိတ်နှလုံးမ

သက်သာသဖြင့် “ဪ-သည့်ပုဏ္ဏားတွေဟာ ငါ၏ရုပ်လက္ခဏာများကို စုံစမ်းရန် နန်းတော်ကလွှတ်လိုက်တဲ့ ပုဏ္ဏားတွေတဲ့လား။ ဣန္ဒြေကိုမျှငြိမ်သက်အောင်ထောင်းနိုင်တဲ့ သတိလွတ်ကင်း၍ မှားယွင်းချွတ်ချော် အရူးတော်တွေဖြစ်ကုန်ကြပါပေါ့ကလား။ သည့်လိုပုဏ္ဏားမျိုးကို လက္ခဏာကျွမ်းကျင် ဗေဒင်တတ်သိတဲ့ ပညာရှိပုဏ္ဏားတွေရယ်လို့ခေါ်ရမလား။ သည့်အိမ်ပေါ်မှာ ပူဇော်ကျွေးမွေးထားလို့မသင့်လျော်ဘူး။ ပုဏ္ဏားရိုင်း၊ ပုဏ္ဏားယုတ်၊ တို့ကိုအိမ်ပေါ်မှာဆွဲချနှင်ထုတ် ကြရမယ်” လို့အမိန့်ပေးတော့ ကျေးကွန်အပေါင်းတို့က တာဝဏမျှမဆိုင်းဘဲ ခုံးခုံးဒိုင်းဒိုင်းနှင့် ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်းပင် အိမ်ပေါ်မှာဆွဲချနှင်ထုတ်ကြတယ်။

ထိုအခါ နွားမြီတွင်းမှ အတင်းရိုက်နှက်နှက် ထုတ်ခံရတဲ့ နွားတို့အလား သနားစရာပုဏ္ဏားတော်တွေမှာ အိမ်ပေါ်မှ ဒလိမ့်ဒလိမ့်နှင့် ကျဆင်းပြီး အိမ်ဝင်းအပြင်ဘက်သို့ ရောက်သွားကြရတယ်။ သည့်အချက်မှာ။ ဥဗ္ဗာဒန္တိဟာ မဏ္ဍာမတာနှင့် လွန်စွာရက်စက်လိုက်တာပေါ့လေ။ သည့်လိုရက်စက်ပုံကို အကြောင်းပြုပြီး ရုပ်ထွေးမှုတွေပေါ်ပေါက်လာတော့မယ်။ ပုဏ္ဏားတော်များသည် နှစ်ခြင်းခံရ၍ အတန်ကလေးကြာမှ သတိရကြသောအခါ လဲရာမှထပြီး သို့ကလိုတိုင်ပင်ကြသတဲ့။ ဥဗ္ဗာဒန္တိဟာ အရုပ်အဆင်းလှသော်လည်း မာန်မင်း နအလွန်ကြီးတယ်။ ဘုရင်မင်းမြတ် စေလွှတ်တဲ့ပုဏ္ဏားတော်များကိုပင် အလေးပြုလို့ ဂရုမစိုက်ဘူး။ ဗိတ်သဘောထက်ထက်နှင့် ရက်စက်ရိုင်းစိုင်းတဲ့ဝါသနာဆိုးရှိတယ်။ နန်းတော်သို့ ယူဆောင်ပြီး တောင်ညာတင်ထား မိဘုရား မြှောက်ခုံပါလျှင် တနန်းတော်လုံး-အုံးအုံးဆူပွက်၍ နိုင်ငံတော်ပျက်မဲ့ လက္ခဏာဘဲ။ သူ့အဆင်းရုပ်အသွင်ကလဲ မြင်ရသူချက်လုံးပြူး၍ နူးမူးစေနိုင်တာအမှန်ဘဲ။ အဲ-သို့အကွက်ကြောင့် ဘုရင်မင်းမြတ် သိမ်းပိုက်တော်မမူရအောင် ပရိယာယ်အားဖြင့် လိမ်လည်လျှော်ထားကြမှ သင့်လိမ့်မည်” အဲ-သို့ကလိုတိုင်ပင်ကြပြီး ရွှေ့နန်းတော်ကြီးသို့ ဝင်ကြတယ်။

ဘုရင့်ရှေ့တော်သို့ရောက်တဲ့အခါ ဂုန်းတိုက်တဲ့ စကားမျိုးဖြင့်

သည်လို လျှောက်ထားကြသတဲ့။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသောဘုရား၊ ဥဗ္ဗာဒန္တိဆိုတဲ့ သူဌေးသွီးဟာ ဣတ္ထိယုတ္တရ ကျမ်းမှာလာတဲ့ မိန်းမြတ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသူမဟုတ်ပါ။ မင်္ဂလာမရှိတဲ့ မိန်းမယုတ် သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရိုင်းရိုင်းကြမ်းတမ်းသဖြင့် ထီးနန်းနှင့် မသင့် လျော်ပါ။ ဘုန်းကဝေတို့အလားကဲ့သို့ ပြုစားဉာဏ်များကိုလဲတတ် ပါတယ်။ သို့အတွက်ကြောင့် သိမ်းပိုက်တော်မမူဘဲ ရှောင်လွှဲ တော်မူရန် သင့်လျော်လှပါသည်ဘုရား။ အဲ-သည်ကဲ့သို့ လျှောက် ထားကြတဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးလဲ အမှတ်မပြု ဂရုစိုက်တော်မမူ ဘဲ လျစ်လျူရှုကာ စံနေတော်မူတယ်။ ပုဏ္ဏားတို့ ဂုန်းတိုက်တဲ့ စကားကြောင့် မင်းတရားကြီးမှာ သွီးကညာရတနာလာဘိတော် ဆုံးပြီး ရှုံးခြင်းကြီးရှုံးဟော်မူရတာပေ။ ပုဏ္ဏားဆိုတဲ့ပုဏ္ဏားတွေ ဟာ ဇာတ်နိပါတ်တော်များမှာ လိမ်လိမ် ကောက်ကောက်နှင့် ဘောက်ဘောက်ပြန်ပြန် ကျင့်ကြံပုံတွေ အတော်များကြတယ်။

အဘိပါရက ခဏ်သုကြီး၏ ခနီးဖြစ်လာခြင်း

ပုဏ္ဏားချိတ်တို့၏ ဂုန်းတိုက်တဲ့စကားကြောင့် မင်းတရားကြီး သိမ်းပိုက်တော် မမူလိုတဲ့ အကြောင်းကို ဥဗ္ဗာဒန္တိ ကြားလေရာ သူ၏စိတ်ထဲ၌အခဲမကျေနိုင်ရှိသဖြင့် “နေနှင့်စေအုံး ကညာလာလ် ကြီးဆုံးရှုံး၍ ဗုန်းဗုန်းလဲအောင် နစ်နာတဲ့ မင်းတရားကြီးအား ဝံနေနေတွင် ငါ့ရှာသွင်ကို မြင်အောင် ပြလိုက်အုံးမယ်။ ငါ၏ အဆင်းတန်ခိုးဖြင့် မူးမူးယစ်ယစ် အရှုံးကြီးဖြစ်အောင် ပြုစား လိုက်အုံးမယ်” အဲ သည်လို ကြိမ်းငါးပြီး မိန်းမမာန်ဖြင့် အပြု ထားလိုက်တယ်။ ဘုရင်မင်းမြတ်သိမ်းပိုက်တော်မမူကြောင်းကို ဘခင်ပုဏ္ဏားကြီး ကြားသိလေရာ “ငါ၏သွီးရတနာကို မိဖုရား ခေါင်ကြီး ဖြစ်အောင် မဆောင်ရွက် နိုင်သော်လဲ စစ်ဘုရင် ကတော်ကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ရွက်ဆောင် ချီးမြှောက်ရ လိမ့်မယ်” အဲ-သို့ကလိုကြံစည်ပြီး “အဘိပါရကခဏ်သုကြီးထံသို့ သွား၍ သွီးကညာကို တခါထဲဆက်သလိုက်တယ်။

သွီးကညာရတနာလာဘိနှင့်ထိုက်တန်၍ ဘုန်းကံရှိတဲ့အဘိပါ

ရကစစ်သူကြီးသည်ကား ကြိန်အင်လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံတဲ့ မိန်းမ
မြတ်ဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းမွန်စွာသိသည်နှင့် လေးလေးမြတ်
မြတ်သိမ်းပိုက်ပြီး နှစ်မြိုက်စွာ မြှောက်စားတယ်။ စစ်ဘုရင်က
တော်ကြီးဖြစ်သွားတဲ့အခါ ဥဗ္ဗာဒန္တိမှာ သခင်မကြီးဘုရား-သခင်
မကြီးဘုရားနှင့် လူအများတို့က- ခံစားဝပ်တွား ကြရတာပေါ့။
ဥဗ္ဗာဒန္တိသည် မြင်မြင်သမျှယောကျာ်းတို့ကို မှောက်မှားရူးသွပ်
အောင် ပြုလုပ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့အတိုင်း အဘိပါရကစစ်သူကြီးကို
တော့ အချစ်စိတ်နှင့်မူးမေ့ပြီး အရူးဖြစ်အောင်မပြုနိုင်ဘူးလားလို့
မေးစရာရှိတယ်။ တွေ့ကြိုကာစ ပထမမှာတော့ အသစ်ထူးမို့ ရူး
ချင်လဲရူးမူးအုံးမှာပေါ့လေ။ အတန်ကလေးကြာတော့ သူ့စိတ်ထဲ
မှာမထူးသဖြင့် ရူးမူးမယ်လဲမဟုတ်တော့ပါဘူး။ ထို့ပြင်လဲထိုက်
တန်တဲ့ကံရှင်ဖြစ်တဲ့အတွက် တွေ့ကြိုသည်ကစပြီး ရူးမူးခြင်း မ
ဖြစ်ဘူးဆိုလျှင်လဲ ဆိုနိုင်တာပဲ။

ကြတ္တိကာနက္ခတ်ပွဲသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပခြင်း

အရိဇ္ဈပူရနေပြည်တော်ကြီးမှာ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ အ
ခါ နှစ်စဉ်၊ နှစ်စဉ်၊ ကြတ္တိကာနက္ခတ်ပွဲသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပမြဲ
အတိုင်း ထိုနှစ်မှာပင် နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကြီး ကြိုကြိုက်ပါရော။ ထို
နက္ခတ်ပွဲသဘင်အခါ တမြို့လုံးတန်ဆာဆင်၍ပျော် ရှင်မြူးတူးကာ
လှပေါင်းများစွာတို့သွားလာကွန်မြန်းလေ့ရှိကြတယ်။ ဘုရင်မင်း
မြတ်ကြီးလဲ တခမ်းတနားထွက်တော်မူပြီးလျှင် နက္ခတ်ပွဲသဘင်
အခါ မြို့တော်ကို လှည့်လည်ရှုစားတော်မူလေ့ရှိတယ်။

ထိုနက္ခတ်ပွဲသဘင်အချိန်မှာပင်လျှင် အဘိပါရကစစ်ဘုရင်
ကြီးသည် စစ်ရေးနှင့်စပ်လျဉ်းသော ကိစ္စအကြောင်းပေါ်ပေါက်
လာသည်နှင့် တိုင်းစွန်ပြည်နားသို့ ထွက်သွားရန် အရေးရှိသော
ကြောင့် သွားခါနီးမှာဖုန်းဖြစ်သူဥဗ္ဗာဒန္တိအား သို့ကလိုမှာကြား
ခဲ့တယ်။ အလှကြက်သရေ အမြူတေထိကိ အို-ချစ်နှမ ဥဗ္ဗာဒန္တိ၊
ယခုအခါ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာတော့မယ်။ မောင်
ကိုယ်တိုင်လဲ နက္ခတ်ပွဲအခါ မြို့မှာရှိထိမ့်မယ်မဟုတ်။ စစ်ရေးကိစ္စ

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၁၈၅

အတွက်နှင့်တိုင်းစွန်ပြည်နားသို့ ထွက်သွားရလိမ့်မယ်။ သတိကြပ်
 ကြပ်ထားပြီးမှတ်သားလိုက်နာတော်မူရစ်ပါ။ ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး
 မြို့တော်ကိုလှည့်လည်တဲ့အခါ သည်အိမ်ရှေ့သို့ရောက်တော့နှမ၏
 အလှရုပ်သွင်ကိုမင်းကြီး မြင်အောင်မပြလိုက်ပါနှင့်။ တကယ်လို့
 မြင်တော်မူခဲ့ပါလျှင် သတိတော်လွတ်ကင်း၍ မူးယစ်ခြင်းဖြစ်ပြီး
 နှလုံးတော် တိမ်းပါး၍ မှော့မှားခြင်းတရားတွေ ဖြစ်ကုန်မှာကိုစိုး
 ရိပ်ပါတယ်။ အဲ-သို့ကလျိ မှာထားတော်မူခဲ့တယ်။ မြတ်မြတ်နိုးနိုး
 ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့် နောက်ဆံတတင်းတင်းနှင့် အတွင်းစကား
 မှာထားတဲ့အချက်ကြီးပေပေါ့လေ။ ခွဲခွါကာနီးမှာ ချစ်ဖုန်းတို့အား
 အတွင်းစကားဖြင့် မှာထားခြင်းဆိုတာ အိမ်ရာထောင်ကြတဲ့
 လူဘောင်၏ ဓမ္မတာပေပေါ့။

ဥမ္မဒန္တိကလဲ၊ မှာတော်မူတဲ့ စကားကိုကြားတော့ ပြီးရှင်
 တဲ့မျက်နှာနှင့် “စိုးရိမ်တော် မမူပါနှင့်မောင်၊ အရေးကုန်အောင်
 သာကြွတော်မူပါ။ မှာတော်မူတဲ့အတိုင်းလိုက်နာပြီး ညိမ်ဝပ်စွာ
 နေရစ်ပါမယ်” လို့ အာမခံလိုက်တယ်။ ထို့နောက် အတိပါရက
 စစ်သူကြီးလဲ စစ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့်တကွ အရိဋ္ဌပူရနေပြည်တော်
 ကြီးမှ ထွက်သွားပြီးနောက် ဥမ္မဒန္တိသည် ကျွန်မတို့ကိုခေါ်ပြီး
 “ယနေ့ညအခါ၊ စန္ဒာငွေလဝန်း၊ ပေါ်ထွန်းထွက်ပြီတဲ့အချိန်မှာ လ
 စံန်းရောင်ရှိနေပြီ။ ဘုရင်မင်းတရားကြီးတခင်းတနားထွက်တော်မူ
 ကာ နေပြည်တော်ကိုလှည့်လည်ရှုစားတော်မူလိမ့်မယ်။ သည်အိမ်
 ရှေ့သို့ ဘုရင်မင်းမြတ် ဆိုက်ရောက်တော်မူတဲ့အခါ ‘ငါ့ကိုလျှော့
 တင်ကြစမ်း’ လို့မိန့်တော်မူရာ ကျွန်မများကလဲ “အမိန့်တော်
 အတိုင်းပါဘုရား” လို့ဝန်ခံကြတယ်။

ထိုနေ့ညသည် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ည ဖြစ်သောကြောင့်
 စန္ဒာယုန်အိမ် ပုဏ္ဏမိန်လဝန်း ကြီးသည်လည်း ထွန်းလင်းသော
 ကြက်သရေဖြင့် အရှေ့လောကဓါတ်မှ နက္ခတ်ပေါင်းများစွာခြံရံ
 လျက် ရောင်လျှံပြီးပြက်စွာနှင့် ပေါ်ထွက်၍လာတယ်။ အရိဋ္ဌပူရမြို့
 တော်ကြီးတခုလုံးသည် မီးပုံး၊ မီးပန်း၊ မီးတန်း၊ မီးသွယ်တို့ဖြင့်

ဆန်းကြယ်တောက်ပ၍ နေသည့်ပြင် တဖြူလုံး တီးမှုတ်ကြသော
ထူရိယာသံတို့ဖြင့်၊ ဆူညံမြဲမြံ၍ ပဲ့တင်သိပ်၍ နေတယ်။ ထို
အတောအတွင်းမှာ မင်းတရားကြီးသည် ရွှေရထားကိုစီးလျက်၊
ကြီးကျယ်သော မင်းတို့ကြက်သရေဖြင့် နေပြည်တော်ကြီးကို
လက်ျာရစ်လှည့်ကာ ရှုစားတော်မူတယ်။

ဥဗ္ဗာဒ နှို ကိုရုဋ္ဌိတေတိမူဋ္ဌိတိး

ဥဗ္ဗာဒ နှို၏ အိမ်ရှေ့သို့ ရွှေရထားကြီး ဆိုက်ရောက်လာလေ
သော်၊ မှာထားရင်းစကားရှိတဲ့အတိုင်း ကျွန်မများကလျှော့ထား
ကြလေရာ။ ဥဗ္ဗာဒ နှိုသည် ကိန္နရီမ၏ပမာ ဒေဝန္တရာနတ်သွီး၏
အသွင်၊ ကြော့ယဉ်သော အမူအယူဖြင့် စံရာခန်းဆောင်တွင်းမှ
ထွက်ပြီး၊ လေသွန်တံခါးဝ၌ရပ်လျက် ကျွန်မ တယောက်အား
ရတနာပန်းတောင်းကို ကိုင်စေပြီးလျှင် မင်းကြီး၏ စီးတော်ရထား
ဘက်သို့ မွှေးကြိုင်သော ပန်းတို့ဖြင့် လွှင့်ကြဲ ဖြန့်ဖြူးလိုက်တယ်။
ရထားထက်သို့ ပန်းတွေကျလာသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဦးခေါင်း
တော်ကို ရှုမျှော်လိုက်ရာ အရှေ့လောကဓါတ်မှ ထွက်လတ်သော
လဝန်းနှင့် ဂုဏ်မြိုင်၍ အရှုံးအနိုင် လုယက်နေတဲ့ ဥဗ္ဗာဒ နှို၏
မျက်နှာ-လဝန်းကို မြင်တော်မူပါရော။

မြင်တော်မူသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ နှလုံးသွေးတုန်လှုပ် စက္ကဇရုပ်
ချောက်ချားပြီးလျှင် တိမ်းပါးကာသတိလစ်၍ မူးယစ်ရှင်းမေ့ခြင်း
ဖြစ်တော်မူသွားတယ်။ ဥဗ္ဗာဒ နှို၏ အဆင်းတည်းဟူသော လေ
ပြင်းမုန်တိုင်းသည်၊ သိင်္ခမင်းကြီး၏ နှလုံးအိမ်တည်းဟူသော သ
မုဒ္ဒရာအတွင်းမှာ ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခတ်အပ်သော လေမုန်တိုင်း
ကဲ့သို့ အချစ်စိတ်တည်းဟူသော ယှိုင်းတံသိုးတို့သည် ဖြိုးဖြိုးဝှန်ဝှန်
အလွန် တက်ကြွနေတယ်လို့ ဆိုလိုတာပေါ့။ ဥဗ္ဗာဒ နှိုလဲ မိမိ၏
ရုပ်သွင်ကို မြင်စေရုံကလေးပြုပြီး စံရာခန်းထဲသို့ ရုတ်ခနဲပြန်ဝင်
သွားပါရော။ ဥဗ္ဗာဒ နှို ကို မြင်တော်မူသည်ကစပြီး မရပ်မတည်
ပတ်ပတ်လည်အောင် စိတ်နှလုံး လှုပ်ရှားပုံများဟာ ရထား
တီးများ လယ်သလောက်မကအောင် ဖြစ်နေသတဲ့။

ထိုအခါ ရထားတော်ကိုရှေ့သို့ဆက်လက်၍ မောင်းနှင်တော်မူစေဘဲ တန့်ရပ်စေပြီးလျှင် ရထားထိန်းအား သို့ကလိုမေးမြန်းတော်မူတယ်။ အို ရထားထိန်း ဆေးဒါန်း မြင်းသိလာအသွင် နီလွင်တောက်ပတဲ့တံတိုင်းဖြင့် ရံဝိုင်း၍ထားပြီး ခမ်းနားတဲ့ သည်အိမ်ကြီးဟာ ဘယ်သူအိမ်ပါလဲ၊ လေသာပြုတင်းပေါက်မှာ ရပ်ပြီး စန်းနတ်ယုန်အိမ် ပုဏ္ဏမိန်မျက်နှာနှင့် လွန်စွာလှပတဲ့အမျိုးသမီးဟာ ဘယ်သူဖြစ်ပါသလဲ၊ အဆင်း၏ကြက်သရေဂုဏ်ဖြင့် အလုံးစုံသောလူတို့၏စိတ်နှလုံးကို သိမ်းကျုံးမူးယစ်အောင် ပြုနိုင်တဲ့ ထိုသတို့သမီးဟာဘယ်သူသမီး ဘယ်သူရွေးမ ဖြစ်ပါသလဲ။ ထိုသတို့သမီး၏ခင်ပွန်းလင်ကိုဘယ်သူလို့ခေါ်ဆိုပါသလဲ။ ပိုင်ဆိုင်သူရှိ၊ မရှိကိုလျှောက်တင်စမ်းပါ။ အဲ-သည်ကဲ့သို့ မေးမြန်းတော်မူတယ်။

(မှတ်ချက်။ ။မေးမြန်းပုံ၊ လျှောက်တင်ပုံ၊ အချက်တို့ကို ဇာတ်ပါဠိတော်၌ ဂါထာပေါင်းများစွာပါရှိလေသည်။ ထိုဂါထာတို့ကိုထုတ်ဆောင်ကော်ပြနေပါလျှင် အလွန်ကျယ်ဝန်းမည် စိုးသောကြောင့် အဓိပ္ပာယ်မျှကိုသာ မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုရေးသားသွားပါမည်)

ဘုရင်မြတ်က ဤကဲ့သို့ မေးမြန်းတော် မူတဲ့အခါ ရထားထိန်း၏လျှောက်တင်ပုံက သည်လိုတဲ့၊ ဘုန်းတော် ကြီးလှသော အရှင်ဘုရားမိကောင်းဘဝတို့မှကောင်းမွန်စွာဘွားမြင်၍လာတဲ့ ဤသတို့သမီး၏အကြောင်းကို ကျွန်တော်မျိုးသိပါသည်။ ကုရေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝတဲ့ တိရိစ္ဆာန်ဝတ္ထုသူဌေးကြီး၏သမီးရတနာ ဥမ္မာဒန္တီ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား၊ ပိုင်ရှင် လွတ်ကင်းသူမဟုတ်ပါ။ အရှင်ဘုရား၏အကျိုးကိုနေ့စဉ်သည်ပိုးကာဗျူဟာမိပတိအဘိပါရကအမည်ရှိတဲ့စစ်သူကြီး၏ ဇနီးသက်သား ချစ်မယားဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

သုနန္ဒာရထားထိန်း၏ လျှောက်တင်ချက်ကိုကြားတော့ နှလုံးသွေးပွက်ဆူ၍ အပူတော်ပြင်းထန်စွာသဖြင့် ရထားထက်ကနေပြီး သို့ကလိုပြည်တမ်း တော်မူလိုက်တယ်။ အို လူများအပေါင်းတို့ ဥမ္မာဒန္တီအမျိုးသမီးသည် ငါဘုရင်အား သူရပ်သွင်ကိုမြင်အောင်ပြ

ပြီး ငါ၏စိတ်နှလုံးကို ခြေမှုန်းထုကြိတ်၍ အချစ်စိတ်လွန်လူးလျက် ရူးမူးအောင်ပြုလေပြီတကား။ အို-လူများအပေါင်းတို့ သူမိခင်၊ ဘခင်၊ များပေးထားတဲ့အမည်ဟာ သူရပ်သွင်နှင့် အဆင်သင့်ပေစွာ အို-လူများအပေါင်းတို့ ငါတုရင်သည်ကား မှောက်မှားချွတ်ယွင်း၍ ရှုံးခြင်းကြီးရှုံးခဲ့လေပြီ။ ငါ၏အဆွေတော် အဘိပါရကသည်ကား သွေးကညာရတနာလက်ကိုဆောင်လျက် အောင်ခြင်းကြီးအောင်ခဲ့လေပြီ။ အဲ-သို့ကလိမြည်တမ်းတော်မူတယ်။

ထိုနောက်ရထားငှက်ကို မိန့်တော်မူပြန်သည်မှာ၊ အို-ရထားငှက်နိုး နှောထိုးဆက်၍ရထားမမောင်းဘဲ ရွှေနန်းတော်ကြီးသို့သွားလွှဲ၍ပြန်ပေတော့သည်နက္ခတ်ပွဲသဘင်မှာ ပျော်ရွှင်လိုတဲ့ ဆန္ဒမရှိတော့ပြီ။ သည်နက္ခတ်ပွဲသဘင်သည် ငါတုရင်နှင့် မထိုက်တန်ပေ။ သွေးကညာရတနာလက်ရှိဖြစ်တဲ့ အဘိပါရက စစ်သူကြီးနှင့်သာထိုက်တန်ပေတယ်။ ဩော်-ရှုံးလေစွ၊ ရှုံးလေစွ။ အဲ-သည်ကဲ့သို့အမိန့်ပေးသည်နှင့် ရထားတော်ကိုပြန် သွေ့ကန်နန်းတော်ကြီးသို့သာ မောင်းနှင်လာခဲ့ရတယ်။ ဥမ္မာဒန္တိရဲ့ ပြုစားချက်ဟာ ဘယ်ကလောက်စူးစိုက်၍ ငှက်သွားတယ်ဆိုတာ ကြည့်ကြပေတော့။ မိန်းမတို့၏အဆင်းတည်းဟူသောလက်နက်ဟာ ဝရဇိန်စက်လောက်မက ထက်မြက်ကြောင်း များကိုလဲ စဉ်းစားနိုင်ဖို့ အချက်ကြီးပေပေါ့။

နန်းတော်သို့ရောက်တဲ့အခါ စိတ်နှလုံးတော် မကြည်မသာမျက်နှာတော်ညှိုးနွမ်းလျက် ကြက်သရေရှိတဲ့ တိုက်ခန်းသို့ဝင်ပြီး သလွန်တော်စက်အိုးမှာ ဗုံးကနဲသွေ့ချကာ လျှောင်း စက် လို့ နေတော်မူတယ်။ မောင်းမိသံအများကိုလဲ စကားတလုံးမျှ မြှောက်ဟတော်မူတော့ဘူး။ ဥမ္မာဒန္တိက ပစ်လွှတ်လိုက်တဲ့ ရူပါရုံတည်းဟူသောဆိတ်လူးမြားသည် မင်းကြီး၏ ခန္ဓာအိမ်မှာအရှိန်နှင့်တကွ စူးစိုက်နေသဖြင့် ဟုန်တုန်ခိုက်ခိုက်လှိမ့်၍ နေတော်မူတယ်။ ရေအေးမှဆယ်တင်၍ သောင်ပြင်ပူပူမှာပစ်ထားတဲ့ငါးကဲ့သို့ ဖလတ်ဖလတ်နှင့် တဖျတ်ဖျတ်ချန်နေတာပေါ့။ သလွန်တော်

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၁၈၉

တက်မှာ စိတ်လက်မကြည်သည်နှင့်တလိုက်လိုက်ငြိုးပြီး တကိုယ် ထည်း ယောင်ရမ်းမြည်တမ်းပုံတွေက သည်လိုတဲ့။

အို- လူများအပေါင်းတို့၊ သမဋ်မျက်လုံးနှင့် အမြဲပြုံးနေတဲ့ ဥဗ္ဗာဒန္တိဟာ ကြာနိပန်းအလား လက်ဘဝါးနီတွေတွေ့နှင့်ပန်း ကလေးတွေကိုကိုင်ပြီးကြဲလိုက်ရှာတယ်။ သူ့မျက်နှာကိုမော်ကြည့် လိုက်တော့ လပြည့်နေ့အခါ လဝန်းနှစ်ခု ပေါ်တွက်လာတယ်လို့ ထင်မိခဲ့တယ်။ အို-လူများအပေါင်းတို့ ဟိမဝန္တာ တောင်စွယ် စံပယ်မြတ်လေးတောမှာ စောင်းကိုပိုက်ပြီး သီချင်းသံနှင့်စီးကိုက် အောင် နှစ်မြှက်စာတွယ်တင့်တင့်တယ်တယ် က၊ နေတဲ့ ကိန္နရီမက လေးဟာ သူ့ချစ်လင် ကိန္နရာဖိုကို ဖြူချိုတဲ့ မျက်လုံးဖြင့် ပြုံး ကြည့်လိုက်တဲ့အလား တံခါးပေါက်က မတ်မတ်ရပ်ပြီး အချစ် ဓါတ်မျက်လုံးဖြင့် ပြုံးပြီး ငါ့ကိုကြည့်လိုက်ရှာဘယ်။ သူကလဲ အ ကြည့်လိုက် ငါ့စိတ်နှလုံးကိုထိခိုက်ပြီး မူးမိုက်ကော မျက်လုံးပြူး လျက် မူးမူးယစ်ယစ်နှင့် ငါ အရှုံးဖြစ်တော်မူခဲ့ရတယ်။ ဩော်- ဥဗ္ဗာဒန္တိဟာ တလွှာတည်းသော ပိုးထည်အဝတ်ပါးနှင့် အသား ကရွေလိုင်းနေပါကလား။ လက်သဲ၊ ခြေသဲ၊ ကလေးတွေက ခေါင် ရမ်းပွင့်အသွေးကဲ့တို့ နီတွေလို့ နေပေတယ်။ ကြာညိုပန်း အ ရောင် ညိုညိုမှောင်မှောင်- မျက်ချန်းနှင့် မျက်တောင်များကလဲ ရှု လိုက်တိုင်း အဖျားကော့ပြီး ကြော့လို့သာနေပါကလား။ လက်ရုံး လက်မောင်းကလေးကလဲ ပြောပျောင်းနူးညံ့ပေလိမ့်မယ်။

ဩော်-ဥဗ္ဗာဒန္တိ သည် နီနီတွေတွေ့ သူ့ လက်ဘဝါးကလေး နှင့် ငါ၏ဆံဖျားမှ ခြေဘဝါးတော်သို့ တိုင်အောင် အသာ အ သာသုံးသပ်၍ အတွေ့ခတ်ပေးပါမူကား ဘာမှာကံထူးချွန်၍ အလွန်မြင့်မြတ်လေစွ။ ဩော်- ဟောမဝန်တောကြီး အလယ်မှာ နွယ်ပင်များက သစ်ပင်ကြီးကိုပတ်ထားသလို ဥဗ္ဗာဒန္တိ၏နူးညံ့ ပြောပျောင်းတဲ့လက် မောင်းလက်ရုံးတို့ဖြင့် ငါ့တကိုယ်လုံးကို ပြုံး ပြုံးကြီးပတ်လို့ထားပါမူကား ကံထူးချွန်၍ အလွန်မြင့်မြတ်လေစွ။ ဩော်- ရွှေစက်တစ်ခုဖြင့် ရွှေစက်တစ်ခုကို အုပ်လိုက်သည့်အလား

ငါ၏မျက်နှာတော်ထက်၌ ဥဗ္ဗာဒန္တိ၏သိင်္ဂီမျက်နှာသည် ဘယ်အ
 ခါလာ၍အုပ်ပါမလဲ။ ဩဝါ- ဥဗ္ဗာဒန္တိသည် တကိုယ်လုံး နှစ်
 သက်ဘွယ် တင့်တယ်တဲ့ရှင်ခါတ်ဖြင့် လေသာတံခါးမှာရပ်ပြီး ရ
 ထားဘော်မြတ်သို့ မွေးကြွလှပတဲ့ ပန်းတို့ဖြင့် ဖြူးဖြန့်ပစ်ကြ
 လိုက်ရှာတယ်။ သူ့ရှင်သွင်ကိုမြင်တဲ့ အခါကစပြီး ငါ၏စိတ်တော်
 များဟာ ဘာကိုမျှမတွေးတောနိုင်ဘဲ မှိုတွေယစ်မှူးလျက် အရူး
 ဖြစ်၍နေပါပေါ့ကလား။

(မြည်တမ်းဘောက်ဘီးသော ဂါထာအပေါင်းတို့မှ အဆုံး
 ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ထုတ်ဆောင်၍ပြလိုက်ပါဦးမည်)

ဥဗ္ဗာဒန္တိ မယာဒိဋ္ဌာ၊ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ။
 နသုပါမိဒိဝါရတ္တိံ၊ သဟဿဝပရာဇိတော။

အာမုတ္တ မဏိကုဏ္ဍလာ၊ ပတ္တမြားနားရောင်းကို ဆင်ဖြန်း
 လျက် ရှင်လန်းသောကြက်သရေဖြင့် တင့်တယ်စွာနေလေ့ရှိပေ
 သော။ ဥဗ္ဗာဒန္တိ၊ အလှည့်ဖျန်း လွန်ထူးရှင်ခါတ် မိန်းမမြတ်ကို။
 မယာ၊ တိုင်းကြီးသခင်၊ ငါတုရင်သည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ တံခါးဝတွင်၊ တွေ
 မြင်ရှုစားအပ်လေပြီ။ တတော၊ ထိုအလှတုရင်ကို တွေမြင်ရှုစားရ
 လေသောကြောင့်။ သဟဿဝပရာဇိတော၊ အသပြာတထောင်
 ဆုံးရှုံးသောသူဆင်းရဲကဲ့သို့။ အဟံ၊ ကိုယ်စိတ်ကိုအစိုးမငိုင်း၊ တွေ
 မှိုငယ်မှူး၍ နေသောငါတုရင်သည်။ ဒိဝါဝါ၊ နေ့အခါ၌၎င်း။
 ရတ္တိံဝါ ည၌အခါ၌၎င်း။ နသုပါမိ စက်တော်ခေါ်၍ မပျော်နိုင်
 ဘဲ လူးလဲလိမ်တွန့်ကာ တလွန့်လွန့်ဖြစ်၍နေရပါသတည်း။

သက္ကောစေမေဝရံဒဇ္ဇာ သောစလဗ္ဗေတမေဝရော။
 ကေရတ္တိဒ္ဓိရတ္တိဝါ၊ ဘဝေသျှ အဘိပါရကေ။
 ဥဗ္ဗာဒန္တိ ၂၁ရမိတွာန၊ သိဒ္ဓိရာဇာတတေသိယံ။

သက္ကော၊ နတ်တို့သနင်း၊ သိကြားမင်းသည်။ ဓေ နနိကြီးသခင်၊
 ငါတုရင်အား။ ဝရံ၊ ဆုတော်၊ လာဘ် တော်၊ တရုတ်ကို။ စေဒဇ္ဇာ၊ အ
 ကယ်၍ပေးတော်မူလာပြားအံ့။ သောစဝရော၊ ထိုပေးအပ်သောဆု
 လာဘ်ကိုလည်း။ ဓမ၊ ငါသည်။ သစေလဗ္ဗေတ၊ အကယ်၍ရအပ်၊

ရထိုက်၊ သည်ဖြစ်ပါပြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆုတော်ချစ်ရထိုက်သည် ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကေရတ္တံ ဝါ၊ တညဉ့်မျှလောက်သော်၎င်း။ နိရတ္တံ ဝါ၊ နှစ်ညဉ့်မျှလောက်သော်၎င်း။ အဘိပါရကော၊ ကညာလက်ကိုင်ရှိသောအဘိပါရကစစ်သူကြီးသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ချင်လှပါသတည်း။ တတော၊ ထိုအဘိပါရက စစ်သူကြီးဖြစ်ရပြီးသည် ရှိသော်၊ ဥမ္မာဒ နှဲ့၊ အလှတင့်ဆန်း၊ ဝါဂွမ်းပုံတု၊ နှဲ့ဗတ်ဗတ်၊ ဥမ္မာဒ နှဲ့မိန်းမမြတ်နှင့်၊ ရမိဘွာန၊ အတူဘူပျော်၊ သလွန်တော်ပေါ်မှာ မွေ့လျော်စံစားပြီးမှ၊ သိဝိရာဇာ၊ သိဝိမင်းကြီးသည်။ သိယံ၊ တဘန်ပြန်၍ ဖြစ်ချင်ပါသတည်း။ ဣမံ ဝရံ၊ ဤဆုတော်မြတ်ကို။ ဝရေမိ၊ သိကြားထံမှာ အမွန်တောင်းလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ပဏ္ဍာသနိပါတ် ဥမ္မာဒ နှဲ့ ဇာတ်တော်မှ ထုတ်ဆောင်၍ ပြလိုက်ပါသည်။)

ဪ၊ ယခုနယ်အခါ သိကြားမင်းကြီးလာပြီး လိုရာဆုတရုဒ်ကိုပေးမယ်။ သင်လိုတဲ့ဆုကိုလဲ ရလိမ့်မယ်။ သည်ကဲ့သို့ဆုပေးတော်မူခဲ့ပါလျှင် တညနှစ်ညလောက် အဘိပါရက စစ်သူကြီးဖြစ်ချင်ပါတယ်။ ကိုသုံးဆန္ဒအတိုင်း ဥမ္မာဒ နှဲ့နှင့် မွေ့လျော်ပြီးမှ သိဝိမင်းကြီး ပြန်ဖြစ်ချင်ပါတယ် ဆိုတဲ့ဆုတော်မြတ်ကို တောင်းမှာ အမွန်ဘဲ။ အဲ-သည်ကဲ့သို့ ဂယောဝင်ဂတမ်းနှင့် မြည်တမ်းတော်မူနေရှာတယ်။ ကဲ-စဉ်းစားကြစမ်းပါ။ တဏှာနောင်ရှက်၍ စိတ်တော်တွေ ရောင့်တက်ပြီး ဂယောဝင်ဂတက် ဖြစ်နေပုံတွေကို “တဏှာပူးမှဖြင့် အရူးဖြစ်ကုန်ကြတယ်” ဆိုတဲ့စကားဟာ လွန်စွာမှန်တာဘဲမဟုတ်လား။ “ကြိုက်မရှက်” ဆိုတဲ့စကားအတိုင်း တဏှာခါတ်ခိုက်၍ ချစ်ကြိုက်နေပြီဆိုမှဖြင့် ဘာကိုမျှ မရှက်နိုင်ကြတော့ဘူး။ ပုထုဇဉ်စရိုက်နှင့် အမိုက်မှောင်ကြီး ကျပုံများဟာ လွန်စွာရယ်ဖွယ် ကောင်းပါကလားနော်။

သလွန်တော်ပေါ်မှာလူးပြီး အရူးကြီးဖြစ်နေတဲ့အခါ မောင်းမိသံအပေါင်းတို့က ဖြားယောင်းဖြေပျော်ကြသော်လဲ ရွှေကိုယ်တော်ကြီးမှာ ပျော်တော် မမူနိုင်ရှာဘူးပေ။ နတ်ဘီလူး ဘမ်းသ

လို ဂမန်းဂတင်း သွေးရူးသွေးနှုန်းဖြစ်နေတဲ့အခါ နန်းကော်ကြီး တခုလုံး ရုံးရင်းခတ်ဆူပွက်ပြီး မင်းတရားကြီးအတွက် မကြံနိုင် အောင်ဖြစ်နေကြတယ်။ မှူးမတ်များနှင့် သွားတော်ကြီးကလဲ ဝေဒနာတော်ပျော်ကင်းအောင် ကုသခြင်းမပြုနိုင်ကြတော့ဘူး။ စိတ္တဇ ရောဂါဆိုတာ ဆေးဝါးနှင့်ဆိုင်တဲ့အရာမဟုတ်။ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ကိုခိုက်နေတဲ့အတွက် အကုရခက်နေတာပေါ့။

အဘိပါရကစစ်သူကြီးဆိုက်ရောက်လာခြင်း

စစ်ရေးကိစ္စနှင့်ထွက်သွားရတဲ့အဘိပါရကစစ်သူကြီးသည်ပြု ဘွယ်ကိစ္စပြီး၍ နန်းတော်ကြီးသို့ ပြန်ရောက်လာတဲ့အခါ နန်းသူနန်း သား၊ မှူးမတ်အများတို့က၊ မင်းတရားကြီးရဲ့ ဖြစ်ပုံအလုံးစုံကို အကုန်ပြန်လှန်ကာ လျှောက်ထားကြတယ်။ ထိုအခါအဘိပါရက စစ်သူကြီးက ခေတ္တမျှဆင်ခြင်စဉ်းစားပြီး ‘ဪ-သို့ကလောက် ပြင်းထန်တဲ့ ဝေဒနာတော်ဘာ အခြားအတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ် လာလဲလက္ခဏာ မဟုတ်ဘူး။ ငါ၏ဇနီး၊ ချစ်မငြီးဒေဝီ၊ ဥပ္ပာဒန္တီရဲ့ အတွက်ကြောင့်သာ ဖြစ်ပေါ်တဲ့လက္ခဏာဘဲ’ အဲ-သည်ကဲ့သို့ ဆင်ခြင် တွေးတောပြီးလျှင် ဘုရင်ထံသို့ မဝင်သေးဘဲ မိမိအိမ် တော်သို့သာ လျင်မြန်စွာပြန်လာခဲ့တယ်။ အိမ်တော်သို့ရောက်တော့ ဥပ္ပာဒန္တီ၏အဆောင်သို့ ဝင်ပြီး “အို-ချစ်နှမ ရထားစီး၍ မြို့တော် ကြီးသို့ လှည့်လည်တော်မူတဲ့အခါ ဘုရင်မင်းမြတ်မြင်အောင် ခင့် ရုပ်သွင်ကိုပြတော်မူလိုက်ပါသလား” လို့ မေးမြန်းတော်မူတယ်။

ထိုအခါ ဥပ္ပာဒန္တီက ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာနှင့် “ကြာကြီးက နက္ခတ်ပွဲသတင်းအခါ ရှေ့အများနှင့်ရထားစီးပြီးအိမ် ဝင်းတံခါး ပေါက်သို့ ဆိုက်ရောက်လာပါတယ်။ မင်းလား၊ စိုးလား၊ မှူးမတ် လားလို့ဖြင့်ခြားနားလို့မသိနိုင်ပါ။ ရထားထက်မှာစီးလာတဲ့သူက တော့ ဝမ်းဗိုက်ကြီးကစူစူ၊ အမွေးတွေခပ်ထူထူနှင့် သူ့အမူအရာ ကကြောက်စရာ အစွယ်ပြူးရရူးနှင့် ဘီလူးကြီးရုပ်သွင်ရှိပါတယ်။ ဝမ်းဗိုက်ကြီးနှင့်ရထားစီးလာတဲ့သူဟာ အရှင်တပါးရယ်လို့ကျေး ကျေနိုးကပြောကြတဲ့အတိုင်း လေသာတံခါးဝ၊ ကရပ်ပြီး သူစီး

တဲ့ရထားထဲသို့ပန်းတွေဖြင့် ကြွလှိုက်မိပါတယ်။ ကိုယ်ရပ်သွင်ကို အဲ-ဟိုလူကြီးမြင်တယ်၊ မမြင်တယ်၊ လို့ မသိနိုင်ပါ။ ပန်းတွေနှင့်ကြဲပြီးတဲ့နောက် ရှေ့သို့ဆက်လက်၍ ရထားကိုမမောင်းဘဲ ညှိုးနွမ်းတဲ့ရပ်သွင်ဖြင့် ပြန်ဆုတ်လွှဲမောင်းသွားပါတယ်” အဲ- ဤကဲ့သို့ မိန်းမတို့ပရိယာယ်ဖြင့် အပြစ်ကင်းလွတ်အောင် ခပ်ရှောင်ရှောင် ပြောကြားလိုက်တယ်။

ဥမ္မာဒန္တိရဲ့ စကားကိုကြားတော့ မောင်တော် အဘိပါရက စစ်သူကြီးက ငြီးငြီးတွားတွားနှင့် “မောင်မှာခဲ့တဲ့စကားကို သင် နှမ နားမထောင်တဲ့အတွက် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးမှာ ရူပါရုံမြှားဒဏ် ချက်ကြောင့် အသဲအသန် ဖြစ်နေတော်မူပေါ့” ဟု မိန့်ဆိုရာ ဥမ္မာဒန္တိက “ရူပါရုံဒဏ်ဖြင့် တမင်သက်သက် သူကို နှိပ်စက်ရတာမဟုတ်ပါ။ သူဝေဒနာနှင့်သူ၊ သူစိတ်ကိုသူမနိုင်လို့ မူးမူးယစ်ယစ်နှင့် အရူးကြီးဖြစ်နေတာကို ဘယ်မှာတတ်နိုင်ပါမလဲ” အဲ-ဤကဲ့သို့ ပြန်ကြားပြောဆိုလိုက်တယ်။ ဥမ္မာဒန္တိရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ အငြိုးထားရင်း ရှိခဲ့တဲ့အတိုင်း မှတ်ကရော့ဟဲ့ဆိုတဲ့ စေတနာနှင့် အားရ ဝမ်းသာ ဖြစ်နေမှာပေါ့လေ။ ပုဏ္ဏားတော် များက ဂုန်းစကားနှင့် တိုက်ဖျက်သောကြောင့် မင်းတရားကြီးမှာ သွေးကညာရတနာလာဘ် လွဲရုံမကဘဲ အသဲအသန် ဒုက္ခကြီးကို ခံနေရရှာတယ်။ မင်းတရားကြီးက ပါရမီရင့်သန်တဲ့ အလောင်းတော်ကြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် ပုဏ္ဏားတော်တို့အပေါ်မှာ အပြစ်ရှာပြီး နစ်နာအောင်လဲ စီရင်တော်မမူတော့ဘူး။

နောက်တနေ့ နံက်စောစောတွင် အဘိပါရကစစ်သူကြီးသည် နန်းတော်သို့သွားပြီး တိုက်တံခါးဝက အသာရပ်၍ နားထောင်လေရာ တိုက်ခန်းအတွင်းက ဥမ္မာဒန္တိကိုစွဲလမ်းပြီး ဂမန်းဂတင်းနှင့် ရောင်ရမ်းတဲ့အသံများကိုကြားရတယ်။ ထိုအခါ အဘိပါရက စစ်သူကြီး၏စိတ်မှာ မင်းတရားကြီးကိုလဲ သနားကြင်နာ၊ ရယ်စရာကြီးလဲ ဖြစ်နေတဲ့အတွက် အခက်ကြုံနေတာပေါ့။ ထိုနောက် တိုက်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီး ထံတော်ပါး၌ ဝပ်တွားစေားလျက်

“ခြေရင်းတော်သို့ ဆိုက်ရောက် လာပါပြီဘုရား။ ရွှေနန်းရှင်၏ ဝေဒနာတော်များကို မြင်ရသည်မှာ စိတ်နှလုံးမချမ်းမသာ လွန်စွာ ဆင်းရဲလှပါတယ်။ ဝေဒနာဖြစ်ပုံ အကြောင်းများကို မိန့်ကြား တော်မူပါ။ အရှင်၏ အကျိုးကို သည်ပိုးရှက်ဆောင်လေ့ ရှိတဲ့ အတိုင်း အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံစွာနှင့် ဝေဒနာကင်းရှင်းအောင် ရှက် ဆောင်ပါမည်ဘုရား” အဲ-သို့ကလျှောက်ထားတယ်။

ထိုအခါ မင်းတရားကြီးက မိမိဝေဒနာ၏ အကြောင်းရင်းကို ထင်လင်းစွာ ပြနိုင်သောရော အဘိပါရကစစ်သူကြီး၏မျက်နှာ ကို သေချာစွာ ကြည့်ရှု၍အတွက် အရှက်ကြီးရှက်, အခက်ကြီး ခက်, နေသဖြင့် မည်သို့မျှနှုတ်မမြွက်နိုင်ဘဲ မျက်စိကိုမှိတ်ပြီး အံ့ သွားကြိတ်လျက် တိတ်တိတ်ပုန်းကြီးလုပ်နေတယ်။ သူမယားကို လိုချင်တော့ သူလင်၏ မျက်နှာကို မကြည့်ရဲတော့ဘူးပေ! လေ။ သည်ကဲ့သို့ အံ့ပုန်းကြီးလုပ်နေတဲ့အခါ အဘိပါရကစစ်သူကြီးက “အရှင်၏ ဘေးရန်များကိုတာဝန်ဆီးလေ့ရှိသည့်အတိုင်း ဝေဒနာ တော်ပျောက်ကင်းရေးမှာ ကျွန်ုပ်တာဝန်ပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။ အ ရှင်၏ နှုတ်တော်က ဝေဒနာ၏ အကြောင်းရင်းကို ထင်လင်းစွာ တော်မပြသော်လဲ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် နတ်များကိုမေးပြီး ဆေး တန်လျှင် ဆေး, ခဲတန်လျှင် ခဲပေး၍ စိတ်အေးချမ်းသာစွာရှိ အောင် ဆောင်ရွက်ရပါလိမ့်မယ်ဘုရား” သည်ကဲ့သို့ လျှောက် ထားပြီး မင်းတရားကြီး၏အထံမှ အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့တယ်။

ရုက္ခစိုးနတ်၏ မေးခြင်းခြင်း

အဘိပါရကစစ်သူကြီးသည် ဝေဒနာ၏ အကြောင်းရင်းကို မင်းကြီးကိုယ်တိုင်က မမြွက်ကြား၍ ပရိယာယ်အားဖြင့် ထင်ရှား အောင်ပြုလိုတဲ့အတွက် ကျွန်ယုံတယောက်ကိုခေါ်ပြီး စကားအလုံး စုံအကုန်သိကြားကာ နေဂင်ချိန်အခါတွင် တခုသောညောင်ပင် အခေါင်းမှာအောင်း၍နေပြီး ရုက္ခစိုးနတ်ကြီးအသွင်ဖြင့် မင်းကြီး ၏ ဝေဒနာတော်များကို အတိအလင်းပြောကြားစေရန် အမိန့်ပေး တယ်။ ကျွန်ယုံယောက်ျားလည်း စစ်သူကြီး၏ အမိန့်အတိုင်း

စောစောစီးစီးကသွားပြီး ညောင်းခေါင်းထဲမှာ အောင်းနေပါရော။ အဘိပါရက စစ်သူကြီးကလဲ ရှင်သာရိပုတ္တရာ အလောင်းဖြစ်တဲ့ အတိုင်း ဘုရားလောင်း၏ အကျိုးစီးပွားကို လိုလိုလားလား ဆောင်ရွက်တော်မူတာပေါ့။

ဤကဲ့သို့စီးပြီးသော် အဘိပါရကစစ်သူကြီးသည် နတ်မေးရန် အတွက် ပရိယာယ်အားဖြင့်မှူးမတ်အပေါင်းတို့ကိုခေါ်ပြီး ပူဇော် ပသဘွယ်အမျိုးမျိုးတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးနတ်-စောင့်ကြပ်နေသည်ဟု ကျော်စောထင်ရှားတဲ့ ညောင်ပင်ကြီးသို့ သွားတယ်။ ဆိုက်ရောက် တဲ့အခါ ပူဇော်သက္ကာရတို့ဖြင့် တင်သဖြီး “အရှင်နတ်မင်းကြီး ကျွန်ုပ်တို့ ရွှေနန်းရှင် ဘုရားသည် ခန်းဆောင်အတွင်းမှာ မြတ် လျောင်းကာ မြည်တမ်း ရောင်ရမ်းလို့သာ နေတော်မူပါတယ်။ ဘယ်ဝေဒနာ စွဲကပ်သည်ဟုသိကြရပါ။ ရွှေနန်းရှင်ဘုရားသည် အရှင်နတ်မင်းကြီးအား အသပြာတထောင်တို့ဖြင့် ပူဇော်ပသမြဲ ဖြစ်တဲ့အတိုင်း မင်းကြီးအား သနားတော် မူပါသဖြင့် ဝေဒနာ၏ အကြောင်းများနှင့် ပျောက်ကင်းဘွယ် လမ်းများကို မိန့်ကြား တော်မူပါ” အဲ-သည်ကဲ့သို့ မေးမြန်းတယ်။

ထိုအခါ ညောင်ခေါင်းထဲမှာအောင်း၍ ရုက္ခစိုးယောင်ဆောင် နေတဲ့ယောင်ကျားက နတ်သံနော၍ ပြောကြားလေသည်မှာ “အို အဘိပါရကစစ်သူကြီး၊ ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ ဝေဒနာအထူး မရှိဘူး။ ကြတ္တိကာ နက္ခတ်သဘင်ပွဲအခါ မြို့တော်ကိုလှည့်လည်ရာ သင့် မယားဥမ္မာဒန္တီကိုမြင်ပုံအတွက် အနှစ်သက်ကြီး နှစ်သက်လျက် တပ်မက်စွဲလမ်းကာ ယောင်ရမ်းမူးယစ်၍ နေတော်မူခြင်းသာ ဖြစ်တယ်။ ဥမ္မာဒန္တီကိုလျှင်မြန်စွာ ဆက်သလိုက်ပါ။ ဥမ္မာဒန္တီကို မရလျှင် သိင်္ဂီမင်းမြတ်မှာ မောင်မတည်ဆုံးရှုံး၍ ဝိညာဉ်တော်ထုံး ထိမ့်မယ်” အဲ-ဤကဲ့သို့ ပြောကြားလိုက်ပါရော။

ရုက္ခစိုးနတ်ကြီး၏ စကားကိုကြားလေရာ အဘိပါရကစစ်သူ ကြီးကမှူးမတ်တို့ ဘက်သို့လွှဲပြီး “ကဲ-ကြာကြာပြီ မဟုတ်လား။ ဝေဒနာတော်ပျောက်ကင်းရေးအတွက် မခက်လှပါဘူး။ ချစ်လှစွာ

သော ဥပ္ပာဒန္တိကိုဆက်ပြီး ဘုရင့်အသက်ကို ကျွန်ုပ်ကယ်ဆယ်ရ
 လိမ့်မယ်။” အဲ-သည့်ကဲ့သို့ မိန့်ဆိုကာ ရွှေနန်းတော်ကြီးသို့ အမြန်
 လာပြီး ဘုရင့်ထံမှောက်သို့ ဝင်ရောက်ခစားတယ်။ အဘိပါရက
 စစ်သူကြီးသည် ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးအား ဝပ်တွားရုံကျိုး လက်စုံ
 မိုးလျက် ထိန်ဝှက်ခြင်းမရှိဘဲ အတိအလင်း စတင်ကာ လျှောက်
 ထားပါရော။

(စစ်သူကြီးနှင့် မင်းကြီးတို့၏အတုံ့အပြန်လျှောက်တင်ညွှန်ကြား
 ပုံများကို အစဉ်အတိုင်း ဘော်ပြု၍သွားပါမည်)

(စစ်သူကြီး)ဘုန်းတော်ကြီးလှသောအရှင်ဘုရား၊ညောင်စောင့်
 နတ်ကြီးထံသို့သွားပြီး ဝေဒနာတော်များ၏အကြောင်းကိုမေးမြန်း
 ခဲ့ပါပြီအရှင်ဘုရား။မှူးမတ်များလဲအဘိပင်ဖြစ်ပါတယ်။ရုက္ခစိုးနတ်
 မင်းက ထင်လင်းစွာ မိန့်ကြားလိုက်သည်မှာ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး
 သည် ဥပ္ပာဒန္တိကို စွဲလမ်းတဲ့အတွက် မသက်မသာနှင့် စိတ္တဇရော
 ဂါစွဲကပ်လို့နေတယ်။ ဥပ္ပာဒန္တိရလျှင်ရချင်း ဝေဒနာပျောက်ကင်း
 လိမ့်မယ်။ ဥပ္ပာဒန္တိကိုမရလျှင် ဝေဒနာမပျောက်ကင်းဘဲ မကြာမီ
 အမှန် နတ်ပြည့်စုံတော်မူလိမ့်မယ်။

(လျှောက်တင်ချက်ကိုကြားရာသိဝိမင်းကြီးမှာလွန်စွာရှက်သော်
 လဲ နှုတ်မမြွက်လျှင် မပြီးနိုင်ဖြစ်နေသောကြောင့်) အို-အဘိပါရ
 က ဥပ္ပာဒန္တိကို တပ်မက်၍ နှစ်သက်တဲ့ သဘောအားဖြင့် ပြော
 ကြားယောင်ရမ်းနေပုံကို နတ်တွေသိကုန်ကြပလား။

(စစ်သူကြီး) သိကုန်ကြပါပြီဘုရား။ နတ်တွေဆိုတာလူတို့၏
 အမူအရာအလုံးစုံကို အကုန်သိလေ့ရှိပါတယ်။

(မင်းကြီး) အို-လောကအလယ်မှာ ရှက်ဘွယ်ကြီး ဖြစ်နေပါ
 ပေါ့ကလား။သူတပါး၏မယားကို စွဲလမ်းတဲ့အတွက် တရားပျက်
 ပြီး လူယုတ်မာကြီးဖြစ်နေပေါ့။

(စစ်သူကြီး) နတ်များသိသော်လဲ စိုးရိမ်ဘွယ်မရှိပါ ရှက်
 တော်မမူပါနှင့်။ ကျွန်အရှင်နှစ်ပါးသာသိရလေအောင် ကျွန်တော်
 ၏ချစ်ဇနီး ဥပ္ပာဒန္တိအမျိုးသမီးကို အရှင်မင်းကြီးအား ဆက်သပ

မယ်။ စိတ်နှလုံးငြိမ်ငြိမ်နှင့် တောင့်တတဲ့စည်းစိမ်ကို ဖြန့်ဖြန့်ရှက်
ရှက်ခံစားကာ ပျော်မွေ့စွာစံနေတော်မူပါဘုရား။

(မင်းကြီး) အို-စစ်သူကြီး၊ မကောင်းမှုကို လျှို့ဝှက်လှိုပြုသော်
လဲ လုံခြုံလိမ့်မယ်မဟုတ်ဘူး။ နတ်အများနှင့် တန်ခိုးရှင်တို့ သိမြင်
စမြဲဖြစ်ကြတယ်။ သည်လောကကြီးအလယ်မှာ ဖုံးကွယ်တဲ့နေ
ရာမရှိနိုင်ဘူး။ အို- စစ်သူကြီး၊ ဥမ္မာဒန္တိဟာ သင်၏ ယောဇနာရယ်
လို့ ထင်ရှားကျော်စောပြီးဖြစ်နေတယ်။ ငါ့ကိုဆက်သလို့ ထား
သော်လဲ ငါ့မိဖုရားမဖြစ်နိုင်ဘူး။ အကယ်၍ ငါ့ကိုဆက်သပြီးတဲ့
အခါ သင့်စိတ်နှလုံးမချမ်းသာဘဲ ဥမ္မာဒန္တိကိုမမြင်ရသဖြင့် ဒုက္ခ
ကြီးစွာသင်ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။ သင့်ကိုယ်တိုင် စိတ်မချမ်းသာဘဲနေရ
ပါလျှင် ငါ့မှာလဲဘာဝန်မကင်းဘူး။

(စစ်သူကြီး) အရှင်မင်းမြတ် ကျွန်တော်အတွက် စိုးရိမ်တော်
မမူသင့်ပါ။ အရှင်ချမ်းသာလျှင်ကျွန်တော်စိတ်ကျေနပ်နိုင်ပါတယ်။
ဥမ္မာဒန္တိကို မချစ်မနှစ်သက်လို့ အရှင်မင်းကြီးကို ဆက်ရသည့် မ
ဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော် ဇနီးရဲ့ အပေါ်မှာလွန်စွာချစ်ခင်လျက်ပင်ရှိပါ
တယ်။ သို့ရာတွင် အရှင်၏စိတ်နှလုံးကို ရှင်ပြုံးစေလိုတဲ့ဆန္ဒဖြင့်
မငဲ့မကွက် ရက်ရက်ရောရော စိတ်သဘောပါပါနှင့်ဆက်သခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်။ ဆက်သပြီးတဲ့အခါ စိတ်နှလုံးမချမ်းမသာဘဲ နောင်
တ-တဘန် ပူပန်စိုးရိမ်ခြင်းမဖြစ်ပါ။ ကေသရီ ခြင်္သေ့မင်းသည်
ကျောက်လိုဏ်ဂူ အတွင်းသို့ ဝင်တဲ့အလား အရှင် ဘုရား လဲ
ဥမ္မာဒန္တိရဲ့ အထံသို့ အမြန်ကြွလှမ်းတော်မူပါဘုရား။

ဂန္တေဝတုဥမ္မာဒန္တိ ဘဒ္ဒန္တေ။

သီဟောဂသေလဿဂူဟံဥပေတိ။

(ဥမ္မာဒန္တိ ဇာတ်ပါဠိတော်)

ဘဒ္ဒန္တေ၊ အို-အရှင်မင်းမြတ်။ သီဟော၊ ကေသရီခြင်္သေ့မင်း
သည်။ သေလဿ၊ ကျောက်တောင်ကြီး၏။ ဂူဟံ၊ လိုဏ်ဂူအတွင်း
သို့။ ဥပေတိ၊ ဝင်၏။ ခိုဝင်ကပ်ရောက်လေဘိသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အ

၁၉၈

ထေရီဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

တူ။ တွံ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ဥဗ္ဗာဒန္တိ၊ ဥဗ္ဗာဒန္တိ၏ အထံသို့၊
ဂစ္ဆေဝ၊ အမြန်သာလျှင် ကြွသွားတော်မူပါဘုရား။

(မင်းကြီး) အို- စစ်သူကြီး ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့ မည်
သည် ဆင်းရဲဒုက္ခနှိပ်စက်၍ စိတ်ပျက်ပူပန်ကြသော်လဲ မကောင်း
မှုကိုပြုလေ့မရှိကြဘူး။ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်ဂုဏ်မောက်သော်လဲ
မှောက်မှောက် မှားမှား ကျင့်လေ့ မရှိကြဘူး။ ငါမင်းကြီးအား
သင့်ဇနီးကို မဆက်သလင့်၊ ကို ဒုက္ခနှင့် ကိုယ်ရှိပေစေ၊ သေချင်
လျှင်သေပေစေတော့။

(စစ်သူကြီး) အို- အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်သည်ကား
ကုန်တော်၏ထမင်းရှင် မိခင်၊ ဘခင်၊ အစစ် ကိုးကွယ်ရာအမှန်ဖြစ်
ပေတယ်။ ကုန်တော်ပိုင်ဆိုင်သမျှ ပစ္စည်းတွေဟာလဲ အရှင်မင်း
ကြီးပိုင်ဆိုင်ပါတယ်။ ဥဗ္ဗာဒန္တိကိုသိမ်းပိုက်သဖြင့် ဒုစရိုက်မဖြစ်
နိုင်ပါ။ အလိုတော်အတိုင်းသာ သိမ်းပိုက်တော်မူပါဘုရား။

(မင်းကြီး) အို- စစ်သူကြီး ပြည့်ရှင်မင်းများသည် ငါစိုးပိုင်
သည်တကားဟု မှောက်မှောက်မှားမှားကျင့်ကြံကာ သူတပါး၏
စိတ်ကိုပူပန်စေပါလျှင် နတ်တွေနှိပ်စက်၍ အသက်မရှည်နိုင်ဘူး
တဲ့။ သို့အတွက်- သင်ဆက်သသော်လဲ ငါကလက်မခံနိုင်ဘူး။

(စစ်သူကြီး) အရှင်မင်းမြတ် လောက၌ ပိုင်ရှင်သူကဆက်သ
လှူဒါန်းခဲ့ပါလျှင် ထိုပစ္စည်းမျိုးကို ခံယူသုံးဆောင်ထိုက်ပါတယ်။
စွန့်လွှတ်သောသူ၊ ခံယူသောသူတို့မှာ အပြစ်မရှိနိုင်ပါ။ အကျိုးသာ
လျှင်ဖြစ်ဘွယ်ရှိပါသည်ဘုရား။

(မင်းကြီး) အို- စစ်သူကြီး သို့ပင်ဖြစ်သော်လဲ ယခုဆက်သ
ရေးတွင် တရားနည်းလမ်းကျသည်ဟု ငါမထင်နိုင်။ ကာမဂုဏ်အ
တွက်ကြောင့် ကိုယ်ကျင့်တရားကို ငါမမျှော်တော့ပြီ။ ကာမဂုဏ်
အတွက်နှင့် တရားပျက်ခဲ့၍ ကိုယ့်အသက်ကို သတ်ထားနှင့်
အဘူတူတဲ့၊ မတရားသော နည်းလမ်းဖြင့် ဖြောင့်မှန်တဲ့တရားကို
ငါမသတ်နိုင်ဘူး။

ထေရ်ဘာသာပြန် ပဉ္စမတွဲ

၁၉၉

သောနနာဟံဝမိဿာမိ၊ အတ္တနိကာမဟေတုကံ။

နဟိခန္တံ အဓမ္မေန၊ အဟံ ဝမိတုမုဿဟေ။

သမ္ပ-အို-ချစ်ဆွေအဘိပါရက။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာမဟေတုကံ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အတ္တနိ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဝမိဿာမိနုန၊ သတ်၍ပစ်လိုက်ရမည်လော။ အဓမ္မေန၊ မတရားသောနည်းလမ်းဖြင့်။ ခန္တံ၊ ဖြောင့်မှန်သောတရားနည်းလမ်းကို။ ဝမိတံ၊ သတ်၍ပစ်လိုက်ခြင်းငှါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဉ္စဿဟေ၊ အားမထုတ်နိုင်ပါ။

(စစ်သူကြီး) အရှင်မင်းမြတ်၊ ဥဗ္ဗာဒန္တီကို ကျွန်ုပ်တော်ပိုင်တဲ့ ပစ္စည်းအထင်မှတ်၍သိမ်းပိုက်တော်မမူလိုပါလျှင် ပရိသတ်တို့အလယ်မှာ ကျွန်တော်နှင့် ပြတ်ကင်းအောင် ကွာရှင်းလိုက်ပါမယ်။ ကျွန်တော်ကွာရှင်းပြီးတဲ့အခါ အဂမနိယပစ္စည်းမဟုတ်တော့ပါ။ တရားသဖြင့်သိမ်းပိုက်၍ နှစ်ခြိုက်စွာပျော်စံတော်မူပါဘုရား။

(မင်းကြီး) အို-စစ်သူကြီး၊ ဥဗ္ဗာဒန္တီအပေါ်မှာလဲ ဘာအပြစ်ရှိလို့ ကွာရှင်းရမှာလဲ။ တရားလက်လွှတ် ကွာရှင်းခဲ့ပါလျှင် တရားသည်ဟု သင့်ကိုကဲ့ရဲ့ ကြလိမ့်မယ်။ မြို့တော်အတွင်းမှာ သင့်ကို ပေါင်းသင်းဆက်ဆံတဲ့ လူလဲရှိတော့မှာမဟုတ်ဘူး။

(စစ်သူကြီး) အို-မင်းမြတ်၊ ဘယ်သို့ပင်ကဲ့ရဲ့ကြသော်လဲ ကျွန်တော်သည်းခံနိုင်ပါတယ်။ အကဲ့ရဲ့ဘေးကို အလေးမပြုပါဘူး။ အရှင်မင်းကြီးစိတ်ချမ်းသာအောင် ကြံဆောင်သိမ်းပိုက်တော်မူပါ။

(မင်းကြီး) အို-ချစ်ဆွေ၊ လောက၌၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ချီးမွမ်းခြင်းကို အလေးမပြုရမဖိုက်ဘဲ မိမိစိတ်ထင်တိုင်းသာပြုနေခဲ့ပါလျှင် ထိုသူ၏သန္တာန်မှာ ဘုန်းကြက်သရေ လျော့ပါးတတ်တယ်။ သည်အချက်ကိုလဲ သတိထားပါအုံး။

(စစ်သူကြီး) ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာသည် ဖြစ်စေ၊ ဘုန်းကြက်သရေတိုးသည်ဖြစ်စေ၊ လျော့သည်ဖြစ်စေ၊ ရောက်လာသမျှအလုံးစုံကို အကုန်ကျန်တော်မံယူပါမည်။ မြေကြီးအသွင်မှတ်ထင်တော်မူပါတော့။

(မင်းကြီး) အို-စစ်သူကြီး၊ ငါသည်ကား သူတပါးတို့၏ စိတ်ပူပန်ခြင်းနှင့် ဆင်းရဲခြင်းကို အလိုမရှိဘူး။ တရားကိုစောင့်ရှောက်၍ သူတပါးကို မပူပန်စေဘဲ ကိုယ့်ဆင်းရဲတာဝန်ကို ကိုယ်တိုင်ခံယူတော်မူမယ်။

(စစ်သူကြီး) အို-မင်းမြတ်၊ အလွန်ချစ်ခင်လှစွာသော ဥဗ္ဗာဒန္တိကို အရှင်မင်းမြတ်အား ကြည်ညိုသောစိတ်ထားဖြင့် လှူဒါန်းပါရစေ။ ပူဇော်သောပစ္စည်းကို ပုဏ္ဏားတို့ခံယူသကဲ့သို့ ဥဗ္ဗာဒန္တိကို အလှူခံယူတော်မူပါ။ ကောင်းမှုတော်ကို အနန္တရာယ်ဖြစ်အောင် ငြင်းရှောင်မယ်ရှားတော်မူပါနှင့်။

(မင်းကြီး) အို-ချစ်ဆွေ၊ သင်နှင့်ဥဗ္ဗာဒန္တိသည် ငါ၏မိတ်ဆွေရင်းများ ဖြစ်ကြပေတယ်။ မိတ်ဆွေ၏ ဝတ္တရားကို မပျက်စကောင်းဘူး။ မိတ်ဆွေဝတ္တရား ပျက်ပြားခဲ့ပါလျှင် သူတော်ကောင်းတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းခံရတတ်တယ်။

(စစ်သူကြီး) မိတ်ဆွေဆိုလျှင်လဲ မှန်ပါသည်ဘုရား။ သို့ရာတွင် အရှင်မင်းမြတ်သည်ကား ကျွန်တော်တို့၏ အသက်စည်းစိမ်သခင်ဖြစ် တော်မူတဲ့အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ ပူဇော်ရာအစစ်ကြီးအမှန် ဖြစ်တော်မူပါတယ်။ အရှင်မင်းမြတ်ကို ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် ကုသိုလ်အကျိုးပွားတိုးလိမ့်မည် အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါသောကြောင့် ဥဗ္ဗာဒန္တိကို နှစ်နှစ်၊ ခြောက်ခြောက် သိမ်းပိုက်တော်မူပါ ရွှေနန်းရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ အဘိပါရကစစ်သူကြီးက ဥဗ္ဗာဒန္တိကို သိမ်းပိုက်တော်မူရန် အဖန်ဖန်ထပ်၍လျှောက်တင်လေသော်မင်းကြီး၏စိတ်ထဲမှာ အာဏာဖြင့်ကြိမ်းဝါး၍ တားမြစ်မှသင့်တော့မည်ဟု ကြံစည်တော်မူပြီး အဘိပါရကစစ်သူကြီးအား ကြိမ်းဝါးမောင်းခဲကာ သို့ကလို မိန့်ကြားတော်မူတယ်။ အို-အဘိပါရက၊ ငါကဲ့သို့သောရွှေနန်းရှင်ကို အကြိမ်ကြိမ် လျှောက်တင်သည်မှာ သင့်စိတ်ထဲတွင် အထင်ဘယ်သို့ ရောက်ရှိနေသလဲ။ ရှေးအခါ-သင်သည်ကား တရားသဖြင့်သာလျှင် ငါ့ကိုလျှောက်တင်လေ့ရှိတယ်။ ယခု

အခါ၌မူကား တရားလမ်းလွဲအောင် အာ ညီကြောင့်သွေးဆောင်
ရသလဲ။ ငါတုရင်ကိုပျက်စီးစေလိုတဲ့ဆန္ဒရှိနေသလား။ ငါမှတစ်ပါး
အားထားရာကိုခြင်သဖြင့် မှားယွင်းလေအောင် သွေးဆောင်ခြင်း
ပြုသလား။

သည်ကဲ့သို့ ကြိမ်းဝါးမောင်းမဲကာ မိန့်ကြားတော်မူတော့
စစ်သူကြီးသည် ဥဗ္ဗာဒန္တီကို ဆက်သရန်ထပ်မံ၍ မတင်ဝံ့သော
ကြောင့် တုရင်မင်းမြတ်၏ဂုဏ်ကိုချီးကျူးပြီး တရားနှင့်စပ်ဆိုင်တဲ့
စကားကို သို့ကလိုလျှောက်တင်တယ်။ အို-အရှင်မင်းမြတ်၊ တရား
စောင့်သော သူအပေါင်းတို့တွင် အရှင်မင်းမြတ်သည် အထွဋ်
ဆုံးဖြစ်ကော်မူပါပေတယ်။ ဆိုက်ရောက်သောလောင်းကိုပယ်ရှား
၍ အတွေ့ကိုရှောင်တော်မူပေတယ်။ တရားကိုစောင့်သောသူ၏
ပညာရှိသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေစွ။ ကျွန်တော်၏ သွေး
ဆောင်ခြင်းများ အပြစ်မထားဘဲသည်းခံတော်မူပါ။ ကျွန်တော်
အားလဲ တရားသဖြင့် ဆုံးမတော်မူပါတရား။ အဲ-သည်ကဲ့သို့
လျှောက်ထားတောင်းပန်တယ်။

ထိုအခါ သိင်္ဃမင်းကြီးက စစ်သူကြီးလျှောက်ထားချက်အတိုင်း
တရားစကားတို့ကို သို့ကလိုဟောကြားတော်မူတယ်။

သာဓု ဓမ္မရုစိရာဇော၊ သာဓု ပညာဏဝါ နရော။

သာဓု မိတ္တာန မဒုဗ္ဗော၊ ပါပဿ အကရံ သုခံ။

သုဗ္ဗ၊ အို-အဆွေတော်စစ်သူကြီး။ ရာဇာ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်။
‘ဓမ္မရုစိ၊ တရားကိုနှစ်သက်ပါမှ။ သာဓု၊ ကောင်းမြတ်၏။ နရော၊
တိုင်းသူ၊ ပြည်သား၊ လူအများသည်။ ပညာဏဝါ၊ အဆင်ခြင်ပညာ
ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံပါမှ။ သာဓု၊ ကောင်းမြတ်၏။ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်း
တို့အား။ အဒုဗ္ဗော၊ မပြစ်မှားခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်းမြတ်လှ
၏။ ပါပဿ၊ ယုတ်မာညစ်ကြို၊ မကောင်းမှုကို။ အကရံ၊ မပြုဘဲ
ရှောင်ရှားခြင်းသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။

အို- အဆွေတော်စစ်သူကြီး၊ မင်းဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် တရားကိုနှစ်
သက်မှုကြီးပွားကြောင်းဖြင့် ကောင်းမြတ်နိုင်ပါတယ်။ လူဖြစ်ခဲ့ပါ

လျှင် ပညာဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံမှ ကြီးပွားကြောင်းဖြင့် ကောင်းမြတ် နိုင်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းကို မပြစ်မှားမှ ကြီးပွားကြောင်းဖြင့် ကောင်းမြတ်နိုင်ပါတယ်။ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို မပြုခြင်း သည် ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်၍ ကောင်းမြတ်နိုင်ပါတယ်။ အို-စစ်သူကြီး၊ ဗျက်မာန်ကင်း၍ တရားစောင့်သော မင်း၏နိုင်ငံ၌ နေထိုင်ကြရတဲ့ လူအပေါင်းသည်အေးမြသောအရပ်၌ နေကြရသလို ကိုယ်ပိုင်ချမ်းသာဖြင့် လွတ်လပ်စွာနေထိုင်ခွင့်ကိုရကြတယ်။ အို-စစ်သူကြီး မဆင်ခြင်ဘဲ အလျင်တဆောပြုလေ့ရှိခြင်းကို ငါမနှစ်သက်။ ကိုယ့်ဉာဏ်ဖြင့်ပိုင်နိုင်၍ ကိုယ်တိုင်သိရှိသောအမှုကို ပြုခြင်းသန့်သော ကောင်းမြတ်တယ်။ အို-စစ်သူကြီး၊ ရှေ့ဆောင်နွားရွာမှ ကောက်ကောက်သွားသည်ရှိသော် နောက်နွားတသိုက် ကောက်ကောက်လိုက်ဘိသကဲ့သို့ ရှေ့ဆောင် နွားလားသဘွယ် ဖြစ်သော ငါတုရင်သည် ရှေ့ဆောင်နွားလားသဘွယ် ဖြစ်တဲ့ အတိုင်း ငါကိုယ်တိုင်က တရားမှောက်၍ လမ်းကောက်သွားခဲ့ပါလျှင် တိုင်းသူပြည်သား နောက်လိုက်အများတို့မှာ တရားကင်း၍ မမှားမယွင်းဘဲနေကြထိမ့်မည်မဟုတ်ဘူး။ သို့ဖြစ်၍ရှေ့ဆောင်နွားလားကြီးပမာ ရာဇာသနင်း ပြည့်ရှင်မင်းဖြစ်တဲ့အတိုင်း သိဒ္ဓိတိုင်းကြီးကို အုပ်စိုးတော်မူခဲ့ကြတဲ့မင်းကောင်း၊ မင်းမြတ်တို့၏ ဓမ္မတာမင်းကျင့်တရား ရာဇဝံသယံပါးကို မမှားမယွင်းအောင် ကျင့်ကြံတော်မူမယ်။ အဲ-သည်ကဲ့သို့ တရားနှင့် စပ်ဆိုင်တဲ့ စကားကိုသာ မိန့်ကြားတော်မူတယ်။ ဆက်သတဲ့ဥမ္မာဒန္တိကို လက်ခံတော်မူရန် စိတ်အကြံဖြစ်တော်မူတော့ဘူး။

ထိုမင်းကြီး၏ အမိန့်စကားကိုကြားလေရာ အဘိပလရကစစ်သူကြီး၏ စိတ်ယဲမှာ လွန်စွာဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် “အရှင်မင်းကြီး ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအပြင်ဝယ် အရှင်မင်းကြီးနှင့်တူသသူကား အရှင်မင်းကြီးတပါးသာလျှင် ရှိတော်မူတယ်။ မတရားမှုကို ကင်းရှင်းအောင်ရှောင်ရှား၍ တရားအောင် ကျင့်တော်မူသဖြင့် အရှင်မင်းကြီးမှာလည်း ရွှေဘုန်းတော်ပွားစီး၍သက်တမ်းတော်ရှည်ပြီးလျှင်

ပြည်သူပြည်သား လူအများတို့မှာလဲ စီးပွားချမ်းသာ တည်းဟူသောလက်အမျိုးမျိုး မပြတ်မပြတ်တိုးလျက် အကျိုးရှိကြပါလိမ့်မည်တရား။” အဲ-သည့်ကဲ့သို့ အဆုံးသတ်စကားအားဖြင့်လျှောက်ထားလိုက်တယ်။

ကဲ-စဉ်းစား ကြည့်ကြစမ်းပါ။ ရှေးရှေးသူတော်ကောင်း အလောင်းအလျာ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးတွေဟာ စိတ်နေစိတ်ထားဘယ်လောက်မြင့်မြတ်ကြသလဲလို့ ဥမ္မာဒန္တိကိုမြင်၍ ချစ်ခင်စုံမက်သေးအားဖြင့် မူးမူးယစ်ယစ်နှင့် အဆင်းရဲကြီးဖြစ်သော်လဲ ညစ်နွမ်းတဲ့မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူဘူး။ သူတော်ကောင်း တရားကိုသာ လက်ကိုင် ထားတော်မူကြပေတယ်။ စစ်သူကြီးကလဲ၊ အရှင်သခင်၏အပေါ်မှာ စေတနာထက်သန်ပါပေရဲ့။ အလိုဆန္ဒပြီးစီးအောင် ချစ်ဇနီးကိုပင် ကြည်ကြည်ဖြူဖြူနှင့် စိတ်တူဝမ်းမြောက်စွာ ဆက်သနိုင်ပေတယ်။ သည်အချက်ဟာလဲ အလွန်ခက်တဲ့ အရာမျိုးပေပေါ့။ အဲ-သည့်ကဲ့သို့ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ စိတ်ထားပုံမျိုးကို အတုခိုးပြီး တရားကင်းကင်းနှင့် မှားယွင်းတဲ့ဒုစရိုက်များကို လိုက်စားတို့မသင့်ကြပေဘူး။

မင်းကြီး၏ စိတ်နှလုံးတည့်ညွှတ်ခြင်း

အဲ-ပြဆိုခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း ဥမ္မာဒန္တိကိုတွယ်တာ၍ သာယာဝှံဝံမက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်တဲ့စကားကို အစဉ်းအမှူးထား၍ပြောကြားလာခဲ့ကြရာအဆုံးသတ်မှာတော့မြင့်မြတ်တဲ့တရားစကားသို့ဆိုက်ရောက်လာတယ်။ သည်ကဲ့သို့ တရားစကား ပြောကြားနေစဉ် အတွင်းမှာပင် မင်းကြီး၏စိတ်နှလုံးမှာ ယူကျုံးမရအောင်စွဲလမ်းနေတဲ့ တဏှာလောဘစိတ်တွေဟာ တိမ်တောင်၊ ကိမ်ရိပ်၊ ကိုလေလွင့်သဖြင့် ပျောက်လွင့်ကင်းစင်၍ ကောင်းကင်တပြင်လုံး ကြည်ကြည် လင်လင်ကြီး ဖြစ်လာသကဲ့သို့ မင်းကြီး၏ နှလုံးအိမ်ဟာလဲ တည်ငြိမ်သန့်ရှင်းလျက် ကြည်လင်ခြင်း ဖြစ်လာတယ်။ ဥမ္မာဒန္တိရဲ့အပေါ်မှာ တစုံတရာမျှ တွယ်တာတတ်စက်ခြင်းမရှိတော့ဘူး။

အကုသလံခမ္ဘံပဋိစ္စကုသလောခမ္ဘောဥပ္ပဇ္ဇတိ ဟောတုပစ္စယာ၊
 ဤကဲ့သို့ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်ကြီးမှာဟောတော်မူခဲ့တဲ့အတိုင်း အကု
 သိုလ်ကိုအရင်းခံထားပြီး ကုသိုလ်တရားတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်
 ဆိုတာ သည်လိုအရာမျိုးကို ဆိုလိုတာပေါ့။ သိဝိမင်းကြီးသည်
 စိတ်နှလုံးတည်ခိုင်၍ မယမ်းမယိုင်စင်ကြယ်တဲ့အခါ စစ်သူကြီး
 အား-သို့ကလို မိန့်ကြားတော်မူတယ်။ အို-ချစ်ဆွေ၊ ငါသည်ကား
 လောဘအရှိန်ကို နှိမ်လို့မရနိုင်တဲ့အတွက် သင့်ဇနီး အပေါ်မှာ
 လော်မာတဲ့သဘောမျိုးဖြင့် ဆိုးဆိုးဝါးဝါး မတရားစွဲလမ်းမိပေ
 ကယ်။ ငါ၏မှားယွင်းချက်ကိုသည်းခံပေတော့။ သည်ယနေ့မှနေ၍
 ပေါက်ပြန်၊ မှားယွင်းတဲ့ အမှုမျိုးကို အငွေ့အသက်မျှ မဖြစ်ပေါ်
 အောင် နှိုင်းရှင်းကြီးရှောင်တော်မူတော့မယ်။ သင်တို့နှစ်ယောက်
 ဟင်္သာလဲ ရှေးကထက်အချစ်တိုး၍ စည်းစိမ်အမျိုးမျိုးခံစံကာ ချမ်း
 သာစွာ နေထိုင်ကြပေတော့။ ဤကဲ့သို့သော အဆုံးစကားကို
 မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ရာဇိန္ဒြေခန့်ခန့်ထား၍ တိုင်းသူပြည်သား
 လူအများတို့ကို တရားသဖြင့် အုပ်စိုးတော်မူလေသတည်း။

ဇာတ်တော်ကိုပေါင်းတဲ့အခါ သုနန္ဒာရထားထိန်းက ရှင်အာ
 နန္ဒာဖြစ်လာတယ်။ အဘိပါရကစစ်သူကြီးက ရှင်သာရိပုတ္တရာဖြစ်
 လာတယ်။ ဥဗ္ဗာဒန္တိမိန်းမမြတ်က ဥပ္ပလင်္ဂဏ်ထေရီ ဘိက္ခုနီရ
 ဟန္တာမကြီး ဖြစ်လာတယ်။ သိဝိမင်းကြီးသည်ကား သစ္စာလေး
 ပါးကိုသိမြင်၍ ဘုရားရှင်ဖြစ်လာတယ်။ ဤကဲ့သို့ ဇာတ်ပေါင်း
 တော်မူလေသတည်း။

ဥဗ္ဗာဒန္တိမိန်းမမြတ်၏။

ထေရီဘာသာပြန်-ပဉ္စမတွဲပြီး၏။
 သင့်တော်ရာဥပ္ပလင်္ဂဏ်ဝတ္ထုကြီးအဆက်ပါလိမ့်မည်
 ဆက်၍ဘုရားရှင်တော်မူကြပါ။

